EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 18.10.2024
COM(2024) 471 final

ANNEX

PŘÍLOHA

návrhu ROZHODNUTÍ RADY

o podpisu Posílené dohody o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií na jedné straně a Republikou Uzbekistán na straně druhé jménem Evropské unie

POSÍLENÁ DOHODA O PARTNERSTVÍ A SPOLUPRÁCI MEZI EVROPSKOU UNIÍ NA JEDNÉ STRANĚ A REPUBLIKOU UZBEKISTÁN NA STRANĚ DRUHÉ

PREAMBULE

EVROPSKÁ UNIE

na jedné straně,

a

REPUBLIKA UZBEKISTÁN

na straně druhé,

společně dále jen „strany“,

VZHLEDEM k vzájemným silným vazbám a společným hodnotám;

S OHLEDEM na své přání posílit vzájemně prospěšnou spolupráci navázanou v minulosti prostřednictvím Dohody o partnerství a spolupráci, kterou se zakládá partnerství mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně jedné a Republikou Uzbekistán na straně druhé, podepsané ve Florencii dne 21. června 1996;

BEROUCE V ÚVAHU, že si přejí zlepšit své vztahy tak, aby odrážely nové politické a hospodářské skutečnosti a pokrok v jejich partnerství;

VYJADŘUJÍCE společnou vůli konsolidovat, prohloubit a diverzifikovat svou spolupráci na všech úrovních v dvoustranných, regionálních a mezinárodních otázkách společného zájmu;

ZNOVU POTVRZUJÍCE svůj závazek posílit podporu, ochranu a uplatňování lidských práv a základních svobod a dodržování demokratických zásad, právního státu a řádné správy věcí veřejných;

POTVRZUJÍCE svůj závazek dodržovat zásady stanovené v Chartě Organizace spojených národů (dále jen „Charta OSN“), ve Všeobecné deklaraci lidských práv, zásady Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (dále jen „OBSE“), zejména Helsinského závěrečného aktu přijatého v roce 1975 během Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě (dále jen „Helsinský závěrečný akt OBSE“), zásady stanovené v Mezinárodním paktu o občanských a politických právech, Mezinárodním paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech, jakož i další všeobecné zásady a normy mezinárodního práva;

ZNOVU POTVRZUJÍCE svůj závazek aktivně podporovat mezinárodní mír a bezpečnost a zapojit se do účinného multilateralismu a mírového řešení sporů, zejména prostřednictvím spolupráce v rámci OSN a OBSE;

BEROUCE V ÚVAHU své přání dále rozvíjet pravidelný politický dialog o dvoustranných a mezinárodních otázkách společného zájmu;

S OHLEDEM na svůj závazek dodržovat mezinárodní závazky v oblasti boje proti šíření zbraní hromadného ničení a jejich nosičů;

S OHLEDEM na svůj závazek posílit spolupráci v oblasti spravedlnosti, svobody a bezpečnosti, včetně boje proti korupci;

BEROUCE V ÚVAHU svůj závazek přispět prostřednictvím své spolupráce k udržitelnému politickému, sociálně-ekonomickému a institucionálnímu rozvoji;

BEROUCE V ÚVAHU svou ochotu posílit své hospodářské vztahy na základě zásad tržního hospodářství a vytvořit prostředí příznivé pro rozšíření dvoustranných obchodních a investičních vztahů a vzájemně výhodné konektivity;

PODPORUJÍCE úspěchy Republiky Uzbekistán a její úsilí o zlepšení podnikatelského prostředí, boj proti korupci, vytváření hospodářského růstu a zaměstnanosti;

POVZBUZUJÍCE přistoupení Republiky Uzbekistán ke Světové obchodní organizaci (dále jen „WTO“) a transparentní a nediskriminační provádění práv a povinností v rámci WTO a potvrzujíce záměr Evropské unie poskytnout v tomto procesu technickou pomoc, a to i v oblasti certifikace norem a standardů, právních předpisů v oblasti ochrany duševního vlastnictví a postupů vymáhání práva;

BEROUCE V ÚVAHU svůj závazek dodržovat zásady udržitelného rozvoje a společně usilovat o dosažení cílů Agendy pro udržitelný rozvoj 2030;

BEROUCE V ÚVAHU svůj závazek zajistit udržitelnost a ochranu životního prostředí, včetně přeshraniční spoluprací a prováděním mnohostranných dohod o životním prostředí, jichž jsou stranami, a posilujíce spolupráci ve všech oblastech klimatických opatření v souladu s cíli Pařížské dohody podle Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu přijaté dne 12. prosince 2015 (dále jen „Pařížská dohoda o změně klimatu“);

UZNÁVAJÍCE, že veškerá spolupráce v oblasti mírového využití jaderné energie mezi stranami této dohody se řídí Dohodou o spolupráci při mírovém využití jaderné energie jaderné energie mezi Evropským společenstvím pro atomovou energii (Euratom) a vládou Republiky Uzbekistán, podepsanou v Bruselu dne 6. října 2003, a nespadá do oblasti působnosti této dohody;

BEROUCE V ÚVAHU své přání rozšířit spolupráci a výměnu v oblasti vědy a techniky, inovací a vzdělávání, kultury a sportu;

BEROUCE V ÚVAHU svůj závazek podporovat přeshraniční a regionální spolupráci;

BEROUCE NA VĚDOMÍ, že v této dohodě bude tam, kde je to vhodné, zohledněno zvláštní postavení Irska podle Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, a zvláštní postavení Dánska podle Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného k uvedeným smlouvám,

SE DOHODLY TAKTO:

HLAVA I

CÍLE A OBECNÉ ZÁSADY

ČLÁNEK 1

Cíle

1. Tato dohoda zakládá posílené partnerství a spolupráci mezi stranami, založené na sdílených hodnotách, společných zájmech a ambici posílit vzájemné vztahy ve všech oblastech jejího uplatňování k oboustrannému prospěchu.

2. Toto partnerství a spolupráce jsou procesem mezi stranami, který přispívá k udržitelnému rozvoji, míru, stabilitě a bezpečnosti prostřednictvím většího sbližování v oblasti zahraniční a bezpečnostní politiky, účinné politické a hospodářské spolupráce a multilateralismu.

ČLÁNEK 2

Obecné zásady

1. Dodržování demokratických zásad a lidských práv a základních svobod stanovených zejména ve Všeobecné deklaraci lidských práv, v Chartě OSN, Helsinském závěrečném aktu OBSE a jiných příslušných mezinárodních nástrojích v oblasti lidských práv, jejichž jsou stranami, je základem vnitřních a vnějších politik stran a představuje podstatný prvek této dohody.

2. Strany znovu potvrzují svůj závazek dodržovat mezinárodní pracovní normy v souladu s úmluvami Mezinárodní organizace práce (dále jen „MOP“), jichž jsou nebo se mohou stát smluvními stranami.

3. Strany znovu potvrzují, že dodržují zásady řádné správy věcí veřejných, včetně boje proti korupci na všech úrovních.

4. Strany znovu opakují svůj závazek dodržovat zásady tržního hospodářství, podporovat udržitelný rozvoj a bojovat proti změně klimatu.

5. Strany se zavazují k boji proti různým formám nadnárodní organizované trestné činnosti a terorismu, k boji proti šíření zbraní hromadného ničení a jejich nosičů a k účinnému multilateralismu.

6. Strany provádějí tuto dohodu na základě sdílených hodnot, zásad rovnocenného dialogu, vzájemné důvěry, úcty a prospěchu, regionální spolupráce, účinného multilateralismu a dodržování svých mezinárodních závazků vyplývajících zejména z jejich členství v OSN a OBSE.

HLAVA II

POLITICKÝ DIALOG A REFORMA,
SPOLUPRÁCE V OBLASTI ZAHRANIČNÍ A BEZPEČNOSTNÍ POLITIKY

ČLÁNEK 3

Cíle politického dialogu

Strany rozvíjejí účinný politický dialog ve všech oblastech společného zájmu, včetně zahraniční a bezpečnostní politiky a vnitřní reformy. Cíle politického dialogu jsou:

a) zvýšit účinnost politické spolupráce a konvergence v oblasti zahraniční a bezpečnostní politiky a podporovat, zachovávat a posilovat mír a regionální a mezinárodní stabilitu a bezpečnost na základě účinného multilateralismu;

b) posílit udržitelný politický, sociálně-ekonomický a institucionální rozvoj;

c) posilovat dodržování demokratických zásad, právního státu a řádné správy věcí veřejných, lidských práv a základních svobod a posílit spolupráci v těchto oblastech;

d) rozvíjet dialog a prohlubovat spolupráci v oblasti bezpečnosti a obrany;

e) podporovat mírové řešení sporů a zásady územní celistvosti, nedotknutelnosti hranic, svrchovanosti a nezávislosti a

f) dále zlepšovat podmínky pro regionální spolupráci.

ČLÁNEK 4

Demokracie a právní stát

Strany posílí dialog a spolupráci s cílem:

a) zajistit dodržování demokratických zásad a právního státu, jakož i další posilování stability, účinnosti a odpovědnosti demokratických institucí;

b) podporovat úsilí při provádění soudních a právních reforem s cílem zajistit účinné fungování institucí v oblasti prosazování práva a spravedlnosti, přístup ke spravedlnosti a právo na spravedlivý proces, nezávislost, odpovědnost a účinnost soudního systému, jakož i posílení procesních záruk v trestních věcech a práv obětí a svědků;

c) podporovat elektronickou správu a provádění reformy veřejné správy s cílem vybudovat odpovědnou, účinnou a transparentní správu na všech úrovních;

d) podporovat posílení volebních procesů a kapacit volebních řídících orgánů a

e) zajistit účinnost v boji proti korupci na všech úrovních.

ČLÁNEK 5

Lidská práva a základní svobody

Strany spolupracují při podpoře a ochraně lidských práv a základních svobod a posilují dialog a spolupráci s cílem:

a) zajistit a prosazovat dodržování lidských práv a práv příslušníků etnických, náboženských a jazykových menšin a zranitelných skupin, jako jsou osoby se zdravotním postižením, jakož i boj proti násilí a všem formám diskriminace;

b) zajistit a podporovat ochranu dětí před násilím, vykořisťováním a zneužíváním;

c) zajistit ochranu a prosazování lidských práv a základních svobod, občanských a politických práv, jakož i hospodářských, sociálních a kulturních práv, včetně svobody projevu a sdělovacích prostředků, svobody pokojného shromažďování a sdružování, zákazu mučení a špatného zacházení a svobody náboženského vyznání nebo přesvědčení;

d) podporovat hospodářská, sociální a kulturní práva a účinně prosazovat pracovní normy v souladu s úmluvami MOP, jichž jsou nebo se mohou stát stranami;

e) potírat násilí páchané na ženách a dívkách a zajistit rovnost žen a mužů, smysluplnou účast a posílení postavení žen a dívek;

f) posilovat vnitrostátní instituce zabývající se lidskými právy, mimo jiné prostřednictvím jejich smysluplné účasti na rozhodovacích procesech, a

g) posilovat spolupráci v rámci orgánů OSN pro lidská práva a zvláštních postupů a účinně provádět jejich doporučení.

ČLÁNEK 6

Občanská společnost

Strany spolupracují na posilování prostředí příznivého pro občanskou společnost a její úlohy v hospodářském, sociálním a politickém rozvoji otevřené demokratické společnosti zejména:

a) posilováním kapacit, nezávislosti a odpovědnosti organizací občanské společnosti;

b) podporou zapojení občanské společnosti do procesů tvorby právních předpisů a politik zavedením otevřeného, transparentního a pravidelného dialogu mezi veřejnými institucemi na jedné straně a zástupci občanské společnosti na straně druhé;

c) posílením kontaktů a výměny informací a zkušeností mezi všemi sektory občanské společnosti v Evropské unii a Republice Uzbekistán a

d) zajištěním zapojení občanské společnosti do vztahů mezi stranami, včetně provádění této dohody.

ČLÁNEK 7

Zahraniční a bezpečnostní politika

1. Strany potvrzují svou oddanost všeobecným zásadám a normám mezinárodního práva, včetně těch, které jsou zakotveny v Chartě OSN a v Helsinském závěrečném aktu OBSE, mimo jiné zásadám: svrchované rovnosti, dodržování práv spojených se svrchovaností; zdržení se hrozby nebo použití síly; nedotknutelnosti hranic; územní celistvosti států; smírného řešení sporů; nezasahování do vnitřních záležitostí; dodržování lidských práv a základních svobod, včetně svobody myšlení, svědomí, náboženského vyznání nebo přesvědčení; rovných práv a sebeurčení národů; spolupráce mezi státy a plnění závazků podle mezinárodního práva v dobré víře.

2. Strany zintenzivní svůj dialog a spolupráci v oblasti zahraniční a bezpečnostní politiky, včetně aspektů bezpečnostní a obranné politiky, a zabývají se zejména otázkami předcházení konfliktům a posíleného a účinného řešení krizí, snižování rizik, kybernetické bezpečnosti, účinného fungování bezpečnostního sektoru, regionální stability, odzbrojení, nešíření a kontroly zbraní a kontroly vývozu.

ČLÁNEK 8

Závažná trestná činnost s mezinárodním dosahem

1. Strany znovu potvrzují, že nejzávažnější zločiny, které znepokojují celé mezinárodní společenství, nesmí být ponechány bez trestu a že jejich účinné stíhání musí být zajištěno přijetím opatření na vnitrostátní úrovni a zlepšením mezinárodní spolupráce.

2. Strany mají za to, že zřízení a fungování Mezinárodního trestního soudu a jiných vícestranných struktur přispívá k podpoře mezinárodního míru a spravedlnosti. Strany v tomto ohledu spolupracují, mimo jiné prostřednictvím dialogu.

3. Strany budu spolupracovat při vedení dialogu o otázkách týkajících se genocidy, zločinů proti lidskosti a válečných zločinů využíváním vhodných dvoustranných a mnohostranných rámců.

ČLÁNEK 9

Předcházení konfliktům a řešení krizí

Strany spolupracují při předcházení konfliktům a řešení krizí s cílem vytvořit prostředí míru a stability.

ČLÁNEK 10

Regionální stabilita a mírové řešení konfliktů

1. Strany zintenzivní své společné úsilí o zlepšení podmínek pro další regionální spolupráci v klíčových oblastech, jako je udržitelné hospodaření s vodními, minerálními a energetickými zdroji přesahujícími hranice států, správa hranic, která usnadňuje legitimní přeshraniční toky osob a zboží, udržitelná konektivita, dobré sousedské vztahy a demokratický a udržitelný rozvoj, čímž přispívají ke stabilitě a bezpečnosti ve Střední Asii, a usilují o mírové urovnání konfliktů.

2. Úsilí uvedené v odstavci 1 sleduje cíl zachování mezinárodního míru a bezpečnosti zakotvený v Chartě OSN, Helsinském závěrečném aktu OBSE a dalších příslušných mnohostranných nástrojích, jichž jsou Evropská unie a Republika Uzbekistán stranami.

ČLÁNEK 11

Boj proti šíření zbraní hromadného ničení

1. Strany se domnívají, že šíření zbraní hromadného ničení a jejich nosičů, jak státními tak i nestátními aktéry, představuje jednu z nejzávažnějších hrozeb mezinárodní stability a bezpečnosti.

2. Strany budou spolupracovat a přispívat k boji proti šíření zbraní hromadného ničení a jejich nosičů tím, že budou zcela respektovat a provádět závazky, ke kterým se zavázaly v rámci mezinárodních smluv a dohod o odzbrojení a nešíření, jakož i dalších příslušných mezinárodních nástrojů, jichž jsou stranami. Strany se shodly, že toto ustanovení představuje základní prvek této dohody.

3. Strany budou dále spolupracovat a přispívat k boji proti šíření zbraní hromadného ničení a jejich nosičů:

a) přijetím kroků k podpisu či ratifikaci veškerých ostatních příslušných mezinárodních nástrojů nebo případně přistoupení k nim a jejich plným prováděním;

b) zavedením účinného systému vnitrostátních kontrol při vývozu, které se budou týkat vývozu i tranzitu zboží spojeného se zbraněmi hromadného ničení, včetně kontroly konečného použití z hlediska zbraní hromadného ničení u technologií dvojího použití, a zavedením účinných sankcí pro případ porušení vývozních kontrol.

4. Strany zahájí pravidelný dialog, který bude uvedené prvky doprovázet a upevňovat.

ČLÁNEK 12

Ruční palné a lehké zbraně a kontrola vývozu konvenčních zbraní

1. Strany uznávají, že nedovolená výroba, transfer a oběh ručních palných a lehkých zbraní včetně střeliva a jejich nadměrné hromadění, nedostatečná správa, nepřiměřeně zajištěné sklady a nekontrolované šíření představují i nadále vážnou hrozbu pro mír a mezinárodní bezpečnost.

2. Strany budou dodržovat a v plném rozsahu plnit své povinnosti týkající se potírání nedovoleného obchodu s ručními palnými a lehkými zbraněmi včetně střeliva pro ně podle rezolucí Rady bezpečnosti OSN, jakož i své závazky v rámci Akčního programu OSN k prevenci, potírání a vymýcení nezákonného obchodu s ručními a lehkými zbraněmi ve všech jeho aspektech a mezinárodních smluv a dohod, jichž jsou stranami.

3. Strany uznávají význam vnitrostátních kontrolních systémů pro přepravu konvenčních zbraní v souladu se stávajícími mezinárodními normami, jichž jsou stranami. Strany uznávají důležitost používání těchto kontrol odpovědným způsobem, jakožto příspěvek k mezinárodnímu a regionálnímu míru, bezpečnosti a stabilitě a ke zmírnění lidského utrpení, jakož i k zabránění odklonu konvenčních zbraní.

4. Strany podporují spolupráci a koordinaci, doplňkovost a součinnost ve svém úsilí o regulaci či zlepšení regulace mezinárodního obchodu s konvenčními zbraněmi a o prevenci, potírání a vymýcení nezákonného obchodu se zbraněmi, a to i prostřednictvím pravidelného dialogu.

HLAVA III

SPRAVEDLNOST, SVOBODA A BEZPEČNOST

ČLÁNEK 13

Ochrana osobních údajů

1. Strany uznávají význam zajištění a podpory základních práv na soukromí a ochranu osobních údajů.

2. Strany spolupracují na zajištění vysoké úrovně ochrany a účinného prosazování práv uvedených v odstavci 1, a to i v rámci donucovacích orgánů, s cílem předcházet mezinárodnímu terorismu a jiné přeshraniční trestné činnosti a bojovat proti nim.

3. Strany uznávají, že zajištění ochrany osobních údajů je jedním ze základních faktorů dalšího rozvoje hospodářských a obchodních vztahů a budování důvěry občanů v digitální ekonomiku.

4. Spolupráce stran zahrnuje praktickou pomoc při harmonizaci jejich příslušných právních předpisů v oblasti ochrany osobních údajů s přihlédnutím k právním nástrojům a normám Evropské unie a mezinárodním právním nástrojům a normám, včetně Úmluvy Rady Evropy o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat[1], jakož i spolupráci při prosazování pravidel ochrany údajů.

ČLÁNEK 14

Spolupráce v oblasti migrace, azylu a správy hranic

1. Strany znovu potvrzují význam zahájení komplexního dialogu o všech otázkách souvisejících s migrací, včetně legální migrace v souladu s pravomocemi Evropské unie a členských států, prvotních příčin nelegální migrace, mezinárodní ochrany a předcházení nelegální migraci, převaděčství, obchodování s lidmi a boje proti nim.

2. Spolupráce bude vycházet z posouzení konkrétních potřeb provedeného prostřednictvím vzájemných konzultací mezi stranami a bude probíhat v souladu s jejich příslušnými právními předpisy. Zaměří se zejména na:

a) řešení prvotních příčin nelegální migrace;

b) vypracování a provádění vnitrostátních právních předpisů a postupů týkajících se mezinárodní ochrany v souladu s univerzálními zásadami a normami a zajištění dodržování zásady „nenavracení“;

[1] Ze dne 28. ledna 1981 a Dodatkového protokolu k Úmluvě o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat o orgánech dozoru a toku dat přes hranice ze dne 8. listopadu 2001.

c) uznávání významu Newyorské deklarace pro uprchlíky a migranty[1] a posílení mezinárodní a regionální spolupráce v rámci Organizace spojených národů a příslušných regionálních fór;

d) pravidla pro přijímání, práva a postavení přijatých osob, spravedlivé zacházení s oprávněně pobývajícími cizími státními příslušníky a jejich integraci, vzdělávání a odbornou přípravu a opatření proti rasismu a xenofobii;

e) zavedení účinné a preventivní politiky proti nelegální migraci, převaděčství a obchodování s lidmi v souladu s Úmluvou OSN proti nadnárodnímu organizovanému zločinu[2] a jejími protokoly, které vstoupily v platnost pro strany, včetně otázek, jak potírat sítě převaděčů, rozbít zločinecké sítě zapojené do obchodování s lidmi a chránit jejich oběti;

f) otázky, jako je organizace, odborná příprava, osvědčené postupy a další operativní opatření k řešení problémů souvisejících s migrací, zejména nelegální migrace, zabezpečení cestovních dokladů, vízové politiky s cílem usnadnit mobilitu občanů a informačních systémů pro správu hranic a migraci, a

g) otázky týkající se pracovní činnosti a ochrany práv legálních migrantů a jejich rodinných příslušníků v souladu s mezinárodními normami.

---

1 Přijaté rezolucí Valného shromáždění OSN A/RES/71/1 dne 19. září 2016.
2 Přijatou rezolucí Valného shromáždění OSN A/RES/55/25 dne 8. ledna 2001.

ČLÁNEK 15

Zpětné přebírání osob a boj proti nelegální migraci

1. Strany se dohodly, že v rámci spolupráce zaměřené na prevenci a potírání nelegální migrace:

a) Republika Uzbekistán zpětně převezme své státní příslušníky, kteří nesplňují platné podmínky pro vstup na území některého z členských států Unie či pro přítomnost nebo pobyt na něm, nebo kteří tyto podmínky splňovat přestali, a to na žádost dotčeného členského státu a bez zbytečného odkladu;

b) kterýkoli z členských států Evropské unie na žádost Republiky Uzbekistán a bez zbytečného odkladu zpětně převezme své státní příslušníky, kteří nesplňují platné podmínky pro vstup na území Republiky Uzbekistán či pro přítomnost nebo pobyt na něm, nebo kteří tyto podmínky splňovat přestali, a

c) členské státy Evropské unie a Republika Uzbekistán poskytnou svým státním příslušníkům příslušné cestovní doklady pro tyto účely do 30 dnů ode dne, kdy dožadující strana podala žádost o zpětné převzetí, a to i elektronickou cestou, podle vzoru uvedeného v příloze [x] (včetně dokladů prokazujících státní občanství, je-li to možné).

Není-li cestovní doklad vydán v této lhůtě, mohou strany použít „cestovní doklad EU pro návrat neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí“ (nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1953) nebo podobný cestovní doklad Republiky Uzbekistán.

Pokud osoba, která má být zpětně převzata, nevlastní žádný průkaz totožnosti či jiný doklad potvrzující její státní příslušnost, odpovědné diplomatické a konzulární zastoupení daného členského státu Evropské unie či Republiky Uzbekistán bude na žádost Republiky Uzbekistán či daného členského státu Evropské unie plně spolupracovat za účelem zjištění státní příslušnosti dané osoby.

2. Strany mohou zvážit možná jednání o:

a) dohodě mezi Evropskou unií a Republikou Uzbekistán upravující zvláštní postupy a povinnosti členských států Evropské unie a Republiky Uzbekistán v oblasti zpětného přebírání osob;

b) dohodě o zjednodušení vízového režimu pro občany Evropské unie a Republiky Uzbekistán.

ČLÁNEK 16

Boj proti praní peněz a financování terorismu

1. Strany spolupracují s cílem předcházet využívání svých finančních institucí a pověřených nebankovních subjektů a profesí k praní peněz a financování terorismu a účinně proti němu bojovat.

2. Za tímto účelem si vyměňují informace v rámci svých příslušných právních předpisů a spolupracují s cílem zajistit účinné a úplné provádění doporučení Finančního akčního výboru a dalších norem přijatých příslušnými mezinárodními orgány činnými v této oblasti. Tato spolupráce může mimo jiné zahrnovat identifikaci, vysledování, zajištění, konfiskaci a vymáhání majetku nebo finančních prostředků získaných z výnosů z trestné činnosti. Pro tuto výměnu informací použijí strany bezpečné a spolehlivé kanály, jako jsou kanály uvedené v chartě Egmontské skupiny finančních zpravodajských jednotek a zásady pro výměnu informací.

ČLÁNEK 17

Nedovolené drogy

1. Strany spolupracují s cílem zajistit vyvážený, na důkazech založený a integrovaný přístup k nedovoleným drogám a novým psychoaktivním látkám.

2. Protidrogové politiky a opatření se zaměří na posílení struktur pro prevenci a boj s nedovolenými drogami, na snížení jejich dodávek, obchodu s nimi a poptávky po nedovolených drogách a na vyrovnávání se se zdravotními a sociálními důsledky zneužívání nedovolených drog s cílem snížit škody. Strany spolupracují s cílem zabránit zneužívání chemických prekurzorů používaných k nedovolené výrobě omamných a psychotropních látek a nových psychoaktivních látek.

3. Strany se dohodnou na nezbytných metodách spolupráce k dosažení cílů uvedených v odstavci 1. Opatření jsou založena na společně dohodnutých zásadách stanovených v úmluvách OSN o kontrole drog a dalších mezinárodních dohodách, jichž jsou stranami.

ČLÁNEK 18

Boj proti organizované trestné činnosti a korupci

1. Strany spolupracují v boji proti trestné činnosti a protiprávním činnostem, včetně organizovaných či neorganizovaných činností nadnárodní povahy, a při předcházení těmto činnostem, jako jsou:

a) převaděčství migrantů;

b) obchod s lidmi;

c) pašování střelných zbraní, včetně ručních palných a lehkých zbraní, a obchodování s nimi;

d) pašování nedovolených drog, psychotropních látek a prekurzorů a obchodování s nimi;

e) pašování zboží a obchodování s pašovaným zbožím;

f) nedovolené hospodářské a finanční činnosti, jako jsou padělání, paralelní dovoz a porušování práv duševního vlastnictví, daňové podvody a podvody při zadávání veřejných zakázek;

g) zpronevěra prostředků v projektech financovaných mezinárodními dárci;

h) všechny formy korupce jak v soukromém, tak ve veřejném sektoru;

i) padělání listin a předkládání nepravdivých prohlášení a

j) počítačová trestná činnost.

2. Strany posílí dvoustrannou, regionální a mezinárodní spolupráci mezi donucovacími orgány. Strany účinně provádějí příslušné mezinárodní normy, zejména ty, které jsou zakotveny v Úmluvě OSN proti nadnárodnímu organizovanému zločinu z roku 2000 a protokolech k ní, jichž jsou smluvními stranami.

3. Strany spolupracují při předcházení korupci a boji proti ní v souladu s příslušnými mezinárodními normami, zejména normami zakotvenými v Úmluvě OSN proti korupci a doporučeními vyplývajícími z hodnocení podle této úmluvy.

ČLÁNEK 19

Boj proti terorismu

1. Strany potvrzují význam boje proti terorismu a jeho předcházení a dohodly se, že budou na dvoustranné, regionální a mezinárodní úrovni spolupracovat s cílem předcházet terorismu a bojovat proti němu ve všech jeho formách a projevech.

2. Strany sdílí názor, že je zásadní, aby boj proti terorismu byl veden při přísném respektování právního státu a v plném souladu s mezinárodním právem, včetně mezinárodního humanitárního práva, se zásadami Charty OSN a všemi příslušnými mezinárodními nástroji pro boj s terorismem a nástroji v oblasti lidských práv, jichž jsou smluvními stranami.

3. Strany zdůrazňují význam všeobecné ratifikace a provedení všech příslušných smluv OSN přijatých v souvislosti s bojem proti terorismu. Strany se dohodly, že budou podporovat dialog o návrhu komplexní úmluvy o mezinárodním terorismu a spolupracovat při provádění globální strategie OSN pro boj proti terorismu, jakož i všech příslušných rezolucí Rady bezpečnosti OSN.

4. Strany znovu potvrzují význam donucovacího a soudního přístupu k boji proti terorismu a dohodly se, že budou spolupracovat při předcházení terorismu a jeho potlačování, zejména prostřednictvím:

a) výměny informací o teroristech, teroristických skupinách a jejich podpůrných sítích v souladu s mezinárodním a vnitrostátním právem, mimo jiné pokud jde o ochranu údajů a ochranu soukromí;

b) výměny zkušeností týkajících se předcházení terorismu a jeho potlačování, prostředků a metod boje proti terorismu a jejich technických stránek, jakož i odborné přípravy v souladu s platným právem;

c) výměny názorů na radikalizaci a nábor a způsoby boje proti radikalizaci a podpory deradikalizace a rehabilitace;

d) výměny názorů a zkušeností týkajících se přeshraničního pohybu a cestování osob podezřelých z terorismu, jakož i teroristických hrozeb;

e) sdílení osvědčených postupů týkajících se ochrany lidských práv při boji proti terorismu, zejména pokud jde o trestní řízení;

f) zajištění kriminalizace teroristických trestných činů a přijetí opatření proti financování terorismu a

g) přijetí opatření proti hrozbě chemického, biologického, radiologického a jaderného terorismu a přijetí nezbytných opatření k předcházení získání, převodu a použití chemických, biologických, radiologických a jaderných materiálů pro teroristické účely a k prevenci nedovoleného jednání v souvislosti s vysoce rizikovými chemickými, biologickými, radiologickými a jadernými zařízeními.

5. Spolupráce vychází z příslušných dostupných vyhodnocení a uskutečňuje se prostřednictvím konzultací mezi stranami.

ČLÁNEK 20

Justiční spolupráce

1. Strany posílí stávající spolupráci v oblasti vzájemné právní pomoci a vydávání na základě mezinárodních dohod, jichž jsou smluvními stranami. Strany posílí stávající mechanismy a případně zváží vytvoření nových mechanismů pro usnadnění mezinárodní spolupráce v této oblasti.

2. Strany rozvíjejí justiční spolupráci v oblasti vzájemné právní pomoci v občanských, obchodních a trestních věcech, zejména sjednávání, uzavírání a provádění dvoustranných dohod a mnohostranných úmluv o justiční spolupráci v trestních věcech a mnohostranných úmluv o justiční spolupráci v občanských věcech, včetně úmluv Haagské konference o mezinárodním právu soukromém.

ČLÁNEK 21

Konzulární ochrana

Republika Uzbekistán uznává, že diplomatické a konzulární orgány jakéhokoli členského státu Evropské unie, jenž má v Republice Uzbekistán stálé zastoupení, mohou poskytnout ochranu jakémukoli státnímu příslušníku členského státu Evropské unie, který nemá v Republice Uzbekistán zastupitelský úřad, jenž by byl schopen účinně poskytnout v daném případě konzulární ochranu, za stejných podmínek jako státním příslušníkům uvedeného členského státu Evropské unie.

HLAVA IV

OBCHOD A OBCHODNÍ ZÁLEŽITOSTI

KAPITOLA 1

HORIZONTÁLNÍ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 22

Cíle

Cílem této hlavy je:

a) rozšíření, diverzifikace a usnadnění obchodu mezi stranami, zejména prostřednictvím ustanovení týkajících se usnadnění celních postupů a obchodu, omezení technických překážek obchodu, jakož i překážek týkajících se sanitárních a fytosanitárních opatření, při zachování práva každé strany přijímat právní předpisy za účelem dosažení cílů veřejné politiky;

b) usnadnění obchodu se službami a investic mezi stranami, mimo jiné prostřednictvím volného převodu běžných plateb, a usnadnění pohybu kapitálu;

c) účinné a oboustranné otevírání trhů stran s veřejnými zakázkami;

d) podpora inovací a kreativity zajištěním přiměřené a účinné ochrany všech práv duševního vlastnictví;

e) podpora podmínek podporujících nenarušenou hospodářskou soutěž v hospodářských činnostech stran, zejména pokud jde o obchod a investice mezi stranami;

f) rozvoj mezinárodního obchodu způsobem, který přispívá k udržitelnému rozvoji v jeho hospodářském, sociálním a environmentálním rozměru;

g) vytvoření účinného, spravedlivého a předvídatelného mechanismu řešení sporů pro řešení sporů týkajících se výkladu a uplatňování této hlavy.

ČLÁNEK 23

Definice

Pro účely této hlavy se rozumí:

a) „Dohodou o zemědělství“ Dohoda o zemědělství, obsažená v příloze 1A Dohody o WTO;

b) „Dohodou o dovozním licenčním řízení“ Dohoda o dovozním licenčním řízení, obsažená v příloze 1A Dohody o WTO;

c) „Dohodou o antidumpingu“ Dohoda o provádění článku VI GATT 1994, obsažená v příloze 1A Dohody o WTO;

d) „dny“ kalendářní dny včetně víkendů a svátků;

e) „Smlouvou o energetické chartě“ Smlouva o energetické chartě, uzavřená v Lisabonu dne 17. prosince 1994;

f) výrazem „stávající“ účinný ke dni vstupu této dohody v platnost;

g) „GATT 1994“ Všeobecná dohoda o clech a obchodu 1994, obsažená v příloze 1A Dohody o WTO;

h) „GATS“ Všeobecná dohoda o obchodu službami, obsažená v příloze 1B Dohody o WTO;

i) „opatřením“ jakékoli opatření ve formě zákona, nařízení, pravidla, postupu, rozhodnutí, správního aktu nebo v jakékoli jiné formě.[1]

j) „opatřeními strany“ veškerá opatření přijatá nebo zachovávaná[2]:

   i) ústředními, regionálními nebo místními orgány veřejné správy či samosprávy a

   ii) nevládními subjekty při výkonu pravomocí přenesených na ně ústředními, regionálními nebo místními orgány veřejné správy či samosprávy;

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že pojem „opatření“ zahrnuje i nečinnost.

[2] Pro upřesnění je třeba uvést, že „opatření strany“ zahrnují opatření přijatá nebo zachovávaná subjekty uvedenými v písm. j) bodech i) a ii) tím, že přímo či nepřímo instruují, řídí nebo kontrolují jednání jiných subjektů s ohledem na tato opatření.

k) „osobou“ fyzická osoba nebo právnická osoba;

l) „revidovanou Kjótskou úmluvou“ Mezinárodní úmluva o zjednodušení a sladění celních režimů, uzavřená v Kjótu dne 18. května 1973, v platném znění;

m) „Dohodou o ochranných opatřeních“ Dohoda o ochranných opatřeních, obsažená v příloze 1A Dohody o WTO;

n) „Dohodou o subvencích a vyrovnávacích opatřeních“ Dohoda o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, obsažená v příloze 1A Dohody o WTO;

o) „Dohodou o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatřeních“ Dohoda o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření, obsažená v příloze 1A Dohody o WTO;

p) „Dohodou o technických překážkách obchodu“ Dohoda o technických překážkách obchodu, obsažená v příloze 1A Dohody o WTO;

q) „třetí zemí“ země nebo území, na které se nevztahuje zeměpisná oblast působnosti této dohody;

r) „Dohodou o usnadnění obchodu“ Dohoda o usnadnění obchodu, obsažená v příloze 1A Dohody o WTO;

s) „Dohodou TRIPS“ Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví, obsažená v příloze 1C Dohody o WTO;

t) „Vídeňskou úmluvou o smluvním právu“ Vídeňská úmluva o smluvním právu, uzavřená ve Vídni dne 23. května 1969;

u) „Prohlášením Světové celní organizace z Arushy“ prohlášení Rady pro celní spolupráci týkající se integrity v celní oblasti přijaté v Arushe v Tanzanii dne 7. července 1993;

v) „dohodou o WTO“ dohoda z Marrákeše o zřízení Světové obchodní organizace, podepsaná dne 15. dubna 1994;

w) „WTO“ Světová obchodní organizace.

ČLÁNEK 24

Vztah k ostatním mezinárodním dohodám

1. Strany stvrzují práva a povinnosti, které vůči sobě mají podle mezinárodních dohod, jejichž jsou obě smluvními stranami.

2. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že od strany vyžaduje, aby jednala způsobem, jenž je v rozporu s jejími závazky podle Dohody o WTO.

ČLÁNEK 25

Odkazy na právní předpisy a jiné dohody

1. Není-li uvedeno jinak, jakýkoli odkaz v této hlavě na právní předpisy, ať už obecně, nebo odkazem na konkrétní zákon, nařízení nebo směrnici, se považuje za odkaz na právní předpisy ve znění pozdějších předpisů.

2. Není-li uvedeno jinak, má se za to, že odkaz na jiné dohody nebo právní nástroje uvedený v této hlavě v plném rozsahu nebo zčásti zahrnuje:

a) související přílohy, protokoly, poznámky pod čarou, výkladové poznámky a vysvětlivky a

b) nástupnické dohody, jejichž stranou jsou strany této dohody, nebo změny pro strany závazné, s výjimkou případů, kdy odkaz potvrzuje stávající práva.

ČLÁNEK 26

Právo podat žalobu podle vnitrostátního práva

Strany nesmí ve svých právních předpisech stanovit právo na soudní ochranu proti druhé straně na základě důvodu, že určité opatření druhé strany je v rozporu s touto dohodou.

ČLÁNEK 27

Zvláštní úkoly Rady pro spolupráci ve složení pro obchod

1. Při plnění úkolů, které jí byly svěřeny v souvislosti s touto hlavou, se Rada pro spolupráci skládá z představitelů stran odpovědných za obchodní záležitosti v souladu s příslušnými právními rámci stran nebo z jejich zástupců.

2. Rada pro spolupráci ve složení pro obchod:

a) má pravomoc přijímat rozhodnutí s cílem změnit na základě vzájemné dohody a po dokončení příslušných vnitřních postupů stran v souladu s jejich právními předpisy:

i) přílohy 5-A, 5-B, 5-C a 5-D;

ii) přílohu 6;

iii) přílohy 7-A, 7-B a 7-C;

iv) přílohu 9-A;

v) přílohy 14-A a 14-B;

vi) protokol I;

b) může přijímat rozhodnutí o výkladu této hlavy;

c) může zřídit podvýbory složené ze zástupců stran, které doplňují podvýbory zřízené touto hlavou, a přidělovat jim povinnosti v mezích své působnosti, včetně změny svěřených funkcí nebo rozpuštění zřízeného podvýboru.

3. Změny uvedené v odst. 2 písm. a) se potvrdí výměnou diplomatických nót mezi stranami a vstoupí v platnost po obdržení poslední nóty, nedohodnou-li se strany jinak.

4. Rada pro spolupráci ve složení pro obchod přijímá rozhodnutí a vydává vhodná doporučení po dokončení příslušných vnitřních postupů stran v souladu s jejich právními předpisy.

5. Pokud nejsou zasedání Rady pro spolupráci k dispozici, rozhodnutí uvedená v odstavci 2 mohou být přijata písemným postupem.

ČLÁNEK 28

Zvláštní úkoly Výboru pro spolupráci ve složení pro obchod

1. Při plnění úkolů, které mu byly svěřeny v souvislosti s touto hlavou, se Výbor pro spolupráci skládá ze zástupců stran odpovědných za obchodní záležitosti nebo z jejich zástupců.

2. Výbor pro spolupráci ve složení pro obchod plní zejména tyto úkoly:

a) pomáhá Radě pro spolupráci při plnění jejích úkolů týkajících se obchodních záležitostí;

b) monitoruje řádné provádění a uplatňování této hlavy; v tomto ohledu, a aniž jsou dotčena práva stanovená v kapitole 14, může kterákoli strana předložit k projednání ve Výboru pro spolupráci jakoukoli otázku týkající se uplatňování nebo výkladu této hlavy;

c) v případě potřeby dohlíží na další vývoj této hlavy a hodnotí výsledky jejího uplatňování;

d) hledá vhodné způsoby prevence a řešení problémů, které by jinak mohly vyvstat v oblastech, na něž se vztahuje tato hlava, a

e) dohlíží na práci podvýborů zřízených podle této hlavy.

3. Při plnění svých úkolů podle odstavce 2 může Výbor pro spolupráci předkládat návrhy týkající se přijetí změn uvedených v čl. 27 odst. 2 písm. a) nebo o vydání výkladu podle čl. 27 odst. 2 písm. b), nejsou-li zasedání Rady pro spolupráci k dispozici.

4. Výbor pro spolupráci ve složení pro obchod přijímá rozhodnutí a vydává vhodná doporučení po dokončení příslušných vnitřních postupů stran v souladu s jejich právními předpisy.

ČLÁNEK 29

Koordinátoři

1. Každá strana jmenuje koordinátora pro tuto hlavu do 60 dnů od vstupu této dohody v platnost a oznámí druhé straně kontaktní údaje.

2. Koordinátoři společně vypracují pořad jednání pro zasedání Rady pro spolupráci a Výboru pro spolupráci v souladu s touto kapitolou, provádějí veškeré další nezbytné přípravy a dále sledují případná rozhodnutí přijatá těmito orgány.

ČLÁNEK 30

Podvýbory

1. Podvýbory se skládají ze zástupců Evropské unie na jedné straně a Republiky Uzbekistán na straně druhé.

2. Podvýbory se sejdou do jednoho roku ode dne vstupu této dohody v platnost a poté jednou ročně nebo na žádost strany nebo Výboru pro spolupráci na příslušné úrovni. Zasedání mohou probíhat rovněž za použití jakýchkoli technologických prostředků, jež mají strany k dispozici. Při osobní účasti se zasedání konají střídavě v Bruselu nebo v Taškentu.

3. Podvýborům spolupředsedají zástupci obou stran.

KAPITOLA 2

OBCHOD ZBOŽÍM

ČLÁNEK 31

Oblast působnosti

Není-li v této dohodě stanoveno jinak, vztahuje se tato kapitola na obchod se zbožím strany.

ČLÁNEK 32

Definice

Pro účely této kapitoly se rozumí:

a) „konzulární transakcí“ postup získání konzulární faktury či konzulárního víza k obchodní faktuře, certifikátu původu, manifestu, prohlášení o vývozu zasilatele či jiných celních dokumentů v souvislosti s dovozem zboží od konzula dovážející strany na území vyvážející strany nebo na území třetí strany;

b) „clem“ clo a odvod jakéhokoli druhu ukládané na dovoz zboží nebo v souvislosti s ním; nezahrnuje žádné:

i) poplatky rovnocenné vnitřní dani ukládané v souladu s článkem 34 této dohody;

ii) antidumpingové, zvláštní ochranné, vyrovnávací nebo ochranné clo uplatňované v souladu s GATT 1994, Antidumpingovou dohodou, Dohodou o zemědělství, Dohodou o subvencích a vyrovnávacích opatřeních a Dohodou o ochranných opatřeních a

iii) poplatky nebo jiné odvody ukládané na dovoz nebo v souvislosti s ním, jejichž výše je omezena na přibližné náklady na poskytnuté služby;

c) „vývozním licenčním řízením“ správní postupy, jež vyžadují, aby byla jako předběžná podmínka pro vývoz z celního území vyvážející strany příslušnému správnímu orgánu podána jiná žádost nebo předložena jiná dokumentace, než je vyžadováno pro celní účely;

d) „zbožím strany“ domácí zboží ve smyslu GATT 1994;

e) „harmonizovaným systémem“ harmonizovaný systém popisu a číselného označování zboží, včetně všech právních poznámek a změn tohoto systému vypracovaných Světovou celní organizací (dále jen „HS“);

f) „dovozním licenčním řízením“ správní postupy, jež vyžadují, aby byla jako předběžná podmínka pro dovoz na celní území dovážející strany příslušnému správnímu orgánu podána jiná žádost nebo předložena jiná dokumentace, než je vyžadováno pro celní účely;

g) „opravou“ jakákoli zpracovatelská operace provedená se zbožím, jejímž cílem je odstranit funkční závadu nebo materiálové poškození a jež zahrnuje obnovení původní funkce zboží nebo zajištění souladu zboží s technickými požadavky na jeho používání, bez jejichž splnění by nemohlo být nadále obvyklým způsobem používáno k účelům, k nimž bylo určeno. Oprava zboží zahrnuje uvedení do původního stavu a údržbu, s výjimkou operace či postupu, který:

i) ničí základní charakteristiku zboží nebo vytváří nové či z obchodního hlediska odlišné zboží;

ii) transformuje nedokončené zboží na hotové zboží nebo

iii) se používá ke zlepšení nebo zvýšení technické účinnosti zboží.

ČLÁNEK 33

Zacházení podle nejvyšších výhod

1. Každá strana poskytuje zboží druhé strany zacházení podle nejvyšších výhod v souladu s článkem I GATT 1994, který se přiměřeně začleňuje do této dohody a stává se její součástí.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na preferenční zacházení, jež kterákoli strana přizná zboží třetí země v souladu s GATT 1994.

ČLÁNEK 34

Národní zacházení v oblasti vnitrostátního zdanění a právní úpravy

Každá strana udělí národní zacházení zboží druhé strany v souladu s článkem III GATT 1994 včetně jeho poznámek a doplňujících ustanovení. Za tímto účelem se do dohody jako její součást obdobně začlení článek III GATT 1994 a jeho poznámky a doplňující ustanovení.

Pokud jde o Republiku Uzbekistán a tabákové výrobky, alkoholické nápoje a bílý cukr bez aromatických látek nebo barviv, použije se tento článek deset let ode dne vstupu této dohody v platnost nebo ode dne, kdy se Republika Uzbekistán stane členem WTO, podle toho, co nastane dříve.

ČLÁNEK 35

Dovozní a vývozní omezení

Žádná ze stran nesmí přijmout ani ponechat v platnosti zákaz či omezení dovozu jakéhokoli zboží z druhé strany nebo vývozu nebo prodeje na vývoz jakéhokoli zboží určeného pro území druhé strany, kromě v souladu s článkem XI GATT 1994 včetně poznámek k němu a doplňujících ustanovení. Za tímto účelem se do dohody jako její součást obdobně začlení článek XI GATT 1994 a jeho poznámky a doplňující ustanovení.

ČLÁNEK 36

Vývozní cla, daně nebo jiné poplatky

1. V zájmu rozvoje svého obchodního partnerství a s cílem dále usnadnit své obchodní příležitosti se strany snaží nezavádět žádná nová cla, daně ani jiné poplatky jakéhokoli druhu uložené na vývoz zboží do druhé strany nebo v souvislosti s tímto vývozem nebo jakékoli vnitrostátní daně či jiné poplatky na zboží vyvážené do druhé strany, které přesahují daň nebo poplatek, který by byl uložen na obdobné zboží, je-li určeno k domácí spotřebě, nebo jakákoli jiná opatření s rovnocenným účinkem.

2. Pokud strana poskytne na svůj vývoz do jiné třetí strany příznivější zacházení, pokud jde o vývozní cla, daně nebo jiné poplatky, rozšíří tato strana stejné zacházení na vývoz určený pro druhou stranu.

2. Za výjimečných okolností může strana uplatnit opatření uvedené v odstavci 1 tohoto článku na druhou stranu. Strana uplatňující takové opatření zveřejní na svých oficiálních internetových stránkách příslušné informace 60 dnů před vstupem takového opatření v platnost, včetně očekávané doby použitelnosti.

ČLÁNEK 37

Kontroly vývozu zboží dvojího užití

Strany souhlasí s výměnou informací a osvědčených postupů v oblasti kontrol vývozu zboží dvojího užití s cílem podpořit spolupráci při kontrole vývozu Evropské unie a Republiky Uzbekistán.

ČLÁNEK 38

Poplatky a formality

1. Poplatky a jiné platby uložené některou ze stran na vývoz nebo dovoz zboží druhé strany nebo v souvislosti s dovozem nebo vývozem se omezí na výši odpovídající přiměřeným nákladům poskytovaných služeb a nebudou prostředkem nepřímé ochrany domácích výrobků nebo zdanění dovozu nebo vývozu z fiskálních účelů.

2. Každá ze stran neprodleně zveřejní veškeré poplatky a odvody, které ukládá v souvislosti s dovozem nebo vývozem, a to takovým způsobem, aby se s nimi mohly seznámit vlády, obchodníci a další zúčastněné strany.

3. Žádná strana nevyžaduje v souvislosti s dovozem jakéhokoliv zboží z druhé strany konzulární transakce, ani související poplatky a odvody.

ČLÁNEK 39

Opravené zboží

1. Žádná ze stran neuplatní clo na zboží, bez ohledu na jeho původ, které znovu vstupuje na její celní území poté, co bylo dočasně vyvezeno z jejího celního území na celní území druhé strany za účelem opravy.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na zboží dovážené do celního skladu, do zón volného obchodu nebo v podobném režimu, které je následně vyvezeno k opravě a není zpětně dovezeno do celního skladu, do zón volného obchodu nebo v podobném režimu.

3. Žádná ze stran neuplatní clo na zboží dočasně dovezené z celního území druhé strany za účelem opravy, bez ohledu na jeho původ.

ČLÁNEK 40

Dočasné použití zboží

Každá strana poskytne druhé straně osvobození od dovozních poplatků a cel na dočasně použité zboží, v případech a podle postupů stanovených kteroukoli mezinárodní úmluvou o dočasném použití zboží, která je pro ni závazná. Toto osvobození se použije v souladu s právními předpisy jednotlivých stran.

ČLÁNEK 41

Tranzit

Článek V GATT 1994 je začleněn do této dohody a je její součástí.

Strany přijmou veškerá opatření nezbytná k usnadnění tranzitu energetického zboží, v souladu se zásadou volného tranzitu a s článkem 7 Smlouvy o energetické chartě.

ČLÁNEK 42

Označování původu

1. Pokud Republika Uzbekistán požaduje označení původu u zboží dováženého z Evropské unie, přijme označení původu „Made in EU“ nebo jeho ekvivalent v jazyce v souladu s požadavky na označení původu Republiky Uzbekistán za podmínek, které nejsou méně příznivé než podmínky uplatňované na označení původu členských států Evropské unie.

2. Pro účely označení původu „Made in EU“ zachází Republika Uzbekistán s Evropskou unií jako s jediným územím.

ČLÁNEK 43

Dovozní licenční řízení

1. Každá ze stran zavede a spravuje dovozní licenční řízení v souladu s články 1 až 3 Dohody WTO o dovozním licenčním řízení. Za tímto účelem jsou články 1 až 3 Dohody o dovozním licenčním řízení obdobně začleněny do této dohody a jsou její součástí.

2. Strana, která zavede licenční řízení nebo upraví stávající licenční řízení, tuto skutečnost oznámí druhé straně do 90 dnů od zveřejnění. Toto oznámení musí obsahovat informace uvedené v čl. 5 odst. 2 Dohody o dovozním licenčním řízení. Má se za to, že strana toto ustanovení splňuje, pokud oznámila příslušné dovozní licenční řízení nebo jakoukoli jeho změnu Výboru pro dovozní licence stanovenému v článku 4 dohody o dovozních licencích, včetně informací uvedených v čl. 5 odst. 2 uvedené dohody. Pro Republiku Uzbekistán se oznamovací povinnost Výboru pro dovozní licence použije ode dne, kdy se Republika Uzbekistán stane členem WTO.

3. Na žádost jedné ze stran poskytne druhá strana neprodleně veškeré relevantní informace, včetně informací uvedených v čl. 5 odst. 2 Dohody o dovozním licenčním řízení, o jakýchkoli dovozních licenčních řízeních, která hodlá přijmout, přijala nebo která zachovává, jakož i o veškerých změnách stávajících licenčních řízení.

ČLÁNEK 44

Vývozní licenční řízení[1]

1. Každá ze stran zveřejní jakékoli nové vývozní licenční řízení nebo jakékoli změny stávajícího vývozního licenčního řízení takovým způsobem, aby se s nimi mohly seznámit vlády, obchodníci a další dotčené osoby. Toto zveřejnění se uskuteční, kdykoli je to možné, nejpozději 45 dnů před tím, než nabude účinku nové vývozní licenční řízení nebo jakákoli změna stávajícího vývozního licenčního řízení, a v každém případě nejpozději ke dni, kdy toto řízení nebo změna nabude účinku.

2. Zveřejňování vývozních licenčních řízení zahrnuje tyto informace:

a) znění vývozních licenčních řízení nebo jakýchkoli jejich změn;

b) zboží, na něž se vztahují jednotlivá vývozní licenční řízení;

c) pro každé řízení popis postupu podání žádosti o vývozní licenci a veškerá kritéria, která musí žadatel splňovat, aby byl způsobilý k podání žádosti o vývozní licenci, jako je držení licence k výkonu činnosti, vytvoření nebo udržování investice nebo provoz prostřednictvím určité formy usazení na území strany;

d) kontaktní místo nebo místa, kde mohou zainteresované osoby získat další informace o podmínkách pro získání vývozní licence;

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že žádné ustanovení tohoto článku nevyžaduje, aby strana udělila vývozní licenci, ani nebrání straně v plnění jejích povinností nebo závazků podle rezolucí Rady bezpečnosti OSN, jakož i v rámci mnohostranných režimů nešíření a ujednání o kontrole vývozu.

e) správní orgán či orgány, kterým se podává žádost nebo předkládá jiná příslušná dokumentace;

f) popis veškerých opatření, která má vývozní licenční řízení provést;

g) období, během něhož bude každé vývozní licenční řízení v platnosti, pokud tento postup nezůstane v platnosti až do odvolání nebo revize při novém zveřejnění;

h) pokud má daná strana v úmyslu využívat vývozní licenční řízení ke správě vývozní kvóty, celkové množství a případně hodnotu kvóty a datum zahájení a ukončení kvóty a

i) veškeré výjimky vývozní licence nebo výjimky z požadavku získat vývozní licenci, způsob, jak se o tyto výjimky žádá nebo jak se používají, a kritéria pro jejich udělení.

3. Do 30 dnů ode dne vstupu této dohody v platnost oznámí každá ze stran druhé straně svá stávající vývozní licenční řízení. Strana, která přijme nové vývozní licenční řízení nebo upraví jakékoli stávající vývozní licenční řízení, oznámí postup nebo změnu druhé straně do 90 dnů od zveřejnění. Oznámení musí obsahovat odkaz na zdroje, kde jsou informace požadované v odstavci 2 zveřejněny, a případně adresu příslušných oficiálních internetových stránek.

ČLÁNEK 45

Obchod s jaderným materiálem

Spolupráce v oblasti obchodu s jaderným materiálem se řídí Dohodou o spolupráci při mírovém využití jaderné energie mezi Evropským společenstvím pro atomovou energii (Euratom) a vládou Republiky Uzbekistán ze dne 6. října 2003.

KAPITOLA 3

NÁPRAVNÁ OPATŘENÍ V OBLASTI OBCHODU

ČLÁNEK 46

Obecná ustanovení

1. Následující ustanovení se obdobně začleňují do této dohody a stávají se její součástí:

a) článek XIX GATT 1994;

b) Dohoda o ochranných opatřeních;

c) článek VI GATT 1994;

d) antidumpingová dohoda a

e) Dohoda o subvencích a vyrovnávacích opatřeních.

2. Na ustanovení této kapitoly se nevztahuje kapitola 14 hlavy IV této dohody.

ČLÁNEK 47

Transparentnost

Strany použijí nástroje na ochranu obchodu (antidumpingová, antisubvenční a vícestranná ochranná opatření) v plném souladu s příslušnými požadavky WTO a na základě spravedlivého a transparentního systému.

Vícestranná ochranná opatření

1. Strana, která zahajuje ochranné šetření, to druhé straně oznámí, pokud má druhá strana na této věci zásadní hospodářský zájem.

2. Pro účely tohoto článku se má za to, že strana má podstatný hospodářský zájem, pokud je jedním z pěti největších dodavatelů dováženého výrobku během tříletého období předcházejícího dni zahájení ochranného šetření, měřeno buď absolutním objemem, nebo hodnotou.

3. Strana, která zahajuje ochranné šetření a má v úmyslu uplatnit ochranná opatření, bez ohledu na odstavce 1, 2 a 4 na žádost druhé strany:

a) neprodleně poskytne druhé straně písemné oznámení *ad hoc* o všech příslušných informacích, které vedly k zahájení ochranného šetření a k uložení ochranných opatření, včetně případných informací o zahájení ochranného šetření, o prozatímních zjištěních a o konečných zjištěních šetření;

b) a nabídne druhé straně možnost konzultací.

4. Při výběru opatření podle tohoto článku se strany vynasnaží upřednostnit ta, která nejméně narušují dvoustranný obchod.

Antidumpingová a vyrovnávací opatření

5. Aniž je dotčen čl. 6 odst. 5 antidumpingové dohody a čl. 12 odst. 12.4 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, strany ihned po uložení prozatímních opatření a před konečným rozhodnutím úplně a smysluplně zveřejní všechny zásadní skutečnosti a důvody, z nichž vychází rozhodnutí uplatnit opatření. Informace se poskytují písemně a zúčastněné strany musí mít dostatek času na to, aby se k těmto zásadním skutečnostem a úvahám vyjádřily.

6. Každá zúčastněná strana dostane příležitost být vyslechnuta, a vyjádřit tak svá stanoviska během antidumpingových a antisubvenčních šetření, pokud to zbytečně nezdrží provádění šetření.

ČLÁNEK 48

Přihlédnutí k veřejnému zájmu

V průběhu šetření antidumpingových a vyrovnávacích cel mají domácí výrobní odvětví, spotřebitelé, uživatelé a dovozci právo předložit příslušné informace a údaje, které vyšetřující orgány zváží v souladu s příslušnými vnitrostátními procesními pravidly.

Pravidlo nižšího cla

Pokud se strana rozhodne uložit antidumpingové clo, nesmí jeho výše přesáhnout dumpingové rozpětí, ale v zásadě může být nižší než toto rozpětí, pokud nižší clo postačuje k odstranění újmy způsobené domácímu výrobnímu odvětví.

KAPITOLA 4

CLA

ČLÁNEK 49

Celní spolupráce

1. Strany posílí spolupráci v oblasti cel s cílem zajistit transparentní obchodní prostředí, usnadnit obchod, zvýšit bezpečnost dodavatelského řetězce a bezpečnost spotřebitelů, zastavit toky zboží porušujícího práva duševního vlastnictví a potírat pašování a jiná porušení celních předpisů.

2. Za účelem dosažení cílů uvedených v odstavci 1 tohoto článku a v rámci dostupných zdrojů strany spolupracují mimo jiné na:

a) zdokonalování celních předpisů a harmonizaci a zjednodušení celních režimů v souladu s mezinárodními úmluvami a normami platnými v oblasti cel a usnadňování obchodu, včetně těch, které vypracovaly Evropská unie (včetně celních blueprintů), WTO a Světová celní organizace (konkrétně revidovaná Kjótská úmluva);

b) zavedení moderních celních systémů, včetně moderních technologií celního odbavení; ustanoveních pro oprávněné hospodářské subjekty; automatizované analýze a kontrole založené na posouzení rizik; zjednodušených postupech pro propuštění zboží; kontrole po propuštění zboží; transparentním určení celní hodnoty a ustanovení o partnerstvích mezi celními orgány a podniky;

c) podpoře vysoké úrovně bezúhonnosti v oblasti cel, zejména na hranicích, a to uplatňováním opatření, jež zohledňují zásady stanovené v prohlášení Světové celní organizace z Arushy;

d) sdílení osvědčených postupů a poskytování odborné přípravy a technické podpory pro plánování a budování kapacit a pro zajišťování vysoké úrovně bezúhonnosti;

e) výměně, je-li to vhodné, relevantních informací a údajů s výhradou dodržování pravidel stran o zachování důvěrnosti informací a ochrany osobních údajů;

f) zapojení do koordinovaných celních opatření mezi svými celními orgány;

g) v náležitých a vhodných případech zavádění vzájemného uznávání programů oprávněných hospodářských subjektů a celních kontrol, včetně rovnocenných opatření na usnadnění obchodu;

h) v náležitých a vhodných případech využívání možností vzájemného propojení svých systémů celního tranzitu.

ČLÁNEK 50

Vzájemná správní pomoc

Strany si vzájemně poskytují vzájemnou správní pomoc v celních záležitostech v souladu s protokolem I.

ČLÁNEK 51

Určení celní hodnoty

Dohoda o provádění článku VII GATT 1994 obsažená v příloze 1A Dohody o WTO upravuje celní hodnotu zboží v obchodu mezi stranami je obdobně začleněna do této dohody a je její součástí.

KAPITOLA 5

TECHNICKÉ PŘEKÁŽKY OBCHODU

ČLÁNEK 52

Cíl

Cílem této kapitoly je usnadnit obchod se zbožím mezi stranami předcházením zbytečným technickým překážkám obchodu, jejich zjišťováním a odstraňováním.

ČLÁNEK 53

Oblast působnosti

1. Tato kapitola se týká přípravy, přijímání a používání všech norem, technických předpisů a postupů posuzování shody, jak jsou definovány v Dohodě o technických překážkách obchodu, jež mohou ovlivnit obchod se zbožím mezi stranami.

2. Bez ohledu na odstavec 1 se tato kapitola nevztahuje na:

a) nákupní specifikace vypracované vládními subjekty pro účely požadavků takových subjektů na výrobu nebo spotřebu nebo

b) sanitární či fytosanitární opatření, jež jsou definována v příloze A Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření a jichž se týká kapitola 6.

ČLÁNEK 54

Vztah k Dohodě o technických překážkách obchodu

1. Články 2.1 až 2.8, 2.11, 2.12, 3.1, 3.4, 3.5, 4, 5.1–5.5, 5.8, 5.9, 6, 7.1, 7.4, 7.5, 8, 9 a přílohy 1 a 3 Dohody o technických překážkách obchodu se začleňují do této dohody a jsou její součástí.

2. Republika Uzbekistán dokončí proces sbližování svého systému normalizace s Dohodou o technických překážkách obchodu, zejména s Kodexem osvědčených postupů, včetně dobrovolné povahy norem definovaných v Dohodě o technických překážkách obchodu, do pěti let od vstupu této dohody v platnost.

3. Odkazy na „tuto dohodu“ v Dohodě o technických překážkách obchodu, začleněné do této dohody, se podle potřeby považují za odkazy na tuto dohodu mezi Evropskou unií a Republikou Uzbekistán.

4. „Členy“ v ustanoveních Dohody o technických překážkách obchodu, která jsou začleněna do této dohody, se rozumějí strany této dohody.

ČLÁNEK 55

Technické předpisy

1. Každá strana provede v souladu se svými příslušnými pravidly a postupy hodnocení dopadu regulace plánovaných technických předpisů.

2. Každá strana posoudí dostupné regulační a neregulační alternativy navrhovaného technického předpisu, které mohou v souladu s čl. 2 odst. 2.2 Dohody o technických překážkách obchodu plnit oprávněné cíle strany.

3. Každá strana použije jako základ pro své technické předpisy příslušné mezinárodní normy s výjimkou případů, kdy strana vyvíjející technický předpis může prokázat, že by tyto mezinárodní normy byly neúčinným nebo nevhodným prostředkem k dosažení oprávněných sledovaných cílů.

4. Mezinárodní normy vypracované organizacemi uvedenými v příloze 5-A se považují za příslušné mezinárodní normy ve smyslu článků 2 a 5 a přílohy 3 Dohody o technických překážkách obchodu, pokud tyto organizace při jejich vypracovávání dodržují zásady a postupy stanovené v rozhodnutí Výboru WTO pro technické překážky obchodu o zásadách pro vypracování mezinárodních norem, pokynů a doporučení ve vztahu k článkům 2, 5 a příloze 3 Dohody o technických překážkách obchodu.

5. Na žádost kterékoli ze stran zváží Výbor pro spolupráci aktualizaci seznamu v příloze 5-A.

6. Jestliže některá ze stran mezinárodní normy jako základ pro své technické předpisy nepoužívá, uvede na žádost druhé strany veškeré podstatné odchylky od těchto příslušných mezinárodních norem, vysvětlí důvody, proč jsou tyto normy považovány za nevhodné či neúčinné k dosažení sledovaného cíle, a poskytne vědecké nebo technické důkazy, na nichž je uvedené posouzení založeno.

7. Kromě čl. 2 odst. 2.3 a 2.4 Dohody o technických překážkách obchodu přezkoumá každá strana své technické předpisy, aby se více sblížily s příslušnými mezinárodními normami, přičemž zohlední mimo jiné nový vývoj příslušných mezinárodních norem nebo změny okolností, které vedly k odchylkám od těchto příslušných mezinárodních norem.

8. Při vypracovávání technických předpisů, které mohou mít významný vliv na obchod, zajistí každá strana v souladu se svými pravidly a postupy, aby existovaly postupy, které osobám ze stran umožní poskytnout informace prostřednictvím veřejné konzultace, s výjimkou případů, kdy nastanou nebo hrozí, že nastanou naléhavé problémy v oblasti bezpečnosti, zdraví, ochrany životního prostředí nebo národní bezpečnosti. Každá strana umožní osobám druhé strany účastnit se těchto konzultací za podmínek, které nejsou méně příznivé než podmínky, které jsou poskytnuty jejím vlastním osobám, a výsledky těchto konzultací zveřejní.

ČLÁNEK 56

Normy

1. S cílem harmonizovat normy na co nejširším základě každá strana podporuje normalizační orgány na svém území, jakož i regionální normalizační orgány, jejichž členy jsou strany nebo normalizační orgány na jejím území, aby:

a) se v mezích svých zdrojů zapojovaly do přípravy mezinárodních norem příslušnými mezinárodními normalizačními orgány;

b) jako základ k normám, které tvoří, využívaly příslušné mezinárodní normy, s výjimkou případů, kdy by takové mezinárodní normy byly neúčinné nebo nevhodné, například z důvodu nedostatečné úrovně ochrany lidského života a zdraví nebo podstatných klimatických nebo geografických faktorů nebo podstatných technologických problémů;

c) předcházely zdvojování nebo překrývání s činností mezinárodních normalizačních orgánů;

d) v pravidelných intervalech přezkoumávaly vnitrostátní a regionální normy, které nejsou založeny na příslušných mezinárodních normách, s cílem zvýšit jejich soulad s příslušnými mezinárodními normami;

e) spolupracovaly s příslušnými normalizačními orgány druhé strany při mezinárodních normalizačních činnostech. Tato spolupráce může probíhat v rámci mezinárodních normalizačních orgánů nebo na regionální úrovni a

f) podporovaly dvoustrannou spolupráci mezi nimi a normalizačními orgány druhé strany.

2. Strany by si měly vyměňovat informace o:

a) používání norem, z nichž vycházejí technické předpisy;

b) svých příslušných postupech normalizace a míře, v jaké využívají mezinárodní, regionální či subregionální normy jakožto základ pro své vnitrostátní normy.

3. Pokud se normy stanou závaznými začleněním nebo odkazem do návrhu technického předpisu nebo postupu posuzování shody, musí být splněny povinnosti týkající se transparentnosti stanovené v článku 59 této dohody.

ČLÁNEK 57

Posuzování shody

1. Ustanovení článku 55 týkající se přípravy, přijímání a používání technických předpisů se použijí obdobně na postupy posuzování shody.

2. Pokud strana požaduje posuzování shody jako pozitivní záruku, že výrobek odpovídá technickému předpisu:

a) vybere postupy posuzování shody, které jsou přiměřené souvisejícím rizikům určeným na základě posouzení rizik;

b) považuje použití prohlášení dodavatele o shodě, tj. prohlášení o shodě vydané výrobcem na jeho výhradní odpovědnost a s vyloučením povinného posouzení třetí stranou, za záruku shody jako jednu z možností prokázání shody s technickými předpisy a

c) na požádání poskytne druhé straně informace o kritériích použitých pro výběr postupů posuzování shody u konkrétních výrobků.

3. Pokud strana požaduje posuzování shody třetí stranou jako pozitivní záruku, že výrobek odpovídá technickému předpisu, a tento úkol nevyhradí orgánu veřejné správy, jak je uvedeno v odstavci 5:

a) přednostně využívá akreditace ke stanovení způsobilosti subjektů posuzování shody;

b) co nejlépe využívá mezinárodní normy pro akreditaci a posuzování shody, jakož i mezinárodní dohody zahrnující akreditační orgány stran, například prostřednictvím mechanismů Mezinárodní spolupráce pro akreditaci laboratoří (ILAC) a Mezinárodního akreditačního fóra (IAF);

c) přistoupí nebo případně podpoří přistoupení subjektů posuzování shody k platným mezinárodním dohodám nebo ujednáním s cílem harmonizovat či usnadnit přijímání výsledků posuzování shody;

d) zajistí, aby hospodářské subjekty měly možnost volby mezi subjekty posuzování shody jmenovanými orgány strany pro určitý výrobek nebo sadu výrobků;

e) zajistí, aby subjekty posuzování shody byly nezávislé na výrobcích, dovozcích a hospodářských subjektech obecně a aby nedocházelo ke střetu zájmů mezi akreditačními orgány a subjekty posuzování shody;

f) umožní subjektům posuzování shody využívat k provádění zkoušek nebo inspekcí v souvislosti s posuzováním shody subdodavatele, včetně subdodavatelů se sídlem na území druhé strany. Žádné ustanovení tohoto písmene nelze vykládat tak, že by zakazovalo kterékoli straně požadovat, aby subdodavatelé splňovali stejné požadavky, které by musel splnit subjekt posuzování shody, který zakázku zadává, aby mohl provádět smluvní zkoušky nebo inspekci sám, a

g) zveřejní na jednotné internetové stránce seznam subjektů, které k provádění tohoto posuzování shody jmenovala, a příslušné informace o rozsahu jmenování každého takového subjektu.

4. Žádné ustanovení tohoto článku nebrání kterékoli straně požadovat, aby posuzování shody ve vztahu ke konkrétním výrobkům prováděly jí určené veřejné orgány. V takových případech strana:

a) omezí poplatky za posuzování shody na přibližné náklady za poskytnuté služby a na žádost žadatele o posuzování shody vysvětlí, jak jsou poplatky, které za toto posuzování shody ukládá, omezeny na přibližné náklady na poskytnuté služby, a

b) zveřejní poplatky za posuzování shody.

5. Bez ohledu na ustanovení odstavců 2 až 4 přijmou strany prohlášení dodavatele o shodě jako důkaz shody se stávajícími technickými předpisy pro oblasti a způsoby uvedené v příloze 5-B.

ČLÁNEK 58

Spolupráce v oblasti technických překážek obchodu

1. Strany posílí spolupráci v oblasti norem, technických předpisů, metrologie, dozoru nad trhem, akreditace a postupů posuzování shody za účelem zvýšení vzájemného porozumění svým systémům a usnadnění vzájemného přístupu na své trhy. Za tímto účelem strany usilují o určení a rozvoj regulačních mechanismů spolupráce a iniciativ vhodných pro konkrétní otázky nebo odvětví, včetně:

a) výměny informací a zkušeností týkajících se vytváření a uplatňování příslušných technických předpisů a postupů posuzování shody;

b) přípravy možnosti sblížit nebo sjednotit technické předpisy a postupy posuzování shody;

c) podpory spolupráce mezi jejich příslušnými orgány odpovědnými za metrologii, normalizaci, posuzování shody a akreditaci a

d) výměny informací o vývoji na příslušných regionálních a mnohostranných fórech týkajících se norem, technických předpisů, postupů posuzování shody a akreditace.

2. Za účelem podpory vzájemného obchodu strany:

a) usilují o snížení rozdílů, které mezi nimi existují v oblasti technických předpisů, metrologie, normalizace, dozoru nad trhem, akreditace a postupů posuzování shody, mimo jiné tím, že podpoří využívání příslušných mezinárodně dohodnutých nástrojů;

b) v souladu s mezinárodními pravidly prosazují využívání akreditace na podporu posuzování technické způsobilosti subjektů posuzování shody a jejich činností a

c) podpoří účast a pokud možno členství Republiky Uzbekistán a jejích příslušných vnitrostátních orgánů v evropských a mezinárodních organizacích, jejichž činnost souvisí s normami, posuzováním shody, akreditací, metrologií a souvisejícími funkcemi.

3. Strany usilují o zavedení a udržení procesu, pomocí kterého může být dosaženo postupného sbližování technických předpisů, norem a postupů posuzování shody Republiky Uzbekistán s technickými předpisy, normami a postupy posuzování shody Evropské unie.

4. V oblastech, v nichž bylo dosaženo sblížení, mohou strany zvážit sjednání dohod o posuzování shody a akceptaci průmyslových výrobků.

ČLÁNEK 59

Transparentnost

1. Při vypracovávání technických předpisů, které mohou mít významný vliv na obchod, poskytne každá strana druhé straně lhůtu nejméně 60 dnů po zveřejnění navrhovaných technických předpisů a postupů posuzování shody na předložení písemných připomínek, s výjimkou případů, kdy nastanou nebo hrozí, že nastanou naléhavé problémy v oblasti bezpečnosti, zdraví, ochrany životního prostředí nebo národní bezpečnosti. Strana příznivě posoudí odůvodněnou žádost o prodloužení lhůty pro podání připomínek.

2. Pokud strana obdrží od druhé strany písemné připomínky ke svému návrhu technického předpisu nebo postupu posuzování shody:

a) projedná na žádost druhé strany písemné připomínky za účasti svého příslušného regulačního orgánu v době, kdy je lze vzít v úvahu, a

b) písemně odpoví na připomínky nejpozději ke dni zveřejnění technického předpisu nebo postupu posuzování shody.

3. Každá strana na žádost druhé strany poskytne informace týkající se cílů, právního základu a odůvodnění technického předpisu nebo postupu posuzování shody, který strana přijala nebo navrhuje přijmout.

4. Každá strana zajistí, aby technické předpisy a postupy posuzování shody, které přijala, byly zveřejněny na internetových stránkách, jež jsou přístupné zdarma.

5. Každá strana poskytne informace o přijetí a vstupu technického předpisu nebo postupu posuzování shody v platnost a o přijatém konečném znění.

6. Každá strana poskytne přiměřenou dobu mezi zveřejněním technických předpisů a jejich vstupem v platnost, aby měly hospodářské subjekty druhé strany čas na přizpůsobení. „Přiměřenou dobou“ se rozumí nejméně šest měsíců, s výjimkou případů, kdy by se jednalo o neúčinný prostředek k dosažení sledovaných legitimních cílů.

ČLÁNEK 60

Značení a označování

1. Každá strana potvrzuje, že jejich technické předpisy, které zahrnují nebo řeší výhradně značení nebo označování, dodržují zásady čl. 2 odst. 2.2 Dohody o technických překážkách obchodu.

2. Pokud strana požaduje povinné značení nebo označování výrobků:

a) vyžaduje pouze informace, jež jsou podstatné pro spotřebitele či uživatele výrobku nebo jež uvádějí, že je výrobek v souladu s povinnými technickými požadavky;

b) nesmí vyžadovat předchozí schválení, registraci nebo certifikaci značení nebo označování výrobků ani vyplacení poplatků coby podmínku pro uvedení výrobků, které jinak splňují její povinné technické požadavky, na svůj trh, není-li to nezbytné s ohledem na legitimní cíle uvedené v čl. 2 odst. 2.2 Dohody o technických překážkách obchodu;

c) požaduje-li strana, aby hospodářské subjekty používaly jedinečné identifikační číslo, vydá takové číslo hospodářským subjektům druhé strany bez zbytečného prodlení a bez diskriminace;

d) pokud prvky uvedené níže nejsou klamavé, rozporuplné či zavádějící ve vztahu k informacím, které jsou požadovány ve straně dovážející zboží, povolí tato strana:

i) informace též v jiných jazycích kromě jazyka požadovaného v dovážející straně;

ii) mezinárodně uznávané nomenklatury, piktogramy, symboly či grafická znázornění a

iii) kromě informací požadovaných v dovážející straně též další informace;

e) souhlasí s tím, aby se dodatečné označování nebo opravy označení prováděly v celních skladech nebo jiných určených oblastech v zemi dovozu, pokud právní předpisy stran nevyžadují takové označování z důvodů veřejného zdraví a bezpečnosti, a

f) vynasnaží se uznávat značení, které může být připojeno ke stávajícím etiketám nebo značení či označení, která jsou uvedena v průvodní dokumentaci, a nikoli k výrobku fyzicky připevněny.

3. Ustanovení odst. 2 písm. e) se použije do dne přistoupení Republiky Uzbekistán k WTO.

ČLÁNEK 61

Spolupráce v oblasti dozoru nad trhem, bezpečnosti a souladu nepotravinářských výrobků s předpisy

1. Strany uznávají význam spolupráce v oblasti dozoru nad trhem, souladu a bezpečnosti nepotravinářských výrobků pro usnadnění obchodu a pro ochranu spotřebitelů a dalších uživatelů a budování vzájemné důvěry na základě sdílených informací.

2. S cílem zaručit nezávislé a nestranné fungování dozoru nad trhem strany zajistí, aby:

a) funkce dozoru nad trhem byly odděleny od funkcí posuzování shody a

b) neexistovaly zájmy, které by ovlivnily nestrannost orgánů dozoru nad trhem při provádění jejich kontroly hospodářských subjektů nebo dohledu nad nimi.

3. Strany mohou spolupracovat a vyměňovat si informace v oblasti dozoru nad trhem, bezpečnosti a souladu nepotravinářských výrobků s předpisy, zejména pokud jde o:

a) činnosti a opatření v oblasti dozoru nad trhem a prosazování práva;

b) metody posuzování rizik a testování výrobků;

c) koordinované stahování výrobků z oběhu nebo jiná podobná opatření;

d) vědecké, technické a regulační záležitosti ke zlepšení bezpečnosti a souladu nepotravinářských výrobků;

e) nově se objevující otázky důležité z hlediska zdraví a bezpečnosti;

f) činnosti související s normalizací a

g) výměnu úředníků.

4. Evropská unie může Republice Uzbekistán poskytnout vybrané informace ze svého systému včasného varování, pokud jde o spotřební výrobky podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES1 nebo jej nahrazujícího systému, a Republika Uzbekistán může Evropské unii poskytnout příslušné informace o bezpečnosti nepotravinářských spotřebních výrobků a o přijatých preventivních, omezujících a nápravných opatřeních týkajících se spotřebních výrobků, jak je uvedeno v příslušných právních předpisech Republiky Uzbekistán. Výměna informací může mít podobu:

a) výměny *ad hoc* v řádně odůvodněných případech s výjimkou osobních údajů nebo

b) systematické výměny založené na ujednání, které může stanovit Výbor pro spolupráci v příloze 5-C.

5. Výbor pro spolupráci může v příloze 5-D zavést ujednání o pravidelné výměně informací, včetně výměny informací elektronickými prostředky, týkající se opatření přijatých ohledně nevyhovujících nepotravinářských výrobků jiných, než jsou výrobky, na něž se vztahuje odstavec 4.

6. Strany použijí informace získané podle odstavců 3, 4 a 5 výhradně za účelem ochrany spotřebitele, zdraví, bezpečnosti nebo životního prostředí.

---

1 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES ze dne 3. prosince 2001 o obecné bezpečnosti výrobků (Úř. věst. EU L 11, 15.1.2002, s. 4).

7. Každá strana zachází s informacemi získanými podle odstavců 3, 4 a 5 jako s důvěrnými.

8. Ujednání podle odstavců 4 a 5 přesně uvedou, jaký druh informací se má vyměňovat, způsoby výměny a uplatňování pravidel ochrany důvěrnosti a osobních údajů. Výbor pro spolupráci má pravomoc přijímat rozhodnutí s cílem určit nebo změnit ujednání obsažená v přílohách 5-C a 5-D.

9. Pro účely této kapitoly se „dozorem nad trhem“ rozumí činnosti vykonávané veřejnými orgány nebo jimi přijatá opatření, včetně činností vykonávaných a opatření přijatých ve spolupráci s hospodářskými subjekty, na základě postupů jedné strany, jejichž prostřednictvím může tato strana sledovat a řešit bezpečnost výrobků nebo jejich soulad s požadavky stanovenými v jejích právních předpisech. V případě Uzbekistánu se hospodářským subjektem rozumí výrobce, zplnomocněný zástupce, dovozce nebo prodejce.

ČLÁNEK 62

Technické diskuse a konzultace

1. Každá strana může požádat o projednání jakéhokoli návrhu nebo předlohy technického předpisu nebo postupu posuzování shody druhé strany, o nichž se domnívá, že by mohly významně nepříznivě ovlivnit obchod mezi stranami. Žádost se podává písemně a uvádí se v ní:

a) dotyčné opatření;

b) ustanovení této kapitoly, k nimž se výhrady vztahují, a

c) důvody žádosti, včetně popisu výhrad žádající strany ohledně opatření.

2. Strana předá svou žádost koordinátorovi kapitoly o technických překážkách obchodu druhé strany určenému podle článku 63.

3. Na žádost kterékoli ze stran se strany osobně nebo prostřednictvím videokonference či telekonference do 60 dnů ode dne podání žádosti sejdou, aby projednaly výhrady uvedené v žádosti, a usilují o co nejrychlejší vyřešení záležitosti. Pokud se žádající strana domnívá, že je záležitost naléhavá, může požádat, aby se jednání konalo v kratší lhůtě. V takových případech se dožádaná strana bude snažit této žádosti vyhovět.

4. Strana může požádat druhou stranu o konzultace ohledně jakékoli záležitosti spadající do působnosti této kapitoly doručením písemné žádosti koordinátorovi pro dotčenou kapitolu druhé strany. Strany vynaloží veškeré úsilí, aby záležitost vyřešily vzájemně uspokojivým způsobem.

5. Tímto článkem nejsou dotčena práva a povinnosti stran podle kapitoly 14.

ČLÁNEK 63

Koordinátor pro kapitolu o technických překážkách obchodu

1. Každá strana jmenuje koordinátora kapitoly o technických překážkách obchodu a oznámí druhé straně kontaktní údaje tohoto koordinátora a veškeré jejich změny. Koordinátoři pro kapitolu o technických překážkách obchodu pracují společně v zájmu snadnějšího provádění této kapitoly a spolupráce mezi stranami ve všech záležitostech náležejících do Dohody o technických překážkách obchodu.

2. Mezi funkce každého koordinátora pro kapitolu o technických překážkách obchodu patří:

a) sledování provádění a správy této kapitoly, včetně všech otázek v souvislosti s vypracováním, přijetím, použitím nebo prosazováním norem, technických předpisů či postupů posuzování shody;

b) komunikace s koordinátorem kapitoly o technických překážkách obchodu druhé strany o iniciativách stran za účelem posílení spolupráce při vypracovávání a zlepšování norem, technických předpisů a postupů posuzování shody;

c) příprava navázání technických jednání podle potřeby v souladu s článkem 62 a

d) výměna informací o vývoji na nevládních, regionálních a vícestranných fórech týkajících se norem, technických předpisů a postupů posuzování shody.

3. Koordinátoři pro kapitolu o technických překážkách obchodu spolu komunikují jakýmkoli dohodnutým způsobem, který je vhodný pro výkon jejich funkcí.

ČLÁNEK 64

Přechodné období

Pokud jde o Republiku Uzbekistán, čl. 55 odst. 3, 6 a 7, čl. 56 odst. 1 písm. b) a c), čl. 57 odst. 3 písm. b) a d), čl. 57 odst. 5 a příloha 5-B se použijí pět let ode dne vstupu této dohody v platnost.

KAPITOLA 6

SANITÁRNÍ A FYTOSANITÁRNÍ ZÁLEŽITOSTI

ČLÁNEK 65

Cíle

Cílem této kapitoly je stanovit zásady vztahující se na sanitární a fytosanitární opatření, jak jsou definována v Dohodě WTO o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření, včetně zdraví zvířat a rostlin a bezpečnosti potravin, v obchodu mezi stranami, a rovněž spolupracovat v oblasti dobrých životních podmínek zvířat, antimikrobiální rezistence a udržitelných potravinových systémů. Zásady stanovené v této kapitole uplatňují strany způsobem, který usnadňuje obchod a zabraňuje vytváření neodůvodněných překážek obchodu mezi nimi a zároveň zachovává úroveň ochrany života nebo zdraví lidí, zvířat nebo rostlin každé ze stran.

ČLÁNEK 66

Zásady

1. Strany zajistí, aby sanitární a fytosanitární opatření byla vypracována a uplatňována na základě zásad proporcionality, transparentnosti, nediskriminace a vědeckého odůvodnění a s přihlédnutím k mezinárodním normám (Mezinárodní úmluva o ochraně rostlin, podepsaná v Římě dne 6. prosince 1951 (dále jen „IPPC“), Světová organizace pro zdraví zvířat (dále jen „OIE“) a Komise pro Codex Alimentarius (dále jen „Codex Alimentarius“)).

2. Každá strana zajistí, aby její sanitární a fytosanitární opatření svévolně nebo neoprávněně nediskriminovala mezi jejím územím a územím druhé strany, pokud na nich panují stejné nebo podobné podmínky. Sanitární a fytosanitární opatření se neuplatňují způsobem, který by představoval skryté omezení obchodu mezi stranami.

3. Každá strana zajistí, aby sanitární a fytosanitární opatření, postupy nebo kontroly byly řádně prováděny a aby příslušné orgány každé strany vyřizovaly žádosti o informace bez zbytečného prodlení a způsobem, který pro dovážené produkty není méně příznivý než pro obdobné domácí produkty.

ČLÁNEK 67

Dovozní požadavky a úřední sanitární a fytosanitární osvědčení

1. Dovozní požadavky každé strany vycházejí ze zásad Codexu Alimentarius, OIE a IPPC a jejich příslušných norem, pokud nejsou dovozní požadavky podloženy vědeckým posouzením rizik provedeným v souladu s platnými mezinárodními pravidly stanovenými v Dohodě o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření.

2. Dovozní požadavky dovážející strany se vztahují na celé území vyvážející strany, stejně jako úřední sanitární a fytosanitární osvědčení, která mohou být vyžadována pro obchod se zemědělskými produkty, včetně rostlin a rostlinných produktů, mezi stranami, s výhradou článku 69.

3. Pro účely této kapitoly jsou úřední sanitární a fytosanitární osvědčení definována jako doklady vydané vyvážející stranou, které zaručují, že uvedené dovozní požadavky vymezené právními předpisy dovážející strany ohledně produktů, jichž se týkají, byly splněny.

ČLÁNEK 68

Rovnocennost

1. Na žádost vyvážející strany a s výhradou uspokojivého hodnocení dovážející stranou strany na základě příslušných mezinárodních postupů uznávají rovnocennost jednotlivých opatření nebo skupin opatření nebo systémů použitelných obecně nebo na odvětví nebo část odvětví.

2. Uznání rovnocennosti stanoví Výbor pro spolupráci a je uvedeno v příloze 6.

ČLÁNEK 69

Opatření týkající se zdraví zvířat a rostlin

1. Strany uznávají pojetí oblastí prostých škůdců nebo nemocí a oblastí s nízkým výskytem škůdců nebo nemocí v souladu s Dohodou o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření a příslušným Codex Alimentarius, OIE a normami, pokyny nebo doporučeními IPPC.

2. Při určování oblastí prostých škodlivých organismů nebo nemocí a oblastí s nízkým výskytem škodlivých organismů nebo nemocí zváží strany takové faktory, jako je zeměpisné vymezení, ekosystémy, epidemiologický dohled a efektivnost sanitárních nebo fytosanitárních kontrol v těchto oblastech.

3. Dovážející strana založí svá sanitární a fytosanitární opatření vztahující se na vyvážející stranu, jejíž území je postiženo škodlivým organismem nebo nemocí, na rozhodnutí o vymezení zón přijatém vyvážející stranou za předpokladu, že je dovážející strana ujištěna, že bude dosaženo odpovídající úrovně ochrany.

ČLÁNEK 70

Kontroly a audity

1. Kontroly a audity prováděné dovážející stranou na území vyvážející strany za účelem posouzení jejích inspekčních a certifikačních systémů se provádějí podle příslušných norem, pokynů a doporučení IPPC, OIE a Codex Alimentarius. Dodatečné inspekce, které jsou součástí auditu kontrolních a certifikačních systémů, se mohou kdykoli zaměřit na konkrétní vyvážející zařízení a výrobce.

2. Je-li dovážející strana spokojena s výsledky výše uvedených inspekcí a auditů a vede-li seznam schválených zařízení nebo zařízení pro dovoz zvířat nebo živočišných produktů, schválí zařízení nacházející se na území vyvážející strany bez předchozí kontroly, pokud o to vyvážející strana požádala, spolu s příslušnými zárukami stanovenými dovážející stranou.

3. Každá strana zakládá své přijetí záruk na:

a) hodnocení úředního příslušného orgánu a jeho schopnosti kontrolovat vyvážející zařízení;

b) písemné záruce příslušného orgánu ohledně souladu s minimálními požadavky dovážející strany.

4. Pokud je to možné, oznámí dovážející strana druhé straně nevyhovující komoditu, důvod nesouladu a poskytne jí všechny příslušné informace o důvodech nesouladu.

5. Náklady kontrol a auditů nese strana, která je provádí, v souladu se svými vnitřními postupy.

ČLÁNEK 71

Dovozní kontroly a poplatky

1. Pokud dovozní kontroly odhalí nesoulad s příslušnými dovozními požadavky, musí opatření, která přijme dovážející strana, vycházet z posouzení rizik, a nesmí omezovat obchod více, než je nutné k dosažení odpovídající úrovně sanitární nebo fytosanitární ochrany dovážející strany.

2. Dovážející strana informuje v rámci možností dovozce nevyhovující zásilky nebo jeho zástupce o důvodu nesplnění požadavků a poskytne jim příležitost pro přezkum rozhodnutí. Dovážející strana zváží veškeré relevantní informace poskytnuté za účelem pomoci při přezkumu.

3. Strana může vybírat poplatky za náklady vynaložené na provádění hraničních kontrol, které nepřesáhnou pokrytí nákladů.

ČLÁNEK 72

Výměna informací a spolupráce

1. Strany projednávají a vyměňují si informace o stávajících sanitárních a fytosanitárních opatřeních a opatřeních týkajících se dobrých životních podmínek zvířat a o jejich vývoji a provádění. V rámci těchto jednání a výměny informací podle potřeby přihlížejí k Dohodě o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření a normám, pokynům nebo doporučením IPPC, OIE a Codex Alimentarius.

2. Strany budou spolupracovat v záležitostech týkajících se bezpečnosti potravin, zdraví zvířat, dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin a antimikrobiální rezistence prostřednictvím výměny informací, odborných znalostí a zkušeností s cílem budovat kapacity v těchto oblastech. Tato spolupráce může zahrnovat technickou pomoc. Zvláštní pozornost bude věnována zjišťování a tlumení nákaz zvířat a chorob rostlin a zlepšování systémů analýzy rizik. Výbor pro spolupráci může za tímto účelem přijmout program technické pomoci.

3. Na žádost kterékoli strany o zvážení sanitárních a fytosanitárních otázek a dalších naléhavých záležitostí, které tvoří předmět této kapitoly, strany včas naváží dialog o sanitárních a fytosanitárních otázkách. Výbor pro spolupráci může stanovit pravidla pro vedení takových dialogů.

4. Strany určí a pravidelně aktualizují kontaktní místa pro komunikaci o záležitostech spadajících do oblasti působnosti této kapitoly.

ČLÁNEK 73

Transparentnost

Každá strana:

a) usiluje o transparentnost, pokud jde o sanitární a fytosanitární opatření použitelná na obchod, a zejména sanitární a fytosanitární požadavky uplatňované na dovoz druhé strany;

b) na žádost druhé strany sdělí bez zbytečného prodlení požadavky platné pro dovoz specifických produktů, včetně toho, zda je zapotřebí posouzení rizik;

c) bez zbytečného odkladu oznámí kontaktnímu místu druhé strany poštou, faxem nebo e-mailem veškerá závažná nebo významná rizika pro zdraví lidí, zvířat nebo rostlin, včetně potravinových mimořádných událostí souvisejících se zbožím obchodovaným mezi stranami.

KAPITOLA 7

DUŠEVNÍ VLASTNICTVÍ

ODDÍL 1

OBECNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 74

Cíle

Cílem této kapitoly je:

a) usnadnit výrobu a uvádění na trh inovativních a kreativních produktů a služeb mezi stranami, přispívat k udržitelnějšímu a inkluzivnějšímu hospodářství stran;

b) usnadňovat a řídit obchod mezi stranami a snižovat narušení a překážky tohoto obchodu a

c) dosáhnout přiměřené a účinné úrovně ochrany a prosazování práv duševního vlastnictví.

ČLÁNEK 75

Povaha a rozsah povinností

1. Strany provádí mezinárodní smlouvy týkající se práv duševního vlastnictví, jejichž smluvními stranami jsou. Dohoda TRIPS obsažená v příloze 1C Dohody o WTO se tímto obdobně začleňuje do této dohody a je její součástí. Tato kapitola doplňuje a dále upřesňuje práva a povinnosti stran podle mezinárodních smluv v oblasti duševního vlastnictví, jejichž jsou stranami.

2. Pro účely této kapitoly se „právy duševního vlastnictví“ rozumí všechny kategorie duševního vlastnictví, na které se vztahují články 78 až 120 této kapitoly a oddíly 1 až 7 části II Dohody TRIPS.

3. Ochrana práv duševního vlastnictví zahrnuje ochranu proti nekalé soutěži podle článku 10 bis Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883, pozměněné ve Stockholmu dne 14. července 1967 (dále jen „Pařížská úmluva“).

4. Tato kapitola nebrání žádné straně uplatňovat ustanovení svých právních předpisů zavádějící vyšší normy pro ochranu a prosazování práv duševního vlastnictví za předpokladu, že jsou slučitelné s touto kapitolou.

ČLÁNEK 76

Vyčerpání

1. Každá strana může zřídit vlastní režim pro vyčerpání práv duševního vlastnictví v domácím nebo regionálním měřítku.

2. V oblasti autorského práva a práv s ním souvisejících se vyčerpání práv vztahuje pouze na veřejné rozšiřování originálu děl nebo jiných předmětů ochrany nebo jejich rozmnoženin prodejem či jiným způsobem.

ČLÁNEK 77

Národní zacházení

1. Pokud jde o práva duševního vlastnictví, na která se vztahuje tato kapitola, poskytne každá strana státním příslušníkům druhé strany zacházení neméně příznivé, než jaké poskytuje svým vlastním státním příslušníkům, pokud jde o ochranu[1] práv duševního vlastnictví, s výhradou výjimek již stanovených v:

a) Pařížské úmluvě;

[1] Pro účely tohoto odstavce zahrnuje „ochrana“ záležitosti, které mají vliv na dostupnost, nabývání, oblast působnosti, zachování a vymáhání práv duševního vlastnictví, jakož i záležitosti, které mají vliv na využívání práv duševního vlastnictví konkrétně upravených v této kapitole. Pro účely tohoto odstavce dále „ochrana“ zahrnuje rovněž opatření, která mají zabránit obcházení účinných technologických prostředků, a opatření, která souvisejí s informacemi o správě práv.

b) Bernské úmluvě o ochraně literárních a uměleckých děl (dále jen „Bernská úmluva“), revidované v Paříži dne 24. července 1971 a pozměněné dne 28. září 1979;

c) Mezinárodní úmluvě o ochraně výkonných umělců, výrobců zvukových záznamů a rozhlasových organizací uzavřené v Římě dne 26. října 1961 (dále jen „Římská úmluva“) nebo

d) Smlouvě o duševním vlastnictví v oboru integrovaných obvodů přijaté ve Washingtonu dne 26. května 1989.

Pokud jde o výkonné umělce, výrobce zvukových záznamů a vysílací organizace, vztahuje se povinnost uvedená v prvním pododstavci pouze na práva poskytnutá podle této dohody.

2. Kterákoli ze stran může využít výjimek povolených podle odstavce 1 v souvislosti se svými soudními a správními postupy, včetně požadavku, aby státní příslušník druhé strany určil adresu pro doručování na jejím území nebo aby jmenoval zástupce na jejím území, pokud tyto výjimky:

a) jsou nezbytné k zajištění souladu s právními předpisy strany, jež nejsou neslučitelné s ustanoveními této kapitoly, a

b) nejsou uplatňovány způsobem, který by představoval skryté omezení obchodu.

3. Odstavec 1 se nepoužije na postupy stanovené v mnohostranných dohodách uzavřených pod záštitou Světové organizace duševního vlastnictví (dále jen „WIPO“), které se týkají nabývání nebo zachování práv duševního vlastnictví.

ODDÍL 2

NORMY TÝKAJÍCÍ SE PRÁV DUŠEVNÍHO VLASTNICTVÍ

PODODDÍL 1

AUTORSKÉ PRÁVO A PRÁVA S NÍM SOUVISEJÍCÍ

ČLÁNEK 78

Mezinárodní dohody

1. Každá strana dodržuje:

a) Smlouvu Světové organizace duševního vlastnictví o právu autorském, přijatou v Ženevě dne 20. prosince 1996;

b) Smlouvu Světové organizace duševního vlastnictví o výkonech výkonných umělců a o zvukových záznamech, přijatou v Ženevě dne 20. prosince 1996, a

c) Marrákešskou smlouvu o usnadnění přístupu k publikovaným dílům osobám nevidomým, osobám se zrakovým postižením nebo osobám s jinými poruchami čtení, přijatou v Marrákeši dne 28. června 2013.

2. Každá strana dodržuje Pekingskou smlouvu o ochraně uměleckých výkonů v audiovizi, přijatou v Pekingu dne 24. června 2012, a vyvine veškeré přiměřené úsilí o ratifikaci nebo o přistoupení k ní.

ČLÁNEK 79

Autoři

Každá strana poskytne autorům výlučné právo udělit svolení nebo zakázat:

a) přímé nebo nepřímé, dočasné nebo trvalé rozmnožování jejich děl v celku nebo zčásti jakýmikoli prostředky a v jakékoli podobě;

b) jakoukoliv formu veřejného šíření originálu jejich děl nebo jejich kopií prodejem či jinak;

c) jakékoliv sdělování jejich děl veřejnosti po drátě nebo bezdrátově, včetně zpřístupnění jejich děl veřejnosti tak, aby k nim veřejnost měla přístup z jimi vybraného místa a v jimi vybraném čase, a

d) obchodní pronájem originálů nebo kopií jejich děl veřejnosti.

ČLÁNEK 80

Výkonní umělci

Každá strana poskytne výkonným umělcům výlučné právo povolit nebo zakázat:

a) záznam[1] jejich uměleckých výkonů;

b) přímé nebo nepřímé, dočasné nebo trvalé rozmnožování záznamů jejich výkonů vcelku nebo zčásti jakýmikoli prostředky a v jakékoli podobě;

c) šíření záznamů jejich výkonů veřejnosti prodejem nebo jinak;

d) zpřístupnění záznamů jejich výkonů veřejnosti po drátě nebo bezdrátově tak, aby k nim osoby z řad veřejnosti měly přístup z osobně vybraného místa a v osobně vybraném čase;

e) bezdrátové vysílání a sdělování jejich výkonů veřejnosti, s výjimkou případů, kdy výkon sám je již výkonem vysílaným nebo kdy se tak děje ze záznamu, a

f) obchodní pronájem záznamů jejich výkonů veřejnosti.

[1] „Záznamem“ se rozumí zaznamenání zvuků nebo jejich vyjádření nebo zaznamenání pohyblivých obrazů, které mohou být doplněny zvuky nebo jejich vyjádřením, na hmotný podklad, z něhož mohou být pomocí technického zařízení vnímány, rozmnožovány nebo sdělovány.

ČLÁNEK 81

Výrobci zvukových záznamů

Každá strana poskytne výrobcům zvukových záznamů výlučné právo povolit nebo zakázat:

a) přímé nebo nepřímé, dočasné nebo trvalé rozmnožování jejich zvukových záznamů vcelku nebo zčásti jakýmikoli prostředky a v jakékoli podobě;

b) šíření jejich zvukových záznamů včetně jejich kopií veřejnosti prodejem nebo jinak;

c) zpřístupnění jejich zvukových záznamů veřejnosti po drátě nebo bezdrátově tak, aby k nim osoby z řad veřejnosti měly přístup z osobně vybraného místa a v osobně vybraném čase, a

d) obchodní pronájem jejich zvukových záznamů veřejnosti.

ČLÁNEK 82

Vysílací organizace

Každá strana poskytne vysílacím organizacím výlučné právo povolit nebo zakázat:

a) záznam svého vysílání, ať již jde o vysílání po drátě, nebo bezdrátové vysílání, včetně kabelového nebo satelitního vysílání;

b) přímé nebo nepřímé, dočasné nebo trvalé rozmnožování záznamů jejich vysílání vcelku nebo zčásti jakýmikoli prostředky a v jakékoli podobě, ať už jde o vysílání po drátě, nebo o bezdrátové vysílání, včetně kabelového nebo satelitního vysílání;

c) zpřístupnění záznamů jejich vysílání, ať už jde o vysílání po drátě, nebo o bezdrátové vysílání, včetně kabelového nebo satelitního vysílání, veřejnosti po drátě nebo bezdrátově tak, aby k nim osoby z řad veřejnosti měly přístup z osobně vybraného místa a v osobně vybraném čase;

d) rozšiřování rozmnoženin zaznamenaného vysílání, ať už jde o vysílání po drátě, nebo o bezdrátové vysílání, včetně kabelového nebo satelitního vysílání, včetně jejich kopií veřejnosti prodejem nebo jinak, a

e) opakované vysílání jejich vysílání bezdrátově, jakož i sdělování jejich vysílání veřejnosti, pokud je takové sdělování prováděno na místech přístupných veřejnosti po zaplacení vstupného.

ČLÁNEK 83

Vysílání zvukových záznamů vydaných k obchodním účelům a jejich sdělování veřejnosti

1. Každá ze stran stanoví právo, kterým se zajistí, aby uživatel zaplatil jedinou spravedlivou odměnu výkonným umělcům a výrobcům zvukových záznamů, pokud je užito zvukového záznamu vydaného k obchodním účelům nebo rozmnoženiny takového zvukového záznamu k vysílání nebo sdělování veřejnosti.

2. Každá strana zajistí, aby jediná spravedlivá odměna podle odstavce 1 byla rozdělena mezi příslušné výkonné umělce a výrobce zvukových záznamů. Pro případy, kdy neexistuje dohoda mezi výkonnými umělci a výrobci zvukových záznamů, může každá ze stran stanovit pravidla, podle nichž se výkonní umělci a výrobci zvukových záznamů o jedinou spravedlivou odměnu dělí.

ČLÁNEK 84

Doba ochrany

1. Pokud jde o Republiku Uzbekistán, tento článek se použije tři roky po dni vstupu této dohody v platnost.

2. Práva autora díla trvají po dobu autorova života a 70 let po smrti autora bez ohledu na den, kdy bylo dílo oprávněně zpřístupněno veřejnosti.

3. Doba ochrany hudební skladby se slovy trvá 70 let po smrti poslední z těchto nejdéle žijících osob, bez ohledu na to, zda jsou tyto osoby označeny za spoluautory: autor textu a skladatel hudby, za podmínky, že oba jejich příspěvky byly vytvořeny speciálně pro příslušné hudební dílo se slovy.

4. U díla spoluautorů se doba stanovená v odstavci 1 počítá od smrti posledního žijícího autora.

5. U anonymních děl či pseudonymních děl trvá doba ochrany 70 let od oprávněného sdělení díla veřejnosti. Pokud však autorem přijatý pseudonym nevzbuzuje žádné pochyby o jeho totožnosti, nebo pokud autor odhalí svou totožnost během doby uvedené v první větě, řídí se doba ochrany podle odstavce 1.

6. Doba ochrany kinematografických nebo audiovizuálních děl končí 70 let po smrti poslední z těchto žijících osob, bez ohledu na skutečnost, zda jsou tyto osoby označeny za spoluautory:

a) hlavního režiséra;

b) autora scénáře;

c) autora dialogů a

d) skladatele hudby, která byla zvlášť vytvořena pro užití v daném kinematografickém nebo audiovizuálním díle.

7. Práva vysílacích organizací uplynou za 50 let ode dne prvního vysílání, ať už jde o vysílání po drátě, nebo bezdrátové vysílání, včetně kabelového nebo satelitního vysílání.

8. Práva výkonných umělců zanikají nejdříve 50 let ode dne záznamu výkonu,

9. Práva výrobců zvukových záznamů uplynou nejdříve za 50 let po pořízení záznamu, nebo pokud byl zvukový záznam oprávněně vydán během této doby, 70 let od takového vydání. Pokud zvukový záznam nebyl oprávněně vydán a byl oprávněně sdělen veřejnosti v průběhu této doby, trvá doba ochrany 70 let od takového sdělení. Každá ze stran může stanovit účinná opatření k zajištění toho, aby zisk vytvořený v průběhu 20 let ochrany po uplynutí 50 let byl spravedlivě rozdělen mezi výkonné umělce a výrobce zvukových záznamů.

10. Doby ochrany stanovené v tomto článku se počítají od 1. ledna roku následujícího po události.

11. Každá strana může stanovit delší doby ochrany, než jaké jsou stanoveny v tomto článku.

ČLÁNEK 85

Právo na opětný prodej

1. Každá strana stanoví ve prospěch autora originálu výtvarného díla či plastiky právo na opětný prodej, vymezené jako nezcizitelné právo, kterého se nelze do budoucna vzdát, na autorskou odměnu založenou na prodejní ceně získané z jakéhokoli opětného prodeje díla následujícího po prvním převodu díla autorem.

2. Právo uvedené v odstavci 1 se vztahuje na všechny úkony opětného prodeje, jehož se účastní prodávající, kupující nebo zprostředkovatel profesionálního zástupce trhu s uměleckými díly, například aukční síně, umělecké galerie a obecně jakýkoli obchodník s uměleckými díly.

3. Každá strana může stanovit, že právo uvedené v odstavci 1 se nevztahuje na úkony opětného prodeje, pokud prodávající získal umělecké dílo přímo od autora méně než tři roky před daným opětným prodejem a kdy cena opětného prodeje nepřesahuje určitou minimální částku.

4. Postup výběru odměn a jejich výši stanoví právní předpisy každé ze stran.

ČLÁNEK 86

Kolektivní správa práv

1. Strany podporují spolupráci mezi svými organizacemi kolektivní správy za účelem podpory dostupnosti děl a jiných předmětů ochrany na území stran a převodu příjmů z výkonu práv za užití těchto děl nebo jiných předmětů ochrany mezi příslušnými organizacemi kolektivní správy.

2. Strany podporují transparentnost organizací kolektivní správy, zejména pokud jde o příjmy z výkonu práv, které vybírají, srážky, které uplatňují na příjmy z výkonu práv, které vybírají, využívání vybraných příjmů z výkonu práv, politiku rozdělování a jejich repertoár.

3. Každá strana podporuje organizace kolektivní správy, které jsou usazeny na jejím území a které na základě smlouvy o zastupování zastupují jinou organizaci kolektivní správy práv usazenou na území druhé strany, aby přesně, pravidelně a náležitě vyplácely zastupované organizaci kolektivní správy jí náležící částky a poskytovaly jí informace o výši příjmů z výkonu práv vybraných jejím jménem a o veškerých srážkách těchto příjmů.

ČLÁNEK 87

Výjimky a omezení

Každá strana stanoví omezení nebo výjimky týkající se práv stanovených v článcích 79 až 82 pro určité zvláštní případy, které nejsou v rozporu s běžným využíváním díla nebo jiného předmětu ochrany a nepoškozují nepřiměřeně oprávněné zájmy nositelů práva.

ČLÁNEK 88

Ochrana technologických prostředků

1. Pokud jde o Republiku Uzbekistán, tento článek se použije tři roky po dni vstupu této dohody v platnost.

2. Každá ze stran poskytuje odpovídající právní ochranu před obcházením jakýchkoliv účinných technologických prostředků, které dotyčná osoba provádí s vědomím, že takový cíl sleduje, nebo existují-li o této skutečnosti opodstatněné důkazy.

3. Každá ze stran poskytuje odpovídající právní ochranu před výrobou, dovozem, rozšiřováním, prodejem, pronájmem, reklamou na prodej nebo pronájem nebo před držbou zařízení, výrobků nebo součástek pro komerční účely nebo před poskytováním služeb, které:

a) jsou nabízeny, inzerovány nebo uváděny na trh za účelem obcházení účinných technologických prostředků;

b) mají pouze omezený komerčně významný účel nebo užití jiné, než je obcházení jakýchkoli účinných technologických prostředků, nebo

c) jsou přednostně určeny, vyrobeny, upraveny nebo provozovány za účelem umožnit nebo usnadnit obcházení jakýchkoli účinných technologických prostředků.

4. Pro účely tohoto pododdílu se „technologickými prostředky“ rozumí jakákoliv technologie, zařízení nebo součástka, které jsou při své obvyklé funkci určeny k tomu, aby zabraňovaly úkonům nebo omezovaly úkony ve vztahu k dílům nebo jiným předmětům ochrany prováděné bez svolení držitele autorského práva nebo práv s ním souvisejících podle vnitrostátních právních předpisů. Technologické prostředky se považují za „účinné“, pokud je použití chráněného díla nebo jiného předmětu kontrolováno držiteli práv uplatněním kontroly přístupu nebo ochranného procesu, jako je šifrování, kódování nebo jiná úprava díla nebo jiného předmětu nebo mechanismu kontroly rozmnožování, který dosahuje cíle ochrany.

5. Bez ohledu na právní ochranu stanovenou v odstavci 1, nepřijmou-li držitelé práv dobrovolná opatření, může každá strana přijmout vhodná opatření k zajištění toho, aby odpovídající právní ochrana před obcházením účinných technologických prostředků zajištěná v souladu s tímto článkem nebránila beneficientům výjimek nebo omezení stanovených v souladu s článkem 87 využívat těchto výjimek nebo omezení.

ČLÁNEK 89

Závazky týkající se informace o správě práv

1. Pokud jde o Republiku Uzbekistán, tento článek se použije tři roky po dni vstupu této dohody v platnost.

2. Každá strana poskytne náležitou právní ochranu proti jakékoli osobě, která vědomě bez svolení, pokud je jí známo nebo má dostatečné důvody se domnívat, že tímto jednáním umožňuje, usnadňuje nebo zatajuje porušování autorského práva nebo práv s ním souvisejících podle vnitrostátních právních předpisů:

a) odstraňuje nebo pozměňuje jakékoli elektronické informace týkající se správy práv a

b) rozšiřuje, dováží za účelem rozšiřování, vysílá, sděluje nebo zpřístupňuje veřejnosti díla nebo jiné předměty ochrany chráněné podle tohoto pododdílu, ze kterých byly bez svolení odstraněny nebo na nichž byly bez svolení pozměněny elektronické informace týkající se správy práv.

3. Pro účely tohoto článku se „informacemi o správě práv“ rozumí jakékoli informace poskytnuté nositelem práv, které identifikují dílo nebo jiný předmět ochrany zmíněný v tomto článku, autora nebo jiného nositele práv, nebo informace o podmínkách použití díla nebo jiného předmětu ochrany a jakákoli čísla nebo kódy, které takovou informaci reprezentují.

4. Odstavec 2 se použije, pokud jakákoli taková informace souvisí s kopií díla nebo jiného předmětu ochrany zmíněného v tomto článku nebo se objeví v souvislosti se sdělením veřejnosti tohoto díla nebo tohoto předmětu ochrany.

PODODDÍL 2

OCHRANNÉ ZNÁMKY

ČLÁNEK 90

Mezinárodní dohody

1. Každá strana:

a) splňuje Protokol k Madridské dohodě o mezinárodním zápisu ochranných známek, přijaté v Madridu dne 27. června 1889, ve znění ze dne 3. října 2006 a 12. listopadu 2007;

b) vede systém klasifikace ochranných známek, který je v souladu s Niceskou dohodou o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění ze dne 28. září 1979, a

c) vynaloží veškeré přiměřené úsilí k přistoupení k Singapurské smlouvě o známkovém právu, uzavřené v Singapuru dne 27. března 2006.

ČLÁNEK 91

Označení, která mohou tvořit ochrannou známku

Ochrannou známku mohou tvořit jakákoli označení, zejména slova, včetně osobních jmen, nebo kresby, písmena, číslice, barvy, tvar výrobku nebo obal výrobku či zvuky, pokud toto označení:

a) umožňuje rozlišit výrobky nebo služby jednoho podniku a výrobky nebo služby jiných podniků a

b) může být vyjádřeno v rejstříku ochranných známek každé strany způsobem, který umožňuje příslušným orgánům a veřejnosti jasně a přesně určit předmět ochrany, která je poskytována vlastníkovi ochranné známky.

ČLÁNEK 92

Práva vyplývající z ochranné známky

1. Ze zapsané ochranné známky vyplývají pro jejího vlastníka výlučná práva. Vlastník je oprávněn zakázat všem třetím osobám užívat bez jeho souhlasu v obchodním styku jakékoli označení:

a) totožné se zapsanou ochrannou známkou pro výrobky nebo služby, které jsou totožné s těmi, pro něž je známka zapsána;

b) u něhož z důvodu jeho totožnosti nebo podobnosti se zapsanou ochrannou známkou a totožnosti či podobnosti zboží nebo služeb označovaných ochrannou známkou a označením existuje nebezpečí záměny u veřejnosti, včetně nebezpečí asociace označení se zapsanou ochrannou známkou.

2. Strany zahájí dialog s cílem, aby Republika Uzbekistán zavedla právní opatření v souladu s právními předpisy Unie, která zajistí, aby majitel zapsané ochranné známky byl oprávněn zabránit všem třetím stranám v přepravě zboží v obchodním styku na území strany, kde je ochranná známka zapsána, aniž by tam bylo propuštěno do volného oběhu.

ČLÁNEK 93

Postup zápisu

1. Každá strana stanoví systém pro zápis ochranných známek, v němž je každé konečné zamítavé rozhodnutí, včetně částečného zamítnutí, přijaté příslušnou správou ochranných známek písemně sděleno příslušné straně, řádně odůvodněno a lze se proti němu odvolat.

2. Každá strana umožní třetím osobám podat námitky proti přihláškám ochranných známek nebo případně zápisům ochranných známek. Takové námitkové řízení musí být sporné.

3. Každá strana zpřístupní veřejnosti elektronické databáze žádostí o zápis ochranných známek a zapsaných ochranných známek.

ČLÁNEK 94

Všeobecně známé ochranné známky

Za účelem zavedení ochrany všeobecně známých ochranných známek, jak je uvedeno v článku 6 bis Pařížské úmluvy a v čl. 16 odst. 2 a 3 Dohody TRIPS, uplatní každá strana společné doporučení týkající se ustanovení o ochraně všeobecně známých ochranných známek, přijaté shromážděním Pařížské unie na ochranu průmyslového vlastnictví a valným shromážděním WIPO v rámci 34. série zasedání shromáždění členských států WIPO ve dnech 20. až 29. září 1999.

ČLÁNEK 95

Výjimky z práv vyplývajících z ochranné známky

1. Každá strana stanoví omezené výjimky z práv z ochranné známky, jako je správné užití popisných výrazů včetně zeměpisných označení, a může stanovit další omezené výjimky za předpokladu, že takové výjimky budou brát zřetel na oprávněné zájmy vlastníka ochranné známky a třetích osob.

2. Majitel ochranné známky není oprávněn zakázat třetím osobám užívat v obchodním styku, pokud je toto užívání v souladu s dobrými mravy v oblasti průmyslu a obchodu:

a) jméno či adresu třetí osoby, jedná-li se o fyzickou osobu;

b) označení nebo údaje týkající se druhu, jakosti, množství, zamýšleného účelu, hodnoty, zeměpisného původu, doby výroby zboží nebo poskytnutí služby anebo jiných jejich vlastností a

c) ochrannou známku, je-li to nezbytné k označení účelu zboží nebo služby, zejména u příslušenství nebo náhradních dílů.

3. Ochranná známka neopravňuje majitele, aby zakázal třetí osobě užívat v obchodním styku starší právo, které se vztahuje jen k určité lokalitě, je-li toto právo uznáno právními předpisy dotčené strany a je užíváno v rámci daného území.

ČLÁNEK 96

Důvody zrušení

1. Každá strana stanoví, že ochranná známka může být zrušena, jestliže nebyla bez řádného důvodu po nepřetržitou dobu nejméně tří let na daném území pro výrobky či služby, pro které byla zapsána, skutečně užívána a pokud pro toto neužívání neexistují řádné důvody. Nikdo však nemůže žádat, aby byl vlastník ochranné známky zbaven svých práv, jestliže v době mezi uplynutím nejméně tří let a podáním návrhu na zrušení bylo započato se skutečným užíváním ochranné známky nebo se v něm pokračovalo. K započetí užívání nebo k jeho pokračování, k němuž došlo během tří měsíců před podáním návrhu na zrušení, přičemž tato lhůta začíná běžet nejdříve po uplynutí nejméně tří let nepřetržitého neužívání, se však nepřihlíží, pokud byly přípravy k započetí nebo pokračování v užívání podniknuty až poté, co se vlastník dozvěděl, že může být podán návrh na zrušení.

2. Ochranná známka může být rovněž zrušena, jestliže po dni, ke kterému byla zapsána:

a) se ochranná známka stala v důsledku jednání nebo nečinnosti svého vlastníka označením, které je pro zboží nebo službu, pro které je zapsána, v obchodě obvyklé;

b) v důsledku užívání svým vlastníkem nebo s jeho souhlasem pro zboží nebo služby, pro které byla zapsána, může vést ke klamání veřejnosti, zejména pokud jde o povahu, jakost nebo zeměpisný původ těchto výrobků nebo služeb.

ČLÁNEK 97

Přihlášky ve zlé víře

Ochranná známka může být prohlášena za neplatnou, pokud přihlašovatel požádal o zápis ochranné známky ve zlé víře. Každá strana může rovněž stanovit, že taková ochranná známka se do rejstříku nezapíše.

PODODDÍL 3

(PRŮMYSLOVÉ) VZORY

ČLÁNEK 98

Mezinárodní dohody

Evropská unie dodrží své závazky podle Ženevského aktu Haagské dohody o mezinárodním přihlašování průmyslových vzorů a modelů ze dne 2. července 1999 a Republika Uzbekistán vynaloží veškeré přiměřené úsilí, aby Ženevský akt ratifikovala nebo k němu přistoupila.

ČLÁNEK 99

Ochrana zapsaných (průmyslových) vzorů

1. Každá ze stran zajistí ochranu nezávisle vytvořených (průmyslových) vzorů, které jsou nové a původní. Tato ochrana (průmyslových) vzorů je zajišťována zápisem a uděluje výlučná práva jejich nositelům v souladu s tímto pododdílem. Pro účely tohoto článku platí, že kterákoli strana může uvážit, že (průmyslový) vzor, který má individuální povahu, je původní.

2. Majitel zapsaného (průmyslového) vzoru má právo zabránit třetím osobám, které nemají jeho souhlas, alespoň v tom, aby vyráběly, nabízely k prodeji, prodávaly, dovážely či skladovaly výrobek nesoucí a ztělesňující chráněný (průmyslový) vzor nebo používaly výrobky nesoucí nebo ztělesňující chráněný (průmyslový) vzor, pokud k takovým úkonům dochází pro obchodní účely.

3. (Průmyslový) vzor použitý u výrobku nebo ztělesněný ve výrobku, který je součástí složeného výrobku, je uznán za nový a původní pouze:

a) pokud součást, začleněná do složeného výrobku, zůstává při obvyklém používání složeného výrobku viditelná a

b) pokud tyto viditelné znaky součásti samy splňují předpoklady novosti a původnosti.

4. Pro účely odst. 3 písm. a) se „obvyklým použitím“ rozumí použití konečným uživatelem s výjimkou údržby, servisu nebo opravy.

ČLÁNEK 100

Doba trvání ochrany

Každá strana zajistí, aby (průmyslový) vzor byl chráněn nejméně po dobu pěti let ode dne podání přihlášky a aby směl držitel práva prodloužit dobu ochrany o jedno nebo více pětiletých období až na celkovou dobu nejméně 15 let ode dne podání.

ČLÁNEK 101

Výjimky

1. Každá strana může stanovit omezené výjimky z ochrany (průmyslových) vzorů za předpokladu, že takové výjimky nejsou nepřiměřeně v rozporu s obvyklým využíváním chráněných (průmyslových) vzorů a nezpůsobují neospravedlnitelnou újmu oprávněným zájmům majitele chráněného (průmyslového) vzoru, s přihlédnutím k oprávněným zájmům třetích stran.

2. Ochrana průmyslového vzoru se nevztahuje na průmyslové vzory podmíněné pouze technickými nebo funkčními hledisky. Právo k (průmyslovému) vzoru se nevztahuje na vzhledové znaky výrobku, které musí být nezbytně napodobeny v jejich přesném tvaru a rozměrech, aby výrobek, ve kterém je (průmyslový) vzor začleněn nebo u kterého byl použit, mohl být mechanicky připojen k jinému výrobku nebo do něj vestavěn či jím obestavěn tak, aby oba výrobky plnily svou funkci.

3. Právo k (průmyslovému) vzoru nevznikne, pokud by tento vzor byl v rozporu s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy.

4. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku se v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 99 odst. 1 vztahuje právo k (průmyslovému) vzoru na (průmyslový) vzor umožňující sestavení nebo propojení několika vzájemně zaměnitelných výrobků v rámci jednoho modulárního systému.

ČLÁNEK 102

Vztah k autorskému právu

Každá strana zajistí, aby (průmyslové) vzory měly nárok na ochranu také podle jejího autorského práva, a to ode dne, kdy byl (průmyslový) vzor vytvořen nebo stanoven v jakékoliv podobě. Míru, ve které, a podmínky, za jakých je tato ochrana poskytnuta včetně úrovně požadované původnosti, stanoví každá strana.

PODODDÍL 4

ZEMĚPISNÁ OZNAČENÍ

ČLÁNEK 103

Oblast působnosti

1. Pro účely tohoto pododdílu se „zeměpisným označením“ rozumí označení ve smyslu čl. 22 odst. 1 Dohody TRIPS, které je třeba chápat tak, že zahrnuje rovněž „označení původu“.

2. Tento pododdíl se použije na uznávání a ochranu zeměpisných označení pocházejících z území stran.

3. Na zeměpisná označení jedné strany, která mají být druhou stranou chráněna, se tento pododdíl vztahuje pouze tehdy, pokud spadají do oblasti působnosti právních předpisů uvedených v článku 104.

ČLÁNEK 104

Zavedená zeměpisná označení

1. Právní předpisy Republiky Uzbekistán uvedené v oddíle A přílohy 7-A obsahují prvky pro zápis a kontrolu zeměpisných označení stanovené v oddíle B přílohy 7-A nejpozději pět let ode dne vstupu této dohody v platnost.

2. Po přezkoumání právních předpisů Evropské unie uvedených v oddíle A přílohy 7-A dospěla Republika Uzbekistán k závěru, že tyto právní předpisy obsahují prvky pro zápis a kontrolu zeměpisných označení stanovené v oddíle B přílohy 7-A.

3. Po ukončení námitkového řízení v souladu s kritérii stanovenými v příloze 7-B a přezkoumání zeměpisných označení produktů z Evropské unie, které mají být chráněny v Republice Uzbekistán, jsou uvedeny v oddíle A přílohy 7-C a Evropská unie je zapsala podle právních předpisů uvedených v odstavci 2 tohoto článku, Republika Uzbekistán chrání tato zeměpisná označení v souladu s úrovní ochrany stanovenou v tomto pododdíle.

4. Odstavec 3 se použije pět let po dni vstupu této dohody v platnost. Během tohoto pětiletého přechodného období zavede Republika Uzbekistán veškerá doplňková opatření a chrání zeměpisná označení produktů Evropské unie uvedených v oddíle A přílohy 7-C na úrovni stanovené jejími vnitrostátními právními předpisy. Během přechodného období se úroveň poskytované ochrany nesníží.

5. Po ukončení námitkového řízení v souladu s kritérii stanovenými v příloze 7-B a přezkoumání zeměpisných označení produktů z Republiky Uzbekistán, jež jsou uvedeny v oddíle B přílohy 7-C a Republika Uzbekistán je zapsala podle právních předpisů uvedených v odstavci 1 tohoto článku, Evropská unie chrání tato zeměpisná označení v souladu s úrovní ochrany stanovenou v tomto pododdíle.

ČLÁNEK 105

Doplňování nových zeměpisných označení

Strany mohou změnit seznam zeměpisných označení, která mají být chráněna, v příloze 7-C v souladu s článkem 136. Nová zeměpisná označení se doplňují po ukončení námitkového řízení a po jejich přezkoumání podle čl. 104 odst. 3 a 4.

ČLÁNEK 106

Rozsah ochrany zeměpisných označení

1. Zeměpisná označení uvedená v příloze 7-C, včetně zeměpisných označení doplněných v souladu s článkem 105, jsou chráněna proti:

a) jakémukoli přímému či nepřímému obchodnímu použití chráněného názvu:

   i) u srovnatelných produktů, které nejsou v souladu se specifikací produktu označeného chráněným názvem, nebo

   ii) do té míry, do jaké toto používání umožňuje těžit z dobré pověsti daného zeměpisného označení;

   včetně případů, kdy jsou tyto výrobky používány jako složka;

b) jakémukoli zneužití, napodobení nebo použití názvů, které jej evokují, a to i tehdy, je-li uveden skutečný původ produktu nebo je-li chráněný název přeložen, přepsán nebo transliterován nebo doprovázen výrazy jako „druh“, „typ“, „způsob“, „jak se vyrábí v“, „napodobenina“, „chuť“, „jako“ nebo podobnými výrazy, včetně případů, kdy jsou tyto výrobky používány jako složka;

c) jakémukoli jinému lživému nebo zavádějícímu údaji o původu produktu, povaze nebo základních vlastnostech, použitému na vnitřním nebo vnějším obalu, na reklamním materiálu nebo na dokladech týkajících se daného produktu, jakož i proti použití obalů, které by mohly vyvolat mylný dojem, pokud jde o původ produktu, včetně případů, kdy jsou tyto výrobky používány jako složka, a

d) všem ostatním praktikám, které by mohly spotřebitele uvést v omyl, pokud jde o skutečný původ produktu.

2. Zeměpisná označení uvedená v příloze 7-C se na území stran nesmí stát generickým názvem.

3. Tato dohoda nezavazuje žádnou stranu chránit zeměpisné označení druhé strany, které není nebo přestane být chráněno na území původu. Pokud některé zeměpisné označení přestane být na území strany původu chráněno, strany se o tom vzájemně informují. Tato oznámení se provádí podle článku 136.

4. Žádným ustanovením této dohody nejsou nijak dotčena práva jakékoli osoby na obchodní použití vlastního jména nebo jména jejího předchůdce v obchodu, není-li toto jméno použito způsobem, který by mohl veřejnost uvést v omyl.

ČLÁNEK 107

Právo užití zeměpisných označení

1. Název chráněný podle této dohody může použít každý provozovatel, který uvádí na trh produkty, jež jsou v souladu s odpovídající specifikací.

2. Je-li zeměpisné označení chráněno podle této dohody, použití takového chráněného názvu nesmí být podmíněno registrací uživatelů ani dalšími poplatky.

ČLÁNEK 108

Vztah k ochranným známkám

1. Je-li zeměpisné označení chráněno podle této dohody, strany zamítnou zápis ochranné známky, jejíž použití by bylo v rozporu s čl. 106 odst. 1, pokud je žádost o zápis ochranné známky podána po dni podání žádosti o ochranu zeměpisného označení na území dotčené strany.

2. Ochranné známky zapsané v rozporu s odstavcem 1 se prohlásí za neplatné.

3. V případě zeměpisných označení uvedených v článku 104 je dnem podání žádosti o ochranu uvedené v odstavci 1 tohoto článku datum předání žádosti o ochranu zeměpisného označení druhé straně.

4. V případě zeměpisných označení uvedených v článku 105 je dnem podání žádosti o ochranu uvedené v odstavci 1 tohoto článku datum předání žádosti o ochranu zeměpisného označení druhé straně.

5. Aniž je dotčen odstavec 5 tohoto článku, každá strana chrání zeměpisná označení i v případě, že již existuje předchozí ochranná známka. „Předchozí ochrannou známkou“ se rozumí ochranná známka, jejíž použití je v rozporu s čl. 106 odst. 1 a která byla přihlášena, zapsána nebo zavedena používáním, umožňují-li to příslušné právní předpisy, v dobré víře na území jedné strany přede dnem, kdy druhá strana podala žádost o ochranu zeměpisného označení podle této dohody.

6. Předchozí ochranná známka může být nadále používána a obnovena bez ohledu na ochranu zeměpisného označení, pokud na základě právních předpisů stran o ochranných známkách neexistují důvody k prohlášení ochranné známky za neplatnou nebo k jejímu zrušení. V takových případech je povoleno používání chráněného zeměpisného označení, jakož i používání příslušných ochranných známek.

7. Strana není povinna chránit název jako zeměpisné označení podle této dohody, pokud by vzhledem k pověsti ochranné známky, její proslulosti a době jejího používání mohl tento název uvést spotřebitele v omyl, pokud jde o skutečnou identitu produktu.

ČLÁNEK 109

Prosazování práv k zeměpisným označením

Strany vymáhají ochranu stanovenou v článcích 104 až 108 vhodnými správními a soudními opatřeními, včetně celního dohledu veřejné správy s cílem zabránit protiprávnímu používání chráněného označení původu a chráněného zeměpisného označení nebo je zastavit. Strany tato práva vymáhají rovněž na žádost zainteresované strany.

ČLÁNEK 110

Obecná pravidla

1. Touto dohodou nejsou dotčena práva a povinnosti stran podle Dohody o WTO.

2. Žádná strana není povinna chránit jako zeměpisné označení podle této dohody název, který se shoduje s názvem odrůdy rostlin nebo plemene zvířat, a v důsledku toho by mohl uvést spotřebitele v omyl ohledně skutečného původu produktu.

3. Nesmí být chráněn homonymní název, který vzbuzuje u spotřebitele mylnou domněnku, že se jedná o produkt pocházející z jiného území, a to ani v případě, že název svým zněním skutečně odpovídá území, regionu nebo místu původu daného produktu. Aniž je dotčen článek 23 Dohody TRIPS, rozhodnou strany společně o praktických podmínkách užívání, za kterých budou zcela nebo částečně homonymní zeměpisná označení vzájemně rozlišena, se zohledněním nutnosti zajistit, aby se dotčeným výrobcům dostalo spravedlivého zacházení a spotřebitelé nebyli uváděni v omyl.

4. Pokud jedna strana v rámci jednání se třetí stranou navrhne ochranu zeměpisného označení této třetí strany, které je zcela nebo zčásti homonymní se zeměpisným označením druhé strany chráněným podle této dohody, informuje o tom druhou stranu a umožní jí podat připomínky před tím, než se zeměpisné označení třetí strany stane chráněným.

5. Veškerými záležitostmi vyplývajícími ze specifikací produktů chráněných zeměpisných označení se zabývá Podvýbor pro práva duševního vlastnictví uvedený v článku 136.

6. Ochrana zeměpisných označení chráněných podle této dohody může být zrušena pouze stranou, z níž produkt pochází.

7. Specifikace produktu, na niž se v této dohodě odkazuje, je specifikace schválená, včetně všech schválených změn, orgány strany, z jejíhož území produkt pochází.

ČLÁNEK 111

Technická pomoc

Za účelem usnadnění provádění tohoto pododdílu v Republice Uzbekistán poskytne Evropská unie Republice Uzbekistán na její žádost a podle jejích potřeb odpovídající technickou pomoc v souladu s právem Evropské unie.

PODODDÍL 5

PATENTY

ČLÁNEK 112

Mezinárodní dohody

Každá strana zajistí, aby na jejím území byly k dispozici postupy stanovené v rámci Smlouvy o patentové spolupráci uzavřené ve Washingtonu dne 19. června 1970.

ČLÁNEK 113

Patenty a veřejné zdraví

1. Strany uznávají význam Prohlášení o Dohodě TRIPS a veřejném zdraví, přijatého na ministerské konferenci WTO v Dohá dne 14. listopadu 2001 (dále jen „prohlášení z Dohá“). Při výkladu a provádění práv a povinností podle tohoto pododdílu zajistí každá strana soulad s prohlášením z Dohá.

2. Každá strana provádí čl. 31 písm. a) Dohody TRIPS, jakož i přílohu Dohody TRIPS a dodatek k příloze Dohody TRIPS, který vstoupil v platnost dne 23. ledna 2017.

ČLÁNEK 114

Prodloužení doby ochrany vyplývající z patentů na léčivé přípravky a přípravky na ochranu rostlin

1. Strany uznávají, že léčivé přípravky a přípravky na ochranu rostlin chráněné na jejich příslušných územích patentem mohou před uvedením na jejich trh podléhat správnímu registračnímu nebo povolovacímu postupu. Strany uznávají, že období, jež uplyne mezi podáním patentové přihlášky a první registrací k uvedení na jejich trh, jak je za tímto účelem definováno v jejich příslušných právních předpisech, může zkrátit dobu účinné patentové ochrany.

2. Každá strana zajistí další dobu ochrany léčivých přípravků nebo přípravků na ochranu rostlin, které jsou patentově chráněny a podléhají správnímu postupu povolování, rovnající se době uvedené v odstavci 1 druhé větě. Toto období může být zkráceno až o pět let.

3. Doba trvání dalšího období ochrany nepřesáhne pět let[1].

PODODDÍL 6

OCHRANA NEZVEŘEJNĚNÝCH INFORMACÍ

ČLÁNEK 115

Rozsah ochrany obchodních tajemství

1. V zájmu plnění povinnosti dodržovat Dohodu TRIPS a zejména její čl. 39 odst. 1 a 2 každá strana zajistí odpovídající občanskoprávní soudní řízení a prostředky nápravy, které každému vlastníku obchodního tajemství umožní zabránit získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství způsobem, který je v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku, a dosáhnout náhrady škody vzniklé takovýmto jednáním.

[1] U léčivých přípravků, u nichž proběhly pediatrické studie, za předpokladu, že se jejich výsledky odrazily v informacích o výrobku, lze k době uvedené v odstavci 2 poskytnout další dobu ochrany.

2. Pro účely tohoto pododdílu se rozumí:

a) „obchodním tajemstvím“ informace, které:

i) jsou tajné v tom smyslu, že nejsou jako celek nebo jako přesná sestava a souhrn jejich částí obecně známy nebo obecně běžně přístupné osobám v kruzích, které se běžně dotyčným druhem informací zabývají;

ii) mají komerční hodnotu proto, že jsou tajné, a

iii) osoba, která je má právoplatně ve své moci, podnikla za daných okolností přiměřené kroky, aby je udržela v tajnosti;

b) „vlastníkem obchodního tajemství“ fyzická nebo právnická osoba, která oprávněně disponuje obchodním tajemstvím.

3. Pro účely tohoto pododdílu se za jednání v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku považují alespoň tyto formy jednání:

a) získání obchodního tajemství bez souhlasu jeho vlastníka, pokud k němu dojde neoprávněným přístupem k dokumentům, předmětům, materiálům, látkám nebo elektronickým souborům, které jsou oprávněně v držení vlastníka obchodního tajemství a které obsahují obchodní tajemství nebo z nichž lze obchodní tajemství odvodit, či jejich přisvojením nebo zkopírováním;

b) využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství, pokud se ho dopustí bez souhlasu jeho vlastníka osoba, u níž bylo shledáno, že splňuje jednu z následujících podmínek:

i) získala obchodní tajemství způsobem uvedeným v písmeni a);

ii) jedná v rozporu s dohodou o zachování mlčenlivosti či jakoukoli jinou povinností nezpřístupnit obchodní tajemství, nebo

iii) jedná v rozporu se smluvní či jakoukoli jinou povinností týkající se omezení využití obchodního tajemství; a

c) získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství, pokud se ho dopustí osoba, která v době získání, využití nebo zpřístupnění tajemství věděla nebo měla za daných okolností vědět, že obchodní tajemství bylo přímo či nepřímo získáno od jiné osoby, která jej využívala nebo zpřístupnila neoprávněně ve smyslu písmene b).

4. Žádné ustanovení tohoto pododdílu nelze vykládat jako povinnost kterékoli ze stran považovat některou z těchto forem jednání za jednání v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku:

a) nezávislý objev nebo vytvoření;

b) reverzní inženýrství produktu osobou, která je jeho oprávněným držitelem a která není vázána žádnou závaznou právní povinností ve smyslu omezení získávání relevantních informací;

c) získání, použití nebo zveřejnění informací, pokud to vyžaduje nebo povoluje právo strany, a

d) využívání zkušeností a dovedností, které zaměstnanci poctivě získali v rámci své obvyklé pracovní činnosti.

5. Žádné ustanovení tohoto pododdílu nelze vykládat jako omezování svobody projevu a informací, včetně svobody sdělovacích prostředků, chráněné jurisdikci každé ze stran.

ČLÁNEK 116

Občanskoprávní soudní řízení a opravné prostředky pro vlastníka obchodního tajemství

1. Každá ze stran zajistí, aby jakákoli osoba, jež se účastní občanskoprávního soudního řízení uvedeného v článku 115 nebo má přístup k dokumentům, které jsou součástí tohoto řízení, nesměla využít nebo zpřístupnit jakékoli obchodní tajemství či údajné obchodní tajemství, jež bylo příslušnými soudními orgány na základě řádně odůvodněné žádosti podané dotčenou stranou označeno jako důvěrné a o němž se dověděla v důsledku této účasti nebo tohoto přístupu.

2. V občanskoprávních soudních řízeních uvedených v článku 115 každá strana zajistí, aby její soudní orgány měly pravomoc alespoň:

a) nařídit předběžná opatření v souladu s příslušnými právními předpisy, aby se zabránilo získání, použití nebo zpřístupnění obchodního tajemství způsobem, který je v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku;

b) nařídit zdržovací opatření, aby se zabránilo získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství způsobem, který je v rozporu se zásadou poctivého obchodního styku;

c) nařídit v souladu s příslušnými právními předpisy osobě, která věděla nebo měla vědět, že získala, využila nebo zpřístupnila obchodní tajemství způsobem, který je v rozporu se zásadou poctivého obchodního styku, aby vlastníku obchodního tajemství zaplatila odškodnění odpovídající skutečné újmě způsobené v důsledku tohoto získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství;

d) přijmout zvláštní opatření k zachování důvěrnosti jakéhokoli obchodního tajemství nebo údajného obchodního tajemství předloženého v civilním soudním řízení týkajícím se údajného získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství způsobem, který je v rozporu se zásadou poctivého obchodního styku. Tato zvláštní opatření mohou v souladu s právními předpisy každé strany zahrnovat možnost:

i) zcela nebo částečně omezit přístup k některým dokumentům;

ii) omezit přístup k slyšením a souvisejícím záznamům nebo přepisům a

iii) zpřístupnit verzi soudního rozhodnutí bez důvěrných údajů, v níž jsou vynechány nebo jinak upraveny části obsahující obchodní tajemství, nebo

e) uložit sankce jakékoli straně či jiné osobě účastnící se civilního soudního řízení, která nevyhoví nebo odmítne vyhovět soudním příkazům týkajícím se ochrany obchodního tajemství nebo údajného obchodního tajemství.

3. Žádná ze stran nemá povinnost stanovit občanskoprávní soudní řízení a opravné prostředky podle článku 115, pokud jednání, které je v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku, má v souladu s jejich příslušným právem za cíl odhalení pochybení, protiprávního jednání nebo nelegální činnosti nebo ochranu právně uznaných oprávněných zájmů.

ČLÁNEK 117

Ochrana údajů předkládaných k získání registrace léčivého přípravku

1. Každá ze stran chrání důvěrné obchodní informace předložené za účelem získání registrace léčivých přípravků (dále jen „registrace“) před zpřístupněním třetím osobám, ledaže jsou podniknuty kroky k zajištění ochrany daných údajů proti nepoctivému komerčnímu použití nebo kromě případů, kdy je zpřístupnění nutné z důvodu převažujícího veřejného zájmu.

2. Každá strana zajistí, aby po dobu nejméně šesti let ode dne první registrace v dotčené straně („první registrace“) orgán odpovědný za udělení registrace nepřijal bez výslovného souhlasu držitele prvního rozhodnutí o registraci žádnou následnou žádost o registraci, která bude odkazovat na výsledky předklinických zkoušek nebo klinických hodnocení předložené v žádosti, která byla podána pro první registraci, nestanoví-li mezinárodní dohody uznávané oběma stranami jinak. Toto pravidlo se použije bez ohledu na to, zda byly informace uvedené v odstavcích 1 nebo 2 zpřístupněny veřejnosti.

3. Tímto článkem nejsou dotčena další období ochrany, která může každá ze stran stanovit ve svých právních předpisech.

4. Pokud jde o Republiku Uzbekistán, tento článek se použije dva roky po vstupu této dohody v platnost.

ČLÁNEK 118

Ochrana údajů předkládaných k získání registrace přípravků na ochranu rostlin

1. Každá strana přizná časově omezené právo držitele protokolu o zkoušce nebo studii, který byl předložen poprvé s cílem získat registraci přípravku na ochranu rostlin. Během této doby se protokol o zkoušce nebo studii nepoužije ve prospěch žádné třetí osoby usilující o získání registrace přípravku na ochranu rostlin, není-li k tomu dán výslovný souhlas prvního majitele. Toto právo se bude dále uvádět jako „ochrana údajů“.

2. Protokol o zkoušce nebo studii předložený za účelem registrace přípravku na ochranu rostlin by měl splňovat tyto podmínky:

a) být nezbytný pro registraci či změnu registrace s cílem umožnit použití na jiné plodině a

b) být ověřen jako splňující zásady správné laboratorní praxe či správné pokusnické praxe.

3. Doba ochrany údajů trvá alespoň deset let ode dne první registrace vydané příslušným orgánem na území dotyčné strany. V případě nízkorizikových přípravků na ochranu rostlin může být lhůta ochrany prodloužena až na 13 let.

4. Období ochrany údajů se prodlouží o tři měsíce při každém rozšíření registrace na méně významná užití, jestliže žádosti o takové registrace podá držitel povolení nejpozději do pěti let od data vydání první registrace. Celková doba ochrany údajů nepřesáhne v žádném případě 13 let. V případě nízkorizikových přípravků na ochranu rostlin nepřesáhne celková doba ochrany údajů v žádném případě 15 let.

5. Protokol o zkoušce či studii je chráněn také tehdy, když byl nezbytný pro obnovení či přezkoumání povolení. V těchto případech je doba ochrany údajů 30 měsíců.

6. Bez ohledu na odstavce 3, 4 a 5 veřejný subjekt odpovědný za udělení registrace nebere v úvahu informace uvedené v odstavcích 1 a 2 u žádné následné registrace bez ohledu na to, zda byly zpřístupněny veřejnosti, či nikoli.

7. Každá strana stanoví opatření, která zavazují žadatele i držitele předchozích registrací usazené na příslušných územích stran sdílet chráněné informace s cílem zamezit opakování zkoušek na obratlovcích.

8. Pokud jde o Republiku Uzbekistán, tento článek se použije dva roky po vstupu této dohody v platnost.

PODODDÍL 7

ODRŮDY ROSTLIN

ČLÁNEK 119

Obecná ustanovení

Strany chrání práva k odrůdám rostlin v souladu s Mezinárodní úmluvou na ochranu nových odrůd rostlin (dále jen „úmluva UPOV“), naposledy revidovanou dne 19. března 1991 v Ženevě, včetně možné výjimky z práva šlechtitele podle čl. 15 odst. 2 uvedené úmluvy. Strany spolupracují na podpoře a prosazování těchto práv.

ODDÍL 3

VYMÁHÁNÍ PRÁV DUŠEVNÍHO VLASTNICTVÍ

PODODDÍL 1

OBČANSKOPRÁVNÍ A SPRÁVNÍ PROSAZOVÁNÍ

ČLÁNEK 120

Obecné povinnosti

1. Každá strana znovu potvrzuje svůj závazek dodržovat část III Dohody TRIPS a stanoví opatření, postupy a nápravná opatření nezbytná k zajištění dodržování práv duševního vlastnictví.

Pro účely oddílu 3 pojem „práva duševního vlastnictví“ nezahrnuje práva, na něž se vztahuje pododdíl 6 oddílu 2.

2. Opatření, řízení a nápravná opatření uvedená v odstavci 1:

a) musí být spravedlivá a nestranná;

b) nesmí být nadměrně složitá nebo nákladná, nesmí obsahovat nerozumné lhůty ani nesmí mít za následek bezdůvodné prodlevy;

c) musí být účinná, přiměřená a odrazující;

d) musí být používána způsobem, který zabraňuje vzniku překážek právně dovoleného obchodu a poskytuje záruky proti jejich zneužití.

ČLÁNEK 121

Osoby oprávněné žádat o použití opatření, řízení a nápravných opatření

Každá strana uznává jako osoby způsobilé žádat o použití opatření, řízení a nápravných opatření uvedených v tomto pododdílu a části III Dohody TRIPS:

a) držitele práv duševního vlastnictví v souladu s použitelnými právními předpisy;

b) všechny ostatní osoby oprávněné užívat tato práva, zejména držitele licencí, pokud je to povoleno platným právem a v souladu s ním;

c) kolektivní správce práv duševního vlastnictví, kteří jsou řádně uznáváni jako subjekty oprávněné zastupovat držitele práv duševního vlastnictví, pokud je to povoleno platným právem a v souladu s ním;

d) profesní subjekty ochrany práv, které jsou řádně uznávány jako oprávněné zastupovat držitele práv duševního vlastnictví, pokud je to povoleno platným právem a v souladu s ním.

ČLÁNEK 122

Důkazy

1. Každá strana zajistí, aby příslušné soudní orgány mohly i před zahájením řízení ve věci, na žádost strany, která předložila přiměřeně dostupné důkazy podporující její tvrzení, že bylo porušeno její právo duševního vlastnictví nebo že toto porušení hrozí, nařídit okamžitá a účinná předběžná opatření k zajištění relevantních důkazů údajného porušování, s výhradou ochrany důvěrných informací. Při nařízení předběžných nebo prozatímních opatření vezmou justiční orgány v úvahu oprávněné zájmy údajného porušovatele práv.

2. Tato opatření mohou zahrnovat podrobný popis, včetně odebrání vzorků nebo bez něj, či fyzické zabavení zboží údajně porušujícího právo, a ve vhodných případech i materiálů a nástrojů použitých k výrobě nebo distribuci tohoto zboží a dokumentů vztahujících se k tomuto zboží.

3. Každá strana přijme opatření nezbytná k tomu, aby v případě porušení práva duševního vlastnictví spáchaného v obchodním měřítku mohly příslušné justiční orgány tam, kde je to vhodné, na návrh strany nařídit sdělení bankovních, finančních nebo obchodních dokumentů, které jsou v držení protistrany, s výhradou ochrany důvěrných informací.

ČLÁNEK 123

Právo na informace

1. Každá strana zajistí, aby v občanskoprávních řízeních týkajících se porušení práva duševního vlastnictví mohly příslušné soudní orgány na základě odůvodněného a přiměřeného návrhu žalobce nařídit, že porušitel práva nebo jakákoli jiná osoba, jež je stranou sporu nebo svědkem, musí poskytnout informace o původu a distribučních sítích zboží či služeb, kterými je porušováno právo duševního vlastnictví.

2. Pro účely odstavce 1 se „jakoukoli jinou osobou“ rozumí osoba, která:

a) prokazatelně v obchodním měřítku měla v držení zboží porušující právo;

b) prokazatelně v obchodním měřítku využívala služby porušující právo;

c) prokazatelně v obchodním měřítku poskytovala služby využívané při činnostech porušujících právo nebo

d) byla označena osobou uvedenou v písmenech a), b) nebo c) tohoto odstavce jako účastník na výrobě, zpracování nebo distribuci zboží či poskytování služeb.

3. Informace uvedené v odstavci 1 případně obsahují:

a) jména a adresy producentů, výrobců, distributorů, dodavatelů a jiných předchozích držitelů zboží nebo služeb, stejně jako zamýšlených velkoobchodníků a maloobchodníků, nebo

b) údaje o vyrobeném, zpracovaném, dodaném, přijatém nebo objednaném množství a o ceně za dané zboží nebo služby.

4. Odstavce 1 a 2 se použijí, aniž jsou dotčeny jiné právní předpisy některé ze stran, které:

a) přiznávají držiteli práv právo na získání úplnějších informací;

b) upravují použití informací poskytnutých na základě tohoto článku v civilním soudním řízení;

c) upravují odpovědnost za zneužití práva na informace;

d) poskytují možnost odepřít poskytnutí informací, které by nutily osobu uvedenou v odstavci 1 přiznat svou účast nebo účast svého blízkého příbuzného na porušení práva duševního vlastnictví, nebo

e) upravují ochranu důvěrnosti informačních zdrojů nebo zpracování osobních údajů.

ČLÁNEK 124

Předběžná a zajišťovací opatření

1. Každá strana zajistí, aby soudní orgány na žádost žadatele mohly vydat proti údajnému porušiteli prozatímní soudní zákaz s cílem zamezit hrozícímu porušení práva duševního vlastnictví nebo prozatímně zakázat, případně pod pokutou, pokud to vnitrostátní právní předpisy umožňují, pokračování v údajném porušování tohoto práva, nebo podmínit takové pokračování složením záruky k zajištění odškodnění nositele práva. Prozatímní soudní zákaz lze za stejných podmínek vydat i vůči zprostředkovateli, jehož služeb, včetně internetových služeb, využívá třetí osoba k porušování práva duševního vlastnictví.

2. Prozatímní soudní zákaz lze rovněž vydat za účelem nařízení zabavení nebo vydání zboží, u kterého je podezření, že jsou jím porušována práva duševního vlastnictví, aby se zabránilo jeho vstupu do obchodních kanálů nebo oběhu v nich.

3. V případě údajného porušení, ke kterému došlo v obchodním měřítku, a prokáže-li poškozený okolnosti, které by mohly ohrozit náhradu škody, každá strana zajistí, aby soudní orgány mohly nařídit předběžné zabavení movitého a nemovitého majetku údajného porušovatele práv, včetně zmrazení jeho bankovních účtů nebo jiného majetku. K tomuto účelu mohou příslušné orgány nařídit předání bankovních, finančních nebo obchodních dokladů, nebo přiměřený přístup k souvisejícím informacím.

ČLÁNEK 125

Nápravná opatření

1. Každá strana zajistí, aby soudní orgány mohly na žádost navrhovatele, a aniž je dotčena náhrada škody, která vznikla držiteli práv porušením práv, a bez odškodnění jakéhokoli druhu nařídit zničení zboží, u něhož zjistily, že je jím porušováno právo duševního vlastnictví, nebo alespoň konečné odstranění tohoto zboží z obchodních kanálů. Soudní orgány mohou rovněž, je-li to vhodné, nařídit zničení hlavních materiálů a nástrojů použitých převážně při vytváření nebo výrobě tohoto zboží.

2. Justiční orgány stran mají pravomoc nařídit, aby opatření uvedená v odstavci 1 byla provedena na náklady porušovatele práv, ledaže tomu odporují zvláštní důvody.

3. Při zvažování žádostí o prostředky nápravy bude brán zřetel na nutnost přiměřenosti mezi závažností porušení práv a nařízeným prostředkem nápravy, jakož i na zájmy třetích stran.

4. Pokud jde o Republiku Uzbekistán, odstavec 1 se použije tři roky po dni vstupu této dohody v platnost.

ČLÁNEK 126

Soudní zákazy

Každá strana zajistí, aby v případě vydání soudního rozhodnutí, jímž bylo shledáno porušení práva duševního vlastnictví, mohly soudní orgány vydat proti porušiteli i proti prostředníkovi, jehož služby využívá třetí strana k porušování práva duševního vlastnictví, soudní zákaz dalšího porušování.

ČLÁNEK 127

Alternativní opatření

Každá ze stran může stanovit, že ve vhodných případech a na žádost osoby, na niž se vztahují opatření uvedená v článku 125 nebo 126, mohou soudní orgány nařídit zaplacení peněžního vyrovnání poškozenému namísto použití opatření podle uvedených článků, pokud tato osoba nejednala úmyslně ani z nedbalosti, výkon dotyčných opatření by jí způsobil nepřiměřenou újmu a pokud se peněžní vyrovnání poškozenému jeví přiměřeně dostatečným.

ČLÁNEK 128

Náhrada škody

1. Každá strana zajistí, aby soudní orgány na žádost poškozeného nařídily porušovateli práv vykonávajícímu činnost, o níž věděl nebo měl vědět, že porušuje práva, zaplatit nositeli práv náhradu škody odpovídající skutečné újmě, kterou utrpěl v důsledku porušení práva.

2. Každá strana zajistí, aby soudní orgány při stanovení náhrady škody podle odstavce 1:

a) přihlédly ke všem vhodným aspektům, jako jsou nežádoucí hospodářské důsledky, včetně ztráty zisku, kterou poškozená strana utrpěla, k neoprávněným ziskům porušovatele práv a případně i k jiným než hospodářským hlediskům, jako je morální újma způsobená držiteli práv porušovatelem, nebo

b) jako alternativu k písmenu a) mohly ve vhodných případech stanovit náhradu škody jako paušální částku na základě takových hledisek, jako je alespoň výše licenčních poplatků nebo poplatků, které by musely být zaplaceny, kdyby porušovatel práv požádal o udělení oprávnění k užívání příslušných práv duševního vlastnictví.

3. Jestliže porušovatel při výkonu činností nevěděl, ani důvodně nemohl vědět, že dochází k porušení práv, mohou strany stanovit, že soudní orgány mohou ve prospěch poškozené strany nařídit náhradu zisků nebo škod, které mohou být předem stanoveny.

ČLÁNEK 129

Náklady řízení

Každá ze stran zajistí, aby rozumné a přiměřené náklady řízení a další náklady strany úspěšné ve sporu byly zpravidla uhrazeny stranou, která ve sporu neuspěla, jestliže tomu nebrání ohledy spravedlivého řešení.

ČLÁNEK 130

Zveřejnění soudních rozhodnutí

Každá strana zajistí, aby v případě soudního řízení zahájeného pro porušení práva duševního vlastnictví mohly soudní orgány nařídit na žádost navrhovatele a na náklady porušovatele práv vhodná opatření k rozšíření informací týkajících se rozhodnutí, včetně zveřejnění celého rozhodnutí nebo jeho části.

ČLÁNEK 131

Domněnka autorství nebo vlastnictví

Strany uznávají, že pro účely použití opatření, řízení a prostředků nápravy uvedených v tomto oddíle 3:

a) stačí, aby byl autor literárního nebo uměleckého díla, není-li prokázán opak, za takového považován a v důsledku toho oprávněn zahájit řízení o porušení práv, je-li jeho jméno uvedeno na díle obvyklým způsobem, a

b) se písmeno a) použije obdobně i na nositele práv souvisejících s autorským právem, pokud jde o jejich předmět ochrany.

ČLÁNEK 132

Správní postupy

V rozsahu, v jakém lze nařídit jakékoli občanskoprávní nápravné opatření jako výsledek správního řízení ve věci, budou tato řízení odpovídat zásadám v podstatě se rovnajícím zásadám uvedeným v příslušných ustanoveních tohoto oddílu.

PODODDÍL 2

VYMÁHÁNÍ PRÁV NA HRANICÍCH

ČLÁNEK 133

Opatření na hranicích

1. Pokud jde o zboží pod celním dohledem, každá strana přijme nebo zachová postupy, jejichž prostřednictvím může držitel práva podat žádost požadující, aby celní orgány pozastavily propuštění zboží podezřelého z porušení ochranných známek, autorských práv a práv s nimi souvisejících, zeměpisných označení, patentů, užitných vzorů, průmyslových vzorů, topografií integrovaných obvodů a odrůdových práv (dále jen „podezřelé zboží“).

2. Každá strana musí mít zavedeny elektronické systémy pro správu schválených nebo zaznamenaných žádostí celními orgány.

3. Pokud strana účtuje poplatek na pokrytí správních nákladů vyplývajících z žádosti nebo záznamu, musí být tento poplatek úměrný poskytnuté službě a vzniklým nákladům.

4. Každá ze stran zajistí, aby její celní orgány rozhodly o schválení nebo zaznamenání žádosti v přiměřené lhůtě.

5. Každá strana může zajistit, aby se žádost podle odstavce 1 mohla vztahovat na více zásilek.

6. Každá strana zajistí, aby její celní orgány mohly v případě zboží pod celním dohledem jednat z vlastního podnětu a zadržet nebo pozastavit propuštění podezřelého zboží.

7. Každá strana zajistí, aby její celní orgány používaly v případě potřeby kromě jiných identifikačních metod analýzu rizik k identifikaci podezřelého zboží.

8. Strana může přijmout či zachovat postupy, kterými mohou její příslušné orgány v přiměřené lhůtě po zahájení postupů uvedených v odstavcích 1 a 5 rozhodnout, zda podezřelé zboží porušuje právo. V takovém případě mají příslušné orgány na základě rozhodnutí, že se jedná o zboží porušující právo, pravomoc nařídit zničení tohoto zboží. Strana může mít zavedeny postupy umožňující zničení podezřelého zboží, aniž by bylo třeba oficiálně stanovit, že došlo k porušení práva, pokud dotčené osoby se zničením souhlasí nebo proti němu nemají námitky.

9. Každá strana může mít zavedeny postupy umožňující rychlé zničení padělaných ochranných známek a nedovolených napodobenin zasílaných poštou nebo expresními kurýrními službami.

10. Kterákoli ze stran se může rozhodnout, že tento článek neuplatní na dovoz zboží, které je uváděno na trh v jiné zemi nositelem práv nebo s jeho souhlasem. Strana může z uplatňování tohoto článku vyjmout zboží nekomerční povahy, které se nachází v osobních zavazadlech cestujících.

11. Každá strana zajistí, aby její celní orgány vedly pravidelný dialog a podporovaly spolupráci s příslušnými zúčastněnými stranami a s dalšími orgány zapojenými do prosazování práv duševního vlastnictví.

12. Strany se dohodly, že budou spolupracovat na problematice mezinárodního obchodu s podezřelým zbožím. Strany se zejména dohodly, že budou sdílet informace o obchodu s podezřelým zbožím, které má dopad na druhou stranu.

13. Co se týče porušení právních předpisů o právech duševního vlastnictví, k jejichž prosazování jsou v souladu s tímto článkem kompetentní celní orgány, použije se Protokol o vzájemné správní pomoci v celních otázkách, aniž jsou dotčeny jiné formy spolupráce.

14. Podvýbor uvedený v článku 136 odpovídá za zajištění řádného fungování a provádění tohoto článku, zejména pokud jde o spolupráci mezi stranami.

15. Při provádění opatření na hranicích za účelem vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány, bez ohledu na to, zda jsou, či nejsou zahrnuta do tohoto pododdílu, zajistí strany soulad s článkem V GATT 1994 a článkem 41 a oddílem 4 části III Dohody TRIPS.

ODDÍL 4

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 134

Spolupráce

1. Strany se dohodnou na spolupráci, aby podpořily provádění závazků a povinností podle této kapitoly. Pokud jde o spolupráci v otázkách ochrany a prosazování práv duševního vlastnictví, strany vychází mimo jiné z těchto podmínek.

2. Mezi oblasti spolupráce patří mimo jiné:

a) výměna informací o právním rámci týkajícím se práv duševního vlastnictví a příslušných pravidel jejich ochrany a prosazování;

b) výměna zkušeností mezi stranami ohledně legislativního pokroku;

c) výměna zkušeností a informací mezi stranami o vymáhání práv duševního vlastnictví;

d) výměna zkušeností mezi stranami s vymáháním práv na ústřední a nižší úrovni celními orgány, policií, správními a soudními orgány;

e) koordinace v zájmu předcházení vývozu padělaného zboží, a to i s jinými zeměmi;

f) technická pomoc, budování kapacit, výměna a školení personálu;

g) ochrana a obrana práv duševního vlastnictví a šíření informací o této problematice, mimo jiné v podnikatelských kruzích a občanské společnosti;

h) informovanost spotřebitelů a nositelů práv; posilování institucionální spolupráce například mezi úřady pro duševní vlastnictví;

i) podpora informovanosti a vzdělávání široké veřejnosti o politikách týkajících se ochrany a prosazování práv duševního vlastnictví;

j) podpora ochrany a prosazování práv duševního vlastnictví prostřednictvím spolupráce veřejného a soukromého sektoru se zapojením malých a středních podniků a

k) formulace účinných strategií, jejichž cílem je určit cílovou skupinu a komunikační programy, které zvýší povědomí spotřebitelů a médií o dopadu porušování práv duševního vlastnictví, včetně nebezpečí pro zdraví a bezpečnost a spojitosti s organizovaným zločinem.

3. Každá strana může zpřístupnit veřejnosti specifikace produktů nebo jejich přehledy a příslušná kontaktní místa pro kontrolu nebo správu zeměpisných označení druhé strany, která jsou chráněna podle pododdílu 4.

4. Strany buď přímo, nebo prostřednictvím podvýboru podle článku 136 udržují kontakt ve všech záležitostech týkajících se provádění a fungování tohoto oddílu.

ČLÁNEK 135

Dobrovolné iniciativy zúčastněných stran

Každá strana se snaží usnadnit dobrovolné iniciativy zúčastněných stran, jejichž cílem je omezit porušování práv duševního vlastnictví, mimo on-line a v jiných tržních prostředích, a jež se zaměřují na konkrétní problémy a hledají praktická řešení, která jsou realistická, vyvážená, přiměřená a spravedlivá pro všechny dotčené strany, a to kromě jiného takto:

a) každá strana se snaží po oboustranné shodě organizovat setkání zúčastněných stran na svém území, aby usnadnila dobrovolné iniciativy za účelem hledání řešení a odstranění rozdílů, pokud jde o ochranu a prosazování práv duševního vlastnictví a omezování jejich porušování;

b) strany usilují o vzájemnou výměnu informací o snahách usnadnit dobrovolné iniciativy zúčastněných stran na svém území a

c) strany se snaží podporovat otevřený dialog a spolupráci mezi svými zúčastněnými stranami a vybízet je, aby společně hledaly řešení a odstraňovaly rozdíly, pokud jde o ochranu a prosazování práv duševního vlastnictví a omezování jejich porušování.

ČLÁNEK 136

Institucionální ustanovení

1. Strany zřizují Podvýbor pro práva duševního vlastnictví složený ze zástupců Evropské unie a Republiky Uzbekistán s cílem sledovat provádění této kapitoly a zintenzívnit jejich spolupráci a dialog o právech duševního vlastnictví.

2. Podvýbor pro práva duševního vlastnictví se schází na žádost kterékoli ze stran, střídavě v Evropské unii a v Republice Uzbekistán, v čase, na místě a způsobem, na němž se strany dohodnou, a to i prostřednictvím videokonference, avšak nejpozději do 90 dnů po podání žádosti.

3. Podvýbor pro práva duševního vlastnictví usnadňuje provádění této kapitoly a spolupráce mezi stranami ve všech záležitostech náležejících do oblasti duševního vlastnictví. Zejména je příslušný pro změnu:

a) oddílu A přílohy 7-A, pokud jde o odkazy na právní předpisy použitelné stranami;

b) oddílu B přílohy 7-A, pokud jde o podmínky zápisu a kontroly zeměpisných označení;

c) přílohy 7-B, pokud jde o kritéria, která mají být zahrnuta do námitkového řízení, a

d) přílohy 7-C, pokud jde o zeměpisná označení.

KAPITOLA 8

HOSPODÁŘSKÁ SOUTĚŽ A STÁTNÍ PODNIKY

ODDÍL A

HOSPODÁŘSKÁ SOUTĚŽ

ČLÁNEK 137

Zásady

Strany uznávají význam volné a nerušené hospodářské soutěže ve svých obchodních a investičních vztazích. Strany uznávají, že obchodní postupy a státní zásahy narušující hospodářskou soutěž mohou narušit řádné fungování trhů a ohrozit přínosy liberalizace obchodu a investic.

ČLÁNEK 138

Neutralita z hlediska hospodářské soutěže

Každá strana použije tuto kapitolu na všechny veřejné i soukromé podniky.

PODODDÍL 1

PROTISOUTĚŽNÍ JEDNÁNÍ A KONTROLA SPOJOVÁNÍ PODNIKŮ

ČLÁNEK 139

Právní rámec

Každá strana přijme nebo zachová právní předpisy v oblasti hospodářské soutěže, které se vztahují na všechny podniky ve všech odvětvích hospodářství[1] a které účinným způsobem řeší všechny následující praktiky:

a) horizontální a vertikální dohody mezi podniky, rozhodnutí sdružení podniků a jednání podniků ve vzájemné shodě, jejichž účelem nebo důsledkem je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže;

b) zneužívání dominantního postavení jedním nebo více podniky a

c) spojení podniků, která zásadně naruší účinnou hospodářskou soutěž, zejména v důsledku vzniku nebo posílení dominantního postavení.

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že podle článku 42 Smlouvy o fungování Evropské unie se právní předpisy v oblasti hospodářské soutěže v EU uplatňují v zemědělství v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty, a jeho případnými následnými změnami či nahrazeními (Úř. věst. EU L 347/2013).

ČLÁNEK 140

Úkoly ve veřejném hospodářském zájmu

Uplatnění práva hospodářské soutěže strany by nemělo právně ani fakticky bránit plnění zvláštních úkolů ve veřejném zájmu, jež mohou být dotčeným podnikům svěřeny. Odchylky z právních předpisů strany v oblasti hospodářské soutěže by měly být omezeny na úkoly veřejného zájmu a na to, co je nezbytně nutné k dosažení požadovaného cíle veřejné politiky, a měly by být transparentní.

ČLÁNEK 141

Provádění

1. Každá strana zřídí a zachová provozně nezávislý orgán, který je odpovědný za pravomoci a zdroje nezbytné k zajištění plného uplatňování a účinného prosazování jejích právních předpisů v oblasti hospodářské soutěže a je těmito pravomocemi a zdroji náležitě vybaven.

2. Každá strana uplatňuje své právní předpisy v oblasti hospodářské soutěže transparentním způsobem, přičemž dodržuje zásady spravedlnosti řízení, včetně práva dotčených podniků na obhajobu, zejména práva být vyslechnut a práva na soudní přezkum.

ČLÁNEK 142

Spolupráce

1. Strany uznávají, že je v jejich společném zájmu podporovat spolupráci v oblasti politiky hospodářské soutěže a jejího prosazování.

2. Za účelem usnadnění této spolupráce si mohou orgány pro hospodářskou soutěž stran vyměňovat informace, s výhradou pravidel důvěrnosti stanovených v příslušných právních předpisech stran.

3. Orgány stran na ochranu hospodářské soutěže usilují, je-li to možné a vhodné, o koordinaci svých činností v oblasti vymáhání, pokud jde o stejné nebo související případy.

ČLÁNEK 143

Neuplatnění řešení sporů

Na tento oddíl se nevztahuje kapitola 14.

PODODDÍL 2

SUBVENCE

ČLÁNEK 144

Definice a oblast působnosti

1. Pro účely tohoto oddílu se „subvencí“ rozumí opatření, které splňuje podmínky stanovené v čl. 1 odst. 1.1 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, bez ohledu na to, zda je subvence poskytnuta podniku dodávajícímu zboží nebo poskytujícímu služby[1].

2. Tento oddíl se vztahuje na subvence, které jsou specifické ve smyslu článku 2 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních. Každá subvence spadající pod ustanovení článku 148 této dohody bude považována za specifickou.

3. Ustanovení tohoto oddílu nelze vykládat tak, že by právně nebo fakticky bránilo plnění zvláštních úkolů ve veřejném zájmu, jež mohou být dotčeným podnikům svěřeny. Odchylky z pravidel podle tohoto oddílu by měly být omezeny na úkoly veřejného zájmu a na to, co je nezbytně nutné k dosažení cíle veřejné politiky, a měly by být transparentní.

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že touto definicí není dotčen výsledek jakýchkoli budoucích jednání ve WTO ohledně definice subvencí na služby. V závislosti na pokroku těchto jednání na úrovni WTO mohou strany provést aktualizaci této dohody.

4. Ustanovení článku 146 této dohody se nepoužije na subvence v odvětví obchodu se zbožím, na které se vztahuje příloha 1 Dohody o zemědělství.

5. Články 146 a 147 se nevztahují na audiovizuální odvětví a odvětví cestovního ruchu.

ČLÁNEK 145

Transparentnost

1. Každá strana zveřejní, pokud jde o subvenci poskytnutou nebo zachovávanou na jejím území, tyto informace:

a) právní základ a účel subvence;

b) formu subvence;

c) je-li to možné, celkovou částku nebo roční částku uvedenou v rozpočtu na subvenci a jméno příjemce subvence.

2. Strana může splnit požadavky odstavce 1 tím, že:

a) předloží oznámení podle článku 25 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, které je poskytováno nejméně každé dva roky;

b) předloží oznámení podle článku 18 Dohody o zemědělství nebo[1]

c) zajistí, aby informace uvedené v odstavci 1 byly zveřejněny jí samotnou nebo jejím jménem na veřejně přístupných internetových stránkách do 31. prosince kalendářního roku následujícího po roce, v němž byla subvence poskytnuta nebo zachována.

ČLÁNEK 146

Konzultace

1. Pokud se některá strana domnívá, že subvence nepříznivě ovlivňuje nebo pravděpodobně nepříznivě ovlivní její zájmy v oblasti liberalizace obchodu nebo investic, může druhé straně písemně sdělit své obavy a vyžádat si v této věci další informace.

2. Žádost uvedená v odstavci 1 musí obsahovat vysvětlení, jak může subvence nepříznivě ovlivnit zájmy žádající strany. Žádající strana si může vyžádat tyto informace o subvenci:

a) právní základ a účel subvence;

b) forma subvence;

c) data a doba trvání subvence a jakákoli jiná lhůta, která se k ní vztahuje;

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že požadavky na oznamování podle čl. 145 odst. 2 písm. a) a b) se použijí na Republiku Uzbekistán ode dne jeho přistoupení k WTO.

d) požadavky na způsobilost pro subvenci;

e) je-li to možné, celková částka nebo roční částka uvedená v rozpočtu na subvenci a jméno příjemce subvence;

g) jakékoli další informace umožňující posoudit případné nepříznivé účinky subvence.

3. Dožádaná strana poskytne informace písemně nejpozději do 60 dnů od data obdržení žádosti. V případě, že dožádaná strana neposkytne požadované informace, vysvětlí ve své písemné odpovědi důvod neposkytnutí těchto informací.

4. Po obdržení požadovaných informací může žádající strana požádat o konzultace v této věci. Konzultace mezi stranami za účelem projednání vznesených obav se uskuteční do 60 dnů od podání žádosti o konzultace.

5. Každá strana se vynasnaží, aby záležitost vyřešila k vzájemné spokojenosti.

ČLÁNEK 147

Subvence podléhající podmínkám

1. Pokud subvence nepříznivě ovlivňuje obchod nebo investice druhé strany, každá strana se vynasnaží uplatňovat na subvence tyto podmínky:

a) subvence, u nichž vládní instituce ručí za dluhy nebo závazky určitých podniků, jsou povoleny, pokud jsou jejich výše nebo doba trvání takové záruky omezené, a

b) subvence pro podniky v platební neschopnosti nebo v obtížích jsou povoleny, za předpokladu, že:

   i) existuje důvěryhodný plán restrukturalizace založený na realistických předpokladech s cílem zajistit v přiměřené lhůtě návrat podniku v platební neschopnosti nebo v obtížích k dlouhodobé životaschopnosti nebo

   ii) podnik přispívá na náklady restrukturalizace; malé a střední podniky nejsou povinny přispívat na náklady na restrukturalizaci.

2. Ustanovení odst. 1 písm. b) se nepoužije na subvence poskytované podnikům jako dočasná podpora likvidity ve formě úvěrových záruk nebo úvěrů během období, které je nezbytné pro přípravu plánu restrukturalizace. Tato dočasná podpora likvidity je omezena na částku potřebnou k pouhému udržení podniku v chodu.

3. Jsou povoleny subvence k zajištění řádného odchodu společnosti z trhu.

4. Tento článek se nevztahuje na subvence, jejichž kumulativní částky nebo rozpočty jsou nižší než 500 000 EUR na podnik po dobu tří po sobě následujících let.

ČLÁNEK 148

Zakázané subvence

Od přistoupení Republiky Uzbekistán k WTO, s výjimkou ustanovení Dohody o zemědělství, jsou zakázány tyto subvence na průmyslové produkty:

a) subvence právně nebo fakticky podmíněné[1] vývozní výkonností, ať už výhradně, nebo jako jedna z několika dalších podmínek, a

b) subvence, jejichž poskytnutí výhradně nebo kromě dalších podmínek závisí na přednostním použití domácího výrobku před dováženým.

ČLÁNEK 149

Využití subvencí

Každá strana zajistí, aby podniky využívaly subvence pouze pro plnění cíle, pro který byly subvence poskytnuty.

[1] Tato norma je splněna, pokud skutečnosti prokazují, že poskytnutí subvence, aniž by bylo právně závislé na vývozní výkonnosti, je ve skutečnosti vázáno na skutečný nebo očekávaný vývoz nebo výnosy z vývozu. Skutečnost, že subvence byla poskytnuta vyvážejícímu podniku, sama o sobě nepostačuje k určení, že se jedná o vývozní subvenci ve smyslu tohoto ustanovení.

ODDÍL B

STÁTNÍ PODNIKY, PODNIKY, KTERÝM BYLA PŘIZNÁNA ZVLÁŠTNÍ PRÁVA ČI VÝSADY, A URČENÉ MONOPOLY

ČLÁNEK 150

Definice

Pro účely tohoto oddílu se rozumí:

1. „ujednáním“ ujednání o státem podporovaných vývozních úvěrech Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (dále jen „OECD“) nebo nástupnický závazek, ať vypracovaný v rámci OECD nebo mimo něj, přijatý nejméně dvanácti zakládajícími členy WTO, kteří byli účastníky ujednání k 1. lednu 1979;

2. „obchodními činnostmi“ činnosti, jejichž výsledkem je výroba zboží nebo poskytování služeb, které budou prodávány v množství a za ceny stanovené podnikem, a jež jsou vykonávány za účelem vytváření zisku[1];

[1] V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že činnosti prováděné podnikem, který působí na neziskovém základě nebo na základě úhrady nákladů, nejsou činnostmi vykonávanými za účelem vytváření zisku.

3. „obchodními úvahami“ cena, kvalita, dostupnost, prodejnost, doprava a další podmínky nákupu nebo prodeje nebo jiné faktory, které by se obvykle braly v úvahu při obchodních rozhodnutích soukromého podniku působícího v souladu se zásadami tržního hospodářství v příslušném podniku nebo odvětví;

4. „určit“ znamená zřídit nebo povolit monopol nebo rozšířit oblast působnosti monopolu na další zboží či službu;

5. „určeným monopolem“ subjekt, včetně sdružení nebo vládní agentury, který je na relevantním trhu na území strany určen za jediného dodavatele nebo pořizovatele zboží nebo služby; není jím ale subjekt, jemuž bylo uděleno výlučné právo duševního vlastnictví pouze v důsledku tohoto udělení;

6. „podnikem, kterému byla přiznána zvláštní práva či výsady“, veřejný nebo soukromý podnik, kterému některá ze stran právně nebo fakticky udělila zvláštní práva či výsady tím, že stanovila nebo omezila počet podniků oprávněných dodávat zboží nebo poskytovat služby na dva nebo více jinak než na základě objektivních, přiměřených a nediskriminačních kritérií, čímž podstatným způsobem ovlivňuje schopnost jiného podniku dodávat totéž zboží nebo poskytovat tutéž službu ve stejné zeměpisné oblasti za v zásadě stejných podmínek;

7. „službou poskytovanou při výkonu veřejné moci“ služba poskytovaná při výkonu veřejné moci podle definice uvedené v GATS, a je-li použitelná, v příloze GATS o finančních službách, a

8. „podnikem ve vlastnictví státu“ podnik, v němž strana:

a) přímo vlastní více než 50 % základního kapitálu;

b) kontroluje výkon více než 50 % hlasovacích práv přímo nebo jiným způsobem vykonává rovnocenný stupeň kontroly prostřednictvím hlasovacích práv;

c) má pravomoc jmenovat většinu členů správní rady nebo jakéhokoli rovnocenného řídícího orgánu nebo

d) má pravomoc vykonávat kontrolu[1] nad podnikem.

ČLÁNEK 151

Oblast působnosti

1. Tento oddíl se vztahuje na státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, a určené monopoly, které se zabývají obchodními činnostmi. Pokud se takové podniky nebo monopoly zabývají obchodními i neobchodními činnostmi, tento oddíl se vztahuje pouze na jejich obchodní činnosti.

2. Tento oddíl se vztahuje na státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, a určené monopoly na všech úrovních státní správy.

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že pro stanovení kontroly se v jednotlivých případech zohledňují všechny relevantní právní a skutkové prvky.

3. Tento oddíl se nevztahuje na státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určené monopoly, pokud jednají jako zadavatelé, na které se vztahují přílohy každé strany k dodatku I Dohody o vládních zakázkách uzavřené v Marrákeši dne 15. dubna 1994, obsažené v příloze 4 Dohody o WTO[1] nebo v příloze 9-A této dohody, pokud je veřejná zakázka nakupována pro vládní účely, a nikoli za účelem komerčního dalšího prodeje pořizovaného zboží nebo služeb nebo s cílem použít zboží nebo služby pořízené při dodávce zboží nebo při poskytování služeb pro komerční prodej.

4. Tento oddíl se nepoužije na služby poskytované při výkonu veřejné moci.

5. Článek 154 se nepoužije na poskytování finančních služeb státním podnikem na základě vládního mandátu, pokud toto poskytování finančních služeb:

a) podporuje vývoz nebo dovoz, pokud tyto služby:

   i) nejsou zamýšleny jako náhrada komerčního financování nebo

   ii) jsou nabízeny za podmínek, které nejsou příznivější než ty, které lze získat pro srovnatelné finanční služby na obchodním trhu;

b) podporuje soukromé investice mimo území strany, pokud tyto služby:

   i) nejsou zamýšleny jako náhrada komerčního financování nebo

   ii) jsou nabízeny za podmínek, které nejsou příznivější než ty, které lze získat pro srovnatelné finanční služby na obchodním trhu; nebo

[1] Republika Uzbekistán není stranou Dohody o vládních zakázkách [EU: v době podpisu této dohody].

c) je nabízeno za podmínek, které jsou v souladu s ujednáním, spadá-li do oblasti působnosti ujednání.

6. Článek 154 se nevztahuje na odvětví služeb mimo oblast působnosti této dohody, jak je stanoveno v kapitole 12.

7. Aniž je dotčen článek 190, článek 154 se nevztahuje na nákup a prodej zboží nebo služeb státním podnikem, podnikem, kterému byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určeným monopolem strany v odvětvích, na něž se vztahují výhrady uvedené v příloze 12-D nebo listinách specifických závazků Evropské unie v rámci GATS a přílohách 12-A, 12-B a 12-C.

ČLÁNEK 152

Vztah k Dohodě o WTO

1. Ustanovení čl. XVII odst. 1 až 3 GATT 1994, Ujednání o výkladu článku XVII GATT 1994 a čl. VIII odst. 1, 2 a 5 GATS se obdobně začleňují do této dohody a stávají se její součástí.

2. Tento článek se použije ode dne přistoupení Republiky Uzbekistán k WTO nebo šest let ode dne vstupu této dohody v platnost, podle toho, co nastane dříve.

ČLÁNEK 153

Obecná ustanovení

1. Aniž jsou dotčena práva a povinnosti každé strany podle tohoto oddílu, žádné ustanovení tohoto oddílu stranám nebrání ve zřízení nebo zachování státního podniku, přiznání zvláštních práv či výsad podniku nebo určení či zachování monopolu.

2. Žádná strana nesmí od státního podniku, podniku, kterému byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určeného monopolu vyžadovat, aby jednaly způsobem, který by byl v rozporu s tímto oddílem, ani je k takovému jednání vybízet.

ČLÁNEK 154

Nediskriminační zacházení a obchodní úvahy

1. Každá strana zajistí, aby její státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určené monopoly, pokud se podílejí na obchodních činnostech při nákupu nebo prodeji zboží nebo služeb, jednaly v souladu s obchodními úvahami, s výjimkou případů, kdy plní jakékoli podmínky jejího pověření veřejnou službou, které nejsou v rozporu s odstavcem 2.

2. Každá strana zajistí, aby její státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, či určené monopoly při provozování obchodních činností:

a) při nákupu zboží nebo služeb:

i) zboží dodávanému nebo službě poskytované podnikem druhé strany poskytovaly zacházení neméně příznivé než zacházení, jaké poskytují obdobnému zboží dodávanému nebo obdobné službě poskytované podniky této strany;

ii) zboží dodávanému nebo službě poskytované podniky, které jsou investicemi investorů druhé strany, poskytovaly zacházení neméně příznivé než zacházení, jaké poskytují na příslušném trhu v této straně obdobnému zboží dodávanému nebo obdobné službě poskytované podniky, které jsou investicemi investorů strany, a

b) při prodeji zboží nebo služeb:

i) poskytovaly podniku druhé strany zacházení neméně příznivé než zacházení, jaké poskytují podnikům této strany, a

ii) podnikům, které jsou investicemi investorů druhé strany, poskytovaly zacházení neméně příznivé než zacházení, jaké poskytují na příslušném trhu v této straně podnikům, které jsou investicemi investorů strany.

3. Odstavce 1 a 2 nebrání státním podnikům, podnikům, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určeným monopolům v tom, aby:

a) nakupovaly či dodávaly zboží nebo nakupovaly či poskytovaly služby za odlišných podmínek, včetně cenových podmínek, za předpokladu, že tyto odlišné podmínky nebo odmítnutí jsou provedena v souladu s obchodními úvahami, nebo

b) odmítly nákup nebo dodání zboží nebo služeb, pokud jsou tyto odlišné podmínky nebo odmítnutí učiněny v souladu s obchodními úvahami.

4. Tento článek se použije osm let po dni vstupu této dohody v platnost.

ČLÁNEK 155

Regulační rámec

1. Každá strana co nejlépe využívá relevantní mezinárodní normy, včetně Pokynů OECD pro řízení a správu státních podniků.

2. Každá ze stran zajistí, aby jakýkoli regulační subjekt nebo jakýkoli jiný subjekt vykonávající regulační funkci, který tato strana zřídí nebo zachová,

a) byl nezávislý na podnicích regulovaných tímto subjektem a nebyl vůči nim odpovědný a

b) jednal nestranně[1] ve vztahu ke všem podnikům, které tento orgán reguluje, včetně státních podniků, podniků, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, a určených monopolů[2].

3. Aniž jsou dotčeny jejich výhrady v [přílohách o službách/investicích], každá strana uplatňuje své právní předpisy na státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, a určené monopoly konzistentním a nediskriminačním způsobem.

ČLÁNEK 156

Výměna informací

1. Strana, která se domnívá, že obchodní činnosti státního podniku, podniku, kterému byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určeného monopolu (v tomto článku dále jen „subjekt“) druhé strany mají nepříznivý dopad na její zájmy podle tohoto oddílu, může druhou stranu písemně požádat o informace týkající se obchodních činností subjektu, které souvisejí s prováděním tohoto oddílu v souladu s odstavcem 2.

[1] V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že nestrannost, se kterou orgán vykonává své regulační funkce, se posuzuje na základě obecného vzorce nebo praxe tohoto orgánu.

[2] Pro upřesnění je třeba uvést, že v případě odvětví, u nichž se strany v ostatních kapitolách dohodly na zvláštních povinnostech týkajících se tohoto orgánu, mají přednost příslušná ustanovení těchto kapitol.

2. Obsahuje-li žádost vysvětlení, jakým způsobem mohou činnosti subjektu ovlivňovat zájmy dožadující strany podle tohoto oddílu, a specifikuje-li, které z těchto informací mají být uvedeny, poskytne dožádaná strana:

a) vlastnickou a hlasovací strukturu subjektu s uvedením procentního podílu akcií, které dožádaná strana, její státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určené monopoly kumulativně vlastní, a procentní podíl hlasovacích práv, která kumulativně drží, v subjektu;

b) popis jakýchkoli preferenčních či zvláštních akcií nebo zvláštních hlasovacích či jiných práv, které dožádaná strana, její státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určené monopoly drží, pokud se tato práva liší od práv spojených s kmenovými akciemi subjektu;

c) popis organizační struktury subjektu a složení jeho správní rady nebo jiného rovnocenného orgánu;

d) popis vládních úřadů nebo veřejných orgánů, které subjekt regulují nebo na něj dohlížejí, popis požadavků na podávání zpráv, které mu tyto úřady nebo orgány uložily, a práv a postupů těchto úřadů nebo orgánů při jmenování, odvolávání nebo odměňování vedoucích pracovníků a členů správní rady nebo jakéhokoli rovnocenného řídícího orgánu tohoto subjektu;

e) roční příjem a celková aktiva subjektu za poslední tři roky, pro které jsou tyto informace k dispozici;

f) jakékoli výjimky, imunity a související opatření, jichž subjekt podle právních předpisů dožádané strany využívá, a

g) všechny další veřejně přístupné informace týkající se subjektu, včetně výročních finančních zpráv a auditů prováděných třetí stranou.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 nevyžadují od žádné ze stran, aby zpřístupnila důvěrné informace, jejichž zpřístupnění by bylo v rozporu s jejími právními předpisy, bránilo vymáhání práva nebo bylo jinak v rozporu s veřejným zájmem nebo poškozovalo oprávněné obchodní zájmy konkrétních podniků.

4. Pokud dožádaná strana nemá požadované informace k dispozici, poskytne druhé straně, která o informace žádala, písemné odůvodnění.

5. Tento článek se nevztahuje na malé a střední podniky.

KAPITOLA 9

VEŘEJNÉ ZAKÁZKY

ČLÁNEK 157

Definice

Pro účely této kapitoly se rozumí:

a) „komerčním zbožím či službami“ typ zboží nebo služeb, které se na obchodním trhu běžně prodávají nebo nabízejí nevládním odběratelům k nevládním účelům a které obvykle kupují nevládní odběratelé k nevládním účelům;

b) „stavební službou“ služba, jejímž cílem je jakákoli realizace inženýrských staveb nebo stavebních prací jakýmikoli prostředky na základě oddílu 51 prozatímní Centrální klasifikace produkce (CPC) vypracované OSN;

c) „elektronickou aukcí“ opakující se postup, při němž dodavatelé využívají elektronických prostředků pro prezentaci buď nových cen, nebo nových hodnot pro kvantifikovatelné necenové prvky nabídek, které souvisejí s hodnotícími kritérii, nebo pro prezentaci obojího, a jenž umožňuje řazení a přeřazování nabídek;

d) slovy „písemně“ nebo „písemný“ jakékoli slovní nebo číselné vyjádření, které lze číst, reprodukovat a posléze sdělovat. Může se jednat i o elektronicky předávané nebo uchovávané informace;

e) „omezeným“ zadávacím řízením řízení, ve kterém zadavatel kontaktuje jednoho nebo více dodavatelů dle svého výběru;

f) „opatřením“ jakýkoli právní předpis, postup, správní směrnice či praxe nebo jakýkoli jiný krok zadavatele ve vztahu k zahrnuté veřejné zakázce;

g) „stálým seznamem“ seznam dodavatelů, kteří podle zadavatele splňují podmínky pro účast na tomto seznamu a které zadavatel zamýšlí využít více než jednou;

h) „oznámením zamýšlené veřejné zakázky“ oznámení zveřejněné zadavatelem vyzývající dodavatele, kteří mají zájem, k podání žádosti o účast, k předložení nabídky, nebo k obojímu;

i) „kompenzací“ jakákoli podmínka nebo opatření, které se využívají k podpoře místního rozvoje nebo ke zlepšení platební bilance strany, jako je použití vnitrostátního obsahu, udělování licencí na technologii, investiční požadavky, výměnný obchod nebo podobná opatření či požadavky;

j) „otevřeným nabídkovým řízením“ řízení, při němž může nabídku předložit jakýkoli zainteresovaný dodavatel;

k) „zadavatelem“ subjekt, na který se vztahuje oddíl 1, 2 nebo 3 přílohy 9;

l) „kvalifikovaným dodavatelem“ dodavatel, jehož zadavatel uznává jako splňujícího podmínky účasti;

m) „výběrovým zadávacím řízením“ řízení, v němž zadavatel vyzve k podání nabídky pouze kvalifikované dodavatele;

n) „službami“ i stavební služby, není-li uvedeno jinak;

o) „normou“ dokument schválený uznávaným subjektem, který stanoví pravidla nebo pokyny pro běžné a opakované používání či charakteristiky zboží nebo služeb nebo související postupy a výrobní metody, jejichž dodržení není povinné. Může rovněž zahrnovat či se výhradně týkat požadavků na terminologii, symboly, balení, označování či značení použitelných na zboží, službu, postup či výrobní metodu;

p) „dodavatelem“ osoba nebo skupina osob, která poskytuje nebo by mohla poskytovat zboží či služby, a

q) „technickou specifikací“ požadavek zadávacího řízení, který:

i) stanoví vlastnosti zboží nebo služeb, které jsou předmětem nabídky, včetně kvality, výkonnosti, bezpečnosti a rozměrů nebo postupů a metod jejich výroby nebo poskytování, nebo

ii) se týká požadavků na terminologii, symboly, obaly, značení nebo označování výrobku, pokud se týkají zboží či služby.

ČLÁNEK 158

Rozsah a oblast působnosti

Uplatňování dohody

1. Tato kapitola se použije deset let po dni vstupu této dohody v platnost.

2. Tato kapitola se vztahuje na jakékoli opatření týkající se veřejných zakázek, na které se vztahuje tato dohoda, bez ohledu na to, zda se uskutečňuje výhradně nebo částečně elektronicky.

3. Pro účely této kapitoly se „veřejnou zakázkou, na kterou se vztahuje tato dohoda“, rozumí zakázka pro státní účely:

a) na pořízení zboží, služeb nebo jejich kombinace:

   i) jak je uvedeno v příloze 9 a

   ii) za účelem jiným, než je komerční prodej či další prodej nebo za účelem použití ve výrobě nebo při dodávce zboží či poskytnutí služby na komerční prodej či další prodej;

b) zadávaná jakýmikoli smluvními prostředky včetně koupě, pronájmu či nájmu s právem následné koupě nebo bez něj;

c) jejíž hodnota odhadovaná v souladu s odstavci 6 až 8 se v době zveřejnění oznámení v souladu s článkem 162 rovná příslušné prahové hodnotě stanovené v příloze 9 nebo ji překračuje;

d) vypsaná zadavatelem a

e) která není jinak vyloučena z působnosti odstavce 3 nebo přílohy 9.

4. Není-li v příloze 9 stanoveno jinak, nevztahuje se tato kapitola na:

a) nabývání nebo pronájem pozemků, stávajících budov nebo jiných nemovitostí nebo práv k nim;

b) mimosmluvní ujednání nebo jakoukoli formu pomoci, kterou strany poskytují, včetně dohod o spolupráci, grantů, půjček, kapitálových injekcí, záruk a daňových pobídek;

c) pořizování nebo získávání služeb finančních agentur nebo depozitních služeb, konkurzních služeb a služeb řízení pro regulované finanční instituce nebo služeb souvisejících s prodejem, zpětným odkupem a distribucí veřejného dluhu, včetně půjček a vládních dluhopisů, směnek a jiných cenných papírů;

d) smlouvy na zajišťování veřejné zaměstnanosti;

e) veřejné zakázky udílené:

   i) za konkrétním účelem poskytování mezinárodní pomoci, včetně rozvojové pomoci;

   ii) v rámci konkrétního postupu nebo podmínky mezinárodní dohody o rozmisťování vojsk nebo o společném provádění projektu stranami nebo

   iii) podle zvláštního postupu nebo podmínky mezinárodní organizace nebo financované mezinárodními granty, půjčkami nebo jinou pomocí, kde by platný postup nebo podmínka byly v rozporu s touto kapitolou.

5. Každá strana upřesní ve svých pododdílech přílohy 9 tyto informace:

a) v oddíle 1 ústřední orgány státní správy, na jejichž zakázky se vztahuje tato kapitola;

b) v oddíle 2 orgány státní správy na nižší úrovni, na jejichž veřejné zakázky se vztahuje tato kapitola;

c) v oddíle 3 všechny ostatní subjekty, na jejichž veřejné zakázky se vztahuje tato kapitola;

d) v oddíle 4 zboží, na které se vztahuje tato kapitola;

e) v oddíle 5 služby, jiné než stavební, na něž se vztahuje tato kapitola;

f) v oddíle 6 stavební služby, na něž se vztahuje tato kapitola, a

g) v oddíle 7 všechny obecné poznámky;

h) v oddíle 8 sdělovací prostředky, v nichž každá strana zveřejňuje svá oznámení o veřejných zakázkách, oznámení o zadání zakázky a další informace týkající se jejího systému zahrnutých zakázek, jak je stanoveno v této kapitole.

6. Pokud zadavatel v souvislosti se zahrnutou zakázkou vyžaduje, aby osoby, které nejsou uvedeny v příloze 9, zadávaly zakázky v souladu s určitými požadavky, použije se na tyto požadavky přiměřeně článek 160.

Ocenění

7. Při odhadování hodnoty veřejné zakázky, na kterou se vztahuje tato dohoda, za účelem zjištění, zda se jedná o veřejnou zakázku, na kterou se vztahuje tato dohoda, zadavatel:

a) nebude veřejnou zakázku rozdělovat na dílčí zakázky, ani nebude vybírat či používat určitou oceňovací metodu pro odhad její hodnoty s cílem zakázku úplně nebo částečně vyloučit z působnosti této kapitoly a

b) uvede odhadovanou maximální celkovou hodnotu zakázky za celou dobu jejího trvání, bez ohledu na to, zda bude zadána jednomu či více dodavatelům, přičemž zohlední všechny formy odměňování, včetně:

   i) prémií, honorářů, provizí a úroků a

   ii) pokud zakázka stanoví možnost opcí, celkovou hodnotu těchto opcí.

8. Pokud je při jediném požadavku na zakázku zadáno více zakázek nebo je zadána zakázka v samostatných částech (dále jen „opakované zakázky“), základem pro výpočet odhadované maximální celkové hodnoty je buď:

a) hodnota opakovaných zakázek na zboží nebo služby téhož druhu zadaných během předcházejících dvanácti měsíců nebo předcházejícího rozpočtového roku zadavatele, přičemž tato hodnota je pokud možno upravena s ohledem na očekávané změny množství či hodnoty zboží nebo služeb pořizovaných v následujících dvanácti měsících, nebo

b) odhadovaná hodnota opakovaných zakázek na zboží nebo služby téhož druhu, jež mají být zadány během dvanácti měsíců, které následují po zadání první zakázky, či v rozpočtovém roce zadavatele.

9. V případě zakázky zadávané prostřednictvím pronájmu či nájmu zboží nebo služby nebo zakázky, jejíž celková cena není stanovena, je základem pro ocenění:

a) v případě smlouvy na dobu určitou:

i) je-li doba trvání smlouvy kratší či rovna dvanácti měsícům, celková odhadovaná maximální hodnota zakázky po dobu jejího trvání, nebo

ii) přesahuje-li doba trvání smlouvy dvanáct měsíců, celková odhadovaná maximální hodnota včetně odhadované zůstatkové hodnoty;

b) v případě zakázek na dobu neurčitou odhadovaná měsíční splátka vynásobená 48 a

c) není-li jisté, zda se jedná o smlouvu na dobu určitou, použije se písmeno b).

ČLÁNEK 159

Bezpečnost a obecné výjimky

1. Žádná ustanovení této kapitoly se nevykládají tak, aby některé straně bránila učinit opatření nebo nezveřejnit informace, které považuje za nezbytné pro ochranu svých zásadních bezpečnostních zájmů týkajících se zakázek:

a) na zbraně, střelivo či válečný materiál;

b) nezbytných pro národní bezpečnost nebo

c) pro účely národní obrany.

2. S výhradou požadavku, aby taková opatření nebyla uplatňována způsobem, který by vedl ke svévolné nebo neoprávněné diskriminaci stran, pokud převládají stejné podmínky, nebo ke skrytým omezením mezinárodního obchodu, se nic v této kapitole nevykládá tak, že by bránilo kterékoli straně ukládat nebo prosazovat opatření, jež:

a) jsou nutná k ochraně veřejné mravnosti, pořádku nebo bezpečnosti;

b) jsou nezbytná k ochraně života nebo zdraví lidí, zvířat nebo rostlin;

c) jsou nutná k ochraně duševního vlastnictví nebo

d) se vztahují ke zboží nebo službám osob se zdravotním postižením, dobročinných institucí nebo vytvořeným prací vězňů.

ČLÁNEK 160

Obecné zásady

Nediskriminace

1. V případě jakéhokoli opatření týkajícího se zahrnuté zakázky musí každá strana, včetně svých zadavatelů, bezodkladně a bezpodmínečně zajistit pro zboží a služby druhé strany a pro dodavatele druhé strany nabízející takové zboží nebo služby zacházení, které není méně příznivé, než jaké daná strana, včetně svých zadavatelů, poskytuje domácímu zboží, službám a dodavatelům.

2. V případě jakýchkoli opatření týkajících se veřejné zakázky, na kterou se vztahuje tato dohoda, nesmí žádná strana včetně jejích zadavatelů:

a) zacházet s dodavatelem usazeným na jejím území méně příznivě než s jiným dodavatelem usazeným na jejím území na základě míry zahraniční příslušnosti nebo vlastnictví nebo

b) diskriminovat dodavatele usazeného na jejím území na základě toho, že zboží nebo služby, které pro určitou veřejnou zakázku nabízí, jsou zbožím nebo službami druhé strany.

Používání elektronických prostředků

3. Při elektronickém zadávání veřejné zakázky, na kterou se vztahuje tato dohoda, musí zadavatel:

a) zajistit, aby byla veřejná zakázka zadána s použitím takových technologií a softwaru (včetně technologií a softwaru pro ověřování pravosti a kódování informací), které jsou obecně dostupné a interoperabilní s ostatními běžně dostupnými technologickými a softwarovými produkty, a

b) udržovat mechanismy, které zajišťují integritu žádostí o účast a integritu nabídek, včetně registrace času přijetí a také prevence neoprávněného přístupu, a

c) používat elektronické informační a komunikační prostředky pro uveřejňování oznámení a zadávací dokumentace v zadávacích řízeních a v nejširším možném rozsahu pro podávání nabídek.

Zadávání veřejných zakázek

4. Zadavatel zadává veřejné zakázky, na které se vztahuje tato dohoda, transparentním a nestranným způsobem, který:

a) je v souladu s touto kapitolou, s využitím metod, jako je otevřené zadávací řízení, výběrové zadávací řízení a omezené zadávací řízení;

b) brání střetu zájmů a

c) brání korupčním praktikám.

Pravidla původu

5. Pro účely zahrnutých zakázek neuplatní žádná strana pro zboží nebo služby dovážené z druhé strany nebo dodávané druhou stranou pravidla původu, která se liší od pravidel původu, jež daná strana ve stejné době uplatňuje na dovoz nebo dodávky stejného zboží nebo služeb od téže strany při běžném obchodování.

Kompenzace

6. Pokud jde o veřejné zakázky, na které se vztahuje tato dohoda, žádná ze stran, včetně jejích zadavatelů, neusiluje o kompenzace, nezohledňuje je, neukládá ani nevymáhá.

Opatření, jež se netýkají pouze veřejných zakázek

7. Odstavce 1 a 2 se nepoužijí na:

a) cla a odvody jakéhokoli druhu ukládané na dovoz nebo v souvislosti s ním;

b) způsob výběru takových cel a poplatků; a

c) ostatní dovozní předpisy nebo náležitosti a opatření ovlivňující obchodování se službami, jiná než opatření týkající se veřejných zakázek, na které se vztahuje tato dohoda.

Protikorupční opatření

8. Každá strana zajistí, aby měla k dispozici vhodná opatření k řešení korupce ve svých veřejných zakázkách. Taková opatření mohou zahrnovat postupy, jejichž cílem je učinit nezpůsobilé pro účast na veřejných zakázkách strany, a to buď na dobu neurčitou, nebo po stanovenou dobu, dodavatele, u nichž justiční orgány této strany v konečném rozhodnutí rozhodly, že se dopustili podvodu nebo jiného protiprávního jednání v souvislosti s veřejnými zakázkami na území této strany. Každá strana rovněž zajistí, aby zavedla politiky a postupy pro co největší odstranění nebo řešení jakéhokoli možného střetu zájmů osob, které jsou zapojeny do zadávání veřejných zakázek nebo na ně mají vliv.

ČLÁNEK 161

Informace o systému zadávání zakázek

1. Každá strana:

a) neprodleně uveřejní každý právní předpis, soudní rozhodnutí, obecně závazné správní opatření a standardní smluvní doložky, které jsou stanoveny právním předpisem a jsou začleněny v podobě odkazu do oznámení nebo zadávací dokumentace a do postupu vztahujícího se k zahrnutým zakázkám, jakož i veškeré jejich úpravy, a to v oficiálně určených elektronických či tištěných médiích, která jsou široce distribuována a jsou veřejnosti snadno dostupná, a

b) poskytne druhé straně na požádání jejich vysvětlení.

2. Každá strana uvede v oddíle 8 přílohy 9:

a) seznam elektronických a tištěných médií, v nichž zveřejňuje informace podle odstavce 1;

b) seznam elektronických a tištěných médií, v nichž daná strana zveřejňuje oznámení vyžadovaná podle článku 162, 164 a 171, a

c) adresu nebo adresy internetových stránek, kde strana zveřejňuje svá oznámení týkající se zadaných zakázek ve smyslu čl. 171 odst. 2.

3. Každá strana neprodleně oznámí Výboru pro spolupráci ve složení pro obchod jakoukoli změnu svých informačních prostředků uvedených v oddíle 8 přílohy 9.

ČLÁNEK 162

Oznamování

Oznámení zamýšlené veřejné zakázky

1. U každého zadávacího řízení týkajícího se veřejných zakázek, na které se vztahuje tato dohoda, zadavatel zveřejní oznámení zamýšlené zakázky, s výjimkou okolností popsaných v článku 168.

Veškerá oznámení (oznámení zamýšlené veřejné zakázky, souhrnné oznámení a oznámení o plánovaných veřejných zakázkách) jsou přímo a bezplatně přístupná elektronicky prostřednictvím jediného přístupového místa na internetu. Oznámení lze kromě toho zveřejňovat také ve vhodném tištěném médiu, které musí být široce distribuováno, a musí být veřejnosti snadno dostupná nejméně do uplynutí lhůty uvedené v oznámení.

Každá strana uvede příslušné tištěné a elektronické médium v oddíle 8 přílohy 9.

2. Není-li v této kapitole stanoveno jinak, musí každé oznámení zamýšlené zakázky obsahovat tyto údaje:

a) jméno a adresu zadavatele a další informace potřebné pro jeho kontaktování a pro získání všech relevantních dokumentů, které se zakázkou souvisejí, případně jejich cenu a platební podmínky;

b) popis zakázky včetně povahy a množství pořizovaného zboží či služeb, a není-li toto množství známo, odhadované množství;

c) u opakovaných smluv pokud možno odhad, kdy budou oznámeny navazující zamýšlené veřejné zakázky;

d) popis všech možností;

e) lhůty pro dodání zboží či poskytnutí služeb nebo dobu trvání smlouvy;

f) metodu, která se použije, a informace o tom, zda se v jejím rámci uplatní jednání či elektronická dražba;

g) případně adresu a nejzazší lhůtu pro podávání žádostí o účast v zadávacím řízení;

h) adresu a nejzazší lhůtu pro podávání nabídek;

i) jazyk či jazyky, v nichž mohou být nabídky nebo žádosti o účast podány, pokud mohou být podány v jiném jazyce než v úředním jazyce strany zadavatele;

j) seznam a stručný popis podmínek účasti dodavatelů, včetně požadavků na specifické dokumenty nebo osvědčení, jež musí dodavatelé v této souvislosti předložit, nejsou-li tyto požadavky uvedeny v zadávací dokumentaci, která je poskytována všem zainteresovaným dodavatelům současně s oznámením zamýšlené veřejné zakázky;

k) informace o kritériích, která se použijí pro výběr, případně o jakémkoli omezení počtu dodavatelů, kteří budou do řízení pozváni, pokud zadavatel hodlá podle článku 164 přizvat do řízení jen omezený počet vybraných dodavatelů, a

l) údaj, že se na zakázku vztahuje tato kapitola.

Souhrnné oznámení

3. U každé zamýšlené zakázky uveřejní zadavatel souhrnné oznámení, které bude snadno dostupné v anglickém jazyce v okamžiku zveřejnění oznámení zamýšlené zakázky. Souhrnné oznámení musí obsahovat přinejmenším tyto informace:

a) předmět zakázky;

b) nejzazší lhůtu pro předložení nabídky nebo případně nejzazší lhůtu pro podání žádosti o účast v zadávacím řízení nebo o zařazení na stálý seznam a

c) adresu, na níž si lze vyžádat dokumentaci potřebnou k veřejné zakázce.

Oznámení plánovaných veřejných zakázek

4. Zadavatelé se vyzývají, aby v každém rozpočtovém roce ve vhodném elektronickém a, je-li k dispozici, tištěném médiu uvedeném v oddíle 8 co nejdříve zveřejnili oznámení budoucích plánovaných zakázek (dále jen „oznámení plánovaných zakázek“). Oznámení plánovaných zakázek se rovněž zveřejní na stránkách jednotného přístupového místa uvedených v oddíle 8. Oznámení plánovaných zakázek by mělo obsahovat předmět zakázek a plánované datum nebo dobu uveřejnění oznámení zamýšlené veřejné zakázky.

5. Zadavatelé uvedení v oddílech 2 nebo 3 mohou využívat oznámení plánovaných zakázek jako oznámení zamýšlené zakázky za předpokladu, že toto oznámení zahrnuje všechny informace stanovené v odstavci 3, které jsou zadavateli dostupné, a také prohlášení, že dodavatelé, kteří mají o zakázku zájem, jej mají vyjádřit zadavateli.

Každá strana uvede příslušné tištěné a elektronické médium v oddíle 8 přílohy 9.

ČLÁNEK 163

Podmínky účasti

1. Zadavatel omezí veškeré podmínky účasti v nabídkovém řízení na podmínky, které jsou zásadní pro zajištění toho, aby měl dodavatel pro realizaci dané veřejné zakázky právní a finanční kapacitu i podnikatelské a odborné schopnosti.

2. Při stanovování podmínek účasti zadavatel:

a) nepodmiňuje účast dodavatele v nabídkovém řízení tím, že v předchozích zadávacích řízeních mu musí být zadavatelem strany přidělena jedna nebo několik zakázek, ale může vyžadovat, že dodavatel musí mít předchozí zkušenosti, pokud jsou zásadní pro splnění podmínek zakázky, a

b) nepožaduje, aby předchozí zkušenosti na území strany byly podmínkou pro zadání veřejné zakázky, ale případně může požadovat, aby uchazeč prokázal předchozí zkušenosti získané v konkrétních klimatických nebo topografických podmínkách.

3. Při posuzování, zda dodavatel splňuje podmínky účasti, zadavatel:

a) hodnotí finanční kapacitu i podnikatelské a odborné schopnosti dodavatele na základě jeho podnikatelských aktivit jak na území strany zadavatele, tak mimo ně, a

b) při posuzování vychází z podmínek, které předem blíže určil v oznámeních či v zadávací dokumentaci.

4. Jsou-li k dispozici příslušné důkazy, může strana, včetně jejích zadavatelů, vyloučit dodavatele z důvodů, jako je:

a) úpadek;

b) nepravdivá prohlášení;

c) významné či přetrvávající nedostatky při provádění některých podstatných požadavků či povinností podle předchozí smlouvy či smluv;

d) pravomocné rozhodnutí v souvislosti se závažnou trestnou činností nebo se závažnými přestupky;

e) profesní pochybení nebo jednání či opomenutí, která mají nepříznivý dopad na obchodní bezúhonnost dodavatele;

f) neplacení daní nebo

g) skutečnost, že se dodavatel stal nezpůsobilým k účasti podle čl. 160 odst. 9.

ČLÁNEK 164

Způsobilost dodavatelů

Registrační systém a postupy kvalifikace

1. Každá strana, včetně jejích zadavatelů, může spravovat systém registrace dodavatelů, do něhož se dodavatelé, kteří mají zájem, musí zaregistrovat a poskytnout určité informace. V takovém případě strana zajistí, aby dodavatelé, kteří mají zájem, měli přístup k informacím o registračním systému a aby mohli kdykoli požádat o registraci. Zadavatel nebo jiný orgán odpovědný za systém registrace dodavatelů informuje dodavatele, který má zájem, v přiměřené lhůtě o rozhodnutí o schválení nebo zamítnutí jeho žádosti. Je-li žádost zamítnuta, musí být rozhodnutí řádně odůvodněno.

2. Každá strana zajistí, aby:

a) její zadavatelé vynaložili úsilí k minimalizaci rozdílů ve svých kvalifikačních postupech a

b) pokud její zadavatelé spravují systémy registrace, vynaložili úsilí k minimalizaci rozdílů ve svých systémech registrace.

3. Žádná strana, včetně jejích zadavatelů, nesmí přijmout ani používat systém registrace nebo kvalifikační postup za účelem nebo s účinkem vytvoření zbytečných překážek pro účast dodavatelů druhé strany v jejích zadávacích řízeních.

Výběrové zadávací řízení

4. Pokud zadavatel hodlá využít výběrového zadávacího řízení:

a) uvede v oznámení zamýšlené zakázky přinejmenším informace uvedené v čl. 162 odst. 3 písm. a), b), f), g), j), k) a l) a vyzve dodavatele k podání žádosti o účast a

b) poskytne kvalifikovaným dodavatelům do zahájení běhu lhůty pro podávání nabídek přinejmenším informace uvedené v čl. 162 odst. 3 písm. c), d), e), h) a i), které oznámí v souladu s čl. 166 odst. 3 písm. b).

5. Zadavatel umožní všem kvalifikovaným dodavatelům účastnit se daného zadávacího řízení, ledaže by zadavatel v oznámení zamýšlené zakázky stanovil jakékoliv omezení počtu dodavatelů, jimž bude dovoleno podat nabídku, a kritéria pro výběr tohoto omezeného počtu dodavatelů. Výzva k podání nabídky se zasílá takovému počtu dodavatelů, který je nezbytný pro zajištění účinné hospodářské soutěže.

6. Pokud dokumentace k zadávacímu řízení není zveřejněna ode dne uveřejnění oznámení podle odstavce 4, zadavatel zajistí, aby tyto dokumenty byly poskytnuty všem kvalifikovaným dodavatelům vybraným v souladu s odstavcem 5 ve stejnou dobu.

Stálý seznam

7. Zadavatel může vést stálý seznam dodavatelů, pokud oznámení vyzývající dodavatele, kteří mají zájem, k podání žádosti o zařazení na seznam:

a) je zveřejňováno každý rok a

b) je-li zveřejněno v elektronické podobě, je nepřetržitě k dispozici

v příslušném médiu uvedeném v oddíle 8.

8. Oznámení uvedené v odstavci 7 musí obsahovat:

a) popis zboží či služeb nebo jejich kategorií, pro něž lze seznam použít;

b) podmínky účasti, které musí dodavatelé splňovat, aby byli zařazeni na seznam, a způsob, jakým bude zadavatel ověřovat splnění těchto podmínek dodavatelem;

c) jméno a adresu zadavatele a další údaje potřebné pro jeho kontaktování a pro získání všech relevantních dokumentů, které se seznamem souvisejí;

d) dobu platnosti seznamu a způsob jeho obnovení nebo ukončení nebo, není-li uvedena doba platnosti, popis způsobu, jakým bude oznámeno, že je používání seznamu ukončeno, a

e) informaci o tom, že seznam lze použít pro veřejné zakázky, na něž se vztahuje tato kapitola.

9. V případech, kdy je platnost stálého seznamu stanovena na tři roky nebo méně, může zadavatel bez ohledu na odstavec 7 zveřejnit oznámení podle odstavce 7 pouze jednou, a sice na začátku doby jeho platnosti, za předpokladu, že:

a) uvádí dobu platnosti a žádná další oznámení již nebudou uveřejněna a

b) je zveřejněno elektronickými prostředky a je během doby platnosti neustále dostupné.

10. Zadavatel umožní dodavatelům požádat kdykoliv o zařazení na stálý seznam a všechny kvalifikované dodavatele na tento seznam zapíše v přiměřeně krátké době.

11. Pokud dodavatel, který není zařazen na stálý seznam, podá žádost o účast v zadávacím řízení založeném na stálém seznamu a předloží všechny požadované dokumenty ve lhůtě stanovené v čl. 166 odst. 2, zadavatel jeho žádost posoudí. Při zvažování zadání dané zakázky nesmí zadavatel vyloučit dodavatele pouze z toho důvodu, že na posouzení žádosti nemá dostatek času, ledaže není ve výjimečných případech kvůli složitosti zakázky schopen dokončit posouzení žádosti ve lhůtě stanovené pro podávání nabídek.

Subjekty uvedené v oddílech 2 a 3

12. Zadavatel, na něhož se vztahují oddíly 2 a 3 přílohy 9, může oznámení vyzývající dodavatele k podání žádosti o zařazení na stálý seznam použít jako oznámení zamýšlené veřejné zakázky za předpokladu, že:

a) je oznámení zveřejněno v souladu s odstavcem 7 a obsahuje informace požadované podle odstavce 8 a také veškeré dostupné informace požadované podle čl. 162 odst. 3 a prohlášení, že se jedná o oznámení zamýšlené veřejné zakázky nebo že další oznámení o veřejných zakázkách, na něž se vztahuje stálý seznam, obdrží pouze dodavatelé uvedení na stálém seznamu, a

b) zadavatel neprodleně poskytne dodavatelům, kteří u něho projevili o danou zakázku zájem, informace, jež jim budou postačovat pro posouzení jejich zájmu o zakázku, včetně všech zbývajících informací požadovaných podle čl. 162 odst. 3, pokud jsou takové informace dostupné.

13. Zadavatel uvedený v oddílech 2 a 3 přílohy 9 může dodavateli, který v souladu s odstavcem 10 požádal o zařazení na stálý seznam, umožnit podání nabídky pro danou zakázku, pokud má zadavatel dostatek času na posouzení, zda tento dodavatel splňuje podmínky účasti.

14. Zadavatel neprodleně informuje všechny dodavatele, kteří podají žádost o účast na veřejné zakázce nebo o zařazení na stálý seznam, o svém rozhodnutí ohledně jejich žádostí.

15. Pokud zadavatel zamítne dodavatelovu žádost o účast v zadávacím řízení nebo žádost o zařazení na stálý seznam, přestane dodavatele považovat za kvalifikovaného nebo jej vyškrtne ze stálého seznamu, neprodleně o této skutečnosti dotyčného dodavatele vyrozumí a na jeho žádost mu neprodleně poskytne písemné odůvodnění svého rozhodnutí.

ČLÁNEK 165

Technické specifikace a zadávací dokumentace

Technické specifikace

1. Zadavatel nesmí vypracovávat, přijímat ani uplatňovat žádné technické specifikace nebo předepisovat žádný postup pro posuzování shody za účelem nebo s účinkem vytvoření zbytečných překážek pro mezinárodní obchod.

2. Při předepisování technických specifikací pořizovaného zboží nebo služby zadavatel, je-li to vhodné:

a) stanoví technické specifikace spíše ve smyslu výkonnostních a funkčních požadavků než vzhledových nebo popisných charakteristik a

b) založí technické specifikace na mezinárodních normách uznávaných stranou; v opačném případě na vnitrostátních technických předpisech, uznávaných vnitrostátních normách nebo na stavebních předpisech.

3. Pokud se v technických specifikacích použijí vzhledové nebo popisné charakteristiky, měl by zadavatel uvést, je-li to vhodné, že bude brát v úvahu nabídky rovnocenného zboží či služeb, které prokazatelně splňují podmínky dané zakázky, a to použitím například slov „nebo rovnocenné“ v zadávací dokumentaci.

4. Zadavatel nesmí v technických specifikacích uvádět požadavek nebo odkaz na určitou ochrannou známku nebo obchodní jméno, patent, autorské právo, průmyslový vzor nebo typ, specifický původ, výrobce nebo dodavatele, pokud existuje jiný dostatečně přesný nebo srozumitelný způsob, jak požadavky na danou zakázku popsat; pokud takový způsob neexistuje, musí zadavatel v zadávací dokumentaci použít například slova „nebo rovnocenný“.

5. Zadavatel nesmí způsobem, který by ve svém důsledku bránil hospodářské soutěži, vyhledat ani přijmout poradenství, které by mohlo být použito při vypracovávání nebo přijímání technických specifikací pro určitou zakázku, od osoby, která může mít na dotyčné zakázce obchodní zájem.

6. Z důvodu větší jistoty se uvádí, že strany, včetně jejich zadavatelů, mohou vypracovávat, přijímat či uplatňovat technické specifikace s cílem podporovat zachování přírodních zdrojů nebo ochranu životního prostředí za podmínky, že tak činí v souladu s tímto článkem.

Strana smí:

a) umožnit veřejným zadavatelům, aby v průběhu zadávacího řízení zohledňovali environmentální a sociální hlediska, pokud jsou nediskriminační a souvisejí s předmětem zakázky, a

b) přijmout vhodná opatření k zajištění souladu se svými povinnostmi v oblasti environmentálního, sociálního a pracovního práva, včetně povinností podle kapitoly 10.

Zadávací dokumentace

7. Zadavatel poskytne dodavatelům zadávací dokumentaci, která obsahuje všechny informace potřebné k tomu, aby dodavatelé mohli připravit a předložit odpovídající nabídky. Tato dokumentace musí zahrnovat úplný popis (pokud již nebyl poskytnut v oznámení zamýšlené veřejné zakázky):

a) zakázky, včetně povahy a množství pořizovaného zboží či služeb, nebo není-li toto množství známo, množství odhadovaného, a veškerých požadavků, které musí být splněny, včetně jakýchkoli technických specifikací, osvědčení o posouzení shody, plánů, nákresů nebo instrukčních materiálů;

b) podmínek účasti dodavatelů, včetně seznamu informací a dokumentů, jež musí dodavatelé předložit v souvislosti s podmínkami účasti;

c) pokud není jediným kritériem cena, všech hodnotících kritérií, která vezme zadavatel při zadávání zakázky v úvahu, a jejich relativního významu;

d) pokud zadavatel provádí zadávací řízení elektronicky, všech požadavků na ověřování pravosti a kódování nebo jiných požadavků souvisejících s elektronickým příjmem informací;

e) pokud zadavatel provádí elektronickou aukci, pravidel, podle nichž bude aukce probíhat, včetně určení prvků nabídky souvisejících s hodnotícími kritérii;

f) data, času, místa, případně osob, jejichž přítomnost bude povolena, pokud budou nabídky otevírány veřejně;

g) všech ostatních podmínek, včetně platebních podmínek a jakýchkoli omezení prostředků, kterými lze nabídky podávat, například v tištěné formě nebo elektronicky, a

h) lhůt pro dodání zboží či poskytnutí služeb.

8. Při stanovování data pro dodání pořizovaného zboží nebo poskytnutí pořizovaných služeb vezme zadavatel v úvahu takové faktory, jako je složitost zakázky, předpokládaný rozsah subdodávek nebo reálná doba nezbytná pro výrobu, vyskladnění a přepravu zboží z dodacích míst nebo nezbytná pro poskytnutí služeb.

9. Hodnotící kritéria uvedená v oznámení zamýšlené veřejné zakázky nebo zadávací dokumentaci mohou zahrnovat mimo jiné cenu a jiné nákladové faktory, kvalitu, technickou úroveň, vlastnosti z hlediska vlivu na životní prostředí a dodací podmínky.

10. Zadavatel neprodleně:

a) poskytne zadávací dokumentaci, a zajistí tak, že budou mít zainteresovaní dodavatelé dostatek času k předložení odpovídajících nabídek;

b) poskytne zadávací dokumentaci na požádání kterémukoli dodavateli, který má zájem, a

c) zodpoví veškeré odůvodněné žádosti o příslušné informace ze strany zainteresovaných či zúčastněných dodavatelů, pokud takové informace tyto dodavatele nezvýhodňují před ostatními.

Změny

11. Pokud zadavatel změní kritéria nebo požadavky stanovené v oznámení zamýšlené veřejné zakázky nebo v zadávací dokumentaci poskytnuté zúčastněným dodavatelům nebo pokud provede v oznámení či v zadávací dokumentaci úpravy nebo je vydá znovu, předá veškeré takové změny nebo upravená či znovu vydaná oznámení nebo zadávací dokumentaci v písemné podobě:

a) všem dodavatelům, kteří se v době provedení změny, úpravy nebo nového vydání účastní řízení, pokud jsou zadavateli známi, a ve všech ostatních případech stejným způsobem jako u původních informací a

b) ve vhodnou dobu tak, aby tito dodavatelé měli možnost příslušně upravit své nabídky a znovu je podat.

ČLÁNEK 166

Lhůty

1. Zadavatel v souladu se svými vlastními přiměřenými potřebami poskytne dodavatelům dostatek času na přípravu a podání žádosti o účast, jakož i na podání odpovídající nabídky, přičemž vezme v úvahu takové faktory, jako je:

a) povaha a složitost zakázky;

b) předpokládaný rozsah subdodávek a

c) doba nutná pro předání nabídky ze zahraničního i domácího místa, pokud k předání není použito elektronických prostředků.

Tyto lhůty, včetně jakýchkoli prodloužení, jsou stejné pro všechny zainteresované nebo zúčastněné dodavatele.

2. Zadavatel, který použije výběrového zadávacího řízení, zásadně nestanoví nejzazší lhůtu pro podání žádosti o účast dříve než za 25 dní ode dne zveřejnění oznámení o zamýšlené zakázce. Pokud zadavatel z naléhavého a náležitě opodstatněného důvodu nemůže tento termín dodržet, lhůta může být zkrácena na minimálních 10 dní.

3. Kromě případů stanovených v odstavcích 4, 5, 7 a 8 zadavatel stanoví, že konečné datum pro podání nabídek nesmí být dříve než 40 dnů od data, kdy:

a) je zveřejněno oznámení zamýšlené veřejné zakázky – v případě otevřeného zadávacího řízení, nebo

b) zadavatel oznámil dodavatelům, že budou vyzváni k podávání nabídek, nezávisle na tom, zda zadavatel vede či nevede stálý seznam, v případě výběrového nabídkového řízení.

4. Zadavatel může lhůtu pro podávání nabídek zkrátit, ovšem nikoli na méně než dvacet dnů, jestliže:

a) nejméně 40 dnů a nejvýše dvanáct měsíců před uveřejněním oznámení zamýšlené veřejné zakázky uveřejnil oznámení plánovaných zakázek podle čl. 162 odst. 4 a jestliže toto oznámení plánovaných zakázek obsahovalo:

i) popis veřejné zakázky;

ii) přibližné lhůty pro podávání nabídek nebo žádostí o účast v řízení;

iii) prohlášení, že dodavatelé, kteří mají o zakázku zájem, jej mají vyjádřit zadavateli;

iv) adresu, na které je možno žádat o dokumenty související s veřejnou zakázkou, a

v) maximum informací, které se požadují u oznámení zamýšlené veřejné zakázky podle čl. 162 odst. 2, kolik je k dispozici;

b) zadavatel u zakázek, po nichž budou následovat zakázky další, v počátečním oznámení o zamýšlené veřejné zakázce uvedl, že v následných oznámeních budou stanoveny lhůty pro podávání nabídek na základě tohoto bodu, nebo

c) řádně doloží naléhavost, kvůli níž je lhůta pro podávání nabídek stanovená v souladu s odstavcem 3 nepoužitelná.

5. Zadavatel může lhůtu pro podávání nabídek stanovenou v souladu s odstavcem 3 zkrátit o pět dní za kterékoli z následujících okolností:

a) oznámení zamýšlené veřejné zakázky je zveřejněno elektronicky;

b) veškerá zadávací dokumentace je od data zveřejnění zamýšlené veřejné zakázky elektronicky dostupná a

c) zadavatel přijímá nabídky podané elektronicky.

6. Použití odstavce 5 ve spojení s odstavcem 4 nesmí v žádném případě vést ke zkrácení lhůty pro podávání nabídek stanovené v souladu s odstavcem 3 na méně než 10 dní ode dne, kdy bylo zveřejněno oznámení o zamýšlené veřejné zakázce.

7. Jestliže zadavatel pořizuje komerční zboží či služby nebo jejich kombinaci, může bez ohledu na ostatní ustanovení tohoto článku zkrátit lhůtu pro podávání nabídek stanovenou v souladu s odstavcem 3 na ne méně než třináct dní za předpokladu, že zveřejní současně elektronicky jak oznámení zamýšlené zakázky, tak zadávací dokumentaci. Pokud navíc zadavatel přijímá nabídky na komerční zboží či služby podané elektronicky, může zkrátit lhůtu stanovenou v souladu s odstavcem 3 na ne méně než deset dní.

8. Pokud zadavatel uvedený v oddíle 2 nebo 3 přílohy 9 vybral pro zadávací řízení všechny kvalifikované dodavatele nebo jejich omezený počet, může být lhůta pro podávání nabídek stanovena na základě vzájemné dohody mezi zadavatelem a vybranými dodavateli. Jestliže k dohodě nedojde, lhůta nebude kratší než 10 dnů.

ČLÁNEK 167

Jednání

1. Každá strana může stanovit, aby její zadavatelé vedli jednání s dodavateli:

a) pokud zadavatel uvedl, že má v úmyslu vést jednání, v oznámení zamýšlené veřejné zakázky požadovaném podle čl. 162 odst. 2, nebo

b) pokud se na základě vyhodnocení jeví, že žádná nabídka není zjevně nejvýhodnější z hlediska zvláštních hodnoticích kritérií stanovených v oznámení zamýšlené veřejné zakázky nebo v dokumentaci k zadávacímu řízení.

2. Zadavatel je povinen:

a) zajistit, aby každé vyloučení dodavatelů, kteří se účastní jednání, bylo provedeno v souladu s hodnotícími kritérii stanovenými v oznámeních zamýšlené zakázky nebo v zadávací dokumentaci, a

b) po ukončení jednání poskytnout zbývajícím zúčastněným dodavatelům společnou lhůtu pro podání nových nebo přepracovaných nabídek.

ČLÁNEK 168

Omezené zadávací řízení

1. Není-li toto ustanovení použito s cílem zabránit hospodářské soutěži mezi dodavateli nebo způsobem, který diskriminuje dodavatele druhé strany či chrání domácí dodavatele, může zadavatel použít omezené zadávací řízení a může se rozhodnout nepoužít články 162 až 164, čl. 165 odst. 7 až 11 a články 166, 167, 169 a 170 za těchto okolností:

a) pokud:

i) nebyly podány žádné nabídky nebo o účast nepožádal žádný dodavatel;

ii) nebyly předloženy žádné nabídky, které by odpovídaly základním požadavkům zadávací dokumentace;

iii) žádný dodavatel nesplnil podmínky účasti, nebo

iv) předložené nabídky byly předem dohodnuty,

za předpokladu, že požadavky uvedené v zadávací dokumentaci nejsou podstatně změněny;

b) pokud zboží či služby mohou být dodány pouze určitým dodavatelem a neexistuje k nim žádná přiměřená alternativa nebo náhrada z těchto důvodů:

i) požadavek se týká uměleckého díla;

ii) ochrana patentů, autorských práv nebo jiných výhradních práv nebo

iii) kvůli absenci hospodářské soutěže z technických důvodů;

c) pokud jde o dodatečné dodávky od původního dodavatele obsahující zboží a služby, které nebyly do prvotní zakázky zahrnuty, a pokud změna dodavatele tohoto dodatečného zboží či služeb:

i) není možná z ekonomických nebo technických důvodů, jakými jsou požadavky na zaměnitelnost nebo interoperabilitu se stávajícím zařízením, softwarem, službami nebo instalacemi pořízenými v rámci prvotní veřejné zakázky, a

ii) by zadavateli způsobila značné obtíže nebo výrazné zvýšení nákladů;

d) pouze v nezbytně nutných případech, pokud z důvodů krajní naléhavosti vyvolaných událostmi, které zadavatel nemohl předvídat, by výrobky nebo služby nemohly být opatřeny včas prostřednictvím otevřeného nebo výběrového zadávacího řízení;

e) v případě zboží zakoupeného na komoditním trhu;

f) pokud zadavatel pořizuje prototypy nebo první zboží nebo službu, které jsou vyvinuty na jeho žádost v průběhu plnění nebo pro plnění určité zakázky na výzkum, pokus, studii nebo původní vývoj. Původní vývoj prvního výrobku nebo služby může zahrnovat omezenou výrobu nebo dodávku, jejímž účelem je zahrnout výsledky provozních zkoušek a prokázat, že výrobky nebo služby jsou vhodné pro výrobu či dodávku v odpovídajícím množství a přijatelné kvalitě, nezahrnuje však výrobu nebo dodávku ve velkém s cílem dosáhnout hospodářské životaschopnosti nebo pokrýt náklady na výzkum a vývoj;

g) v případě nákupů za výjimečně výhodných podmínek, které jsou nabízeny pouze krátkodobě v souvislosti s neobvyklým prodejem, jako je likvidace, nucená správa nebo úpadek, a kdy nejde o běžné nákupy od pravidelných dodavatelů, nebo

h) v případě přidělení zakázky vítězi soutěže o návrh, pokud:

   i) soutěž byla uspořádána způsobem, který je v souladu se zásadami této kapitoly, zejména co se týká uveřejnění oznámení zamýšlené zakázky, a

   ii) účastníci soutěže jsou hodnoceni nezávislou porotou a vítěz má získat zakázku na návrh.

2. Zadavatel vyhotoví o každé zakázce přidělené podle odstavce 1 písemnou zprávu. Zpráva obsahuje jméno zadavatele, hodnotu a druh pořizovaného zboží nebo služeb a informace o okolnostech a podmínkách popsaných v odstavci 1, které odůvodňují použití omezeného zadávacího řízení.

ČLÁNEK 169

Elektronické aukce

Pokud zadavatel hodlá provést zadávací řízení týkající se zahrnutých zakázek v elektronické aukci, poskytne každému účastníkovi před jejím zahájením:

a) metodu pro automatické hodnocení (včetně matematického vzorce), která je založena na hodnotících kritériích stanovených v zadávací dokumentaci a která bude při dražbě použita pro automatické řazení a přeřazování;

b) výsledky všech prvotních hodnocení prvků jeho nabídky, pokud má být zakázka zadána nejvýhodnější nabídce, a

c) jakékoli jiné relevantní informace k průběhu aukce.

ČLÁNEK 170

Nakládání s nabídkami a zadávání zakázek

Nakládání s nabídkami

1. Zadavatel všechny nabídky přijímá, otevírá a nakládá s nimi podle postupů, které zaručí spravedlnost a nestrannost zadávacího řízení, jakož i zachování důvěrnosti nabídek.

2. Zadavatel nepenalizuje žádného dodavatele, jehož nabídka je přijata po uplynutí určené lhůty, pokud je toto zpoždění způsobeno pouze zanedbáním ze strany zadavatele.

3. Jestliže zadavatel v době od zahájení zadávacího řízení do zadání zakázky umožní některému dodavateli opravit nechtěné chyby formálního rázu, poskytne stejnou možnost všem zúčastněným dodavatelům.

Zadání zakázek

4. Nabídka, která má být hodnocena z hlediska možnosti přidělení zakázky, musí mít písemnou podobu a musí v době otevření odpovídat nezbytným požadavkům stanoveným v oznámeních a v zadávací dokumentaci a musí být podána dodavatelem, který splňuje podmínky účasti.

5. S výjimkou případů, kdy zadavatel rozhodne, že zadání zakázky není ve veřejném zájmu, zadá zakázku tomu dodavateli, o kterém rozhodl, že je schopen splnit podmínky zakázky, a který výlučně na základě hodnotících kritérií stanovených v oznámeních a v zadávací dokumentaci podal:

a) nejvýhodnější nabídku nebo

b) je-li jediným kritériem cena, nabídku cenově nejnižší.

6. Pokud zadavatel obdrží nabídku s cenou, která je ve srovnání s cenami ostatních podaných nabídek mimořádně nízká, může u dodavatele ověřit, zda splňuje podmínky účasti a zda je schopen splnit podmínky zakázky. Zadavatel může rovněž ověřit, zda dodavatel získal subvence. V takovém případě může být nabídka odmítnuta pouze z tohoto důvodu, pokud dodavatel není schopen v dostatečné lhůtě stanovené zadavatelem prokázat, že subvence byla poskytnuta v souladu s pravidly týkajícími se dotací stanovenými v této dohodě.

7. Zadavatel nevyužívá opce, neruší zakázku ani neupravuje přidělenou zakázku způsobem, který by znamenal obcházení povinností vyplývajících z této kapitoly.

8. Každá strana zpravidla stanoví odkladnou lhůtu mezi zadáním zakázky a uzavřením smlouvy, aby měli neúspěšní uchazeči dostatek času na přezkoumání a napadení rozhodnutí o zadání zakázky.

ČLÁNEK 171

Transparentnost informací o zakázce

Informace předkládané dodavatelům

1. Zadavatel zúčastněné dodavatele neprodleně seznámí se svým rozhodnutím o zadání zakázky a na žádost některého dodavatele tak učiní písemně. S výhradou čl. 172 odst. 2 a 3 poskytne zadavatel neúspěšným dodavatelům na jejich žádost odůvodnění, proč v řízení nevybral jejich nabídku, a uvede relativní přednosti, které měla nabídka vítězného dodavatele.

Zveřejňování informací o zadání zakázky

2. Do 72 dnů po zadání zakázky, na kterou se vztahuje tato kapitola, zadavatel zveřejní oznámení prostřednictvím příslušného tištěného nebo elektronického média uvedeného v oddíle 8 přílohy 9. Zveřejní-li zadavatel oznámení pouze v elektronickém médiu, musí informace zůstat snadno dostupné po přiměřenou dobu. Oznámení obsahuje přinejmenším tyto informace:

a) popis pořizovaného zboží či služeb;

b) název a adresu zadavatele;

c) název a adresu vítězného dodavatele;

d) hodnotu vítězné nabídky nebo nejvyšší a nejnižší nabídky, která byla při zadání zakázky vzata v úvahu;

e) datum přidělení a

f) použitý druh zadávacího řízení a v případě použití omezeného zadávacího řízení podle článku 168 popis okolností odůvodňujících použití tohoto postupu.

Uchovávání dokumentace a zpráv a elektronická zpětná dohledatelnost

3. Každý zadavatel uchovává nejméně po dobu tří let od přidělení zakázky:

a) dokumentaci a zprávy týkající se zadávacích řízení a zadaných zakázek ve vztahu k veřejným zakázkám, na které se vztahuje tato dohoda, včetně zpráv vyžadovaných podle článku 168, a

b) údaje, které zajišťují náležitou zpětnou dohledatelnost zadávání veřejných zakázek, na které se vztahuje tato dohoda, elektronicky.

ČLÁNEK 172

Zpřístupnění informací

Poskytování informací stranám

1. Každá strana poskytne na žádost druhé strany neprodleně jakékoli informace potřebné ke zjištění, zda bylo zadávací řízení provedeno spravedlivě, nestranně a v souladu s touto kapitolou, včetně informací o vlastnostech a relativních výhodách vítězné nabídky. V případech, kdy by sdělení těchto informací poškodilo hospodářskou soutěž při zadávacích řízeních v budoucnosti, nezveřejní strana, která informace přijala, tyto informace žádnému dodavateli bez konzultace se stranou, která dané informace poskytla, a bez jejího souhlasu.

Nezveřejňování informací

2. Strany, včetně jejich zadavatelů, neposkytnou žádnému dodavateli informace, jež by mohly poškodit spravedlivou hospodářskou soutěž mezi dodavateli, bez ohledu na jakákoli jiná ustanovení této kapitoly.

3. Žádná ustanovení této kapitoly nelze vykládat tak, že by byly strany, včetně jejich zadavatelů, orgánů a přezkumných subjektů, povinny zpřístupňovat důvěrné informace, pokud by takové zpřístupnění:

a) bránilo prosazování práva;

b) mohlo poškodit spravedlivou hospodářskou soutěž mezi dodavateli;

c) by poškodilo legitimní podnikatelské zájmy konkrétních osob, včetně ochrany duševního vlastnictví, nebo

d) by bylo jinak v rozporu s veřejným zájmem.

Výměna statistických údajů

4. Každá strana každoročně zpřístupní druhé straně statistické údaje o dvoustranných veřejných zakázkách.

ČLÁNEK 173

Postupy pro přezkum

1. Každá strana stanoví včasné, účinné, transparentní a nediskriminační správní či soudní přezkumné řízení, v němž bude moci dodavatel napadnout:

a) porušení ustanovení této kapitoly nebo

b) pokud dodavatel nemá podle právních předpisů strany právo přímo napadnout porušení této kapitoly, nedodržení opatření, kterými strana tuto kapitolu provádí,

jestliže k němu došlo v souvislosti se zahrnutou veřejnou zakázkou, na které daný dodavatel má nebo měl zájem. Procesní pravidla pro veškeré stížnosti musí mít písemnou podobu a být obecně dostupná.

2. V případě námitky dodavatele vznesené v souvislosti se zahrnutou zakázkou, na které má nebo měl zájem, že došlo k porušení dohody nebo k nedodržení prováděcích opatření, jak je uvedeno v odstavci 1, strana zadavatele, který provádí zadávací řízení, vyzve zadavatele a dodavatele, aby se snažili vyřešit stížnost prostřednictvím konzultací. Zadavatel takovou stížnost včas a nestranně zváží, a to způsobem, který nepoškodí dodavatelovu účast v probíhajícím nebo budoucím zadávacím řízení ani jeho právo domáhat se nápravy ve správním nebo soudním přezkumném řízení.

3. Každému dodavateli se na vypracování a podání námitky poskytne dostatek času, v každém případě nejméně 10 dní od doby, kdy se dodavatel o důvodech pro námitku dozvěděl nebo se rozumně dozvědět mohl.

4. Každá strana zřídí nebo pověří nejméně jeden nestranný správní či soudní orgán, který je nezávislý na zadavatelích a který bude přijímat a přezkoumávat námitky podané dodavatelem v souvislosti s veřejnou zakázkou, na kterou se vztahuje tato dohoda.

5. Pokud stížnost prvotně přezkoumává jiný subjekt než orgán uvedený v odstavci 4, zajistí strana dodavateli možnost odvolat se proti prvotnímu rozhodnutí k nestrannému správnímu nebo soudnímu orgánu, který je nezávislý na zadavateli, jehož zadávací řízení je předmětem stížnosti.

6. Každá strana zajistí, aby rozhodnutí orgánu, který provádí přezkum a který není soudem, podléhala soudnímu přezkumu, nebo aby měl tento orgán postupy, které zajistí, aby:

a) zadavatel odpověděl na stížnost písemně a zpřístupnil orgánu, který provádí přezkum, veškerou relevantní dokumentaci;

b) účastníci řízení (dále jen „účastníci“) měli právo být slyšeni předtím, než orgán, který provádí přezkum stížnosti, vynese rozhodnutí;

c) účastníci měli právo na zastoupení a doprovod;

d) účastníci měli přístup na všechna řízení;

e) účastníci měli právo požadovat, aby řízení probíhalo veřejně a mohli při něm být přítomni svědci, a

f) orgán provádějící přezkum vydával svá rozhodnutí nebo doporučení včas, písemně a s vysvětlením důvodů pro každé rozhodnutí či doporučení.

7. Každá strana přijme nebo zachová postupy pro:

a) rychlá dočasná opatření, která zajistí, aby dodavatel nepřišel o možnost účastnit se zadávacího řízení. Tato předběžná opatření mohou vést k pozastavení zadávacího řízení. Postupy mohou zajistit, že při rozhodování, zda by se taková opatření měla uplatnit, mohou být zohledněny hlavní nepříznivé důsledky pro dotčené zájmy, včetně veřejného zájmu. V případě neuplatnění opatření musí být pro to písemně uvedeny oprávněné důvody a

b) nápravu nebo náhradu utrpěné ztráty či škody, která může být omezena buď na náklady spojené s přípravou nabídky, nebo na náklady související s námitkou, nebo na obojí, pokud orgán, který provádí přezkum, rozhodl, že došlo k porušení dohody nebo k nedodržení prováděcích opatření, jak je uvedeno v odstavci 1.

ČLÁNEK 174

Úpravy a opravy oblasti působnosti

1. Strana může navrhnout změnu nebo opravu přílohy 9, pokud jde o ustanovení určující její zahrnuté zakázky.

Změny

2. Strana, která hodlá navrhnout změnu přílohy 9:

a) o tom písemně informuje druhou stranu a

b) v oznámení uvede návrh přiměřené vyrovnávací úpravy ve vztahu ke druhé straně, aby byl rozsah působnosti zachován na srovnatelné úrovni jako před změnou.

3. Bez ohledu na odst. 2 písm. b) platí, že žádná strana nemusí poskytovat vyrovnávací úpravy, pokud se změna týká zadavatele, nad nímž daná strana fakticky ztratila kontrolu nebo vliv.

4. Druhá strana musí písemně vznést námitku do 45 dnů od obdržení oznámení uvedeného v odst. 2 písm. a), pokud zpochybňuje, že:

a) úprava navržená v souladu s odst. 2 písm. b) je přiměřená, aby byl rozsah vzájemně dohodnuté působnosti zachován na srovnatelné úrovni, nebo

b) změna se týká zadavatele, nad nímž daná strana fakticky ztratila kontrolu nebo vliv v souladu s odstavcem 3.

Pokud druhá strana nevznese námitku ve stanovené lhůtě, má se za to, že úpravu nebo změnu přijala.

Opravy

5. Za opravu čistě formální povahy se považují tyto změny přílohy 9, pokud nemají vliv na vzájemně dohodnutou působnost stanovenou v této kapitole:

a) změna názvu zadavatele;

b) fúze dvou nebo více zadavatelů uvedených v příloze 9 a

c) rozdělení zadavatele uvedeného v příloze 9 na dva či více zadavatelů, kteří jsou všichni přidáni na seznam zadavatelů uvedený v téže příloze 9.

Strana, která provádí takovou opravu čistě formální povahy, není povinna stanovit kompenzační vyrovnání.

6. Pokud jde o navrhované opravy přílohy 9, každá strana to oznámí druhé straně jednou za dva roky po vstupu této dohody v platnost.

7. Každá ze stran může druhé straně oznámit námitku proti navrhované opravě do 45 dní od obdržení oznámení. Strana, jež vznáší námitku, musí uvést důvody, proč se domnívá, že navrhovaná oprava není v souladu s odstavcem 5, a musí popsat účinek navrhované opravy na vzájemně dohodnutou působnost stanovenou v této dohodě. Pokud strana nepodá písemnou námitku do 45 dní od okamžiku, kdy obdržela oznámení, má se za to, že s navrhovanou opravou souhlasí. Druhá strana může písemně požádat o dodatečnou lhůtu na analýzu navrhovaných oprav, pokud navrhované změny vyžadují od navrhující strany další ověření informací nebo dodatečná vysvětlení.

Konzultace a řešení sporů

8. Pokud druhá strana vznese námitku proti navrhované změně nebo opravě, snaží se obě strany záležitost vyřešit prostřednictvím konzultací. Pokud strany nedosáhnou dohody do 60 dnů od obdržení námitky, může strana, která usiluje o změnu nebo opravu přílohy 9, předat záležitost k postupu řešení sporů podle této dohody.

ČLÁNEK 175

Institucionální ustanovení

Na žádost strany se Výbor pro spolupráci ve složení pro obchod zabývá otázkami týkajícími se provádění a fungování této kapitoly, jako jsou:

a) změna, oprava nebo úprava přílohy 9;

b) záležitosti související s prováděním této kapitoly;

c) jakékoli další záležitosti týkající se veřejných zakázek.

KAPITOLA 10

OBCHOD A UDRŽITELNÝ ROZVOJ

ČLÁNEK 176

Souvislosti a cíle

1. Strany připomínají Agendu 21 Konference OSN o životním prostředí a rozvoji z roku 1992, Deklaraci MOP o základních principech a právech v práci z roku 1998, ministerské prohlášení Hospodářské a sociální rady OSN o plné zaměstnanosti a důstojné práci z roku 2006, Deklaraci MOP o sociální spravedlnosti pro spravedlivou globalizaci z roku 2008 a Agendu OSN pro udržitelný rozvoj 2030 z roku 2015 a její cíle udržitelného rozvoje (dále jen „cíle udržitelného rozvoje“).

2. Strany uznávají, že hospodářský a sociální rozvoj a ochrana životního prostředí jsou na sobě vzájemně závislé a vzájemně se posilující součásti udržitelného rozvoje. Strany potvrzují svůj závazek podporovat rozvoj mezinárodního obchodu a investic tak, aby přispíval k cíli udržitelného rozvoje, jak zejména vyjádřily ve svých vícestranných závazcích ohledně práce a životního prostředí.

ČLÁNEK 177

Právo regulovat a úroveň ochrany

1. Strany uznávají právo každé strany určovat své politiky a priority v oblasti udržitelného rozvoje, stanovovat úroveň vnitrostátní ochrany životního prostředí a práce, kterou považuje za vhodnou, a přijímat nebo měnit příslušné právní předpisy a politiky. Tyto úrovně, právní předpisy a politiky musí být v souladu se závazky každé strany dodržovat mezinárodně uznávané dohody a normy uvedené v článku 178.

2. Každá strana usiluje o zajištění toho, aby její příslušné právní předpisy a politiky poskytovaly a podporovaly vysokou úroveň ochrany životního prostředí a práce.

3. Strany uznávají, že je nevhodné podporovat obchod nebo investice oslabením nebo snížením úrovně ochrany, kterou poskytují jejich právní předpisy v oblasti životního prostředí či pracovněprávní předpisy a normy.

4. Strana se nesnaží podporovat obchod nebo investice tím, že by upustila anebo se odchylovala od svých právních předpisů v oblasti životního prostředí a práce nebo aby je prostřednictvím trvalé či opakující se činnosti či nečinnosti účinně neprosazovala.

ČLÁNEK 178

Mnohostranné dohody o životním prostředí a pracovní úmluvy

1. Strany uznávají hodnotu mezinárodní správy záležitostí týkajících se životního prostředí a dohod v oblasti životního prostředí jako reakci mezinárodního společenství na výzvy udržitelného rozvoje v oblasti životního prostředí, jakož i plnou a produktivní zaměstnanost a důstojnou práci pro všechny jako klíčový prvek udržitelného rozvoje.

2. V této souvislosti a s ohledem na články 290, 291, 292, 293, 294 a 295 každá strana účinně provádí mnohostranné dohody o životním prostředí, které ratifikovala, včetně Pařížské dohody o změně klimatu z roku 2015 a Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu uzavřené v New Yorku dne 9. května 1992.

3. S ohledem na článek 314 každá strana účinně provádí mezinárodně uznávané základní pracovní normy vymezené v základních úmluvách MOP, jakož i ostatní úmluvy MOP, které Republika Uzbekistán a členské státy Evropské unie ratifikovaly. Strany budou usilovat o ratifikaci dalších úmluv a protokolů, které MOP klasifikuje jako aktuální. Každá strana přijme a provede opatření a politiky týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a zachová účinný systém inspekce práce v souladu s příslušnými úmluvami MOP, jichž je nebo se může stát smluvní stranou.

ČLÁNEK 179

Obchod a investice podporující udržitelný rozvoj

1. Strany znovu potvrzují svůj závazek zvýšit příspěvek obchodu k cíli udržitelného rozvoje. Proto podporují sociální odpovědnost podniků / odpovědné chování podniků, obchod a investice do environmentálního zboží a služeb a používání koncepcí záruk udržitelnosti, jako je spravedlivý a etický obchod a ekoznačky.

2. Strany si vyměňují informace a sdílí své zkušenosti týkající se kroků na podporu soudržnosti a vzájemné podpory mezi obchodními a sociálními politikami a politikami v oblasti životního prostředí a posílí dialog a spolupráci v otázkách udržitelného rozvoje, které mohou vyvstat v souvislosti s obchodními vztahy.

3. Do této spolupráce a dialogu se zapojí příslušné zúčastněné strany, zejména sociální partneři, jakož i další organizace občanské společnosti, prostřednictvím spolupráce občanské společnosti navázané podle článku 341.

ČLÁNEK 180

Řešení sporů

Články 250 až 254 kapitoly 14 této hlavy se nepoužijí na spory podle této kapitoly. V případě jakéhokoli takového sporu vezmou strany poté, co tribunál vydá svou závěrečnou zprávu podle článků 248 a 249, tuto zprávu v úvahu a projednají vhodná opatření, která by se měla provést. Výbor pro spolupráci bude sledovat provádění těchto opatření a bude tuto záležitost nadále sledovat, mimo jiné prostřednictvím mechanismu uvedeného v čl. 179 odst. 3.

KAPITOLA 11

TRANSPARENTNOST

ČLÁNEK 181

Cíl

Strany uznávají, že jejich právní prostředí může mít dopad na vzájemný obchod a investice, usilují o zřízení předvídatelného právního prostředí a účinných postupů pro hospodářské subjekty, zejména pro malé a střední podniky.

ČLÁNEK 182

Definice

Pro účely této kapitoly se rozumí:

a) „správním rozhodnutím“ rozhodnutí, akt nebo opatření s právním účinkem, které se vztahuje na konkrétní osobu, zboží nebo službu v konkrétním případě a vztahuje se rovněž na nečinnost v podobě nepřijetí správního rozhodnutí podle právních předpisů strany;

b) „zainteresovanou osobou“ jakákoli osoba, jež může být dotčena obecně použitelným opatřením, a

c) „obecně použitelným opatřením“ právní předpisy, postupy, správní rozhodnutí a obecně použitelná soudní rozhodnutí týkající se jakékoli záležitosti, na kterou se vztahuje tato hlava, jak je stanoveno v právních předpisech strany.

ČLÁNEK 183

Zveřejňování

Každá strana zajistí, aby obecně použitelné opatření týkající se jakékoli záležitosti, na kterou se vztahuje tato hlava:

a) bylo neprodleně zveřejněno prostřednictvím úředně stanoveného média, a je-li to proveditelné, elektronicky, či jiným způsobem zpřístupněno tak, aby se s ním mohla seznámit kterákoli osoba;

b) obsahovalo vysvětlení cíle a důvody takového opatření a

c) zajišťovalo dostatečnou dobu mezi zveřejněním právních předpisů a jejich vstupem v platnost, přinejmenším pokud se jimi zvyšuje zátěž hospodářských subjektů, s výjimkou případů, kdy to není možné z důvodu naléhavosti. Tento bod se nevztahuje na soudní nebo správní rozhodnutí.

ČLÁNEK 184

Dotazy

1. Každá strana zavede nebo zachová vhodné mechanismy pro poskytování odpovědí na dotazy jakékoli osoby ohledně jakýchkoli právních předpisů týkajících se jakékoli záležitosti, na niž se vztahuje tato hlava.

2. Na žádost jedné ze stran poskytne druhá strana neprodleně informace a odpoví na otázky týkající se jakéhokoli právního předpisu, ať už platného nebo ve fázi vývoje, pokud jde o jakoukoli záležitost, na kterou se vztahuje tato hlava.

ČLÁNEK 185

Provádění obecně použitelných opatření

1. Každá strana objektivně, nestranně a rozumně spravuje obecně použitelná opatření, pokud jde o jakoukoli záležitost, na kterou se vztahuje tato hlava.

2. Při uplatňování opatření uvedených v odstavci 1 vůči konkrétním osobám, zboží nebo službám druhé strany v jednotlivých případech každá strana:

a) se vynasnaží vhodným způsobem a v souladu se svými právními předpisy informovat osoby, jichž se správní řízení přímo týká, když je řízení zahájeno, přičemž uvede povahu řízení, právní základ pro zahájení řízení a případně obecný popis veškerých sporných otázek, a

b) poskytne osobám vhodnou příležitost k předložení skutečností a argumentace na podporu jejich stanoviska dříve, než se přistoupí ke konečnému správnímu rozhodnutí, umožňuje-li to čas, povaha řízení a veřejný zájem.

ČLÁNEK 186

Přezkum a odvolání

1. Každá strana zřídí nebo zachová soudní, rozhodčí nebo správní tribunály nebo řízení pro účely rychlého přezkumu a v odůvodněných případech nápravy správního rozhodnutí týkajícího se záležitostí této hlavy. Každá strana zajistí, aby byly její postupy pro odvolání nebo přezkum jejími tribunály prováděny nediskriminačním a nestranným způsobem. Tyto tribunály musí být nestranné a nezávislé na orgánu pověřeném vymáháním správních předpisů a nesmí mít žádný zájem na výsledku řízení.

2. Každá strana zajistí, aby strany řízení uvedené v odstavci 1 měly právo:

a) na vhodnou příležitost k podpoře nebo obhajobě svých stanovisek a

b) na rozhodnutí založené na důkazech a předaných záznamech nebo, vyžadují-li to její právní předpisy, příslušných záznamech sestavených správním orgánem.

3. Rozhodnutí uvedené v odst. 2 písm. b) provádí orgán pověřený správním vymáháním s výhradou odvolání nebo dalšího přezkumu podle právních předpisů.

ČLÁNEK 187

Vztah k jiným kapitolám

Touto kapitolou nejsou dotčena zvláštní pravidla stanovená v jiných kapitolách této hlavy.

KAPITOLA 12

INVESTICE A OBCHOD SE SLUŽBAMI

ODDÍL 1

OBECNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 188

Oblast působnosti

1. Strany potvrzují svůj závazek vytvořit lepší prostředí pro rozvoj investic a vzájemného obchodu a stanoví nezbytná opatření pro zlepšení vzájemných podmínek pro investice a obchod se službami.

2. Strany potvrzují právo na regulaci a na zavedení nových předpisů na svém území za účelem dosažení legitimních cílů politiky, jako je ochrana veřejného zdraví, sociální služby, veřejné vzdělávání, bezpečnost, životní prostředí, včetně změny klimatu, veřejná mravnost, sociální ochrana nebo ochrana spotřebitele, ochrana soukromí a údajů a podpora a ochrana kulturní rozmanitosti.

3. Tato kapitola se nevztahuje na opatření týkající se fyzických osob kterékoli strany, jež usilují o přístup na trh práce druhé strany, ani na opatření týkající se státní příslušnosti nebo občanství, trvalého pobytu nebo zaměstnání na trvalý pracovní poměr.

4. Tato kapitola nebrání některé ze stran, aby uplatňovala opatření pro regulaci vstupu fyzických osob na své území nebo jejich dočasného pobytu, včetně opatření potřebných pro ochranu integrity jejích hranic a zajištění spořádaného pohybu fyzických osob přes uvedené hranice za předpokladu, že tato opatření nejsou uplatňována způsobem, který by rušil nebo omezoval výhody[1], jichž druhá strana nabývá na základě podmínek této kapitoly.

5. Tato kapitola se nevztahuje na žádné opatření některé ze stran týkající se zadávání veřejných zakázek na zboží nebo službu nakupované veřejnou správou nebo agenturou pro vládní účely, a nikoli s cílem jejich dalšího komerčního prodeje nebo s cílem jejich použití při dodávání zboží či poskytování služby pro komerční prodej, bez ohledu na to, zda tato zakázka představuje „veřejnou zakázku, na kterou se vztahuje tato dohoda“ ve smyslu kapitoly 9.

6. Tato kapitola se nevztahuje na subvence ani podpory poskytované kteroukoli stranou, včetně úvěrů, záruk a pojištění podporovaných z veřejných prostředků.

[1] Pouhý vízový požadavek pro fyzické osoby z určitých zemí, a nikoli pro fyzické osoby z jiných zemí, se nepovažuje za opatření, jež ruší nebo omezuje výhody podle této kapitoly.

7. Tato kapitola se nevztahuje na:

a) letecké služby nebo související podpůrné služby[1] jiné než:

i) služby spojené s opravami a údržbou letadel;

ii) služby v oblasti počítačového rezervačního systému (CRS);

iii) pozemní odbavování a

iv) prodej a marketing leteckých přepravních služeb;

b) audiovizuální služby;

c) vnitrozemské vodní cesty a

d) vnitrostátní námořní kabotáž[2].

---

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že letecké služby nebo související podpůrné služby zahrnují mimo jiné tyto služby: leteckou dopravu; služby poskytnuté za použití letadla, jejichž hlavním účelem není přeprava zboží nebo cestujících, jako je hašení požárů ze vzduchu, letový výcvik, vyhlídkové lety, letecký postřik, letecký průzkum, letecké mapování, letecké fotografování, skoky padákem, vlek kluzáku, využití vrtulníků při těžbě dřeva a na stavbách a jiné letecké služby v oblasti zemědělství, průmyslu a kontroly; pronájem letadel s posádkou a služby související s provozem letiště.

[2] V případě Evropské unie, aniž je dotčen rozsah činností, které lze podle příslušných vnitrostátních právních předpisů považovat za kabotáž, zahrnuje vnitrostátní námořní kabotáž podle této kapitoly dopravu cestujících nebo zboží mezi přístavem nebo místem v členském státě Evropské unie a jiným přístavem nebo místem v témž členském státě Evropské unie, včetně jeho kontinentálního šelfu podle Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu, a dopravu, která začíná i končí ve stejném přístavu nebo místě v členském státě Evropské unie.

ČLÁNEK 189

Definice

Pro účely této kapitoly se rozumí:

a) „službami v oblasti oprav a údržby letadel“ činnosti, které jsou prováděny na letadle nebo jeho části v době, kdy je staženo z provozu, a nezahrnuje takzvanou traťovou údržbu;

b) „činnostmi prováděnými nebo službami poskytovanými při výkonu veřejné moci“ činnosti, které se neprovádějí, nebo služby, které se neposkytují ani na komerčním základě, ani v soutěži s jedním či více hospodářskými subjekty;

c) „službami v oblasti počítačového rezervačního systému (CRS)“ služby poskytované prostřednictvím počítačových systémů, které obsahují informace o letových řádech leteckých dopravců, dostupnosti míst, tarifech a pravidlech tarifů, jejichž pomocí lze provést rezervaci nebo vystavit letenky;

d) „zahrnutým podnikem“ podnik na území některé ze stran usazený v souladu s písmenem h) právnickou osobou druhé strany v souladu s příslušnými právními předpisy, který je již usazen ke dni vstupu této dohody v platnost, nebo později;

e) „přeshraničním obchodem se službami“ poskytování služby:

i) z území jedné strany na území druhé strany nebo

ii) na území jedné strany spotřebiteli služby z druhé strany;

f) „hospodářskou činností“ jakákoli činnost průmyslové, obchodní nebo odborné povahy či řemeslné činnosti, včetně poskytování služeb, s výjimkou činností prováděných při výkonu veřejné moci;

g) „podnikem“ právnická osoba nebo pobočka či zastoupení právnické osoby;

h) „usazením“ zřízení nebo nabytí právnické osoby, včetně vložení kapitálové účasti, nebo vytvoření pobočky či zastoupení právnické osoby na území některé ze stran s cílem vytvořit nebo udržovat dlouhodobé hospodářské vztahy;

i) výrazem „stávající“ účinný ke dni podpisu této dohody;

j) „pozemním odbavováním“ poskytování, za poplatek nebo na smluvním základě, následujících služeb na letišti: zastoupení leteckého dopravce, správa a dozor; odbavování cestujících; odbavování zavazadel; služby na odbavovací ploše; stravovací služby; odbavování leteckého nákladu a pošty; dodávka paliva do letadla; obsluha a úklid letadla; pozemní doprava a letový provoz, správa posádky a plánování letu; pozemní odbavování nezahrnuje: odbavování vlastními silami; zabezpečení; opravy a údržbu letadel nebo provoz či řízení základní centralizované letištní infrastruktury, jako jsou odmrazovací zařízení, systémy pro distribuci pohonných hmot, systémy odbavování zavazadel a pevné dopravní systémy uvnitř letiště;

k) „právnickou osobou“ jakýkoli právní subjekt řádně založený nebo jinak organizovaný podle platného práva za účelem zisku nebo z jiného důvodu, v soukromém nebo státním vlastnictví, včetně jakékoli korporace, trustu, partnerství, společného podniku, podniku jednotlivce nebo sdružení;

l) „právnickou osobou strany“:[1]

i) v případě Evropské unie:

A) právnická osoba založená nebo organizovaná podle práva Evropské unie nebo alespoň jednoho z jejích členských států a zapojená do podstatných obchodních operací[2] na území Evropské unie a

B) rejdařská společnost usazená mimo Evropskou unii a kontrolovaná fyzickou osobou členského státu Evropské unie, jejíž plavidlo je registrováno v členském státě Evropské unie a pluje pod jeho vlajkou;

---

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že se společnosti provozující lodní dopravu uvedené v tomto písmenu považují za právnické osoby strany pouze ve vztahu k činnostem týkajícím se poskytování služeb námořní dopravy.

[2] V souladu se svým oznámením Světové obchodní organizaci (dokument WT/REG39/1) o Smlouvě o založení Evropského společenství chápe Evropská unie pojem „skutečná a trvalá vazba“ s hospodářstvím členského státu Unie popsaný v článku 54 Smlouvy o fungování Evropské unie jako rovnocenný pojmu „podstatné obchodní operace“.

ii) v případě Republiky Uzbekistán:

A) právnická osoba založená nebo organizovaná podle práva Republiky Uzbekistán a zapojená do podstatných obchodních operací na území Republiky Uzbekistán a

B) rejdařská společnost usazená mimo Republiku Uzbekistán a kontrolovaná fyzickou osobou Republiky Uzbekistán, jejíž plavidlo je registrováno v Republice Uzbekistán a pluje pod jeho vlajkou;

m) „opatřením strany“ jakékoli opatření přijaté nebo zachovávané[1]:

i) ústředními, regionálními nebo místními orgány veřejné správy či samosprávy a

ii) nevládními subjekty při výkonu pravomocí přenesených na ně ústředními, regionálními nebo místními orgány veřejné správy či samosprávy;

n) „fyzickou osobou strany“:

i) v případě Evropské unie státní příslušník jednoho z členských států Evropské unie v souladu s jeho právními předpisy[2] a

ii) v případě Republiky Uzbekistán státní příslušník Republiky Uzbekistán v souladu s jejími právními předpisy;

---

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že pojem opatření strany zahrnuje opatření přijatá nebo zachovávaná subjekty uvedenými v písm. l) bodech i) a ii) tím, že přímo či nepřímo instruují, řídí nebo kontrolují jednání jiných subjektů v souvislosti s těmito opatřeními.

[2] V případě Evropské unie pojem „fyzická osoba strany“ zahrnuje rovněž osoby s trvalým pobytem v Lotyšské republice, jež nejsou občany Lotyšské republiky ani jiného státu, ale které mají podle právních předpisů Lotyšské republiky nárok na získání pasu neobčana.

o) „provozováním“ vedení, řízení, udržování, užívání, požívání nebo prodej či jiná forma zcizení podniku;

p) „prodejem a marketingem leteckých přepravních služeb“ možnost, aby letecký dopravce bez omezení prodával své letecké přepravní služby a obchodoval s nimi, včetně všech aspektů obchodování, jako je průzkum trhu, inzerce a distribuce, přičemž tyto činnosti nezahrnují tvorbu cen leteckých přepravních služeb ani příslušných podmínek;

q) „službou“ jakákoli služba v jakémkoli odvětví kromě služeb poskytovaných při výkonu veřejné moci;

r) „poskytovatelem služby“ osoba, která usiluje o poskytování služby nebo službu poskytuje.

ČLÁNEK 190

Horizontální omezení služeb

1. Bez ohledu na jakékoli jiné ustanovení této kapitoly nemá strana povinnost poskytovat ve vztahu k odvětvím nebo opatřením, na něž se vztahuje GATS, zacházení, které je příznivější než zacházení, které je tato strana povinna poskytnout podle GATS, a to pro každé odvětví a pododvětví služeb a způsob poskytování. Toto ustanovení se použije ode dne jednoho měsíce před datem vstupu v platnost všech příslušných závazků strany podle GATS.

2. Pro upřesnění je třeba uvést, že pokud jde o služby, listiny specifických závazků Evropské unie v rámci GATS, včetně výhrad a přílohy o výjimkách podle článku II (seznam výjimek podle doložky nejvyšších výhod), se začlení do této dohody a stanou se její součástí.

3. Pro upřesnění je třeba uvést, že před přistoupením Republiky Uzbekistán k WTO je listina specifických závazků Republiky Uzbekistán včetně výhrad uvedena v přílohách 12-B, 12-C a 12-D.

ČLÁNEK 191

Dohody o hospodářské integraci

Zacházení udělené v souladu s touto kapitolou se neuplatní s ohledem na zacházení udělené stranou na základě dohody, která podstatně liberalizuje obchod se službami (včetně usazování v oblasti služeb) splňující kritéria článků V a Va GATS, nebo dohody, která podstatně liberalizuje usazování v jiných hospodářských činnostech splňujících stejná kritéria, pokud jde o tyto činnosti.

ČLÁNEK 192

Transparentnost a zveřejňování důvěrných informací

1. Strana neprodleně odpoví na všechny žádosti druhé strany o konkrétní informace o všech svých obecně použitelných opatřeních, včetně norem a kritérií pro udělování licencí a certifikaci investorům a poskytovatelům služeb a informací týkajících se příslušného regulačního nebo jiného subjektu nebo mezinárodních dohod, které se týkají záležitostí spadajících do oblasti působnosti této kapitoly nebo na ně mají vliv. Každá strana zřídí jedno nebo více informačních míst a oznámí druhé straně kontaktní údaje. Tato informační místa na požádání poskytnou investorům a poskytovatelům služeb druhé strany konkrétní informace o všech těchto záležitostech.

2. Každá strana neprodleně zveřejní veškerá obecně použitelná opatření, která se týkají nebo ovlivňují fungování této kapitoly. Pokud takové zveřejnění není praktické, informace o těchto opatřeních se zpřístupní veřejnosti jinak.

3. Žádné ustanovení této dohody nevyžaduje od žádné strany, aby poskytla důvěrné informace, jejichž zveřejnění by narušilo vymáhání práva nebo by bylo jinak v rozporu s veřejným zájmem nebo by bylo na újmu oprávněným obchodním zájmům jednotlivých veřejných či soukromých podniků.

ODDÍL 2

INVESTICE

ČLÁNEK 193

Oblast působnosti

Tento oddíl se vztahuje na opatření kterékoli strany, která mají vliv na usazování za účelem výkonu hospodářských činností nebo provozování takových činností na jejím území:

a) právnických osob druhé strany a

b) zahrnutých podniků.

ČLÁNEK 194

Zacházení podle nejvyšších výhod a národní zacházení

1. Aniž jsou dotčeny výhrady uvedené v příloze 12-A a listinách specifických závazků Evropské unie v rámci GATS a v příloze 12-B, poskytne každá strana právnickým osobám druhé strany a zahrnutým podnikům zacházení neméně příznivé, než jaké poskytuje v obdobných situacích právnickým osobám třetí země a jejich podnikům, pokud jde o usazování a provoz na svém území.

2. Aniž jsou dotčeny výhrady uvedené v příloze 12-A a listinách specifických závazků Evropské unie v rámci GATS a v příloze 12-B, poskytne každá strana právnickým osobám druhé strany a zahrnutým podnikům zacházení neméně příznivé, než jaké poskytuje v obdobných situacích svým vlastním právnickým osobám a jejich podnikům, pokud jde o usazování a provoz na svém území.

3. Zacházením poskytovaným podle odstavce 2 se rozumí:

a) pokud jde o regionální nebo místní úroveň správy Republiky Uzbekistán, zacházení, které není méně příznivé než nejpříznivější zacházení poskytované v obdobných situacích touto úrovní správy právnickým osobám Republiky Uzbekistán a jejich podnikům na jejím území, a

b) pokud jde o veřejnou správu členského státu nebo v členském státě Evropské unie, zacházení, které není méně příznivé než nejpříznivější zacházení poskytované v obdobných situacích touto veřejnou správou právnickým osobám tohoto členského státu a jejich podnikům na jeho území.

4. Tento článek nelze vykládat tak, že stranu zavazuje k tomu, aby na právnické osoby druhé strany nebo na zahrnuté podniky rozšířila výhodu jakéhokoli zacházení vyplývající z:

a) mezinárodní dohody o zamezení dvojího zdanění nebo jiné mezinárodní dohody nebo ujednání, které se týkají zcela nebo převážně zdanění, nebo

b) opatření stanovujících uznání, včetně norem nebo kritérií pro povolování, udělování licencí nebo certifikaci fyzické osoby nebo podniku k výkonu hospodářské činnosti, nebo obezřetnostních opatření uvedených v odstavci 3 přílohy GATS o finančních službách.

5. Pro upřesnění je třeba uvést, že zacházení uvedené v odstavci 1 nezahrnuje postupy pro řešení sporů, které jsou upraveny jinými mezinárodními dohodami.

6. Pro upřesnění je třeba uvést, že hmotněprávní ustanovení v jiných mezinárodních dohodách, které některá ze stran uzavřela se třetí zemí, samy o sobě nepředstavují zacházení podle odstavce 1. Opatření dané strany podle uvedených ustanovení[1] mohou takové zacházení představovat, a tudíž vést k porušení tohoto článku.

ČLÁNEK 195

Vrcholné vedení a správní rady

Aniž jsou dotčeny výhrady uvedené v příloze 12-A a listinách specifických závazků Evropské unie v rámci GATS a v příloze 12-B, strana nevyžaduje, aby zahrnutý podnik jmenoval za členy představenstva, manažery nebo členy správních rad osoby jakékoli konkrétní státní příslušnosti.

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že pouhé provedení hmotněprávních ustanovení jiných mezinárodních dohod uzavřených stranou se třetí zemí do vnitrostátního práva v rozsahu, který je nezbytný k jejich začlenění do domácího právního řádu, sama o sobě nepředstavují opatření.

ČLÁNEK 196

Odepření výhod

Strana může odepřít výhody tohoto oddílu právnické osobě druhé strany nebo zahrnutému podniku, pokud strana, která výhody odepírá, přijme nebo zachová opatření týkající se zachování mezinárodního míru a bezpečnosti, včetně ochrany lidských práv, která:

a) zakazují transakce s touto právnickou osobou nebo zahrnutým podnikem nebo

b) by byla porušena nebo obcházena, pokud by této právnické osobě nebo zahrnutému podniku byly přiznány výhody vyplývající z tohoto oddílu, a to i v případě, že by opatření zakazovala transakce s osobou, která dotčenou právnickou osobu nebo zahrnutý podnik vlastní nebo kontroluje.

ODDÍL 3

PŘESHRANIČNÍ OBCHOD SE SLUŽBAMI

ČLÁNEK 197

Oblast působnosti

Tento oddíl se vztahuje na opatření strany, která mají vliv na přeshraniční obchod se službami uskutečňovaný poskytovateli služby druhé strany.

ČLÁNEK 198

Národní zacházení

1. Aniž je dotčen článek 190, v odvětvích, pro něž jsou závazky zapsány v listinách specifických závazků Evropské unie v rámci GATS a v příloze 12-C, každá strana poskytne službám a poskytovatelům služeb druhé strany zacházení neméně příznivé, než jaké poskytuje v obdobných situacích svým vlastním službám a poskytovatelům služeb.

2. Strana může splnit požadavek podle odstavce 1 tím, že poskytne službám a poskytovatelům služeb druhé strany buď formálně totožné zacházení, nebo formálně odlišné zacházení, než jaké poskytuje svým vlastním službám a poskytovatelům služeb.

3. Formálně stejné nebo formálně odlišné zacházení se považuje za méně příznivé, mění-li podmínky hospodářské soutěže ve prospěch služeb nebo poskytovatelů služeb dané strany v porovnání se službami nebo poskytovateli služeb druhé strany.

4. Žádné ustanovení tohoto článku nelze vykládat tak, že vyžaduje, aby strana poskytovala kompenzaci za přirozená konkurenční znevýhodnění způsobená zahraniční povahou příslušných služeb nebo poskytovatelů služeb.

ČLÁNEK 199

Postupná další liberalizace

1. Strany se v souladu s tímto oddílem vynasnaží přijmout nezbytná opatření k dalšímu postupnému umožnění přeshraničního obchodu se službami s přihlédnutím k rozvoji odvětví služeb na území stran.

2. Výbor pro spolupráci ve složení pro obchod činí doporučení ohledně provádění odstavce 1.

3. Strany se snaží zabránit přijetí jakýchkoli opatření, která více omezují podmínky pro přeshraniční obchod se službami ve srovnání se situací existující ke dni předcházejícímu dni podpisu této dohody.

ČLÁNEK 200

Odepření výhod

Kterákoli strana může odepřít výhody tohoto oddílu poskytovateli služeb druhé strany, pokud strana, která výhody odpírá, přijme nebo zachová opatření týkající se zachování mezinárodního míru a bezpečnosti, včetně ochrany lidských práv, která:

a) zakazují transakce s tímto poskytovatelem služby nebo

b) by byla porušena nebo obcházena, pokud by tomuto poskytovateli služeb byly přiznány výhody vyplývající z tohoto oddílu, a to i v případě, že by opatření zakazovala transakce s osobou, která jej vlastní nebo kontroluje.

ODDÍL 4

VSTUP A DOČASNÝ POBYT FYZICKÝCH OSOB ZA ÚČELEM PODNIKÁNÍ

ČLÁNEK 201

Oblast působnosti a definice

1. Tento oddíl se vztahuje na opatření strany ovlivňující poskytování služeb prostřednictvím vstupu a dočasného pobytu fyzických osob druhé strany a jejím území, které spadají do oblasti působnosti těchto kategorií:

a) obchodní návštěvy pro účely usazení;

b) smluvní poskytovatelé služeb a

c) osoby převedené v rámci společnosti.

2. Pokud v tomto oddíle nebyly přijaty závazky, všechny požadavky stanovené v právních předpisech některé ze stran upravující vstup a dočasný pobyt fyzických osob se použijí i nadále, včetně předpisů týkajících se délky pobytu.

3. Bez ohledu na ustanovení tohoto oddílu platí i nadále všechny požadavky stanovené v právních předpisech strany týkajících se opatření v oblasti práce a sociálního zabezpečení, včetně předpisů, které se týkají minimálních mezd a kolektivních smluv o mzdách.

4. Závazky týkající se vstupu a dočasného pobytu fyzických osob za účelem podnikání se nepoužijí na případy, kdy zamýšlený účel nebo účinek vstupu a dočasného pobytu narušuje nebo jinak ovlivňuje výsledek pracovněprávního sporu nebo vyjednávání nebo zaměstnávání fyzických osob, které jsou účastníky takového sporu.

5. Pro účely tohoto oddílu se rozumí:

a) „obchodní návštěvou pro účely usazení“ fyzické osoby pracující ve vedoucím postavení v právnické osobě některé ze stran, které:

i) odpovídají za zřízení podniku této právnické osoby na území druhé strany;

ii) nenabízejí a neposkytují služby ani nevyvíjejí žádnou jinou hospodářskou činnost kromě té, jež je nutná pro účely usazení tohoto podniku, a

iii) nedostávají odměnu ze zdroje nacházejícího se na území druhé strany;

b) „smluvními poskytovateli služeb“ fyzické osoby zaměstnávané právnickou osobou některé strany jinak než prostřednictvím agentury pro umísťování a zprostředkování zaměstnanců, jež není usazena na území druhé strany a v dobré víře uzavřela s koncovým spotřebitelem na území druhé strany smlouvu o poskytování služeb[1], jež vyžaduje dočasnou přítomnost jejích zaměstnanců[2], kteří:

[1] V případě Evropské unie nesmí smlouva v dobré víře překročit 12 měsíců.

[2] Smlouva o poskytování služeb uvedená v písmeni b) musí splňovat požadavky právních předpisů strany, v níž je smlouva plněna.

i) nabídli tyto služby jako zaměstnanci právnické osoby po dobu nejméně jednoho roku bezprostředně předcházejícího datu podání žádosti o vstup a dočasný pobyt;

ii) mají k tomuto dni:

A) alespoň tříletou odbornou praxi v případě fyzických osob z Evropské unie a pětiletou odbornou praxi v příslušné činnosti pro fyzické osoby z Republiky Uzbekistán[1];

B) vysokoškolské vzdělání nebo kvalifikaci dokládající znalosti rovnocenné úrovně[2] a

C) odbornou kvalifikaci právně požadovanou pro výkon této činnosti na území druhé strany, a

iii) nedostávají odměnu ze zdroje nacházejícího se na území druhé strany;

c) „osobami převedenými v rámci společnosti“ fyzické osoby, které:

[1] Získanou po dosažení zletilosti.

[2] Nezískala-li dotyčná osoba vzdělání či kvalifikaci na území strany, kde je služba poskytována, může tato strana posoudit rovnocennost tohoto vzdělání či kvalifikace s vysokoškolským vzděláním požadovaným na jejím území.

i) jsou zaměstnány právnickou osobou některé ze stran nebo její pobočkou, nebo jsou jejími partnery po dobu nejméně jednoho roku bezprostředně předcházejícího datu podání žádosti o vstup a dočasný pobyt na území druhé strany;

ii) v době podání žádosti pobývají mimo území druhé strany;

iii) jsou dočasně převedeny do podniku právnické osoby na území druhé strany[1], který je členem skupiny původní právnické osoby nebo pobočky, včetně jejího zastoupení, dceřiné společnosti, pobočky nebo hlavní společnosti, a

iv) v případě Evropské unie patří do těchto kategorií:

A) řídící pracovníci pracující ve vedoucím postavení, kteří v první řadě řídí podnik[2] na území na území druhé strany, dostávají pokyny zejména od správní rady nebo od akcionářů podniku nebo od jim rovnocenných osob a je pod jejich obecným dohledem a do jejichž pravomoci mimo jiné patří:

1) řízení podniku nebo jeho oddělení či nižšího útvaru;

2) dohled na práci a kontrola ostatních dohlížejících, odborných nebo řídících zaměstnanců a

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že po řídících pracovnících a specialistech se může požadovat, aby prokázali, že mají odbornou kvalifikaci a praxi vyžadovanou v právnické osobě, do níž jsou převáděni.

[2] Pro upřesnění je třeba uvést, že ačkoli manažeři nebo vedoucí pracovníci nevykonávají úkoly související s faktickým poskytováním služeb přímo, při plnění výše popsaných povinností jim to nebrání takové úkoly provádět, jsou-li pro poskytování služeb nezbytné.

3) pravomoc doporučit přijetí, propuštění nebo jiné úkony ve vztahu k zaměstnancům, nebo

B) specialisté se specializovanými znalostmi nezbytnými pro oblasti činnosti, techniky nebo řízení podniku, které se musí posuzovat s přihlédnutím nejen ke znalostem specifickým pro daný podnik, ale také k tomu, zda má daná osoba vysokou úroveň kvalifikace, včetně odpovídající odborné praxe v určitém druhu práce nebo činnosti vyžadujících specifické technické znalosti, včetně případného členství v akreditované profesi, nebo

v) v případě Republiky Uzbekistán vykonávají svou práci na území této strany, nejsou občany Republiky Uzbekistán a splňují tato minimální kritéria:

A) mají ukončené vysokoškolské vzdělání související s vykonávaným povoláním;

B) mají v zamýšlené oblasti činnosti nejméně pětiletou praxi a

C) pobírají roční plat (odměnu) v Republice Uzbekistán ve výši nejméně 22 000 zvláštních práv čerpání (ZPČ).

ČLÁNEK 202

Osoby převedené v rámci společnosti a obchodní návštěvy pro účely usazení

1. V odvětvích, pododvětvích a činnostech uvedených v listinách specifických závazků Evropské unie v rámci GATS nebo v příloze 12-B a s výhradami uvedenými v těchto listinách[1]:

a) každá strana povolí:

i) vstup a dočasný pobyt osob převedených v rámci společnosti a obchodních návštěv za účelem usazení a

ii) zaměstnávání osob převedených v rámci společnosti z druhé strany na svém území a

b) strana nezachová ani nepřijme omezení celkového počtu fyzických osob, které může podnik zaměstnávat jako osoby převedené v rámci společnosti a obchodní návštěvy pro účely usazení v určitém odvětví, a to buď na základě územních jednotek, nebo na základě celého svého území, a to ve formě číselných kvót nebo testů ekonomické potřebnosti nebo diskriminačních omezení.

2. Přípustná délka pobytu činí nejvýše tři roky v případě osob převedených v rámci společnosti a až 90 dnů[2] v případě obchodních návštěv za účelem usazení.

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že pokud strana stanovila výhradu v příloze 12-D nebo příloze 12-A, představuje tato výhrada rovněž výhradu k tomuto článku v rozsahu, v jakém opatření stanovené nebo povolené touto výhradou ovlivňuje zacházení s fyzickou osobou za účelem podnikání, která vstupuje na území druhé strany nebo na něm dočasně pobývá.

[2] V případě Evropské unie se devadesát dnů vypočítá během jakéhokoli šestiměsíčního období.

ČLÁNEK 203

Smluvní poskytovatelé služeb

1. V odvětvích, pododvětvích a činnostech uvedených v listinách specifických závazků Evropské unie v rámci GATS nebo v příloze 12-D a s výhradou jakýchkoli výhrad v nich uvedených[1] nesmí strana přijmout ani zachovat omezení celkového počtu smluvních poskytovatelů služeb druhé strany, kterým byl povolen dočasný vstup, ve formě číselných kvót nebo testu ekonomické potřebnosti nebo diskriminačních omezení.

2. Přístup udělený na základě tohoto článku se vztahuje pouze na službu, která je předmětem smlouvy, a jeho součástí není právo používat profesní označení strany, v níž se služba poskytuje.

3. Počet osob, na které se vztahuje smlouva o poskytování služeb, není větší, než je nezbytné pro plnění smlouvy, jak to mohou vyžadovat právní předpisy strany, v níž je služba poskytována.

4. Přípustná délka pobytu v souhrnu nepřesuje tři měsíce během jakéhokoli dvanáctiměsíčního období nebo dobu trvání smlouvy, podle toho, co je kratší.

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že pokud strana vznesla výhradu v příloze 12-A nebo příloze 12-B, představuje tato výhrada rovněž výhradu k tomuto článku v rozsahu, v jakém opatření stanovené nebo povolené touto výhradou ovlivňuje zacházení s fyzickou osobou za účelem podnikání, která vstupuje na území druhé strany nebo na něm dočasně pobývá.

ČLÁNEK 204

Transparentnost

1. Každá strana zveřejní informace o příslušných opatřeních týkajících se vstupu a dočasného pobytu fyzických osob druhé strany podle čl. 201 odst. 1.

2. Informace podle odstavce 1 zahrnují pokud možno mimo jiné tyto informace týkající se vstupu a dočasného pobytu fyzických osob:

a) podmínky vstupu;

b) orientační seznam dokumentů, které mohou být požadovány k ověření splnění podmínek;

c) orientační doba zpracování;

d) použitelné poplatky;

e) případně postupy odvolání a

f) příslušné právní předpisy s obecnou působností vztahující se na vstup a dočasný pobyt fyzických osob.

ODDÍL 5

PŘEDPISOVÝ RÁMEC

PODODDÍL A

DOMÁCÍ REGULACE

ČLÁNEK 205

Oblast působnosti a definice

1. Tento oddíl se vztahuje pouze na odvětví, pro která jsou závazky uvedeny v příloze 12-A a listinách specifických závazků Evropské unie v rámci GATS a v přílohách 12-B, 12-C a 12-D týkajících se licenčních požadavků a postupů, kvalifikačních požadavků a postupů, které mají vliv na:

a) přeshraniční obchod se službami;

b) usazení nebo provozování nebo

c) poskytování služby prostřednictvím přítomnosti fyzické osoby jedné strany na území druhé strany kategoriemi fyzických osob podle článku 201.

2. Pro účely tohoto oddílu se rozumí:

a) „příslušným orgánem“ ústřední, regionální nebo místní orgán veřejné správy či samosprávy nebo nevládní subjekt vykonávající pravomoc svěřenou ústředním, regionálním nebo místním orgánem veřejné správy či samosprávy, který je oprávněn rozhodovat o povolení poskytovat službu, a to i prostřednictvím usazení, nebo o povolení založit podnik pro účely provozování hospodářské činnosti jiné než služby;

b) „licenčním řízením“ správní či procesní postup, který musí osoba, která usiluje o povolení k výkonu činností uvedených v odst. 1 písm. a) až c), včetně změny nebo obnovení licence, dodržet, aby prokázala splnění licenčních požadavků;

c) „licenčními požadavky“ hmotněprávní požadavky, nikoli kvalifikační požadavky, které musí osoba splnit, aby mohla získat, změnit nebo obnovit povolení k výkonu činností uvedených v odst. 1 písm. a) až c);

d) „kvalifikačním řízením“ správní nebo procesní postup, který musí fyzická osoba dodržet, aby prokázala splnění kvalifikačních požadavků za účelem získání povolení k poskytování služby, a

e) „kvalifikačními požadavky“ hmotněprávní požadavky týkající se kompetencí fyzické osoby poskytovat službu, které musí být pro účely povolení k poskytování služby prokázány.

ČLÁNEK 206

Podmínky udělování licencí a přiznávání kvalifikace

1. Každá strana zajistí, aby opatření týkající se licenčních požadavků a postupů a kvalifikačních požadavků a postupů vycházela z kritérií, která vylučují, aby příslušné orgány vykonávaly svoji diskreční pravomoc svévolným způsobem. Tato kritéria musí být stanovena předem, musí být jasná, jednoznačná, objektivní, transparentní a přístupná veřejnosti a zainteresovaným osobám.

2. Příslušný orgán udělí povolení nebo licenci, jakmile se na základě vhodného posouzení zjistí, že žadatel splňuje podmínky pro jeho získání.

3. Každá strana zachová soudní, rozhodčí nebo správní instance nebo řízení, které umožní na žádost dotčeného poskytovatele služeb nebo právnické osoby druhé strany provést bezodkladné přezkoumání a v odůvodněných případech přijmout přiměřená opatření k nápravě správních rozhodnutí postihujících usazování, přeshraniční obchod se službami nebo dočasnou přítomnost fyzických osob za účelem obchodu. V případech, kdy tato řízení nejsou nezávislá na orgánu pověřeném přijmout příslušné správní rozhodnutí, každá strana zajistí, aby tato řízení skutečně skýtala možnost objektivního a nestranného přezkoumání.

4. Je-li počet licencí, které jsou pro určitou činnost dostupné, omezen z důvodu nedostatku dostupných přírodních zdrojů nebo technických kapacit, použije kterákoli ze stran u potenciálních uchazečů výběrové řízení, které plně zajistí nestrannost a transparentnost, mimo jiné zejména dostatečné zveřejnění informací o zahájení, průběhu a ukončení řízení. Při stanovení pravidel pro výběrové řízení může kterákoli ze stran zohlednit legitimní politické cíle, včetně otázek zdraví, bezpečnosti, ochrany životního prostředí a zachování kulturního dědictví.

ČLÁNEK 207

Licenční a kvalifikační řízení

1. Licenční a kvalifikační postupy a formality musí být jasné, předem zveřejněné a samy o sobě nepředstavují omezení poskytování služby nebo výkonu jiné hospodářské činnosti. Každá strana se vynasnaží, aby byly tyto postupy a formality co nejjednodušší a zbytečně nekomplikovaly či nezdržovaly poskytování služby či výkon jiné hospodářské činnosti. Poplatek za licenci nebo povolení[1] by měl být přiměřený, transparentní a sám o sobě nesmí omezovat poskytování příslušné služby nebo výkon příslušné hospodářské činnosti.

2. Každá strana zajistí, aby postupy používané příslušným orgánem a jeho rozhodnutí byly nestranné vůči všem žadatelům. Příslušný orgán by měl rozhodovat nezávisle a neměl by se zodpovídat žádné osobě poskytující služby nebo vykonávající hospodářské činnosti, pro něž jsou daná licence či povolení požadovány.

3. Pokud se pro žádost vyžadují konkrétní lhůty, je žadateli umožněna přiměřená doba na podání žádosti. Příslušný orgán zahájí vyřizování žádosti bez zbytečného odkladu. Bude-li to možné, měly by se žádosti přijímat v elektronické podobě za stejných podmínek umožňujících ověřit jejich pravost jako žádosti podané v tištěné podobě.

[1] Poplatky za licence či povolení nezahrnují platby za aukce, tendry nebo jiné nediskriminační způsoby udělování koncesí nebo povinné příspěvky na poskytování univerzální služby.

4. Každá strana zajistí, aby zpracování žádosti, včetně konečného rozhodnutí, bylo dokončeno v přiměřené lhůtě od podání úplné žádosti. Každá strana se vynasnaží stanovit a zveřejnit orientační časový rámec pro vyřízení žádosti.

5. Na žádost žadatele mu příslušný orgán poskytne bez zbytečných průtahů informace ohledně stavu žádosti.

6. Po přijetí žádosti, kterou považuje za neúplnou, příslušný orgán v přiměřené lhůtě vyrozumí žadatele, v maximálně možném rozsahu vyjmenuje další požadované informace potřebné k doplnění žádosti a poskytne možnost napravit nedostatky.

7. Příslušný orgán by měl, je-li to možné, přijímat ověřené kopie místo originálních dokumentů.

8. Je-li žádost příslušným orgánem zamítnuta, musí být žadatel o této skutečnosti písemně a bez zbytečného odkladu informován. Na vyžádání příslušný orgán rovněž žadatele informuje o důvodech zamítnutí žádosti a o lhůtě pro podání odvolání proti rozhodnutí. Žadateli by se mělo povolit v přiměřených lhůtách žádost znovu podat.

9. Každá strana zajistí, aby udělené licence nebo povolení nabyly bez zbytečné prodlevy platnosti v souladu s podmínkami v nich stanovenými.

PODODDÍL B

DORUČOVACÍ SLUŽBY

ČLÁNEK 208

Oblast působnosti a definice

1. Tento oddíl stanoví zásady regulačního rámce pro poskytování doručovacích služeb, pro něž jsou stanoveny závazky v příloze 12-A a listinách specifických závazků Evropské unie v rámci GATS a v přílohách 12-B, 12-C a 12-D.

2. Pro účely tohoto oddílu se rozumí:

a) „doručovacími službami“ poštovní, expresní doručovací nebo expresní poštovní služby, které zahrnují tyto činnosti: výběr, třídění, přepravu a dodávání poštovních zásilek;

b) „expresními doručovacími službami“ výběr, třídění, přeprava a doručování poštovních zásilek s větší rychlostí a spolehlivostí a mohou zahrnovat prvky přidané hodnoty, jako je sběr z místa původu, osobní doručení adresátovi, sledování zásilky, možnost změnit místo určení a adresáta během přepravy nebo potvrzení o přijetí;

c) „expresními poštovními službami“ mezinárodní expresní doručovací služby poskytované prostřednictvím sdružení EMS, které je dobrovolným sdružením určených provozovatelů poštovních služeb v rámci Světové poštovní unie (SPU);

d) „licencí“ oprávnění, které může regulační orgán strany udělit poskytovateli doručovacích služeb pro právo poskytovat poštovní, expresní doručovací služby nebo expresní poštovní služby;

e) „poštovní zásilkou“ zásilka o hmotnosti do 31,5 kg adresovaná v konečné podobě, v níž má být přepravována poskytovatelem doručovacích služeb, a může zahrnovat zásilky, jako je dopis, balík;

f) „monopolem“ výlučné právo poskytovat stanovené doručovací služby na území strany nebo jeho části podle právních předpisů a

g) „univerzální službou“ trvalé poskytování doručovací služby stanovené kvality na všech místech území strany nebo jeho části za ceny dostupné pro všechny uživatele.

ČLÁNEK 209

Univerzální služba

1. Každá ze stran má právo vymezit, jaký druh povinností univerzální služby si přeje zachovat, a rozhodnout o jejich rozsahu a provádění. Veškeré povinnosti univerzální služby jsou ve vztahu ke všem poskytovatelům, na něž se tato povinnost vztahuje, spravovány transparentním, nediskriminačním a neutrálním způsobem.

2. Pokud některá ze stran požaduje, aby příchozí expresní poštovní služby byly poskytovány na základě univerzální služby, neudělí těmto službám preferenční zacházení vzhledem k jiným mezinárodním expresním doručovacím službám.

ČLÁNEK 210

Financování univerzální služby

Žádná ze stran neuloží poplatky ani jiné platby za poskytování neuniverzální doručovací služby pro účely financování poskytování univerzální služby.[1]

[1] Tento odstavec se nevztahuje na obecně použitelná daňová opatření nebo správní poplatky.

ČLÁNEK 211

Předcházení praktikám narušujícím trh

Každá ze stran zajistí, aby se poskytovatelé doručovacích služeb, kteří mají povinnost poskytovat univerzální službu nebo mají poštovní monopoly, nepodíleli na praktikách narušujících trh.

ČLÁNEK 212

Licence

1. Požaduje-li strana k poskytování doručovacích služeb licenci, zveřejní:

a) veškeré požadavky na udělení licence a lhůtu, jež je běžně požadována za účelem rozhodnutí o žádosti o licenci, a

b) podmínky těchto licencí.

2. Postupy, povinnosti a požadavky týkající se udělování licence musí být transparentní, nediskriminační a založené na objektivních kritériích.

3. Pokud příslušný orgán žádost o licenci zamítne, sdělí žadateli písemně důvody zamítnutí. Každá ze stran zavede odvolací řízení prostřednictvím nezávislého subjektu, které budou moci využít žadatelé, jejichž licence byla zamítnuta. Tímto nezávislým orgánem může být soud.

ČLÁNEK 213

Nezávislost regulačního orgánu

1. Každá strana zřídí nebo zachová regulační orgány, které jsou právně odlišné od poskytovatele doručovacích služeb a jsou na něm funkčně nezávislé. Vlastní-li některá ze stran poskytovatele doručovacích služeb nebo nad ním má kontrolu, zajistí účinné strukturální oddělení regulační funkce od činností spojených s vlastnictvím nebo kontrolou.

2. Regulační subjekty plní své úkoly transparentně a včas a k plnění úkolů, které jim byly svěřeny, musí mít k dispozici odpovídající finanční a lidské zdroje. Jejich rozhodnutí musí být nestranná vůči všem účastníkům trhu.

PODODDÍL C

TELEKOMUNIKAČNÍ SLUŽBY

ČLÁNEK 214

Oblast působnosti

Tento oddíl stanoví zásady regulačního rámce týkajícího se telekomunikačních sítí a služeb, pro něž jsou stanoveny závazky v příloze 12-A a listinách specifických závazků Evropské unie v rámci GATS a v přílohách 12-B, 12-C a 12-D.

ČLÁNEK 215

Definice

Pro účely tohoto oddílu se rozumí:

a) „přiřazenými zařízeními“ služby, fyzická infrastruktura a jiná zařízení související s telekomunikační sítí nebo službou, které umožňují nebo podporují poskytování služeb prostřednictvím této sítě nebo služby nebo mají potenciál tak učinit;

b) „hlavními zařízeními“ zařízení veřejné telekomunikační sítě nebo služby, která:

i) jsou výhradně či převážně poskytována jediným poskytovatelem nebo omezeným počtem poskytovatelů a

ii) není možné za účelem poskytování služby ekonomicky nebo technicky nahradit;

c) „propojením“ spojování veřejných telekomunikačních sítí používaných stejnými nebo různými poskytovateli telekomunikačních sítí nebo služeb, které má uživatelům jednoho poskytovatele umožnit komunikovat s uživateli téhož nebo jiného poskytovatele nebo získat přístup ke službám poskytovaným jiným poskytovatelem. Služby mohou být poskytovány zúčastněnými poskytovateli nebo jakýmkoli jiným poskytovatelem, který má přístup k síti;

d) „pronajatým okruhem“ telekomunikační služby nebo zařízení, včetně virtuálních, která vyčleňují kapacitu pro vyhrazené užívání uživatelem nebo dostupnost pro uživatele mezi dvěma nebo více určenými místy;

e) „hlavním poskytovatelem“ poskytovatel telekomunikačních sítí nebo služeb, který je schopen podstatně ovlivnit podmínky účasti (pokud jde o cenu a nabídku), na relevantním trhu telekomunikačních sítí nebo služeb v důsledku kontroly nad hlavními zařízeními nebo využívání svého postavení na tomto trhu;

f) „síťovým prvkem“ zařízení nebo vybavení používané k poskytování telekomunikační služby, včetně vlastností, funkcí a schopností poskytovaných prostřednictvím tohoto zařízení nebo vybavení;

g) „veřejnou telekomunikační sítí“ telekomunikační síť využívaná zcela nebo převážně k poskytování veřejných telekomunikačních služeb mezi koncovými body sítě;

h) „veřejnou telekomunikační službou“ telekomunikační služba, která je obecně nabízena veřejnosti;

i) „telekomunikacemi“ vysílání a příjem signálů jakýmikoli elektromagnetickými prostředky;

j) „telekomunikační sítí“ přenosové systémy, popřípadě i spojovací nebo směrovací zařízení a jiné prostředky, včetně neaktivních síťových prvků, které umožňují vysílání a příjem signálů po vedení, rádiovými, optickými nebo jinými elektromagnetickými prostředky;

k) „telekomunikačním regulačním orgánem“ subjekt nebo subjekty, které některá ze stran pověřila regulací telekomunikačních sítí a služeb, na něž se vztahuje tento oddíl;

l) „telekomunikační službou“ služba, která spočívá zcela nebo převážně ve vysílání a příjmu signálů, včetně signálů rozhlasového a televizního vysílání, prostřednictvím telekomunikačních sítí, mezi něž patří i sítě používané pro rozhlasové a televizní vysílání, avšak nikoli služba poskytující obsah přenášený pomocí telekomunikačních sítí a služeb nebo vykonávající redakční dohled nad tímto obsahem;

m) „univerzální službou“ minimální soubor služeb, které musí být zpřístupněny v požadované kvalitě všem uživatelům nebo skupině uživatelů na území strany nebo jeho části za dostupné ceny bez ohledu na jejich zeměpisné umístění, a

n) „uživatelem“ osoba využívající veřejnou telekomunikační službu.

ČLÁNEK 216

Telekomunikační regulační orgán

1. Každá ze stran zřídí nebo zachová telekomunikační regulační orgán, který:

a) je právně odlišný od jakéhokoli poskytovatele telekomunikačních sítí, telekomunikačních služeb nebo telekomunikačního zařízení a je na něm funkčně nezávislý;

b) používá postupy a vydává rozhodnutí, které jsou vůči všem účastníkům trhu nestranné;

c) jedná nezávisle a nevyžaduje ani nepřijímá pokyny od žádného jiného subjektu v souvislosti s plněním úkolů, které jsou mu právními předpisy uloženy za účelem vymáhání povinností stanovených v článcích 218 až 220, 222 a 223;

d) má k plnění těchto úkolů regulační pravomoc, jakož i odpovídající finanční a lidské zdroje;

e) má pravomoc zajistit, aby mu poskytovatelé telekomunikačních sítí nebo služeb na požádání neprodleně poskytli veškeré informace, včetně finančních informací[1], které jsou nezbytné k plnění těchto úkolů, a

f) vykonává své pravomoci transparentně a včas.

2. Každá ze stran zajistí, aby úkoly telekomunikačního regulačního orgánu byly zveřejněny ve snadno přístupné a jasné formě, zejména pokud jsou tyto úkoly svěřeny více než jednomu subjektu.

3. Strana, která si ponechá poskytovatele telekomunikačních sítí nebo služeb ve svém vlastnictví nebo pod svou kontrolou, se vynasnaží zajistit účinné strukturální oddělení regulační funkce od činností spojených s vlastnictvím nebo kontrolou.

[1] S vyžádanými informacemi se nakládá v souladu s požadavky na zachování důvěrnosti.

4. Každá ze stran zajistí, aby uživatel nebo poskytovatel telekomunikačních sítí nebo služeb, jichž se týká rozhodnutí telekomunikačního regulačního orgánu, měl právo podat opravný prostředek k odvolacímu orgánu, který je nezávislý jak na regulačním orgánu, tak na dalších dotčených stranách. Pokud v souladu s právem některé ze stran nejsou nařízena předběžná opatření, zůstává rozhodnutí v platnosti do rozhodnutí o tomto odvolání.

ČLÁNEK 217

Povolení poskytovat telekomunikační sítě nebo služby

1. Pokud strana požaduje povolení k poskytování telekomunikačních sítí nebo služeb, zveřejní druhy služeb, které povolení vyžadují, spolu se všemi kritérii pro udělení povolení, použitelnými postupy a podmínkami, které jsou s povolením obecně spojeny.

2. Pokud některá ze stran vyžaduje formální rozhodnutí o povolení, uvede přiměřenou dobu, jíž je obvykle třeba k přijetí takového rozhodnutí, a sdělí to transparentním způsobem. Vynasnaží se zajistit, aby rozhodnutí bylo přijato v uvedené době.

3. Veškerá kritéria pro udělení povolení a příslušné postupy musí být objektivní, transparentní, nediskriminační a přiměřené. Veškeré povinnosti a podmínky uložené v povolení nebo s ním spojené musí být nediskriminační, transparentní, přiměřené a musí souviset s poskytovanými službami.

4. Každá strana zajistí, aby žadatel obdržel písemně důvody pro zamítnutí nebo zrušení povolení či uložení zvláštních podmínek pro poskytovatele. V takových případech má žadatel právo podat opravný prostředek k odvolacímu orgánu.

5. Správní poplatky uložené dodavatelům musí být přiměřené, transparentní a nediskriminační.

ČLÁNEK 218

Propojení

Každá strana zajistí, aby měl každý poskytovatel veřejných telekomunikačních sítí nebo služeb právo a v případě, že o to jiný poskytovatel veřejných telekomunikačních sítí nebo služeb požádá, povinnost vyjednat propojení za účelem poskytování veřejných telekomunikačních sítí nebo služeb.

ČLÁNEK 219

Přístup a používání

1. Každá strana zajistí, aby každý podnik založený právnickou osobou druhé strany nebo poskytovatel služeb druhé strany měl přístup k veřejným telekomunikačním sítím nebo službám a jejich využívání za přiměřených a nediskriminačních[1] podmínek. Tento závazek se provádí mimo jiné prostřednictvím odstavců 2 až 5.

[1] Pro účely tohoto článku se výrazem „nediskriminační“ rozumí režim nejvyšších výhod a národní zacházení ve smyslu článku 194, jakož i za podmínek, které nejsou méně příznivé než podmínky přiznané jakémukoliv jinému uživateli obdobných veřejných telekomunikačních sítí nebo služeb za obdobných okolností.

2. Každá ze stran zajistí, aby podniky založené právnickými osobami druhé strany nebo poskytovatelé služeb druhé strany měli přístup k jakékoli veřejné telekomunikační síti nebo službě nabízené na jejím území nebo přes její hranice, včetně soukromých pronajatých okruhů, a mohli je využívat, a za tímto účelem s výhradou odstavce 5 zajistí, aby těmto podnikům a dodavatelům bylo povoleno:

a) zakoupit nebo pronajmout a připojit koncové nebo jiné zařízení, které je pomocí rozhraní spojeno se sítí a které je nezbytné k provádění jejich činností;

b) propojit soukromé pronajaté nebo vlastněné okruhy s veřejnými telekomunikačními sítěmi nebo s okruhy pronajatými nebo vlastněnými jiným podnikem nebo poskytovatelem služeb a

c) využívat ve své činnosti jiné operační protokoly podle svého výběru, než jaké jsou nezbytné k zajištění dostupnosti telekomunikačních služeb široké veřejnosti.

3. Každá strana zajistí, aby podniky založené právnickými osobami druhé strany nebo poskytovatelé služeb druhé strany směli využívat veřejných telekomunikačních sítí a služeb pro přesun informací na jejím území nebo přes její hranice, a to rovněž pro vnitropodnikové komunikace a pro přístup k informacím uloženým v databázích či jinak ve strojově čitelném formátu na území kterékoli strany.

4. Bez ohledu na ustanovení odstavce 3 může kterákoli ze stran přijmout opatření, jež jsou nezbytná k zajištění bezpečnosti a důvěrnosti komunikace, s výhradou požadavku, aby taková opatření nesloužila způsobem, který by představoval buď skryté omezení obchodu se službami či prostředek svévolné nebo neodůvodněné diskriminace nebo zrušení či zmenšení výhod podle této kapitoly.

5. Každá ze stran zajistí, aby ve vztahu k přístupu k veřejným telekomunikačním sítím a službám a k jejich využívání nebyly kladeny žádné jiné podmínky než ty, které jsou nutné k tomu, aby:

a) zabezpečily povinnost veřejné služby poskytovatelů veřejných telekomunikačních sítí nebo služeb, zejména pak jejich schopnost zpřístupnit své služby široké veřejnosti, nebo

b) chránily technickou integritu veřejných telekomunikačních sítí nebo služeb.

6. Tento článek se použije pět let ode dne vstupu této dohody v platnost nebo ode dne přistoupení Republiky Uzbekistán k WTO, podle toho, co nastane dříve.

ČLÁNEK 220

Řešení sporů v oblasti telekomunikací

1. Každá strana zajistí, aby v případě sporu mezi poskytovateli telekomunikačních sítí nebo služeb v souvislosti s právy a povinnostmi vyplývajícími z tohoto oddílu a na žádost kterékoli ze stran sporu vydal telekomunikační regulační orgán v přiměřené lhůtě závazné rozhodnutí k vyřešení sporu.

2. Rozhodnutí telekomunikačního regulačního orgánu musí být zpřístupněno veřejnosti s ohledem na požadavky týkající se ochrany obchodního tajemství. Dotčené strany obdrží úplné odůvodnění těchto rozhodnutí a mají právo se proti uvedenému rozhodnutí odvolat podle čl. 217 odst. 4.

3. Postup uvedený v odstavcích 1 a 2 žádné z dotčených stran nebrání, aby podala žalobu soudnímu orgánu.

ČLÁNEK 221

Opatření na ochranu hospodářské soutěže týkající se velkých poskytovatelů

Každá ze stran zavede nebo ponechá v platnosti vhodná opatření, která mají zabránit poskytovatelům telekomunikačních sítí či služeb, kteří jednotlivě nebo ve spojení zaujímají postavení hlavního poskytovatele, v uplatňování či zachovávání praktik narušujících hospodářskou soutěž. Výše uvedené postupy narušující hospodářskou soutěž zahrnují zejména:

a) křížové subvencování narušující hospodářskou soutěž;

b) využívání informací získaných od konkurence za účelem narušení hospodářské soutěže a

c) neposkytnutí technických informací o základních zařízeních a obchodně významných informací, které jsou pro poskytování služeb nezbytné, včas ostatním poskytovatelům služeb.

ČLÁNEK 222

Propojení s hlavními poskytovateli

1. Každá strana zajistí, aby hlavní poskytovatelé veřejných telekomunikačních sítí nebo služeb poskytovali propojení v jakémkoli technicky proveditelném bodě sítě. Takové propojení je zajištěno:

a) za nediskriminačních podmínek, mimo jiné pokud jde o sazby, technické normy, specifikace, kvalitu a údržbu, a v kvalitě, jež nesmí být nižší, než jaká je stanovena pro vlastní obdobné služby tohoto hlavního poskytovatele nebo obdobné služby jeho dceřiných společností či jiných přidružených subjektů;

b) včas, za podmínek, mimo jiné pokud jde o sazby, technické normy, specifikace, kvalitu a údržbu, které jsou transparentní, přiměřené a zohledňují kritérium ekonomické proveditelnosti a jež jsou dostatečně samostatné, aby poskytovatel nemusel platit za síťové prvky nebo zařízení, které pro účely poskytování dané služby nepotřebuje, a

c) na žádost i v jiných bodech sítě než v koncových, jež jsou přístupné většině uživatelů, za poplatky odrážející náklady na vybudování dalších nezbytných zařízení.

2. Postupy týkající se propojení s hlavním poskytovatelem musí být veřejně přístupné.

3. Hlavní poskytovatelé veřejně zpřístupní buď své dohody o propojení, nebo případně své referenční nabídky na propojení.

ČLÁNEK 223

Přístup k hlavním zařízením hlavních poskytovatelů

1. Každá strana zajistí, aby hlavní poskytovatel na jejím území zpřístupnil svá základní zařízení poskytovatelům veřejných telekomunikačních sítí nebo služeb za přiměřených, transparentních a nediskriminačních podmínek za účelem poskytování veřejných telekomunikačních služeb, je-li to nezbytné k dosažení účinné hospodářské soutěže.

2. Je-li k zajištění souladu s odstavcem 1 vyžadováno rozhodnutí telekomunikačního regulačního orgánu:

a) toto rozhodnutí musí být odůvodněno na základě zjištěných skutečností a posouzení trhu provedeného telekomunikačním regulačním orgánem;

b) telekomunikační regulační orgán je oprávněn:

   i) určit základní zařízení, která musí být zpřístupněna hlavním poskytovatelem, a

   ii) požadovat, aby hlavní poskytovatel nabízel samostatný přístup ke svým síťovým prvkům, které jsou hlavními zařízeními.

ČLÁNEK 224

Omezené zdroje

1. Každá ze stran zajistí, aby přidělování a udělování práv na užívání omezených zdrojů, včetně rádiového spektra, čísel a přístupových práv, probíhalo otevřeným, objektivním, včasným, transparentním, nediskriminačním a přiměřeným způsobem a s ohledem na cíle obecného zájmu. Postupy, podmínky a povinnosti spojené s právy na užívání vycházejí z objektivních, transparentních, nediskriminačních a přiměřených kritérií.

2. Současné užívání přidělených kmitočtových pásem se veřejně zpřístupní, avšak podrobná identifikace rádiového spektra přiděleného pro zvláštní státní účely není požadována.

ČLÁNEK 225

Univerzální služba

1. Každá ze stran má právo vymezit, jaký druh povinností univerzální služby si přeje zachovat, a rozhodnout o jejich rozsahu a provádění.

2. Každá ze stran spravuje povinnosti univerzální služby transparentním, objektivním a nediskriminačním způsobem, který je neutrální z hlediska hospodářské soutěže a nezatěžuje více, než je nezbytné pro druh univerzální služby vymezené touto stranou.

3. Pokud se strana rozhodne určit poskytovatele univerzálních služeb, zajistí, aby postupy pro určení poskytovatelů univerzálních služeb byly přístupné všem poskytovatelům veřejných telekomunikačních sítí nebo služeb. Určení poskytovatelů musí být učiněno prostřednictvím účinného, transparentního a nediskriminačního mechanismu.

4. Pokud se některá ze stran rozhodne poskytnout poskytovatelům univerzální služby náhradu, zajistí, aby tato náhrada nepřesáhla čisté náklady způsobené povinností univerzální služby.

ČLÁNEK 226

Důvěrnost informací

1. Každá strana zajistí, aby poskytovatelé, kteří získají informace od jiného poskytovatele během postupu jednání o dohodách podle článků 219, 220, 223 a 224, používali tyto informace výhradně k účelu, pro který byly poskytnuty, a aby vždy respektovali důvěrnost předávaných nebo uchovávaných informací.

2. Každá ze stran zajistí důvěrnost komunikací a s nimi souvisejících provozních údajů přenášených při využívání veřejných telekomunikačních sítí nebo služeb, s výhradou požadavku, aby opatření použitá za tímto účelem nesloužila jako prostředek svévolné nebo neodůvodněné diskriminace nebo jako zastřené omezování obchodu se službami.

PODODDÍL D

FINANČNÍ SLUŽBY

ČLÁNEK 227

Oblast působnosti

1. Tento oddíl se vztahuje na opatření pro poskytování finančních služeb, pro něž jsou stanoveny závazky v příloze 12-A a listinách specifických závazků Evropské unie v rámci GATS a v přílohách 12-B, 12-C a 12-D.

2. Pro účely tohoto oddílu se „činnostmi prováděnými nebo službami poskytovanými při výkonu veřejné moci“ uvedenými v čl. 189 písm. b) rozumí:

a) činnosti vykonávané centrální bankou nebo měnovým orgánem nebo jakýmkoli jiným veřejným subjektem při provádění měnové nebo kurzové politiky;

b) činnosti, které tvoří část zákonem stanoveného systému sociálního zabezpečení nebo systému veřejného důchodového zabezpečení, a

c) jiné činnosti prováděné veřejným subjektem na účet, se zárukou nebo za použití finančních zdrojů strany nebo jejích veřejných subjektů.

3. Pro účely použití čl. 189 písm. q): pokud strana povolí, aby kteroukoli z činností uvedených v odst. 2 písm. b) nebo c) tohoto článku prováděli její poskytovatelé finančních služeb v soutěži s veřejným subjektem nebo poskytovatelem finančních služeb, zahrnuje „služba“ tyto činnosti.

4. Ustanovení čl. 189 písm. b) se na služby zahrnuté v tomto oddílu nevztahuje.

ČLÁNEK 228

Definice

Pro účely této hlavy se rozumí:

a) „finanční službou“ služba finanční povahy nabízená poskytovatelem finančních služeb některé ze stran, která zahrnuje tyto činnosti:

i) pojišťovací služby a služby související s pojištěním:

A) přímé pojištění (včetně soupojištění):

1) životní;

2) neživotní;

B) zajištění a retrocese;

C) zprostředkování pojištění, například makléřství a agentury, a

D) doplňkové služby související s pojištěním, například služby v oborech poradenství, pojistné matematiky, posouzení rizik a likvidace pojistných událostí;

ii) bankovní a jiné finanční služby (kromě pojištění):

A) přijímání vkladů a jiných splatných peněžních prostředků od veřejnosti;

B) půjčky všech typů, včetně spotřebitelského úvěru, hypotečního úvěru, faktoringu a financování obchodní transakce;

C) finanční leasing;

D) veškeré platební služby a služby peněžních převodů, včetně kreditních, charge a debetních karet, cestovních šeků a bankovních směnek;

E) záruky a závazky;

F) obchodování na vlastní účet nebo na účet zákazníků, ať už na burze, na mimoburzovním trhu nebo jinak, s těmito prostředky:

1) nástroji peněžního trhu (včetně šeků, směnek, vkladových certifikátů);

2) cizí měnou;

3) deriváty, včetně mimo jiné futures a opcí;

4) nástroji využívajícími směnných kurzů a úrokových sazeb, včetně takových produktů jako swapy, a dohody o budoucí úrokové sazbě;

5) převoditelnými cennými papíry;

6) jinými obchodovatelnými nástroji a finančními aktivy včetně drahých kovů;

G) účast na emisích všech druhů cenných papírů, včetně upisování a investování v roli prostředníka (veřejně i soukromě), a poskytování služeb souvisejících s takovými emisemi;

H) peněžní makléřství;

I) správa aktiv, například správa hotovosti nebo portfolia, všechny formy správy kolektivního investování, správa penzijního fondu, správcovské, depozitní a svěřenské služby;

J) služby při vypořádání a zúčtování finančního majetku, včetně cenných papírů, derivátů a jiných obchodovatelných nástrojů;

K) poskytování a přenos finančních informací a zpracování finančních dat a souvisejícího programového vybavení a

L) poradenské, zprostředkovatelské a jiné pomocné finanční služby ve vztahu ke všem činnostem uvedeným v podbodech A) až K), včetně úvěrových referencí a rozborů, výzkumu a poradenství v oblasti investic a portfolia, poradenství v oblasti akvizic a podnikové restrukturalizace a strategie;

b) „poskytovatelem finančních služeb“ jakákoli osoba některé ze stran, která usiluje o poskytování finančních služeb nebo je poskytuje a není veřejným subjektem;

c) „veřejným subjektem“:

i) vláda, centrální banka nebo měnový orgán strany nebo subjekt vlastněný nebo kontrolovaný stranou, který se především zabývá výkonem veřejných funkcí nebo činností pro veřejné účely; tento pojem nezahrnuje subjekt, který se především zabývá dodáváním finančních služeb na obchodním základě, nebo

ii) soukromý subjekt vykonávající funkce, které obvykle vykonává centrální banka nebo měnový orgán při výkonu těchto funkcí;

e) „samosprávnou organizací“ jakýkoli nevládní subjekt, včetně burzy či trhu cenných papírů nebo futures, clearingové agentury nebo případně jakékoli jiné organizace či sdružení vykonávající regulaci poskytovatelů finančních služeb či dohled nad poskytovateli finančních služeb na základě stanov či pověření ústředního, regionálního nebo místního orgánu veřejné správy či samosprávy.

ČLÁNEK 229

Výjimka pro obezřetnostní opatření

1. Žádné ustanovení této dohody nebrání stranám, aby přijaly nebo ponechaly v platnosti opatření z obezřetnostních důvodů, jako je:

a) ochrana investorů, vkladatelů, pojistníků nebo osob, vůči nimž má poskytovatel finančních služeb fiduciární povinnost;

b) zajišťování integrity a stability finančního systému některé ze stran.

2. Pokud tato opatření nejsou v souladu s touto dohodou, nesmí být použita jako prostředek k nedodržení závazků či povinností strany podle této dohody.

3. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že vyžaduje, aby strana zveřejnila informace o obchodech a účetnictví jednotlivých zákazníků nebo jakékoli důvěrné nebo chráněné informace v držení veřejných subjektů.

ČLÁNEK 230

Mezinárodní normy

Strany vynaloží veškeré úsilí, aby se na jejich území prováděly a používaly mezinárodně dohodnuté normy v odvětví finančních služeb pro regulaci a dohled, boj proti praní peněz a financování terorismu a boj proti daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem. K těmto mezinárodně dohodnutým normám patří mimo jiné normy přijaté Basilejským výborem pro bankovní dohled, zejména jeho „Základní zásady pro účinný bankovní dohled“, Mezinárodní asociací dozorů v pojišťovnictví, zejména její „Základní zásady a metodika pojišťovnictví“, Mezinárodní organizací komisí pro cenné papíry (IOSCO), zejména její „Cíle a principy regulace cenných papírů“, Finančním akčním výborem (FATF) a Globálním fórem pro transparentnost a výměnu informací pro daňové účely Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD).

ČLÁNEK 231

Samosprávné organizace

Pokud některá ze stran vyžaduje členství či účast v jakékoli samosprávné organizaci nebo přistoupení k ní k tomu, aby poskytovatelé finančních služeb druhé strany poskytovali finanční služby na jejím území, zajistí, aby tato samosprávná organizace dodržovala povinnosti podle článku 194.

ČLÁNEK 232

Zúčtovací a platební systémy

Každá strana uděluje poskytovatelům finančních služeb druhé strany, které jsou usazeny na jejím území, přístup k platebním a zúčtovacím systémům, které provozují veřejnoprávní subjekty, a k oficiálním možnostem financování a refinancování, které jsou dostupné v normálním průběhu běžného podnikání, za podmínek, které odpovídají národnímu zacházení. Tento článek neposkytuje přístup k nástrojům věřitele poslední instance působícího u strany.

PODODDÍL E

SLUŽBY V MEZINÁRODNÍ NÁMOŘNÍ DOPRAVĚ

ČLÁNEK 233

Oblast působnosti a povinnosti

1. Tento článek stanoví zásady týkající se liberalizace služeb v mezinárodní námořní dopravě.

2. Pro účely tohoto oddílu pojem „mezinárodní námořní doprava“ zahrnuje operace typu „z domu do domu“ a multimodální dopravní operace, tedy přepravu zboží, při níž je použito více než jednoho způsobu dopravy pod jedním přepravním dokladem a která zahrnuje námořní úsek, a za tímto účelem právo poskytovatelů mezinárodní námořní přepravy přímo uzavírat smlouvy s poskytovateli jiných způsobů dopravy.

3. Co se týče činností uvedených v odstavci 4, které vykonávají lodní dopravci při poskytování služeb v souvislosti s mezinárodní námořní dopravou, každá strana povolí právnickým osobám druhé strany usazovat se na jejím území formou dceřiných společností nebo poboček za podmínek usazování a provozování neméně příznivých, než jaké poskytuje svým vlastním právnickým osobám nebo dceřiným společnostem nebo pobočkám kterékoli třetí země, podle toho, které jsou výhodnější.

4. Mezi činnosti, na něž se vztahuje odstavec 3, patří:

a) uvádění na trh a prodej námořní dopravy a souvisejících služeb prostřednictvím přímého styku se zákazníky, od předložení cenové nabídky až po fakturaci;

b) nákup a další prodej všech dopravních nebo souvisejících služeb, včetně dopravních služeb poskytovaných ve vnitrozemském režimu nezbytných pro poskytování kombinované služby;

c) příprava podkladů pro přepravní, celní nebo jiné doklady týkající se původu a povahy přepravovaného zboží;

d) poskytování obchodních informací všemi prostředky, včetně počítačových informačních systémů a elektronické výměny dat (s výhradou nediskriminačních omezení v oblasti telekomunikací);

e) příprava jakéhokoli obchodního režimu s ostatními námořními dopravci a

f) jednání jménem právnických osob, organizování přivolání plavidla nebo převzetí nákladu, je-li to vyžadováno;

5. S ohledem na stávající úroveň liberalizace mezi stranami v oblasti mezinárodní námořní dopravy každá strana:

a) účinně uplatňuje zásadu neomezeného přístupu na mezinárodní trhy a obchodní trasy na komerčním a nediskriminačním základě a

b) poskytne plavidlům, která plují pod vlajkou druhé strany nebo která provozují poskytovatelé služeb druhé strany, zacházení neméně příznivé, než jaké poskytuje vlastním plavidlům či plavidlům kterékoli třetí země, podle toho, které je lepší, mimo jiné pokud jde o přístup do přístavů, využití infrastruktury a služeb v přístavech a pomocných námořních služeb, a rovněž o související platby a poplatky, celní služby a přidělení prostoru pro kotvení a vybavení pro nakládku a vykládku.

6. Při uplatňování zásad uvedených v tomto článku strany:

a) nezačlení do budoucích dohod o službách v námořní dopravě s třetími zeměmi ustanovení o sdílení nákladu, včetně suchého sypkého a kapalného nákladu a pravidelné námořní dopravy, a v případě, že takováto ustanovení existují, v přiměřené lhůtě ukončí jejich platnost, a

b) zruší všechna jednostranná opatření a správní, technické a ostatní překážky, které by mohly představovat skryté omezování nebo by mohly mít diskriminační účinky na svobodné poskytování služeb v mezinárodní námořní dopravě, a upustí od jejich zavádění.

7. Každá strana zpřístupní poskytovatelům mezinárodní námořní přepravy druhé strany za přiměřených a nediskriminačních podmínek tyto služby v přístavech: lodivodské služby, pomoc při vlečení a tažení lodí, dodávky zásob, paliva a vody, likvidaci odpadů a balastní vody z vypouštění nádrží, služby kapitána přístavu, navigační služby, zařízení pro nouzové opravy, kotvení a přistání, jakož i provozní služby na pobřeží nezbytné pro provoz plavidla, včetně komunikace, dodávek vody a elektrické energie.

KAPITOLA 13

POHYB KAPITÁLU, PLATBY A PŘEVODY A OCHRANNÁ OPATŘENÍ

ČLÁNEK 234

Běžný účet a pohyb kapitálu

1. Aniž jsou dotčena jiná ustanovení této dohody, povolí každá strana ve volně směnitelné měně[1] a případně v souladu s články Dohody o Mezinárodním měnovém fondu, přijaté na měnové a finanční konferenci Organizace spojených národů dne 22. července 1944, veškeré platby a převody týkající se transakcí na běžném účtu platební bilance, které spadají do oblasti působnosti této dohody.

2. Aniž jsou dotčena ostatní ustanovení této dohody, umožní každá strana, pokud jde o transakce na kapitálovém a finančním účtu platební bilance, volný pohyb kapitálu týkajícího se přímých investic uskutečněných v souladu s právními předpisy platnými na jejím území a s kapitolou 12, včetně likvidace nebo repatriace těchto investic a veškerých zisků z nich plynoucích.

---

[1] Pro účely této kapitoly se „volně směnitelnou měnou“ rozumí měna, kterou lze volně směňovat za měny, s nimiž se v široké míře obchoduje na mezinárodních devizových trzích a jež se široce používají v mezinárodních transakcích. Pro upřesnění je třeba uvést, že měny, s nimiž se ve velké míře obchoduje na mezinárodních devizových trzích a které se široce používají v mezinárodních transakcích, zahrnují volně použitelné měny určené Mezinárodním měnovým fondem v souladu s Dohodou o Mezinárodním měnovém fondu přijatou na měnové a finanční konferenci OSN dne 22. července 1944.

3. Aniž jsou dotčena jiná ustanovení této dohody, strany nezavedou žádná nová omezení devizového trhu v souvislosti s pohybem kapitálu a souvisejícími běžnými platbami mezi rezidenty Evropské unie a Republiky Uzbekistán, ani nezpřísní stávající úpravu.

4. Strany vedou vzájemné konzultace s cílem usnadnit pohyb kapitálu mezi nimi, a podpořit tak obchod a investice.

ČLÁNEK 235

Uplatňování právních předpisů týkajících se pohybu kapitálu, plateb či převodů

1. Ustanovení čl. 234 odst. 1, 2 a 3 nelze vykládat tak, že některé ze stran brání v uplatňování jejích právních předpisů týkajících se:

a) úpadku, platební neschopnosti nebo ochrany práv věřitelů;

b) vydávání cenných papírů, futures, opcí nebo jiných finančních nástrojů, či obchodování s nimi;

c) účetního výkaznictví nebo vedení záznamů o pohybu kapitálu, platbách nebo převodech, je-li to nezbytné pro pomoc donucovacím orgánům nebo finančním regulačním orgánům;

d) trestných činů nebo klamavých či podvodných praktik;

e) zajištění souladu s příkazy nebo rozsudky v soudním nebo správním řízení nebo

f) systému sociálního zabezpečení, veřejného důchodového systému nebo systému povinného spoření.

2. Právní předpisy, na něž se odkazuje v odstavci 1, se nesmí uplatňovat svévolným či diskriminujícím způsobem ani jinak nesmí představovat zastřené omezování pohybu kapitálu, plateb nebo převodů.

ČLÁNEK 236

Dočasná ochranná opatření

1. Za výjimečných okolností, kdy nastanou vážné obtíže pro fungování hospodářské a měnové unie Evropské unie nebo hrozí-li takové obtíže, nebo kdy nastanou vážné obtíže pro fungování měnových nebo kurzových politik nebo hrozí-li takové obtíže, v případě členských států, které se neúčastní eurozóny, a Republiky Uzbekistán může Evropská unie, její členské státy nebo Republika Uzbekistán přijmout nebo zachovat ochranná opatření týkající se pohybu kapitálu, plateb nebo převodů po dobu nepřesahující šest měsíců.

2. Opatření uvedená v odstavci 1 se omezí na nezbytně nutnou míru.

ČLÁNEK 237

Omezení v případě potíží s platební bilancí a vnějším financováním

1. Strana, jež má vážné potíže s platební bilancí nebo vnější finanční potíže nebo jí takové potíže hrozí, může přijmout nebo ponechat v platnosti omezující opatření týkající se pohybu kapitálu, plateb nebo platebních převodů.[1]

2. Opatření uvedená v odstavci 1:

a) musí být v souladu s použitelnými články Dohody o Mezinárodním měnovém fondu;

b) nesmí přesahovat to, co je nezbytné k reakci na okolnosti popsané v odstavci 1;

c) musí být dočasná a postupně odstraňována podle toho, jak se bude zlepšovat situace uvedená v odstavci 1;

d) nesmí působit zbytečnou újmu obchodním, hospodářským a finančním zájmům druhé strany;

e) nesmí být diskriminační ve srovnání s třetími zeměmi v obdobných situacích.

3. V případě obchodu se zbožím může každá strana přijmout omezující opatření v zájmu udržení vnější finanční pozice nebo platební bilance. Taková opatření musí být v souladu s GATT 1994 a Ujednáním o ustanoveních o platební bilanci Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994.

[1] V případě Evropské unie mohou být taková opatření přijata jedním členským státem Evropské unie v jiných situacích, než na které odkazuje článek 236 a jež se dotýkají hospodářství dotčeného členského státu Evropské unie. Pro upřesnění je třeba uvést, že vážné potíže s platební bilancí nebo vnější finanční potíže či hrozba takových potíží mohou být mimo jiných faktorů způsobeny vážnými potížemi souvisejícími s měnovou a kurzovou politikou nebo hrozbou takových potíží.

4. V případě obchodu se službami může každá strana přijmout omezující opatření v zájmu udržení vnější finanční pozice nebo platební bilance. Taková opatření musí být v souladu s článkem XII GATS.

5. Strana, která zachová nebo přijme opatření uvedená v odstavcích 1 a 2, o nich neprodleně uvědomí druhou stranu.

6. Jsou-li přijata nebo zachována omezení podle tohoto článku, zahájí strany ve Výboru pro spolupráci okamžitě konzultace, pokud se již nekonají na jiných fórech. V rámci konzultací se posuzují potíže v platební bilanci nebo vnější finanční potíže, které vedly k přijetí příslušných opatření, přičemž se mimo jiné přihlíží k těmto faktorům:

a) charakter a rozsah potíží s platební bilancí nebo s vnější finanční situací;

b) vnější hospodářské a obchodní prostředí a

c) alternativní nápravná opatření, která by bylo možné využít.

7. V rámci konzultací podle odstavce 6 se posuzuje soulad omezujících opatření s odstavci 1 a 2. Musí být přijata všechna dostupná relevantní zjištění statistické či faktické povahy předložená Mezinárodním měnovým fondem a v závěrech se zohlední hodnocení platební bilance a vnější finanční situace dotčené strany provedené Mezinárodním měnovým fondem.

KAPITOLA 14

ŘEŠENÍ SPORŮ

ODDÍL 1

CÍL A OBLAST PŮSOBNOSTI

ČLÁNEK 238

Cíl

Cílem této kapitoly je zavést účinný a účelný mechanismus pro předcházení a řešení sporů mezi stranami ohledně výkladu a použití této hlavy s cílem dosáhnout pokud možno oboustranně přijatelného řešení.

ČLÁNEK 239

Oblast působnosti

Není-li v této dohodě stanoveno jinak, tato kapitola se vztahuje na veškeré spory mezi stranami týkající se výkladu a uplatňování této hlavy (dále jen „zahrnutá ustanovení“).

ODDÍL 2

KONZULTACE

ČLÁNEK 240

Konzultace

1. Strany usilují o vyřešení sporů, na něž se vztahuje článek 239, prostřednictvím konzultací vedených v dobré víře s cílem dosáhnout oboustranně přijatelného řešení.

2. Strana, která si přeje zahájit konzultaci, podá druhé straně písemnou žádost, ve které uvede sporné opatření a zahrnutá ustanovení, jež považuje za použitelná.

3. Dožádaná strana odpoví na žádost neprodleně, avšak nejpozději deset dnů od jejího doručení. Konzultace se uskuteční do 30 dnů ode dne obdržení žádosti o konzultace a probíhají na území strany, jíž je žádost určena, pokud se strany nedohodnou jinak. Konzultace se považují za ukončené do 30 dnů ode dne doručení žádosti, pokud se strany nedohodnou, že budou v konzultacích pokračovat.

4. Konzultace o naléhavých otázkách, včetně těch, které se týkají zboží podléhajícího rychlé zkáze nebo sezónního zboží či služeb, se uskuteční do 15 dnů ode dne doručení žádosti o konzultace. Konzultace se považují za ukončené do uvedených 15 dnů, pokud se strany nedohodnou, že v nich budou pokračovat.

5. V průběhu konzultací poskytne každá strana dostatek věcných informací, jež umožní úplné posouzení toho, jak by sporné opatření mohlo ovlivnit uplatňování této hlavy. Každá strana bude usilovat o to, aby se konzultací zúčastnili pracovníci jejích příslušných vládních orgánů s odbornými znalostmi v záležitosti, která je předmětem konzultací.

6. Konzultace a zejména veškeré informace označené za důvěrné a stanoviska přijatá stranami během nich, jsou důvěrné a nejsou jimi dotčena práva žádné ze stran v jakémkoli dalším řízení.

ODDÍL 3

Řízení rozhodčího tribunálu

ČLÁNEK 241

Zahájení řízení rozhodčího tribunálu

1. Strana, která požádala o konzultace v souladu s článkem 240, může požádat o ustavení rozhodčího tribunálu, pokud:

a) žalovaná strana na žádost neodpoví do deseti dnů ode dne jejího doručení;

b) konzultace se neuskuteční ve lhůtách uvedených v čl. 240 odst. 3 nebo 4;

c) se strany na konzultacích nedohodnou nebo

d) konzultace skončily a nebylo dosaženo oboustranně přijatelného řešení.

2. Strana, která žádá o ustavení rozhodčího tribunálu (dále jen „žalující strana“), tak učiní písemnou žádostí doručenou straně, která údajně porušila zahrnutá ustanovení (dále jen „žalovaná strana“), a případně jakémukoli externímu subjektu pověřenému podle odstavce 3 (dále jen „žádost o ustavení tribunálu“). V žádosti o ustavení rozhodčího tribunálu musí žalující strana uvést jakékoli sporné opatření a vysvětlení, jakým způsobem toto opatření porušuje zahrnutá ustanovení, a to způsobem postačujícím k jasnému stanovení právního základu stížnosti.

3. Výbor pro spolupráci může rozhodnout o pověření externího subjektu řízením postupů řešení sporů podle této kapitoly nebo poskytováním podpory. Toto rozhodnutí se rovněž týká nákladů vyplývajících z pověření.

ČLÁNEK 242

Ustavení rozhodčího tribunálu

1. Rozhodčí tribunál se skládá ze tří rozhodců.

2. Do 15 dnů ode dne doručení žádosti o ustavení rozhodčího tribunálu se strany konzultují s cílem dohodnout se na složení rozhodčího tribunálu.

3. Pokud se strany nedohodnou na složení rozhodčího tribunálu ve lhůtě stanovené v odstavci 2 tohoto článku, jmenuje každá strana rozhodce ze svého dílčího seznamu sestaveného podle článku 243 do pěti dnů po uplynutí lhůty stanovené v odstavci 2 tohoto článku. Pokud strana nejmenuje rozhodce ze svého dílčího seznamu ve lhůtě stanovené v odstavci 3, vybere spolupředseda Výboru pro spolupráci ze žalující strany losem do pěti dnů po uplynutí lhůty stanovené v odstavci 3 rozhodce z dílčího seznamu dotčené strany. Spolupředseda Výboru pro spolupráci z žalující strany může tímto výběrem rozhodce losem někoho pověřit.

4. Nedohodnou-li se strany na předsedovi rozhodčího tribunálu ve lhůtě stanovené v odstavci 2, vybere spolupředseda Výboru pro spolupráci ze žalující strany losem do pěti dnů po uplynutí této lhůty předsedu rozhodčího tribunálu z dílčího seznamu předsedů sestaveného podle článku 243. Spolupředseda Výboru pro spolupráci ze žalující strany může tento výběr rozhodce losem delegovat.

5. Rozhodčí tribunál se považuje za ustavený 15 dnů poté, co tři vybraní rozhodci přijali své jmenování v souladu s přílohou 14-A, nedohodnou-li se strany jinak. Každá strana neprodleně zveřejní datum ustavení rozhodčího tribunálu.

6. Pokud v době podání žádosti podle odstavce 3 nebo 4 není sestaven žádný ze seznamů uvedených v článku 243 nebo tyto seznamy neobsahují dostatečný počet jmen, vyberou se rozhodci losem z řad osob, které byly formálně navrženy jednou stranou nebo oběma stranami v souladu s přílohou 14-A.

ČLÁNEK 243

Seznam rozhodců

1. Výbor pro spolupráci sestaví nejpozději do šesti měsíců od data vstupu této dohody v platnost seznam nejméně 15 osob, které jsou ochotny a schopny zastávat funkci rozhodce. Tento seznam sestává ze tří dílčích seznamů:

a) jednoho dílčího seznamu osob sestaveného na základě návrhů Evropské unie;

b) jednoho dílčího seznamu osob sestaveného na základě návrhů Republiky Uzbekistán a

c) jednoho dílčího seznamu osob, které nejsou státními příslušníky žádné strany a mají vykonávat funkci předsedy rozhodčího tribunálu.

2. Každý dílčí seznam obsahuje nejméně pět jmen. Výbor pro spolupráci zajistí, aby byl vždy zajištěn tento minimální počet osob na seznamu.

3. Výbor pro spolupráci může sestavit další seznam osob s odbornými znalostmi v konkrétních odvětvích, na které se vztahuje tato hlava. S výhradou dohody mezi stranami se tyto další seznamy použijí k sestavení rozhodčího tribunálu v souladu s postupem stanoveným v článku 242.

ČLÁNEK 244

Požadavky na rozhodce

1. Každý rozhodce:

a) prokázal odborné znalosti v oblasti práva, mezinárodního obchodu a dalších záležitostí, na něž se vztahuje tato hlava;

b) je nezávislý, nesmí být spojen s žádnou ze stran a nesmí jednat podle jejích pokynů;

c) zastává svou funkci jako soukromá osoba a nejedná podle pokynů žádné organizace nebo vlády, pokud jde o záležitosti týkající se sporu, a

d) splňuje požadavky stanovené v příloze 14-B.

2. Předseda musí mít rovněž zkušenosti s postupy řešení sporů.

3. S ohledem na předmět konkrétního sporu se strany mohou dohodnout, že se odchýlí od požadavků uvedených v odst. 1 písm. a).

ČLÁNEK 245

Funkce rozhodčího tribunálu

Rozhodčí tribunál:

a) objektivně posoudí předloženou záležitost, mimo jiné objektivně posoudí skutkové okolnosti daného případu a to, zda jsou zahrnutá ustanovení použitelná a zda jsou s nimi slučitelná;

b) ve svých rozhodnutích a zprávách uvede zjištěný skutkový stav, použitelnost zahrnutých ustanovení a základní odůvodnění všech zjištění a závěrů, jež činí, a

c) by měl pravidelně vést se stranami konzultace a poskytovat jim vhodné příležitosti pro dosažení vzájemně přijatelného řešení.

ČLÁNEK 246

Mandát

1. Pokud se strany nedohodnou jinak do pěti dnů ode dne ustavení rozhodčího tribunálu, je rozhodčí tribunál zmocněn:

„s ohledem na příslušná ustanovení této hlavy uvedená stranami přezkoumat záležitosti uvedené v žádosti o ustavení rozhodčího tribunálu, učinit zjištění o souladu sporného opatření s ustanoveními hlavy uvedenými v článku 239 a předložit zprávu v souladu s články 248 a 249.“

2. Dohodnou-li se strany na jiném mandátu, než který je stanoven v odstavci 1, oznámí dohodnutý mandát rozhodčímu tribunálu ve lhůtě uvedené v odstavci 1.

ČLÁNEK 247

Rozhodnutí o naléhavých případech

1. Pokud o to strana požádá, rozhodčí tribunál rozhodne do deseti dnů od svého ustavení, zda se jedná o naléhavou záležitost.

2. Pokud rozhodčí tribunál rozhodne, že se spor týká naléhavých záležitostí, jsou použitelné lhůty stanovené v oddíle 3 této kapitoly poloviční, s výjimkou lhůt uvedených v článcích 242 a 246.

ČLÁNEK 248

Průběžná zpráva

1. Rozhodčí tribunál předloží stranám svou závěrečnou zprávu ve lhůtě 90 dnů ode dne svého ustavení. Pokud rozhodčí tribunál usoudí, že tuto lhůtu nelze dodržet, vyrozumí o tom jeho předseda písemně strany s uvedením důvodů zpoždění a dne předpokládaného vydání průběžné zprávy. Rozhodčí tribunál nesmí za žádných okolností předložit stranám svou průběžnou zprávu později než 120 dnů ode dne svého ustavení.

2. Každá strana může do 10 dnů od doručení průběžné zprávy předložit rozhodčímu tribunálu písemnou žádost, aby přezkoumal určité aspekty této zprávy. Strana se může k žádosti druhé strany vyjádřit do šesti dnů od doručení žádosti.

3. Neobdrží-li žádná strana ve lhůtě uvedené v odstavci 2 žádnou písemnou žádost o přezkum určitých aspektů průběžné zprávy, stává se průběžná zpráva závěrečnou zprávou.

ČLÁNEK 249

Závěrečná zpráva

1. Rozhodčí tribunál předloží stranám svou závěrečnou zprávu ve lhůtě 120 dnů ode dne svého ustavení. Pokud rozhodčí tribunál usoudí, že tuto lhůtu nelze dodržet, vyrozumí o tom jeho předseda písemně strany s uvedením důvodů zpoždění a dne předpokládaného vydání závěrečné zprávy. Rozhodčí tribunál nesmí za žádných okolností předložit stranám svou závěrečnou zprávu později než 150 dnů ode dne svého ustavení.

2. Závěrečná zpráva obsahuje diskusi o jakékoli písemné žádosti stran k průběžné zprávě podle čl. 248 odst. 1 a jasně se zabývá připomínkami stran.

ČLÁNEK 250

Opatření ke splnění požadavků

1. Pokud rozhodčí tribunál dospěje k závěru, že předmětné opatření není v souladu se zahrnutými ustanoveními, přijme žalovaná strana veškerá opatření nezbytná k urychlenému dosažení souladu se zjištěními a závěry uvedenými v závěrečné zprávě, aby dosáhla souladu se zahrnutými ustanoveními.

2. Žalovaná strana nejpozději do 30 dnů od vydání závěrečné zprávy oznámí žalující straně opatření ke splnění požadavků, která přijala nebo hodlá přijmout.

ČLÁNEK 251

Přiměřená lhůta

1. Není-li okamžité splnění požadavků možné, žalovaná strana nejpozději do 30 dnů ode dne doručení závěrečné zprávy oznámí žalující straně délku přiměřené lhůty, kterou k tomuto splnění požadavků potřebuje. Strany se vynasnaží dohodnout se na délce přiměřené lhůty pro splnění požadavků závěrečné zprávy.

2. Pokud se strany na délce přiměřené lhůty nedohodnou, může žalující strana nejdříve 20 dnů ode dne doručení oznámení uvedeného v odstavci 1 písemně požádat původní rozhodčí tribunál o stanovení délky přiměřené lhůty. Rozhodčí tribunál předloží stranám své rozhodnutí ve lhůtě 20 dnů ode dne doručení žádosti.

3. Žalovaná strana předloží žalující straně písemné oznámení vývoje při plnění požadavků závěrečné zprávy nejpozději jeden měsíc před uplynutím přiměřené lhůty stanovené v souladu s odstavcem 2.

4. Přiměřenou lhůtu stanovenou v souladu s odstavcem 2 lze na základě dohody stran prodloužit.

ČLÁNEK 252

Přezkum splnění požadavků

1. Žalovaná strana nejpozději v den uplynutí přiměřené lhůty uvedené v článku 251 doručí žalující straně oznámení o veškerých opatřeních přijatých za účelem splnění požadavků závěrečné zprávy.

2. Pokud se strany neshodnou na existenci opatření přijatých za účelem dosažení souladu se závěrečnou zprávou nebo na souladu těchto opatření se zahrnutými ustanoveními, může žalující strana písemně požádat původní rozhodčí tribunál, aby v této věci rozhodl. V žádosti musí být uvedeno jakékoli sporné opatření a vysvětlení, jakým způsobem toto opatření porušuje zahrnutá ustanovení, a to způsobem postačujícím k jasnému stanovení právního základu stížnosti. Rozhodčí tribunál předloží stranám své rozhodnutí ve lhůtě 46 dnů ode dne doručení žádosti.

ČLÁNEK 253

Dočasná nápravná opatření

1. Na žádost žalující strany a po konzultaci s ní předloží žalovaná strana nabídku dočasné kompenzace, pokud:

a) žalovaná strana oznámí žalující straně, že závěrečnou zprávu nelze splnit, nebo

b) žalovaná strana neoznámí opatření přijatá za účelem splnění požadavků ve lhůtě uvedené v článku 250 nebo přede dnem uplynutí přiměřené lhůty nebo

c) rozhodčí tribunál zjistí, že nebylo přijato žádné opatření ke splnění požadavků nebo že opatření přijaté k dosažení souladu není v souladu se zahrnutými ustanoveními.

2. Žalující strana může za kterékoli z okolností uvedených v odst. 1 písm. a), b) a c) žalované straně písemně oznámit, že hodlá pozastavit provádění povinností podle zahrnutých ustanovení, pokud:

a) se žalující strana rozhodne nepředložit žádost podle odstavce 1 nebo

b) žalující strana podala žádost podle odstavce 1 tohoto článku, strany se nedohodnou na dočasném vyrovnání do 20 dnů po uplynutí přiměřené lhůty uvedené v článku 251 nebo po vydání rozhodnutí rozhodčího tribunálu podle článku 252.

3. V tomto oznámení se uvede úroveň zamýšleného pozastavení plnění povinností.

4. Žalující strana může pozastavit plnění povinností 10 dnů od data doručení oznámení podle odstavce 2, pokud žalovaná strana nepodala pásemnou žádost podle odstavce 6.

5. Úroveň pozastavení povinností nesmí překročit úroveň odpovídající zrušení nebo omezení výhod způsobeného tímto porušením.

6. Domnívá-li se žalovaná strana, že oznámená úroveň pozastavení plnění závazků přesahuje úroveň odpovídající zrušení nebo omezení výhod způsobených tímto porušením, může před uplynutím desetidenní lhůty stanovené v odstavci 4 požádat původní rozhodčí tribunál, aby v této věci rozhodl. Rozhodčí tribunál oznámí stranám své rozhodnutí o úrovni pozastavení povinností do 30 dnů ode dne podání žádosti. Povinnosti nesmí být pozastaveny, dokud rozhodčí tribunál nepřijme své rozhodnutí. Pozastavení povinností musí být s uvedeným rozhodnutím v souladu.

7. Pozastavení plnění povinností nebo kompenzace uvedené v tomto článku jsou dočasná a nepoužijí se poté, co:

a) strany dosáhly oboustranně přijatelného řešení podle článku 269;

b) se strany dohodly, že opatření přijatá za účelem splnění požadavků zajistí, aby žalovaná strana dosáhla souladu se zahrnutými ustanoveními, nebo

c) jakékoli opatření přijaté ke splnění požadavku, u něhož rozhodčí tribunál zjistil, že není v souladu se zahrnutými ustanoveními, bylo zrušeno nebo změněno tak, aby žalovaná strana dosáhla s těmito ustanoveními souladu.

ČLÁNEK 254

Přezkum opatření přijatých za účelem splnění požadavků po přijetí dočasných nápravných opatření

1. Žalovaná strana oznámí žalující straně jakékoli opatření, které přijala ke splnění požadavků v návaznosti na pozastavení plnění povinností nebo případně po uplatnění dočasného vyrovnání. S výjimkou případů podle odstavce 2 žalující strana ukončí pozastavení povinností do 30 dnů od data doručení oznámení. V případech, kdy bylo použito vyrovnání, a s výjimkou případů podle odstavce 2, může žalovaná strana ukončit uplatňování takového vyrovnání do 30 dnů od doručení oznámení, že požadavky splnila.

2. Pokud strany do 30 dnů ode dne doručení oznámení nedospějí k dohodě o tom, zda žalovaná strana oznámená opatření splnila v souladu s uvedenými ustanoveními, může žalující strana písemně požádat původní rozhodčí tribunál, aby v této věci rozhodl. Rozhodčí tribunál předloží stranám své rozhodnutí ve lhůtě 46 dnů ode dne doručení žádosti. Pokud rozhodčí tribunál zjistí, že opatření přijaté za účelem splnění požadavků je v souladu se zahrnutými ustanoveními, pozastavení povinností nebo případně vyrovnání se ukončí. V relevantních případech žalující strana upraví úroveň pozastavení plnění povinností nebo vyrovnání s ohledem na rozhodnutí rozhodčího tribunálu.

3. Domnívá-li se žalovaná strana, že úroveň pozastavení plnění závazků uplatněná žalující stranou přesahuje úroveň odpovídající zrušení nebo omezení výhod způsobených tímto porušením, může písemně požádat původní rozhodčí tribunál, aby v této věci rozhodl.

ČLÁNEK 255

Výměna rozhodců

Pokud se rozhodce během jakéhokoli postupu řešení sporů podle tohoto oddílu nemůže zúčastnit, odstoupí nebo musí být nahrazen, protože nedodržuje přílohu 14-B, použije se postup stanovený v článku 242. Lhůta pro vydání zprávy nebo rozhodnutí rozhodčího tribunálu se prodlouží o dobu nezbytnou pro jmenování nového rozhodce.

ČLÁNEK 256

Jednací řád

1. Postupy rozhodčího tribunálu se řídí tímto oddílem a přílohou 14-A.

2. Jednání rozhodčího tribunálu jsou veřejná, není-li v příloze 14-C stanoveno jinak.

ČLÁNEK 257

Pozastavení a ukončení

Na společnou žádost stran rozhodčí tribunál kdykoli pozastaví svou činnost na dobu, na které se strany dohodnou a která nepřesáhne dvanáct po sobě následujících měsíců.

Rozhodčí tribunál obnoví svou činnost před skončením doby pozastavení na písemnou žádost obou stran nebo na konci doby pozastavení na písemnou žádost kterékoli ze stran. Žádající strana o tom zašle druhé straně oznámení. Pokud rozhodčí tribunál nepokračuje ve své práci po uplynutí doby pozastavení v souladu s tímto odstavcem, mandát rozhodčího tribunálu zanikne a postup řešení sporů se ukončí.

V případě pozastavení činnosti rozhodčího tribunálu se příslušné lhůty podle tohoto oddílu prodlouží o stejnou dobu, na jakou byla činnost rozhodčího tribunálu pozastavena.

ČLÁNEK 258

Právo požadovat informace

1. Rozhodčí tribunál může na žádost kterékoli ze stran nebo z vlastního podnětu požádat strany o relevantní informace, které považuje za nezbytné a vhodné. Strany odpoví na jakoukoli žádost rozhodčího tribunálu o informace bezodkladně a v plném rozsahu.

2. Na žádost kterékoli ze stran nebo z vlastního podnětu si rozhodčí tribunál může vyžádat jakékoli informace, které považuje za vhodné, od jakéhokoli zdroje. Rozhodčí tribunál si může rovněž vyžádat stanovisko odborníků, považuje-li to za vhodné, a případně s výhradou jakýchkoli podmínek, na nichž se strany dohodnou.

3. Rozhodčí tribunál zváží podání *amicus curiae* od fyzických osob jedné strany nebo právnických osob usazených na území některé strany v souladu s přílohou 14-A.

4. Veškeré informace, které rozhodčí tribunál obdrží podle tohoto článku, se zpřístupní stranám a strany k nim mohou předložit připomínky.

ČLÁNEK 259

Pravidla výkladu

1. Rozhodčí tribunál vykládá zahrnutá ustanovení v souladu se zvykovými pravidly výkladu mezinárodního práva veřejného, včetně pravidel kodifikovaných Vídeňskou úmluvou o smluvním právu, podepsanou dne 23. května 1969.

2. Rozhodčí tribunál vezme také v úvahu příslušné výklady uvedené ve zprávách panelů WTO a Odvolacího orgánu přijatých Orgánem pro řešení sporů WTO.

3. Zprávami a rozhodnutími rozhodčího tribunálu se nerozšiřují ani neomezují práva a povinnosti stran podle této dohody.

ČLÁNEK 260

Zprávy a rozhodnutí rozhodčího tribunálu

1. Poradní jednání rozhodčího tribunálu jsou důvěrná. Rozhodčí tribunál vyvine veškeré úsilí, aby vypracovával návrhy zpráv a přijímal rozhodnutí na základě konsenzu. Není-li to možné, rozhodne rozhodčí tribunál většinou hlasů. Jednotlivá stanoviska rozhodců nejsou v žádném případě zpřístupňována.

2. Rozhodnutí a zprávy rozhodčího tribunálu přijmou strany bezpodmínečně. Nezakládají se jimi žádná práva ani povinnosti pro fyzické či právnické osoby.

3. Každá strana zveřejní zprávy a rozhodnutí rozhodčího tribunálu a jeho podání, s výhradou ochrany důvěrných informací.

4. Rozhodčí tribunál a strany nakládají se všemi informacemi, které strana rozhodčímu tribunálu předloží, jako s důvěrnými v souladu s přílohou 14-A.

ČLÁNEK 261

Volba fóra

1. Vznikne-li spor o konkrétní opatření při údajném porušení zahrnutého ustanovení a v podstatě rovnocenné povinnosti podle jakékoli jiné mezinárodní dohody, jejímiž smluvními stranami jsou obě strany, včetně Dohody o WTO, vybírá fórum, na němž se má spor urovnat, strana, která usiluje o nápravu.

2. Jakmile strana vybrala fórum a zahájila postupy řešení sporů podle tohoto oddílu nebo podle jakékoli jiné mezinárodní dohody, nesmí ve vztahu ke konkrétnímu opatření uvedenému v odstavci 1 zahájit postupy řešení sporů podle jakékoli jiné dohody, ledaže by fórum vybrané jako první z procesních nebo jurisdikčních důvodů neučinilo žádná zjištění.

3. Pro účely tohoto článku:

a) postupy řešení sporů podle tohoto oddílu se považují za zahájené žádostí některé strany o ustavení rozhodčího tribunálu podle článku 241;

b) postupy řešení sporů podle Dohody o WTO se považují za zahájené žádostí o ustavení rozhodčího tribunálu strany podle článku 6 Ujednání WTO o pravidlech a řízení při řešení sporů a

c) postupy řešení sporů podle jakékoli jiné dohody se považují za zahájené v souladu s příslušnými ustanoveními dané mezinárodní obchodní dohody.

4. Aniž je dotčen odstavec 2, žádné ustanovení této dohody nebrání žádné ze stran v pozastavení povinností schválených Orgánem WTO pro řešení sporů nebo povolených v rámci postupů řešení sporů podle jakékoli jiné mezinárodní obchodní dohody, jíž jsou strany sporu smluvními stranami. Strana se nesmí dovolávat Dohody o WTO ani žádné jiné mezinárodní obchodní dohody mezi stranami s cílem zabránit straně v pozastavení závazků podle tohoto oddílu.

ODDÍL 4

MEDIACE

ČLÁNEK 262

Cíl

Cílem mechanismu mediace je napomoci nalezení oboustranně přijatelného řešení prostřednictvím uceleného a urychleného řízení za pomoci mediátora.

ČLÁNEK 263

Žádost o poskytnutí informací

1. Kterákoli ze stran může kdykoli před zahájením mediačního řízení druhou stranu písemně požádat o informace týkající se opatření, jež má nepříznivý vliv na obchod nebo investice mezi stranami. Strana, které je taková žádost doručena, do 20 dnů ode dne doručení žádosti písemně poskytne své připomínky k požadovaným informacím.

2. Pokud odpovídající strana považuje za nemožné doručit odpověď do dvaceti dnů od obdržení žádosti, neprodleně informuje žádající stranu o důvodech odkladu a uvede, v jaké nejkratší lhůtě předpokládá, že bude moci svou odpověď předložit.

3. Obvykle se očekává, že strana podá žádost o informace v souladu s odstavcem 1 před zahájením mediačního řízení.

ČLÁNEK 264

Zahájení mediačního řízení

1. Strana může kdykoli požádat o účast v mediačním řízení ve vztahu k opatření druhé strany, které má nepříznivý vliv na vzájemný obchod nebo investice.

2. Žádost uvedená v odstavci 1 se podává prostřednictvím písemné žádosti doručené druhé straně. Žádost musí obsahovat jasné a dostatečně podrobné informace o obavách žádající strany a musí:

a) uvádět konkrétní předmětné opatření;

b) uvádět popis nepříznivých účinků, které opatření podle strany žádající o mediaci má nebo bude mít na obchod nebo investice mezi stranami, a

c) obsahovat vysvětlení toho, jak tyto účinky podle názoru žádající strany souvisí s daným opatřením.

3. Postup mediace může být zahájen pouze po vzájemné dohodě stran za účelem posouzení oboustranně přijatelných řešení a zvážení veškerých poradních stanovisek a návrhů řešení od mediátora. Strana, jíž je žádost o mediaci určena, ji příznivě zváží a do deseti dnů od jejího obdržení doručí žádající straně písemně její přijetí či zamítnutí. Pokud strana, jíž je žádost adresována, nedoručí v této lhůtě své písemné přijetí nebo zamítnutí, považuje se žádost za zamítnutou.

ČLÁNEK 265

Výběr mediátora

1. Strany se vynasnaží dohodnout se na mediátorovi do 10 dnů od zahájení mediačního řízení.

2. V případě, že se strany nemohou dohodnout na mediátorovi ve lhůtě stanovené v odstavci 1, může kterákoli ze stran požádat spolupředsedu Výboru pro spolupráci ze strany žádající o zahájení mediačního řízení, aby mediátora vybral losem do pěti dnů od podání žádosti z dílčího seznamu předsedů sestaveného v souladu s článkem 243. Spolupředseda Výboru pro spolupráci ze strany, která žádá o zahájení mediačního řízení, může tímto výběrem mediátora losem někoho pověřit.

3. Pokud v době podání žádosti podle článku 264 nebyl dílčí seznam předsedů podle článku 243 sestaven, vybere se mediátor losem z osob, které byly pro tento dílčí seznam formálně navrženy jednou stranou nebo oběma stranami.

4. Mediátor nesmí být státním příslušníkem ani zaměstnancem žádné ze stran, nedohodnou-li se strany jinak.

5. Mediátor dodržuje kodex chování pro rozhodce a mediátory stanovený v příloze 14-B.

ČLÁNEK 266

Pravidla mediačního řízení

1. Do deseti dnů po jmenování mediátora předloží strana, která postup mediace zahájila, písemně mediátorovi a druhé straně podrobný popis problému, zejména pokud jde o fungování sporného opatření a jeho možné nepříznivé účinky na obchod a investice mezi stranami. Do dvaceti dnů ode dne doručení tohoto popisu se k němu může druhá strana písemně vyjádřit. Každá ze stran smí ve svém popise nebo vyjádření uvést veškeré informace, které pokládá za relevantní.

2. Mediátor pomáhá stranám transparentním způsobem objasnit sporné opatření a jeho možné nepříznivé účinky na obchod nebo investice mezi stranami. Mediátor může zejména uspořádat setkání stran, konzultovat s nimi společně nebo jednotlivě, konzultovat s příslušnými odborníky a zúčastněnými stranami či požádat o jejich pomoc a poskytovat jakoukoli další podporu, o kterou strany požádají. Před konzultací příslušných odborníků a zúčastněných stran či před požádáním o jejich pomoc provede mediátor konzultaci se stranami.

3. Mediátor může nabídnout poradenství a navrhnout řešení, jež strany zváží. Strany mohou navrhované řešení přijmout či odmítnout nebo se dohodnout na jiném řešení. Rady či připomínky mediátora se netýkají souladu předmětného opatření s touto hlavou.

4. Mediační řízení proběhne na území strany, jíž byla adresována žádost, nebo po vzájemné dohodě na jakémkoli jiném místě či jiným způsobem.

5. Strany usilují o dosažení vzájemně přijatelného řešení do 60 dnů od jmenování mediátora. Než bude dosaženo konečné dohody, mohou strany zvážit případná prozatímní řešení, zejména týká-li se opatření zboží podléhajícího rychlé zkáze nebo sezonního zboží či služeb.

6. Oboustranně přijatelné řešení může být přijato rozhodnutím Výboru pro spolupráci. Kterákoli strana může požadovat, aby oboustranně přijatelné řešení platilo pouze za předpokladu, že byly dokončeny veškeré nezbytné vnitřní postupy. Oboustranně přijatelná řešení se zveřejní. Veřejně přístupná znění nesmí obsahovat informace, které jedna strana označila jako důvěrné.

7. Na žádost kterékoli ze stran předloží mediátor stranám návrh věcné zprávy, v níž uvede:

a) stručné shrnutí sporného opatření;

b) použité postupy a

c) případně jakékoli oboustranně přijatelné řešení, jehož bylo dosaženo, včetně možných předběžných řešení.

8. Mediátor poskytne stranám patnáct dnů, aby k návrhu věcné zprávy vznesly připomínky. Po zvážení připomínek stran předloží mediátor stranám do patnácti dnů konečnou věcnou zprávu. Konečná věcná zpráva nesmí obsahovat žádný výklad této hlavy.

9. Postup se ukončuje:

a) přijetím vzájemně přijatelného řešení oběma stranami, a to dnem jeho přijetí;

b) vzájemnou dohodou stran v kterékoli fázi řízení, dnem takové dohody;

c) písemným prohlášením mediátora po konzultaci se stranami, že další úsilí o mediaci by již nevedlo k žádnému výsledku, k datu takového prohlášení nebo

d) písemným prohlášením jedné ze stran, po posouzení vzájemně přijatelných řešení v rámci mediačního řízení a po zvážení veškerých poradních stanovisek a návrhů řešení od mediátora, k datu takového prohlášení.

ČLÁNEK 267

Zachování důvěrnosti

Nedohodnou-li se strany jinak, jsou všechny kroky mediačního řízení, včetně poradenství či navržených řešení, důvěrné. Kterákoli strana může zveřejnit skutečnost, že mediace probíhá.

ČLÁNEK 268

Vztah k postupům pro řešení sporů

1. Mediačním řízením nejsou dotčena práva a povinnosti stran podle oddílů 2 a 3 nebo podle postupu pro řešení sporu podle jakékoli jiné mezinárodní dohody.

2. Strany by se při jiných postupech řešení sporů podle této hlavy nebo jakékoli jiné mezinárodní dohody neměly spoléhat na tyto prvky nebo by je neměly používat jako důkaz a rozhodčí tribunál by na ně neměl brát ohled:

a) stanoviska přijatá druhou stranou v průběhu mediačního řízení nebo informace shromážděné výhradně v souladu s čl. 266 odst. 2;

b) skutečnost, že druhá strana vyjádřila ochotu přijmout řešení týkající se opatření, jež je předmětem mediace, nebo

c) rady poskytnuté nebo návrhy předložené mediátorem.

3. Pokud se strany nedohodnou jinak, mediátor není členem rozhodčího tribunálu při jiných postupech pro řešení sporů podle této hlavy nebo podle jakékoli jiné mezinárodní dohody, jež se týkají téže záležitosti, ohledně níž působí jako mediátor.

ODDÍL 5

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 269

Oboustranně přijatelné řešení

1. Strany mohou kdykoli dosáhnout oboustranně přijatelného řešení, pokud jde o jakýkoli spor podle článku 239.

2. Pokud je oboustranně přijatelného řešení dosaženo v průběhu řízení rozhodčího tribunálu nebo postupu mediace, strany společně oznámí toto řešení předsedovi rozhodčího tribunálu nebo případně mediátorovi. Na základě tohoto oznámení se řízení u rozhodčího tribunálu nebo mediace ukončí.

3. Každá strana přijme jakékoli opatření nezbytné k provedení oboustranně přijatelného řešení v dohodnuté lhůtě.

4. Provádějící strana nejpozději při uplynutí dohodnuté lhůty písemně informuje druhou stranu o veškerých opatřeních, která k provedení oboustranně přijatelného řešení přijala.

ČLÁNEK 270

Lhůty

1. Všechny lhůty stanovené v této kapitole se počítají v kalendářních dnech ode dne následujícího po aktu, k němuž se vztahují.

2. Veškeré lhůty stanovené v této kapitole mohou být po vzájemné dohodě stran změněny.

3. Pokud jde o oddíl 3, rozhodčí tribunál může kdykoli navrhnout stranám změnu jakékoli lhůty stanovené v této kapitole s uvedením důvodů.

ČLÁNEK 271

Náklady

1. Každá strana si hradí vlastní výdaje plynoucí z účasti na řízení u rozhodčího tribunálu nebo mediačním řízení.

2. Strany společně stejným dílem hradí organizační náklady, včetně odměn a nákladů rozhodců a mediátorů.

3. Výbor pro spolupráci může přijmout rozhodnutí, v němž stanoví parametry nebo jiné podrobnosti týkající se odměny a náhrady výdajů rozhodců a mediátorů, včetně veškerých souvisejících nákladů, které by mohly v průběhu řízení vzniknout. Do přijetí takového rozhodnutí se odměna a náhrada výdajů rozhodců a mediátorů a veškerých souvisejících nákladů stanoví v souladu s bodem 10 přílohy 14-A.

ČLÁNEK 272

Změny příloh

Výbor pro spolupráci může měnit přílohy 14-A a 14-B.

KAPITOLA 15

VÝJIMKY

ČLÁNEK 273

Obecné výjimky

1. Pro účely kapitol 2, 4, 8 a 12 se článek XX GATT 1994 včetně poznámek k němu a doplňujících ustanovení obdobně začlení do této dohody a je její součástí.

2. Za podmínky, že se taková opatření neuplatňují způsobem, který by představoval prostředek svévolné nebo neoprávněné diskriminace mezi stranami, kde existují podobné podmínky, nebo skryté omezení investic či obchodu službami, nelze žádné ustanovení kapitoly 12 a 8 vykládat tak, že by straně bránilo přijímat nebo provádět opatření, která jsou nezbytná:

a) pro ochranu veřejné bezpečnosti či veřejných mravů nebo pro udržení veřejného pořádku[1];

b) pro ochranu života nebo zdraví lidí, zvířat a rostlin;

[1] Výjimky týkající se veřejné bezpečnosti a veřejného pořádku lze uplatnit, pouze pokud je jeden z těchto základních zájmů společnosti skutečně a dostatečně závažně ohrožen.

c) k zajištění souladu s právními předpisy, jež nejsou neslučitelné s touto dohodou, včetně ustanovení týkajících se:

i) předcházení klamavým a podvodným praktikám;

ii) dopadů neplnění závazků na smlouvy;

iii) ochrany soukromí jednotlivců, pokud jde o zpracovávání a šíření osobních údajů, a ochrany důvěrnosti záznamů a účtů jednotlivých osob, a

iv) bezpečnosti.

3. Pro upřesnění je třeba uvést, že strany chápou totožně použití odstavců 1 a 2, že:

a) opatření uvedená v čl. XX písm. b) GATT 1994 a v odst. 2 písm. b) tohoto článku zahrnují environmentální opatření, která jsou nezbytná pro ochranu života a zdraví lidí, zvířat nebo rostlin;

b) ustanovení čl. XX písm. g) GATT 1994 se vztahuje na opatření související se zachováním živých i neživých vyčerpatelných přírodních zdrojů a

c) opatření přijatá za účelem provádění mnohostranných environmentálních dohod lze odůvodnit čl. XX písm. b) nebo g) GATT 1994 nebo odst. 2 písm. b) tohoto článku.

4. Před přijetím jakýchkoli opatření stanovených v čl. XX písm. i) a j) GATT 1994 poskytne daná strana druhé straně veškeré příslušné informace s cílem nalézt řešení přijatelné pro obě strany. Není-li do 30 dnů od poskytnutí takových informací dosaženo dohody, může strana, která hodlá opatření přijmout, přijmout příslušná opatření. Pokud předchozí informování nebo posouzení znemožňují výjimečné a kritické okolnosti vyžadující okamžitá opatření, může strana, která má v úmyslu opatření přijmout, neprodleně uplatnit předběžná opatření nezbytná k řešení dané situace. Tato strana o tom neprodleně uvědomí druhou stranu.

ČLÁNEK 274

Daně

1. Žádným ustanovením této hlavy nejsou dotčena práva a povinnosti Evropské unie nebo jejích členských států nebo Republiky Uzbekistán podle jakékoli mezinárodní daňové smlouvy. V případě jakéhokoli rozporu mezi touto dohodou a jakoukoli mezinárodní daňovou smlouvou má v rozsahu předmětného rozporu přednost daná mezinárodní daňová smlouva.

2. Články 33 a 194 této dohody se nevztahují na výhodu poskytnutou stranou na základě mezinárodní daňové smlouvy.

3. S výhradou požadavku, aby tato opatření nebyla použita způsobem, který by představoval prostředek svévolné nebo neoprávněné diskriminace mezi stranami, pokud převládají podobné podmínky, případně skrytým omezením obchodu a investic, nelze ustanovení této hlavy vykládat tak, že by stranám bránila přijímat, zachovat nebo prosazovat opatření, jehož cílem je spravedlivé nebo účinné ukládání či vybírání přímých daní a jež:

a) rozlišuje mezi daňovými poplatníky, kteří se nenacházejí ve stejné situaci, zejména pokud jde o místo jejich pobytu nebo místo, kde je investován jejich kapitál, nebo

b) hodlá zabránit vyhýbání se daňovým povinnostem nebo daňovým únikům podle jakékoli mezinárodní daňové smlouvy nebo vnitrostátních daňových právních předpisů.

4. Pro účely tohoto článku se rozumí:

a) „místem pobytu“ země daňové rezidence; a

b) „mezinárodní daňovou smlouvou“ smlouva o zamezení dvojího zdanění nebo jakákoli jiná mezinárodní dohoda nebo ujednání, které se týkají zcela nebo převážně zdanění a jejichž stranami jsou Evropská unie či její členské státy nebo Republika Uzbekistán.

ČLÁNEK 275

Zpřístupnění informací

1. Žádné ustanovení této hlavy nelze vykládat tak, že od strany vyžaduje, aby poskytla důvěrné informace, jejichž zveřejnění by narušilo vymáhání práva nebo by bylo jinak v rozporu s veřejným zájmem nebo by bylo na újmu oprávněným obchodním zájmům jednotlivých veřejných či soukromých podniků, ledaže důvěrné informace požaduje tribunál pro účely řízení o řešení sporu podle kapitoly 14. V takových případech se nakládání s důvěrnými informacemi řídí příslušnými ustanoveními kapitoly 14.

2. Předloží-li některá strana druhé straně, a to i prostřednictvím orgánů zřízených podle této dohody, informace, jež považuje za důvěrné podle svých právních předpisů, nakládá druhá strana s takovými informacemi jako s důvěrnými, nedovolí-li předkládající strana jinak.

ČLÁNEK 276

Výjimky WTO

Pokud je závazek v této hlavě v podstatě rovnocenný závazku obsaženému v Dohodě o WTO, má se za to, že jakékoli opatření přijaté v souladu s výjimkou přijatou podle článku IX Dohody o WTO je v souladu s ustanovením této dohody, které je jim v podstatě rovnocenné.

HLAVA V

SPOLUPRÁCE V OBLASTI HOSPODÁŘSKÉHO A UDRŽITELNÉHO ROZVOJE

ČLÁNEK 277

Obecné cíle spolupráce v rámci hospodářského dialogu

1. Strany spolupracují na hospodářské reformě lepším vzájemným porozuměním hospodářské situace Republiky Uzbekistán a Evropské unie a tvorbou a prováděním hospodářských politik.

2. Republika Uzbekistán podnikne další kroky k rozvoji dobře fungujícího a udržitelného tržního hospodářství, včetně zlepšení investičního prostředí a většího začlenění soukromého sektoru. Strany spolupracují při zajišťování zdravých makroekonomických politik a správy veřejných financí, které jsou slučitelné se základními zásadami účinnosti, transparentnosti a odpovědnosti.

ČLÁNEK 278

Obecné zásady spolupráce v rámci hospodářského dialogu

Strany:

a) si vyměňují zkušenosti a osvědčené postupy týkající se strategií udržitelného rozvoje, včetně podpory hospodářských, sociálních a kulturních práv;

b) si vyměňují informace o makroekonomických trendech a politikách, jakož i o strukturálních reformách;

c) si vyměňují odborné poznatky a osvědčené postupy v takových oblastech, jako jsou veřejné finance, rámce měnové a kurzové politiky, politika ve finančním odvětví a hospodářská statistika;

d) si vyměňují informace a zkušenosti týkající se regionální hospodářské integrace, včetně fungování evropské hospodářské a měnové unie; a

e) přezkoumávají stav dvoustranné spolupráce v hospodářské, finanční a statistické oblasti.

ČLÁNEK 279

Správa veřejných financí, veřejný externí audit a vnitřní finanční kontrola

Strany spolupracují v oblasti spolehlivých systémů řízení veřejných financí, jakož i veřejného externího auditu a vnitřní finanční kontroly s těmito cíli:

a) další posílení Účetní komory jako nejvyššího veřejného externího auditu a instituce vnitřní finanční kontroly Republiky Uzbekistán, pokud jde o její finanční, organizační a provozní nezávislost a budování kapacit v souladu s mezinárodně uznávanými standardy externího auditu (INTOSAI);

b) podpora centrálního harmonizačního útvaru (oddělení rozpočtové metodiky, provádění pokladny, finanční kontroly a interního auditu) za účelem dalšího rozvoje vnitřní finanční kontroly ve veřejné správě Republiky Uzbekistán a posílení jeho pravomocí a postavení;

c) další rozvoj a zavádění systému vnitřní finanční kontroly ve veřejné správě založeného na zásadě manažerské odpovědnosti a zahrnujícího funkčně nezávislý útvar interního auditu pro celý veřejný sektor prostřednictvím harmonizace s obecně uznávanými mezinárodními standardy a metodikami a s osvědčenými postupy Evropské unie;

d) vytvoření vhodného systému finanční kontroly, který by doplnil (nikoli však zdvojoval) práci útvaru interního auditu;

e) účinná spolupráce a koordinace mezi subjekty zapojenými do finančního řízení a kontroly, auditu a inspekce, s aktéry v oblasti rozpočtu, státní pokladny a účetnictví, s cílem podporovat rozvoj správy, a

f) výměna informací, zkušeností a osvědčených postupů v oblasti řízení veřejných financí, veřejného externího auditu a vnitřní finanční kontroly.

ČLÁNEK 280

Řádná správa v daňové oblasti

Strany se zavazují k uplatňování zásad řádné správy v oblasti daní, včetně celosvětových standardů týkajících se transparentnosti a výměny informací, spravedlivého zdanění a minimálních standardů, jež mají působit proti erozi základu daně a přesouvání zisku. Strany budou prosazovat řádnou správu v oblasti zdanění, zlepšovat mezinárodní spolupráci v daňové oblasti a usnadňovat výběr zákonných daňových výnosů.

ČLÁNEK 281

Statistické údaje

1. Strany podporují evropské a mezinárodní normy a harmonizaci statistických metod a postupů, včetně shromažďování a šíření statistik prostřednictvím profesionálně nezávislého, udržitelného a účinného vnitrostátního statistického systému.

2. Statistická spolupráce se zaměří na výměnu znalostí, podporu osvědčených postupů a dodržování základních zásad oficiální statistiky OSN a revidovaného Kodexu evropské statistiky přijatého Výborem pro Evropský statistický systém dne 16. listopadu 2017.

ČLÁNEK 282

Konektivita

Strany podporují udržitelnou konektivitu v regionu i mimo něj. Za tímto účelem strany spolupracují v otázkách společného zájmu s cílem prosazovat iniciativy v oblasti konektivity, které jsou ekonomicky, fiskálně, environmentálně a sociálně udržitelné z dlouhodobého hlediska a v souladu s mezinárodně dohodnutými pravidly a předpisy.

ČLÁNEK 283

Obecné cíle spolupráce v oblasti energetiky

1. Strany spolupracují v energetických záležitostech a na rozvoji požadovaného právního rámce s cílem podporovat zavedení a využívání obnovitelných zdrojů energie, energetickou účinnost a energetickou bezpečnost.

2. Spolupráce je založena na komplexním partnerství a řídí se společným zájmem, reciprocitou, transparentností a předvídatelností v souladu se zásadami tržního hospodářství a Smlouvou o energetické chartě. Tato spolupráce se rovněž zaměří na podporu regionální spolupráce v oblasti energetiky se zvláštním zřetelem na vzájemnou integraci středoasijských zemí a na mezinárodní trhy a koridory.

ČLÁNEK 284

Spolupráce v oblasti energetiky

Spolupráce v oblasti energetiky zahrnuje mimo jiné tyto oblasti:

a) posílení obnovitelných zdrojů energie, energetické účinnosti a energetické bezpečnosti, zejména spolehlivosti, bezpečnosti a udržitelnosti dodávek energie, včetně zajištění bezpečnosti elektráren a zvýšení energetické účinnosti výrobních kapacit prostřednictvím podpory regionální spolupráce v oblasti energetiky, včetně vytvoření regionálních trhů s energií a usnadnění obchodu s energií v rámci regionů a mezi nimi;

b) provádění energetické strategie a politik, diskuse o výhledech a scénářích, včetně globálních tržních podmínek pro energetické produkty, jakož i zkvalitňování statistického systému v odvětví energetiky;

c) vytvoření atraktivního a stabilního investičního prostředí a podpora vzájemných investic v oblasti energetiky na nediskriminačním a transparentním základě;

d) účinné výměny s Evropskou investiční bankou, Evropskou bankou pro obnovu a rozvoj a dalšími příslušnými mezinárodními finančními institucemi a nástroji v oblasti energetiky;

e) vědecké a technické výměny za účelem rozvoje energetických technologií se zvláštním důrazem na energeticky účinné technologie šetrné k životnímu prostředí;

f) spolupráci na mnohostranných fórech, iniciativách a institucích v oblasti energetiky a

g) výměnu znalostí a zkušeností, jakož i přenos technologií v oblasti inovací, mimo jiné v oblasti řízení a energetických technologií a digitalizace v energetickém průmyslu, včetně automatizace sledování spotřeby a minimalizace ztrát.

ČLÁNEK 285

Obnovitelné zdroje energie

Spolupráce mimo jiné probíhá prostřednictvím:

a) zavedení a rozvoje obnovitelných zdrojů energie hospodárným a k životnímu prostředí šetrným způsobem, včetně spolupráce v otázkách regulace, osvědčování a normalizace a při technologickém rozvoji;

b) usnadňování výměn mezi institucemi, laboratořemi a subjekty soukromého sektoru stran, s cílem uplatňovat osvědčené postupy pro vytváření energie budoucnosti a zelené ekonomiky, a

c) pořádání společných seminářů, konferencí, programů odborné přípravy a pravidelné výměny vědeckých a praktických informací a volně přístupných statistických údajů, jakož i informací o rozvoji obnovitelných zdrojů energie.

ČLÁNEK 286

Energetická účinnost a úspory energie

Spolupráce při podpoře energetické účinnosti a úspor energie, včetně v uhelném průmyslu, spalování plynu (a využívání doprovodného plynu), budov, zařízení a dopravy, probíhá mimo jiné prostřednictvím:

a) výměny informací ohledně politiky zaměřené na energetickou účinnost a právních a regulačních rámců a akčních plánů;

b) usnadňování výměny zkušeností a know-how v oblasti energetických úspor a energetické účinnosti;

c) podněcování a uskutečňování projektů, včetně demonstračních projektů, pro zavádění inovativních technologií a řešení v oblasti energetické účinnosti a úspor energie, a

d) vzdělávacích programů a školení v oblasti energetické účinnosti za účelem dosažení cílů tohoto článku.

ČLÁNEK 287

Uhlovodíková energetika a elektřina

Spolupráce v oblasti uhlovodíkové energetiky zahrnuje tyto oblasti:

a) modernizace a zdokonalování stávajících a vývoj budoucích energetických infrastruktur společného zájmu podle tržních zásad, včetně těch, jejichž cílem je diverzifikace energetických zdrojů, dodavatelů, dopravních tras a přepravních metod, jakož i zřízení nových výrobních kapacit a integrita, účinnost, bezpečnost a zabezpečení energetických infrastruktur, včetně infrastruktur pro elektřinu;

b) rozvoj konkurenceschopných, transparentních a nediskriminačních trhů s energií v souladu s osvědčenými postupy cestou reforem právních předpisů;

c) podpora a posilování dlouhodobé stability a bezpečnosti obchodu s energiemi, včetně zajištění předvídatelnosti a stability poptávky po energii, na nediskriminačním základě a při současné minimalizaci dopadů a rizik, pokud jde o životní prostředí;

d) podpora vysoké úrovně ochrany životního prostředí a udržitelného rozvoje v odvětví energetiky, včetně těžby, rafinace, dopravy, distribuce a spotřeby, a

e) posilování bezpečnosti průzkumu a těžby uhlovodíků prostřednictvím výměny zkušeností týkajících se předcházení haváriím, pohavarijních analýz, reakcí na havárii a sanační politiky, jakož i osvědčených postupů týkajících se právní odpovědnosti a právní praxe v případě katastrofy.

ČLÁNEK 288

Obecné cíle spolupráce v oblasti dopravy

Strany spolupracují v oblasti dopravy s těmito cíli:

a) podpora doplňkovosti mezi jejich odvětvími dopravy;

b) lepší propojení svých dopravních sítí a spojů mezi svými územími;

c) podpora zlepšování dopravní infrastruktury a interoperability;

d) podpora účinných, bezpečných a zabezpečených dopravních operací a systémů;

e) zlepšení úrovně bezpečnosti dopravy;

f) rozvoj udržitelných dopravních systémů, včetně jejich hospodářských, fiskálních, environmentálních a sociálních aspektů, a

g) zlepšení pohybu cestujících a zboží, zvýšení plynulosti dopravních toků odstraněním administrativních, technických a jiných překážek s cílem užší integrace trhu.

ČLÁNEK 289

Spolupráce v oblasti dopravy

Spolupráce v oblasti dopravy zahrnuje mimo jiné:

a) výměny osvědčených postupů v oblasti dopravní politiky;

b) výměnu informací a společné činnosti na regionální a mezinárodní úrovni, včetně provádění mezinárodních dohod a úmluv, jichž jsou stranami;

c) výměnu zkušeností s ekologickými technologiemi pro dopravní systémy, včetně zavádění ekologické dopravy;

d) výměnu zkušeností s digitalizací dopravního a logistického systému, jakož i zavádění interoperabilních norem a technologií při navrhování, výstavbě a rekonstrukci dopravní infrastruktury;

e) pomoc s ohledem na přistoupení Republiky Uzbekistán k mezinárodním mnohostranným dohodám a úmluvám Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů upravujícím mezinárodní dopravu a

f) usnadnění mobility řidičů motorových vozidel obou stran působících v mezinárodní silniční dopravě v souladu s platnými pravidly.

ČLÁNEK 290

Obecné cíle spolupráce v oblasti životního prostředí

Strany rozvíjejí a posilují spolupráci v oblasti životního prostředí, čímž přispívají k udržitelnému rozvoji a řádné správě při ochraně životního prostředí.

ČLÁNEK 291

Spolupráce v oblasti životního prostředí

1. Cílem spolupráce je zachování, ochrana, zlepšování a obnova kvality životního prostředí, ochrana lidského zdraví, racionální a udržitelné využívání přírodních zdrojů a podpora opatření přijatých na mezinárodní úrovni za účelem řešení regionálních či celosvětových problémů v oblasti životního prostředí, včetně těch, jež se týkají:

a) správy životního prostředí a průřezových otázek, včetně strategického plánování, hodnocení dopadu na životní prostředí a strategického environmentálního hodnocení, vzdělávání a odborné přípravy, systémů na monitorování životního prostředí a na informace o něm, kontroly a vymáhání práva, odpovědnosti za škody na životním prostředí, potírání trestné činnosti proti životnímu prostředí, sanace životního prostředí, přeshraniční spolupráce, účasti a přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí, rozhodovacích procesů a účinných postupů správních a soudních orgánů;

b) řešení dopadů vysychání Aralského jezera na životní prostředí, mimo jiné podporou regionálních opatření;

c) vývoje systému monitorování životního prostředí;

d) ozeleňování měst;

e) kvality ovzduší;

f) kvality vody a hospodaření s vodními zdroji, včetně zvládání povodňových rizik, nedostatku vody a sucha;

g) nakládání se zdroji a odpady;

h) účinného využívání zdrojů, zeleného a oběhového hospodářství;

i) ochrany přírody, včetně lesnictví, vymezení sítě chráněných oblastí a zachování biologické rozmanitosti;

j) průmyslového znečištění a průmyslových rizik a

k) nakládání s chemickými látkami.

2. Cílem spolupráce je rovněž začlenění problematiky životního prostředí do jiných oblastí politik, než je politika ochrany životního prostředí, s cílem přispět k provádění Agendy OSN pro udržitelný rozvoj 2030.

ČLÁNEK 292

Integrace životního prostředí do jiných odvětví

1. Strany zintenzivní svou spolupráci na regionální úrovni a při provádění příslušných mnohostranných environmentálních dohod.

2. Strany si vyměňují zkušenosti s podporou integrace problematiky životního prostředí do dalších odvětví, včetně výměny osvědčených postupů, zvyšování informovanosti a odborné způsobilosti, environmentálního vzdělávání a zvyšování informovanosti v oblastech uvedených v této kapitole.

3. Strany podporují navázání a rozvoj spolupráce mezi vědeckými institucemi, které provádějí činnosti v oblasti životního prostředí, a zejména podporují zásady oběhového hospodářství, jakož i racionální a udržitelné využívání přírodních zdrojů.

ČLÁNEK 293

Obecné cíle spolupráce v oblasti změny klimatu

Strany rozvíjejí a posilují svou spolupráci v boji proti změně klimatu a přizpůsobování se této změně s cílem přispět k dosažení cílů Pařížské dohody o změně klimatu. Spolupráce vezme v úvahu zájmy každé strany na základě rovnosti a oboustranného prospěchu, jakož i provázanosti, jež existuje mezi dvoustrannými a mnohostrannými závazky v této oblasti.

ČLÁNEK 294

Spolupráce v oblasti změny klimatu na domácí, regionální a mezinárodní úrovni

Spolupráce podpoří opatření na domácí, regionální a mezinárodní úrovni, mimo jiné v těchto oblastech:

a) zmírňování změny klimatu;

b) přizpůsobování se změně klimatu;

c) odvrácení, minimalizace a řešení nepříznivých účinků změny klimatu;

d) tržní a netržní mechanismy pro řešení změny klimatu;

e) podpora nových, inovativních, bezpečných a udržitelných nízkouhlíkových a adaptačních technologií;

f) provádění Pařížské dohody o změně klimatu;

g) začleňování problematiky klimatu do obecných a odvětvových politik a

h) zvyšování povědomí, školení a odborná příprava.

ČLÁNEK 295

Spolupráce v oblasti změny klimatu

1. Strany mimo jiné:

a) vyměňují si informace a odborné znalosti;

b) provádějí společné výzkumné činnosti a vyměňují si informace o čistších a k životnímu prostředí šetrných technologiích a

c) provádějí společné činnosti na regionální a mezinárodní úrovni, a to i v souvislosti s mnohostrannými dohodami o životním prostředí ratifikovanými stranami, jako je Rámcová úmluva Organizace spojených národů o změně klimatu z roku 1992 a Pařížská dohoda o změně klimatu.

2. Tato spolupráce zahrnuje mimo jiné:

a) opatření na posílení schopnosti přijímat účinná opatření v oblasti klimatu;

b) vypracování dlouhodobých strategií a akčních plánů nízkoemisního rozvoje;

c) vypracování posouzení rizik a hodnocení zranitelnosti v oblasti změny klimatu;

d) rozvoj znalostí a správní kapacity pro přizpůsobení se změně klimatu a její zmírňování;

e) určení a rozvoj priorit a opatření v oblasti přizpůsobení se změně klimatu, včetně opatření k začlenění změny klimatu do rozvojového úsilí, plánů, politik a programování;

f) provádění dlouhodobých opatření ke zmírnění změny klimatu snížením emisí skleníkových plynů;

g) opatření ke snížení rizika katastrof, jejich zvládání a připravenosti na mimořádné situace v souvislosti s klimatem;

h) opatření k přípravě na obchodování s uhlíkem v rámci Pařížské dohody o změně klimatu;

i) opatření na podporu přenosu technologií;

j) opatření na začlenění problematiky klimatu do odvětvových politik a

k) opatření týkající se látek, které poškozují ozonovou vrstvu, a fluorovaných plynů.

3. Strany podporují meziregionální a vnitroregionální spolupráci.

ČLÁNEK 296

Obecné cíle spolupráce v politice v oblasti průmyslu a podnikání

Strany se vynasnaží rozšířit a posílit svou spolupráci v rámci politiky v oblasti průmyslu a podnikání, čímž pro všechny hospodářské subjekty zlepší podnikatelské prostředí, se zvláštním důrazem na malé a střední podniky.

ČLÁNEK 297

Spolupráce v politice v oblasti průmyslu a podnikání

Spolupráce v politice v oblasti průmyslu a podnikání zahrnuje:

a) výměnu informací a osvědčených postupů na podporu politik v oblasti podnikání a rozvoje malých a středních podniků;

b) výměnu informací a osvědčených postupů v oblasti produktivity a účinnosti využívání zdrojů, včetně snížení spotřeby energie a čistší výroby;

c) výměnu informací a osvědčených postupů s cílem posílit sociální odpovědnost podniků a průmyslu v rámci udržitelného rozvoje a dodržování lidských práv;

d) veřejná podpůrná opatření pro průmyslová odvětví na základě požadavků WTO a jiných mezinárodních pravidel platných pro strany;

e) výměnu informací a osvědčených postupů za účelem rozvoje politiky inovací prostřednictvím komercializace výsledků výzkumu a vývoje (včetně nástrojů podpory pro rozběh nových podniků založených na technologiích), rozvoje klastrů a přístupu k financování;

f) podporu podnikatelských iniciativ a průmyslové spolupráce mezi podniky Evropské unie a Republiky Uzbekistán;

g) podporu příznivějšího podnikatelského prostředí s cílem posílit růstový potenciál, obchod a investiční příležitosti a

h) navázání úzkých kontaktů mezi podnikateli stran a organizace obchodních misí, pořádání obchodních fór, prezentací, kulatých stolů, účasti na výstavách a veletrzích v Evropské unii a v Republice Uzbekistán.

ČLÁNEK 298

Právo obchodních společností

1. Strany uznávají význam účinného souboru pravidel a postupů v oblasti práva obchodních společností, správy a řízení obchodních společností, účetnictví a auditů ve funkčním tržním hospodářství s předvídatelným a transparentním podnikatelským prostředím a zdůrazňují význam podpory sbližování právních předpisů v této oblasti.

2. Strany spolupracují na:

a) výměně osvědčených postupů pro zajištění snadné a transparentní dostupnosti informací o organizaci a zastupování zapsaných společnosti a přístupu k nim;

b) dalším rozvíjení politiky správy a řízení obchodních společností v souladu s mezinárodními standardy, zejména standardy OECD;

c) dalším provádění a důsledném uplatňování mezinárodních standardů účetního výkaznictví v konsolidovaných účetních závěrkách kotovaných společností;

d) účetních pravidlech a finančním výkaznictví, včetně malých a středních podniků;

e) regulaci a dohledu nad auditorskými činnostmi a

f) mezinárodních auditorských standardech a etických kodexech, jako je etický kodex Mezinárodní federace účetních s cílem zlepšit odbornou úroveň auditorů prostřednictvím dodržování standardů a etických norem profesními organizacemi, auditorskými firmami a auditory.

ČLÁNEK 299

Bankovnictví, pojišťovnictví a ostatní finanční služby

1. Strany uznávají význam účinných právních předpisů a postupů v oblasti finančních služeb a mohou spolupracovat s těmito cíli:

a) zlepšit regulaci finančních služeb;

b) zajistit účinnou a přiměřenou ochranu práv investorů a spotřebitelů finančních služeb, zejména v souvislosti s rozvojem trhů s cennými papíry;

c) podporovat spolupráci mezi různými aktéry finančního systému, včetně regulačních orgánů a orgánů dohledu, a

d) podporovat nezávislý a účinný dohled.

2. Strany podporují sbližování právních předpisů s uznávanými mezinárodními standardy pro zdravé finanční systémy.

ČLÁNEK 300

Obecné cíle spolupráce v oblasti digitální ekonomiky a společnosti

Strany podporují spolupráci v oblasti rozvoje digitální ekonomiky a společnosti ve prospěch občanů a podniků prostřednictvím široké dostupnosti informačních a komunikačních technologií (IKT) a lepší kvality elektronických služeb za dostupné ceny, zejména v oblasti obchodu a elektronického obchodu, zdravotnictví a vzdělávání, jakož i veřejné správy a správy obecně. Cílem této spolupráce je podpora rozvoje hospodářské soutěže na trzích informačních a komunikačních technologií, otevřenost těchto trhů a podněcování investic v tomto odvětví.

ČLÁNEK 301

Obecná spolupráce v oblasti digitální ekonomiky a společnosti

Tato spolupráce se týká mimo jiné těchto oblastí:

a) výměny informací a osvědčených postupů při provádění vnitrostátních digitálních strategií v oblastech informačních technologií, telekomunikací, elektronické veřejné správy a digitální ekonomiky, mimo jiné včetně iniciativ zaměřených na podporu širokopásmového přístupu, zlepšení pravidel pro přeshraniční přenos údajů a bezpečnost sítí a rozvoj veřejných on-line služeb, a

b) výměny informací, osvědčených postupů a zkušeností na podporu rozvoje komplexního předpisového rámce pro elektronické komunikace, včetně nezávislých vnitrostátních regulačních orgánů, na podporu lepšího využívání zdrojů spektra a na podporu interoperability infrastruktury elektronických komunikací mezi stranami.

ČLÁNEK 302

Spolupráce regulačních orgánů v oblasti digitální ekonomiky a společnosti

Strany podporují spolupráci mezi regulačními orgány v Evropské unii a v Republice Uzbekistán v oblasti telekomunikací, informačních technologií (IT), elektronické veřejné správy a digitální ekonomiky.

ČLÁNEK 303

Obecné cíle spolupráce v oblasti cestovního ruchu

Strany se vynasnaží spolupracovat v oblasti cestovního ruchu s cílem posílit rozvoj konkurenceschopného a udržitelného odvětví cestovního ruchu jakožto zdroje hospodářského růstu, posilování odpovědnosti, zvyšování zaměstnanosti, vzdělávání a devizových příjmů.

ČLÁNEK 304

Zásady spolupráce v oblasti udržitelného cestovního ruchu

Spolupráce v oblasti cestovního ruchu je založena na zásadách udržitelného cestovního ruchu:

a) respektování integrity a zájmů místních společenství zejména na venkově;

b) významu zachování kulturního, historického a přírodního dědictví

c) pozitivní rovnováze mezi cestovním ruchem a ochranou životního prostředí a

d) sociální odpovědnosti cestovního ruchu, a to i ve vztahu k místním komunitám.

ČLÁNEK 305

Spolupráce v oblasti cestovního ruchu

Spolupráce v oblasti cestovního ruchu může zahrnovat mimo jiné:

a) výměnu informací a obchodních postupů týkajících se statistiky, norem a investic do cestovního ruchu, inovativních technologií, nových požadavků trhu a využívání památek kulturního dědictví pro turistické účely;

b) podporu modelů udržitelného a odpovědného rozvoje cestovního ruchu a výměnu osvědčených postupů, zkušeností a know-how;

c) výměnu informací a osvědčených postupů v oblasti odborné přípravy a rozvoje dovedností v oblasti cestovního ruchu a

d) lepší kontakty mezi soukromými a veřejnými zúčastněnými stranami odpovědnými za odvětví cestovního ruchu, jakož i se zúčastněnými stranami z řad komunit v Evropské unii a v Republice Uzbekistán.

ČLÁNEK 306

Obecné cíle spolupráce v oblasti zemědělství a rozvoje venkova

Strany spolupracují na podpoře rozvoje zemědělství a venkova, zejména prostřednictvím výměny znalostí a osvědčených postupů a postupného sbližování politik a právních předpisů v oblastech zájmu obou stran.

ČLÁNEK 307

Spolupráce v oblasti zemědělství a rozvoje venkova

Spolupráce mezi stranami v oblasti zemědělství a rozvoje venkova zahrnuje mimo jiné:

a) usnadňování vzájemného porozumění zemědělské politice a politice rozvoje venkova;

b) výměnu osvědčených postupů při posilování správních kapacit na ústřední a místní úrovni při plánování, hodnocení a provádění politik;

c) podporu modernizace a udržitelnosti zemědělské produkce, včetně modernizace posklizňových metod;

d) sdílení znalostí a osvědčených postupů v souvislosti s politikami rozvoje venkova s cílem napomoci vytváření hospodářského blahobytu venkovských komunit a diverzifikace jejich hospodářské činnosti;

e) zvyšování konkurenceschopnosti v zemědělství, jakož i účinnosti a transparentnosti trhů;

f) podporu politik zajišťování jakosti a jejich kontrolních mechanismů, zejména pokud jde o zeměpisná označení a ekologické zemědělství;

g) šíření znalostí a rozšiřování služeb pro zemědělské producenty;

h) výměnu zkušeností s politikami týkajícími se udržitelného rozvoje zemědělského podnikání a zpracování a distribuce zemědělských produktů;

i) podporu spolupráce mezi podnikateli v odvětvích zájmu obou stran a

j) podporu obchodu se zemědělskými produkty.

ČLÁNEK 308

Obecné cíle spolupráce v oblasti těžby a surovin

Strany rozvinou a posílí svou spolupráci v oblasti těžby nerostů a produkce surovin s cílem napomoci vzájemnému porozumění, zlepšit podnikatelské prostředí, vyměňovat si informace a spolupracovat na neenergetických otázkách souvisejících zejména s bezpečným a udržitelným průzkumem a těžbou kovových rud a nekovových průmyslových nerostných surovin.

ČLÁNEK 309

Spolupráce v oblasti těžby a surovin

Spolupráce v oblasti těžby a surovin zahrnuje mimo jiné:

a) výměnu informací o vývoji v jejich těžebním a surovinovém odvětví;

b) výměnu informací o záležitostech týkajících se obchodu se surovinami s cílem podporovat vzájemné výměny;

c) výměnu informací a osvědčených postupů týkajících se udržitelného rozvoje těžebního průmyslu, včetně používání čistých technologií v těžebních procesech;

d) výměnu informací a osvědčených postupů ve vztahu k zachování ochrany zdraví a bezpečnosti pracovníků v těžebním průmyslu a

e) spolupráci v oblasti výzkumu a inovací prostřednictvím stávajících nástrojů financování za účelem rozvoje společných vědeckých a technologických iniciativ.

ČLÁNEK 310

Obecné cíle spolupráce v oblasti výzkumu a inovací

Strany podporují spolupráci vědeckého výzkumu, technologického vývoje a inovací na základě společného zájmu, oboustranného prospěchu a pokud možno vzájemnosti a v souladu se svými vnitřními pravidly a předpisy. Cílem spolupráce je podpora sociálního a hospodářského rozvoje, řešení globálních a regionálních společenských výzev, dosažení vědecké excelence, podpora integrity výzkumu a posilování vztahů mezi stranami.

ČLÁNEK 311

Spolupráce v oblasti výzkumu a inovací

Spolupráce v oblasti výzkumu a inovací zahrnuje mimo jiné:

a) politické dialogy a výměnu informací a osvědčených postupů týkajících se nástrojů na podporu výzkumu a inovací;

b) usnadnění přístupu k příslušným výzkumným a inovačním programům, výzkumným infrastrukturám a zařízením, vědeckým publikacím a vědeckým údajům každé strany;

c) posilování výzkumné kapacity výzkumných subjektů a univerzit v Republice Uzbekistán a případně usnadnění účasti výzkumných subjektů Republiky Uzbekistán na rámcovém programu pro výzkum a inovace Evropské unie a na vnitrostátních iniciativách členských států Evropské unie;

d) podporu spolupráce v prenormativním výzkumu a normalizaci;

e) podporu sítí a vazeb mezi vysokoškolskými, výzkumnými a inovačními institucemi obou stran;

f) organizaci činností odborné přípravy a programů mobility pro vědce, výzkumné pracovníky a další pracovníky podílející se na výzkumných a inovačních činnostech na obou stranách v koordinaci s jejich příslušnými programy v oblasti vysokoškolského a odborného vzdělávání;

g) prosazování společných zásad spravedlivého a rovnocenného nakládání s právy duševního vlastnictví ve výzkumných a inovačních projektech;

h) podporu komercializace výsledků společných výzkumných a inovačních projektů;

i) výměnu informací a osvědčených postupů v oblasti nástrojů podpory pro rozběh nových podniků založených na technologiích, rozvoje klastrů a přístupu k financování;

j) usnadňování přístupu nových technologií na domácí trhy stran;

k) podporu programů sociálních a veřejných inovací, které se zaměřují na zlepšení sociálního rozvoje regionů, a zejména kvality života občanů, a

l) v rámci platných právních předpisů usnadňování volného pohybu výzkumných a vědeckých pracovníků, odborníků, studentů a podnikatelů kteří se účastní činností upravených touto dohodou, a přeshraničního pohybu zboží určeného pro použití při těchto činnostech.

ČLÁNEK 312

Podpora činností v oblasti výzkumu a inovací

Strany podporují na dobrovolném základě tyto činnosti, do nichž jsou zapojeny vládní organizace, veřejná a soukromá výzkumná střediska, vysokoškolské instituce, inovační agentury a sítě, jakož i další zúčastněné strany, včetně malých a středních podniků:

a) společné výzkumné a inovační akce, včetně tematických sítí, v oblastech společného zájmu;

b) společné iniciativy zaměřené na zvýšení povědomí o programech v oblasti vědy, technologií, inovací a budování kapacit a o možnostech účasti na programech druhé strany;

c) společná setkání a pracovní semináře zaměřené na výměnu informací, osvědčených postupů a určení oblastí společného výzkumu;

d) vzájemně uznávané posuzování a hodnocení spolupráce v oblasti vědy a inovací a šíření příslušných výsledků;

e) společné úsilí o posílení mobility studentů, výzkumných pracovníků a pracovníků v oblastech společného zájmu a

f) jiné formy spolupráce v oblasti výzkumu a inovací, mimo jiné prostřednictvím regionálních přístupů a iniciativ Evropské unie, na základě vzájemné dohody.

HLAVA VI

DALŠÍ OBLASTI SPOLUPRÁCE

ČLÁNEK 313

Ochrana spotřebitelů

Strany uznávají význam zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitele a za tímto účelem usilují o spolupráci v oblasti spotřebitelské politiky. Tato spolupráce v maximální možné míře zahrnuje:

a) výměnu informací a osvědčených postupů ohledně jejich rámců na ochranu spotřebitele, včetně informací o právních předpisech na ochranu spotřebitele, bezpečnosti spotřebních výrobků, odškodnění spotřebitelů a vymáhání právních předpisů na ochranu spotřebitele;

b) podporu rozvoje nezávislých spotřebitelských sdružení a kontaktů mezi zástupci spotřebitelů a

c) výměnu informací a podporu společných činností mezi spotřebitelskými subjekty obou stran s výhradou jejich vzájemné dohody.

ČLÁNEK 314

Obecná spolupráce v oblasti zaměstnanosti, sociální politiky a rovných příležitostí

1. S ohledem na Agendu OSN pro udržitelný rozvoj 2030 a cíl udržitelného rozvoje č. 8 o plné zaměstnanosti a důstojné práci strany uznávají, že plná a produktivní zaměstnanost a důstojná práce pro všechny jsou klíčovým předpokladem udržitelného rozvoje.

2. Strany posilují vzájemný dialog a spolupráci při prosazování agendy důstojné práce MOP, politiky zaměstnanosti, životních a pracovních podmínek, bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, sociálního dialogu, sociální ochrany, sociálního začleňování, rovnosti žen a mužů a zákazu diskriminace, a tím přispívají ke vzniku nových a lepších pracovních míst, lepší sociální soudržnosti, k udržitelnému rozvoji, lepší kvalitě života a životní úrovni.

3. Strany usilují o posílení spolupráce v otázkách důstojné práce, zaměstnanosti a sociální politiky na všech příslušných fórech a ve všech příslušných organizacích.

4. Každá strana předchází veškerým formám nucené nebo dětské práce a vymýtí je.

ČLÁNEK 315

Úmluvy MOP a zapojení zúčastněných stran

1. Strany znovu potvrzují svůj závazek provádět úmluvy MOP, jichž jsou stranami, a podporovat další přistoupení. Znovu potvrzují svůj závazek zasazovat se o účinný systém inspekcí práce v souladu s normami MOP, jakož i účinné donucovací mechanismy a přístup k právní ochraně.

2. Strany v souladu s Deklarací MOP o základních principech a právech v práci z roku 1998 a Deklarací MOP o sociální spravedlnosti pro spravedlivou globalizaci z roku 2008 podporují zapojení všech příslušných zúčastněných stran, zejména sociálních partnerů, do rozvoje jejich sociální politiky a do spolupráce mezi Evropskou unií a Republikou Uzbekistán podle této dohody.

ČLÁNEK 316

Další spolupráce v oblasti zaměstnanosti, sociální politiky a rovných příležitostí

Spolupráce v oblasti zaměstnanosti, sociální politiky a rovných příležitostí založená na výměně informací a osvědčených postupů může zahrnovat záležitosti v rámci následujících oblastí:

a) zlepšení životní úrovně a posílení sociální soudržnosti a inkluzivních trhů práce a integrace zranitelných osob;

b) podporu většího počtu a lepších pracovních míst s důstojnými pracovními podmínkami, zejména s cílem omezit neformální ekonomiku a neformální zaměstnávání a zlepšit životní podmínky;

c) zlepšování pracovních podmínek, zejména ochrany a prosazování pracovních práv, jako je prevence a odstranění jakýchkoli forem nucené nebo dětské práce a moderních forem otroctví, jakož i zlepšení úrovně ochrany zdraví a bezpečnosti při práci;

d) posilování rovnosti žen a mužů podporou účasti žen na sociálním a ekonomickém životě a zajištěním rovných příležitostí pro ženy a muže v zaměstnání, vzdělávání, odborné přípravě, hospodářství, společnosti a při rozhodování;

e) boj proti diskriminaci v zaměstnávání a sociálních věcech v souladu se závazky stran vyplývajících z mezinárodních norem a úmluv;

f) zvýšení úrovně sociální ochrany pro všechny a modernizace systémů sociální ochrany, pokud jde o kvalitu, přiměřenost, dostupnost a finanční udržitelnost, a

g) zvyšování účasti sociálních partnerů a podporu sociálního dialogu, mimo jiné prostřednictvím posilování kapacity sociálních partnerů.

ČLÁNEK 317

Spolupráce na odpovědném řízení dodavatelských řetězců

1. Strany uznávají význam odpovědného řízení dodavatelských řetězců prostřednictvím odpovědného chování podniků a postupů sociální odpovědnosti podniků a zajištěním příznivého prostředí. Každá strana podporuje šíření a využívání příslušných mezinárodních nástrojů, jako jsou pokyny OECD pro nadnárodní společnosti[1], Tripartitní deklarace MOP o principech týkajících se nadnárodních společností a sociální politiky[2], iniciativa OSN Global Compact[3] a obecné zásady v oblasti podnikání a lidských práv[4].

2. Strany si vyměňují informace a osvědčené postupy a případně spolupracují s druhou stranou, a to na regionální i mezinárodní úrovni, v otázkách, na něž se vztahuje tento článek.

ČLÁNEK 318

Obecné cíle spolupráce v oblasti zdraví

Strany rozvíjejí svou spolupráci v oblasti veřejného zdraví v zájmu zvyšování úrovně ochrany zdraví lidí a s cílem podporovat rovné příležitosti v oblasti zdraví, v souladu se společnými hodnotami a zásadami v oblasti zdraví jako předpokladu udržitelného rozvoje a hospodářského růstu.

---

1 Přijaté dne 21. června 1976 jako součást Deklarace o mezinárodních investicích a nadnárodních podnicích.
2 Přijatá v Ženevě dne 16. listopadu 1977.
3 Zahájená v New Yorku dne 26. července 2000.
4 Potvrzené rezolucí Rady OSN pro lidská práva 17/4 ze dne 16. června 2011.

ČLÁNEK 319

Spolupráce v oblasti zdraví

Spolupráce v oblasti zdraví se zaměří na prevenci a kontrolu přenosných a nepřenosných nemocí, mimo jiné prostřednictvím výměny informací o zdraví, podpory zdraví ve všech politikách, spolupráce s mezinárodními organizacemi, zejména se Světovou zdravotnickou organizací (dále jen „WHO“), a podpory provádění mezinárodních dohod v oblasti zdraví, jako je Rámcová úmluva WHO o kontrole tabáku[1] a Mezinárodní zdravotnické předpisy WHO[2].

ČLÁNEK 320

Spolupráce v boji proti drogám, psychotropním látkám a jejich prekursorům

1. Strany mají v úmyslu vyměňovat si v dohodnutém časovém rámci své zkušenosti s přípravou a prováděním protidrogové politiky ve Střední Asii.

2. Evropská unie hodlá v dohodnutém časovém rámci poskytnout Republice Uzbekistán pomoc při vývoji vhodných systémů včasného varování a hodnocení rizik nových psychoaktivních látek za účelem ochrany veřejného zdraví.

[1] Uzavřená v Ženevě dne 21. května 2003.
[2] Přijaté Světovým zdravotnickým shromážděním WHO dne 23. května 2005.

3. Evropská unie v dohodnutém časovém rámci posílí svou koordinaci s Republikou Uzbekistán, pokud jde o vyvážený a integrovaný přístup k drogovým otázkám za účelem poskytování programů odborné přípravy, které by mohly být relevantní pro boj proti obchodu s drogami v kyberprostoru.

ČLÁNEK 321

Spolupráce v oblasti vzdělávání, odborné přípravy a mládeže

1. Strany spolupracují v oblasti vzdělávání a odborné přípravy s cílem podporovat celoživotní učení, spolupráci a transparentnost na všech úrovních vzdělávání a odborné přípravy, se zvláštním zaměřením na odborné a vysokoškolské vzdělávání.

2. Spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy se soustředí mimo jiné na tyto oblasti:

a) podporu celoživotního učení, které je hlavním předpokladem růstu a zaměstnanosti a umožňuje občanům plnohodnotnou účast na životě společnosti;

b) modernizaci systémů vzdělávání a odborné přípravy, včetně budování kapacit, systémů odborné přípravy a rekvalifikace pro úředníky veřejné správy, a zvyšování kvality a relevance vzdělávání a zlepšování jeho dostupnosti ve všech vzdělávacích stupních od předškolního vzdělávání a péče až po terciární vzdělávání;

c) podporu konvergence a koordinovaných reforem v oblasti vysokoškolského a odborného vzdělávání;

d) posílení mezinárodní akademické spolupráce s cílem zvýšit účast na programech spolupráce Evropské unie a zlepšení mobility studentů, zaměstnanců a výzkumných pracovníků;

e) posílení vazeb mezi odvětvím vzdělávání a trhem práce;

f) další rozvoj vnitrostátního rámce kvalifikací s cílem zlepšit transparentnost a uznávání kvalifikací a schopností ve vysokoškolském vzdělávání a v odborném vzdělávání a přípravě;

g) posílení spolupráce za účelem dalšího rozvoje odborného vzdělávání a přípravy s přihlédnutím k osvědčeným postupům v Evropské unii;

h) podporu internacionalizace univerzit v Republice Uzbekistán při současném zajištění kvalitního vzdělávání a příslušných podmínek;

i) podporu investic do vzdělávání v Republice Uzbekistán a

j) podporu spolupráce při vytváření vzdělávacích a adaptačních středisek a středisek odborné přípravy v různých oblastech na území Republiky Uzbekistán.

3. Strany rovněž spolupracují ve vztahu k mládeži, jež si klade za cíl:

a) posílit spolupráci a výměny v oblasti politiky mládeže a neformálního vzdělávání mladých lidí a pracovníků s mládeží;

b) usnadňovat aktivní zapojení všech mladých lidí do života společnosti;

c) podporovat mobilitu mladých lidí a pracovníků s mládeží jakožto prostředek prospěšný pro mezikulturní dialog a získávání znalostí, dovedností a schopností vně formálního vzdělávacího systému, včetně dobrovolnické mobility, a

d) podporovat spolupráci mezi mládežnickými organizacemi na podporu občanské společnosti.

ČLÁNEK 322

Spolupráce v oblasti kultury

1. Strany přijmou vhodná opatření na podporu kulturních výměn, společných iniciativ v různých kulturních a kreativních oblastech a na výměnu osvědčených postupů v oblasti odborné přípravy a budování kapacit umělců, kulturních a kreativních pracovníků a organizací.

2. Strany spolupracují v rámci mnohostranných mezinárodních smluv a mezinárodních organizací, mimo jiné i v rámci UNESCO, s cílem podporovat kulturní rozmanitost a zachovávat a zhodnocovat kulturní a historické dědictví.

ČLÁNEK 323

Spolupráce v oblasti mediální a audiovizuální politiky

1. Strany podporují spolupráci v oblasti mediální a audiovizuální politiky, zejména prostřednictvím výměny informací a osvědčených postupů týkajících se mediální a audiovizuální politiky a vzdělávání novinářů a dalších pracovníků ve sdělovacích prostředcích, kinematografii a audiovizuálních prostředcích.

2. Strany spolupracují na posílení nezávislosti a profesionality sdělovacích prostředků na základě norem stanovených v příslušných mezinárodních úmluvách, včetně úmluv UNESCO a Rady Evropy, je-li to vhodné.

3. Strany spolupracují na mezinárodních fórech, jako je UNESCO.

ČLÁNEK 324

Spolupráce v oblasti sportu a tělesné aktivity

Strany podporují spolupráci v oblasti sportu a tělesné aktivity s cílem rozvoje zdravého životního stylu, řádné správy a sociálních a vzdělávacích hodnot sportu a v zájmu boje proti hrozbám pro sport, jako je například doping, manipulace s výsledky zápasů, rasismus a násilí. Tato spolupráce zahrnuje zejména výměnu informací a osvědčených postupů.

ČLÁNEK 325

Spolupráce v nouzových situacích a civilní ochraně

1. Strany spolupracují na zlepšování činností v oblasti prevence, zmírňování, připravenosti, reakce a obnovy s cílem snížit dopad přírodních katastrof a katastrof způsobených člověkem a zvýšit odolnost svých společností a infrastruktury. Strany spolupracují na vhodné úrovni s cílem zlepšit řízení rizika katastrof.

2. Strany usilují o výměnu informací a odborných znalostí a o provádění společných činností, je-li to vhodné a s výhradou dostupnosti dostatečných zdrojů.

ČLÁNEK 326

Spolupráce v oblasti regionálního rozvoje

Strany podpoří vzájemné porozumění a dvoustrannou spolupráci v oblasti regionální rozvojové politiky, včetně způsobů formulování a provádění regionálních politik, víceúrovňové správy věcí veřejných a partnerství, se zvláštním důrazem na rozvoj znevýhodněných oblastí a územní spolupráci, s cílem zlepšovat životní podmínky, podporovat hospodářskou, sociální a územní soudržnost a posilovat výměnu informací a zkušeností mezi celostátními, regionálními a místními orgány a zapojení sociálně-ekonomických aktérů a občanské společnosti.

ČLÁNEK 327

Regionální politika a přeshraniční spolupráce.

Strany podporují a posilují zapojení místních a regionálních orgánů do regionální politické spolupráce a přeshraniční spolupráce s cílem podpořit vzájemné porozumění a výměnu informací, vypracovat opatření na budování kapacit, podpořit vytváření příslušných struktur a legislativního rámce a posílit přeshraniční hospodářské a podnikatelské sítě.

ČLÁNEK 328

Přeshraniční spolupráce v jiných oblastech

Strany dále posilují a povzbuzují rozvoj přeshraniční spolupráce v dalších oblastech, které jsou předmětem této dohody, jako je obchod, doprava, energetika, vodohospodářství, životní prostředí, klima, digitální ekonomika, kultura, vzdělávání, výzkum a cestovní ruch.

ČLÁNEK 329

Spolupráce mezi regiony

Strany podporují spolupráci mezi regiony členských států Evropské unie a regiony Republiky Uzbekistán.

ČLÁNEK 330

Provádění a budování kapacit

1. Strany se domnívají, že důležitým aspektem posilování vazeb mezi Republikou Uzbekistán a Evropskou unií je postupné sbližování právních předpisů Republiky Uzbekistán s právními předpisy Evropské unie v konkrétních oblastech, jichž se týká tato dohoda.

2. Tato spolupráce se zaměří mimo jiné na rozvoj správní a institucionální kapacity Republiky Uzbekistán v rozsahu nezbytném k provádění této dohody, provádění nezbytných strukturálních reforem a sbližování právních předpisů.

3. Evropská unie se snaží poskytnout Republice Uzbekistán technickou pomoc při provádění těchto opatření, mimo jiné prostřednictvím:

a) výměny odborníků;

b) včasného poskytování informací, zejména o dotčených právních předpisech;

c) organizace seminářů a

d) odborné přípravy.

HLAVA VII

FINANČNÍ A TECHNICKÁ SPOLUPRÁCE

ČLÁNEK 331

Finanční a technická pomoc

1. K dosažení cílů této dohody může Republika Uzbekistán obdržet finanční pomoc od Evropské unie ve formě grantů a půjček, případně ve spolupráci s Evropskou investiční bankou a dalšími mezinárodními finančními institucemi. Republika Uzbekistán může rovněž obdržet technickou pomoc.

2. Finanční pomoc může být poskytnuta v souladu s příslušnými nástroji Evropské unie pro financování vnější činnosti. Na financování ze strany Evropské unie se použijí finanční nařízení[1] a prováděcí pravidla[2].

3. Finanční pomoc bude vycházet z ročních akčních programů, které zavede Evropská unie po konzultaci s Republikou Uzbekistán.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. EU L 298, 26.10.2012, s. 1).

[2] Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (Úř. věst. EU L 362, 31.12.2012, s. 1).

4. Evropská unie a Republika Uzbekistán mohou programy a projekty spolufinancovat. Strany koordinují programy a projekty o finanční a technické spolupráci a vyměňují si informace o všech zdrojích pomoci.

5. V zájmu zajištění zásady transparentnosti procesu finanční a technické pomoci Evropské unie Uzbekistánu poskytuje Evropská unie příslušným orgánům Republiky Uzbekistán pravidelně informace o výdajích v rámci každého programu a projektu přidělených Republice Uzbekistán v rámci dvoustranných programů Evropské unie.

6. Při poskytování finanční pomoci Evropské unie Republice Uzbekistán se vychází z účinnosti pomoci ve smyslu Pařížské deklarace OECD o účinnosti pomoci, přijaté dne 2. března 2005, rámcové strategie reformy technické spolupráce Evropské unie, zpráv Evropského účetního dvora a zkušeností získaných během provádění ukončených i probíhajících programů spolupráce Evropské unie v Republice Uzbekistán.

ČLÁNEK 332

Obecné zásady

1. Strany provedou finanční pomoc v souladu se zásadami řádného finančního řízení a transparentnosti a spolupracují při ochraně finančních zájmů Evropské unie a Republiky Uzbekistán. Strany přijmou účinná opatření pro předcházení podvodům, korupci a jiným protiprávním jednáním poškozujícím finanční zájmy Evropské unie a Republiky Uzbekistán a pro boj proti nim.

2. Aniž je dotčeno přímé uplatňování odstavce 3, každá další dohoda nebo finanční nástroj, které strany mezi sebou uzavřou během provádění této dohody, stanoví zvláštní ustanovení o finanční spolupráci, která se vztahují na kontroly na místě, inspekce, kontroly a opatření proti podvodům, včetně těch, které provádějí Evropský účetní dvůr a Evropský úřad pro boj proti podvodům (dále jen „OLAF“).

3. Granty a jiné rozvojové projekty financované Evropskou unií prováděné v Republice Uzbekistán a související služby a dodávky nepodléhají v Republice Uzbekistán daním, clům a podobným poplatkům podle postupu stanoveného právními předpisy Republiky Uzbekistán.

ČLÁNEK 333

Koordinace dárců

Za účelem optimálního využití dostupných zdrojů každá strana zajistí, aby příspěvky Evropské unie byly poskytovány v úzké koordinaci s příspěvky z jiných zdrojů, třetích zemí a mezinárodních finančních institucí. Za tímto účelem si strany pravidelně vyměňují informace o všech zdrojích pomoci. Finanční pomoc Evropské unie může být spolufinancována Republikou Uzbekistán.

ČLÁNEK 334

Prevence a komunikace

Pokud je Republika Uzbekistán pověřena vynakládáním finančních prostředků Evropské unie nebo je příjemcem finančních prostředků Evropské unie v rámci přímého řízení, přijmou příslušné orgány Republiky Uzbekistán veškerá vhodná opatření k prevenci nesrovnalostí, podvodů, korupce a jiných protiprávních činností ke škodě finančních prostředků Evropské unie a případně finančních prostředků Republiky Uzbekistán na spolufinancování. Příslušné orgány Republiky Uzbekistán neprodleně předají Evropské komisi a Evropskému úřadu pro boj proti podvodům (dále jen „OLAF“) veškeré informace, které zjistí o domnělých nebo skutečných případech podvodu, korupce nebo jakýchkoli jiných nesrovnalostí, včetně střetu zájmů v souvislosti s finančními prostředky Evropské unie.

ČLÁNEK 335

Spolupráce s úřadem OLAF

1. V rámci této dohody je úřad OLAF oprávněn provádět kontroly a inspekce na místě s cílem zjistit, zda nedošlo k podvodu, korupci nebo jinému protiprávnímu jednání poškozujícímu finanční zájmy Evropské unie v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013[1], nařízením (Euratom, ES) č. 2185/96[2] a nařízením (ES, Euratom) č. 2988/95[3].

2. Kontroly a inspekce na místě připravuje úřad OLAF v úzké spolupráci s příslušnými orgány Republiky Uzbekistán s přihlédnutím k požadavkům právních předpisů Republiky Uzbekistán.

3. Bude-li se některý hospodářský subjekt bránit kontrole nebo inspekci na místě, poskytnou orgány Republiky Uzbekistán úřadu OLAF takovou pomoc, jaká bude zapotřebí k tomu, aby dostál své povinnosti provést kontrolu nebo inspekci na místě.

4. Příslušné orgány Republiky Uzbekistán si na požádání vyměňují informace s úřadem OLAF, které by mohly mít význam pro ochranu finančních zájmů Evropské unie.

---

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. EU L 248, 18.9.2013, s. 1), naposledy pozměněné nařízením (EU, Euratom) 2016/2030 ze dne 26. října 2016 (Úř. věst. EU L 317, 23.11.2016, s. 1).

[2] Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 1).

[3] Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1).

5. Pro předávání osobních údajů se použijí pravidla předávající strany týkající se ochrany osobních údajů.

6. OLAF se může s příslušnými orgány Republiky Uzbekistán dohodnout na další spolupráci v oblasti boje proti podvodům, včetně uzavření správních ujednání.

ČLÁNEK 336

Vyšetřování a trestní stíhání

Příslušné orgány Republiky Uzbekistán zajistí vyšetřování a trestní stíhání podezření na případy a skutečných případů podvodu, korupce a jakéhokoli jiného protiprávního jednání poškozujícího finanční prostředky Evropské unie v souladu s právními předpisy Republiky Uzbekistán. V případě potřeby a na písemnou žádost příslušných orgánů Republiky Uzbekistán je OLAF při plnění tohoto úkolu nápomocen příslušným orgánům Republiky Uzbekistán.

HLAVA VIII

INSTITUCIONÁLNÍ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 337

Rada pro spolupráci

1. Zřizuje se Rada pro spolupráci, která sleduje plnění cílů této dohody a dohlíží na její provádění. Zabývá se veškerými důležitými otázkami, které vzniknou v rámci této dohody, a jakýmikoli dalšími dvoustrannými nebo mezinárodními otázkami společného zájmu.

2. Rada pro spolupráci se schází v pravidelných intervalech, obvykle jednou ročně nebo na základě vzájemné dohody.

3. Rada pro spolupráci je tvořena představiteli stran na ministerské úrovni nebo jejich zástupci. Rada pro spolupráci se schází ve všech nezbytných složeních po vzájemné dohodě. Pokud se Rada pro spolupráci zabývá otázkami souvisejícími s hlavou IV této dohody, skládá se z představitelů Evropské unie a Republiky Uzbekistán odpovědných za obchodní záležitosti.

4. Rada pro spolupráci přijme svůj jednací řád a jednací řád Výboru pro spolupráci.

5. Radě pro spolupráci střídavě předsedá zástupce Evropské unie a zástupce Republiky Uzbekistán.

6. Rada pro spolupráci má pravomoc přijímat rozhodnutí a vydávat vhodná doporučení, jak je stanoveno v této dohodě a v souladu s jejím jednacím řádem. V oblasti působnosti hlav I, II, III, V, VI, VII, VIII a IX této dohody má Rada pro spolupráci pravomoc přijímat rozhodnutí a vydávat doporučení po vzájemné dohodě stran. Rozhodnutí jsou pro strany závazná a strany přijmou veškerá nezbytná opatření k jejich provedení.

7. Rada pro spolupráci může na Výbor pro spolupráci přenést kteroukoli ze svých funkcí, včetně pravomoci přijímat závazná rozhodnutí.

ČLÁNEK 338

Výbor pro spolupráci

1. Zřizuje se Výbor pro spolupráci, který je nápomocen Radě pro spolupráci při plnění jejích povinností.

2. Výbor pro spolupráci je odpovědný za obecné provádění této dohody.

3. Výboru pro spolupráci střídavě předsedá zástupce Evropské unie a zástupce Republiky Uzbekistán.

4. Výbor pro spolupráci se skládá ze zástupců stran na úrovni vyšších úředníků, nebo jak stanoví každá strana.

5. Výbor pro spolupráci se může scházet ve zvláštním složení, aby se zabýval všemi otázkami souvisejícími s hlavou IV této dohody. Pokud se Výbor pro spolupráci zabývá otázkami souvisejícími s hlavou IV této dohody, skládá se ze zástupců každé strany odpovědných za obchodní záležitosti.

6. Výbor pro spolupráci se schází jednou ročně nebo na základě vzájemné dohody v den a s programem jednání předem dohodnutým stranami, střídavě v Bruselu a Taškentu nebo na základě vzájemné dohody na dálku jakýmikoli technologickými prostředky, jež mají strany k dispozici. Mimořádná zasedání mohou být svolána po vzájemné dohodě na žádost jedné ze stran.

7. Výbor pro spolupráci má pravomoc přijímat rozhodnutí v případech stanovených v této dohodě, nebo pokud na něj tuto pravomoc přenesla Rada pro spolupráci. Rozhodnutí jsou pro strany závazná a strany přijmou veškerá nezbytná opatření k jejich provedení. Při výkonu přenesených pravomocí přijímá Výbor pro spolupráci rozhodnutí v souladu s jednacím řádem Rady pro spolupráci.

ČLÁNEK 339

Podvýbory a jiné orgány

1. Výbor pro spolupráci může zřizovat podvýbory nebo jiné orgány, které jsou nápomocny při plnění jeho povinností a zabývají se konkrétními úkoly nebo tématy. Může změnit úkoly svěřené podvýboru nebo jiným orgánům zřízeným podle první věty tohoto odstavce nebo takový podvýbor či jiný orgán rozpustit.

2. Výbor pro spolupráci přijme jednací řád podvýborů nebo jiných orgánů zřízených podle odstavce 1 tohoto článku.

3. Zasedání podvýborů nebo jiných orgánů se konají na žádost jedné ze stran nebo Výboru pro spolupráci, není-li v této dohodě stanoveno jinak nebo nedohodnou-li se strany jinak. Zasedání se konají osobně nebo po vzájemné dohodě na dálku jakýmikoli technologickými prostředky, které mají strany k dispozici. Při osobní účasti se zasedání konají střídavě v Bruselu nebo v Taškentu.

4. Není-li v této dohodě stanoveno jinak nebo nedohodnou-li se strany jinak, podvýbory a jiné orgány zřízené podle této dohody nebo Výborem pro spolupráci podávají Výboru pro spolupráci pravidelně nebo na požádání zprávy o svých činnostech.

5. Zřízení či existence podvýboru či jiných orgánů nebrání žádné straně, aby předložila jakoukoli záležitost přímo Výboru pro spolupráci.

ČLÁNEK 340

Parlamentní výbor pro spolupráci

1. Zřizuje se Parlamentní výbor pro spolupráci. Skládá se z poslanců Evropského parlamentu a členů Oliy Majlis Republiky Uzbekistán.

2. Parlamentní výbor pro spolupráci je fórem pro setkání a výměnu názorů za účelem prohloubení a posílení vztahů stran. Schází se tak často, jak si sám určí.

3. Parlamentní výbor pro spolupráci přijme svůj vlastní jednací řád.

4. Parlamentní výbor pro spolupráci je informován o rozhodnutích a doporučeních Rady pro spolupráci.

5. Parlamentní výbor pro spolupráci může Radě pro spolupráci vydávat doporučení.

ČLÁNEK 341

Účast občanské společnosti

Za účelem informování občanské společnosti a konzultací o provádění této dohody, jak je stanoveno v článku 6 [Občanská společnost], mohou strany zřídit zvláštní orgán v souladu s postupem vymezeným v článku 339 [Podvýbory a jiné orgány].

HLAVA IX

VŠEOBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 342

Územní působnost

1. Tato dohoda se vztahuje:

a) na území, kde platí Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování Evropské unie, a to za podmínek stanovených uvedenými smlouvami, a

b) na území pod svrchovaností Republiky Uzbekistán, ve vztahu k němuž vykonává svrchovaná práva a jurisdikci, jak jsou stanoveny jejími vnitrostátními právními předpisy, v souladu s mezinárodním právem.

2. Odkazy na „území“ v této dohodě je nutno chápat, jak je stanoveno v odstavci 1, není-li výslovně stanoveno jinak.

3. Odkazy na „území“ v této dohodě zahrnují vzdušný prostor a teritoriální moře, jak je stanoveno v Úmluvě Organizace spojených národů o mořském právu, uzavřené dne 10. prosince 1982 v Montego Bay.

4. Pokud jde o ustanovení této dohody týkající se celní spolupráce, použije se tato dohoda ve vztahu k Evropské unii rovněž na ty oblasti celního území Evropské unie, jak jsou stanoveny v článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013[1], kterým se stanoví celní kodex Unie, na něž se nevztahuje odst. 1 písm. a) tohoto článku.

ČLÁNEK 343

Plnění povinností a pozastavení

1. Strany přijmou jakákoli opatření nutná k plnění svých povinností podle této dohody.

2. Pokud se některá ze stran domnívá, že druhá strana nesplnila některou z povinností podle hlavy IV této dohody, použijí se zvláštní mechanismy stanovené v uvedené hlavě.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. EU L 269, 10.10.2013, s. 1).

3. Pokud se jedna ze stran domnívá, že druhá strana nesplnila některou z povinností, které jsou označeny za podstatné prvky v článku 2 (Obecné zásady) a článku 11 (Boj proti šíření zbraní hromadného ničení), neprodleně oznámí druhé straně svůj záměr přijmout vhodná opatření. Na žádost kterékoli ze stran se konzultace konají po dobu nejvýše 15 dnů ode dne, kdy kterákoli ze stran oznámila svůj záměr přijmout vhodná opatření. Po uplynutí této lhůty mohou být vhodná opatření přijata. Pro účely tohoto odstavce mohou „vhodná opatření“ zahrnovat částečné nebo úplné pozastavení platnosti této dohody.

4. Pokud se některá ze stran domnívá, že druhá strana nesplnila některou z povinností stanovených v této dohodě, kromě těch, které spadají do oblasti působnosti odstavců 2 a 3 tohoto článku, oznámí to druhé straně. Strany vedou konzultace pod záštitou Rady pro spolupráci s cílem dosáhnout vzájemně přijatelného řešení. Pokud Rada pro spolupráci není schopna dosáhnout vzájemně přijatelného řešení, může oznamující strana přijmout vhodná opatření. Pro účely tohoto odstavce mohou „vhodná opatření“ zahrnovat pozastavení platnosti pouze hlav I, II, III, V, VI, VII, VIII a IX této dohody.

5. Vhodná opatření uvedená v odstavcích 3 a 4 tohoto článku se přijímají v plném souladu s mezinárodním právem a jsou přiměřená neplnění povinností vyplývajících z této dohody. Přednost se musí dát takovým opatřením, která nejméně narušují fungování dohody.

ČLÁNEK 344

Bezpečnostní výjimky

Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že:

a) od kterékoli strany vyžaduje poskytnutí informací či přístupu k informacím, jejichž zveřejnění je podle ní v rozporu s jejími zásadními bezpečnostními zájmy, nebo

b) požaduje, aby kterákoli strana učinila opatření, které považuje za potřebné pro ochranu svých zásadních bezpečnostních zájmů:

   i) v souvislosti s výrobou nebo obchodem se zbraněmi, municí a vojenským materiálem a v souvislosti s takovou výrobou, obchodem a operacemi s jiným zbožím, materiálem, službami a technologiemi a s hospodářskými činnostmi prováděnými přímo nebo nepřímo za účelem zásobování vojenských zařízení;

   ii) v souvislosti se štěpnými a termonukleárními materiály nebo materiály, které slouží k jejich výrobě, nebo

   iii) v době války nebo jiné mimořádné situace v mezinárodních vztazích nebo

c) kterékoli straně brání přijmout opatření za účelem splnění jejích mezinárodních povinností podle Charty OSN v zájmu zachování mezinárodního míru a bezpečnosti.

ČLÁNEK 345

Vstup v platnost a prozatímní provádění

1. Tato dohoda podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení stranami v souladu s jejich vlastními postupy a strany si navzájem oznámí dokončení postupů nezbytných k tomuto účelu.

2 Tato dohoda vstupuje v platnost prvním dnem druhého měsíce následujícího po datu, v němž bylo provedeno poslední oznámení uvedené v odstavci 1 tohoto článku.

3. Bez ohledu na odstavec 2 tohoto článku mohou Evropská unie a Republika Uzbekistán tuto dohodu zcela nebo zčásti provádět prozatímně v souladu se svými příslušnými vnitřními postupy. Prozatímní provádění začíná prvním dnem druhého měsíce následujícího po dni, k němuž si Evropská unie a Republika Uzbekistán vzájemně oznámí následující skutečnosti:

a) v případě Evropské unie dokončení vnitřních postupů nezbytných pro tento účel spolu s uvedením těch částí dohody, které by podle Evropské unie měly být prozatímně prováděny, a

b) v případě Republiky Uzbekistán dokončení vnitřních postupů nezbytných pro tento účel spolu s uvedením těch částí dohody, které by podle Evropské unie měly být prozatímně prováděny.

4. Kterákoli strana může druhé straně písemně oznámit svůj záměr ukončit prozatímní provádění této dohody. Ukončení prozatímního provádění této dohody nabývá účinku prvním dnem druhého měsíce následujícího po tomto oznámení.

5. Pro účely prozatímního provádění této dohody se „vstupem této dohody v platnost“ rozumí den prozatímního provádění. Rada pro spolupráci, Výbor pro spolupráci a jeho podvýbory a další orgány zřízené podle této dohody mohou během prozatímního provádění této dohody vykonávat své funkce. Je-li prozatímní provádění této dohody ukončeno podle odstavce 4 tohoto článku, pozbydou veškerá rozhodnutí přijatá při plnění jejich úkolů účinnosti.

6. Jestliže v souladu s odstavcem 3 tohoto článku některé ustanovení této dohody, které strany provádějí prozatímně, odkazuje na vstup v platnost, považuje se to za odkaz na den, od kterého se strany dohodly na prozatímním provádění daného ustanovení.

ČLÁNEK 346

Změny

1. Strany se mohou písemně dohodnout na změnách této dohody. Pro vstup těchto změn v platnost se použije článek 345 [Vstup v platnost a prozatímní provádění].

2. Rada pro spolupráci může přijímat rozhodnutí o změně této dohody v případech uvedených v článku 27 [Zvláštní úkoly Rady pro spolupráci ve složení pro obchod] a článku 28 [Zvláštní úkoly Výboru pro spolupráci ve složení pro obchod].

ČLÁNEK 347

Další dohody

1. Při vstupu této dohody v platnost se Dohoda o partnerství a spolupráci, kterou se zakládá partnerství mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Republikou Uzbekistán na straně druhé, podepsaná ve Florencii dne 21. června 1996, zrušuje a nahrazuje touto dohodou.

2. Tato dohoda nahrazuje dohodu uvedenou v odstavci 1 tohoto článku. Odkazy na dohodu uvedenou v odstavci 1 tohoto článku ve všech ostatních dohodách uzavřených mezi stranami se považují za odkazy na tuto dohodu.

3. Strany mohou tuto dohodu doplnit uzavřením zvláštních dohod v jakékoli oblasti spolupráce spadající do oblasti působnosti této dohody. Tyto zvláštní dohody tvoří nedílnou součást celkových dvoustranných vztahů upravených touto dohodou a podléhají institucionálnímu rámci zřízenému touto dohodou.

ČLÁNEK 348

Přílohy, dodatky, protokoly, poznámky a poznámky pod čarou

Přílohy, dodatky, protokoly, poznámky a poznámky pod čarou k této dohodě tvoří její nedílnou součást.

ČLÁNEK 349

Soukromá práva

Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že osobám uděluje práva nebo ukládá povinnosti jiné než ty, které mezi sebou strany založily podle mezinárodního práva veřejného, ani tak, že umožňuje přímo se domáhat ustanovení této dohody v domácích právních řádech stran.

ČLÁNEK 350

Odkazy na právní předpisy a jiné dohody

Odkazuje-li se v hlavě IV na právní předpisy některé ze stran, rozumí se těmito předpisy i jejich změny, není-li uvedeno jinak.

Odkazuje-li se v této dohodě na mezinárodní dohody nebo pokud jsou do ní mezinárodní dohody začleněny, ať už se jedná o mezinárodní dohody celé, nebo jejich část, rozumí se těmito mezinárodními dohodami i jejich změny nebo následné dohody vstupující v platnost pro obě strany v den nebo po dni podpisu této dohody, není-li v hlavě IV uvedeno jinak. Vyvstane-li v důsledku takových změn nebo následných dohod jakákoli otázka týkající se provádění nebo uplatňování této dohody, mohou strany na žádost kterékoli z nich přistoupit podle potřeby ke vzájemné konzultaci s cílem najít pro danou otázku vzájemně uspokojivé řešení.

ČLÁNEK 351

Doba trvání

Tato dohoda se uzavírá na dobu neurčitou.

ČLÁNEK 352

Vypovězení

Kterákoli ze stran může tuto dohodu vypovědět písemným oznámením druhé straně. Tato dohoda pozbývá platnosti prvním dnem šestého měsíce následujícího po měsíci, v němž bylo provedeno oznámení o vypovězení.

ČLÁNEK 353

Oznámení

Oznámení učiněná v souladu s články 345, 346 a 352 této dohody se zasílají v případě Evropské unie generálnímu tajemníkovi Rady Evropské unie a v případě Republiky Uzbekistán Ministerstvu zahraničních věcí Republiky Uzbekistán.

ČLÁNEK 354

Závazná jazyková znění

Tato dohoda je sepsána ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, irském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském, švédském a uzbeckém, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

PŘÍLOHA 5-A

MEZINÁRODNÍ NORMALIZAČNÍ ORGANIZACE

1. Mezinárodní organizace pro normalizaci (ISO)

2. Mezinárodní elektrotechnická komise (IEC)

3. Mezinárodní telekomunikační unie (ITU)

4. Komise pro Codex Alimentarius (CODEX)

5. Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO)

6. Světové fórum pro harmonizaci předpisů týkajících se vozidel (WP29) v rámci Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK OSN)

7. Podvýbor odborníků Organizace spojených národů pro Globálně harmonizovaný systém klasifikace a označování chemických látek (UN/SCEGHS)

8. Mezinárodní rada pro harmonizaci technických požadavků týkajících se humánních léčivých přípravků (ICH)

9. Mezinárodní organizace pro legální metrologii (OIML)

10. Mezinárodní organizace pro révu a víno (OIV)

11. Světová poštovní unie (UPU)

12. Světová organizace pro zdraví zvířat (OIE)

PŘÍLOHA 5-B

PROHLÁŠENÍ DODAVATELE O SHODĚ – OBLASTI A POSTUPY

1. Každá strana přijme prohlášení dodavatele o shodě jako důkaz shody se stávajícími technickými předpisy v těchto oblastech:

a) bezpečnostní hlediska elektrických a elektronických zařízení podle definice v bodě 2;

b) bezpečnostní hlediska strojních zařízení podle definice v bodě 3;

c) elektromagnetická kompatibilita zařízení podle definice v bodě 4;

d) energetická účinnost, včetně požadavků na ekodesign, podle definice v bodě 5;

e) omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních a

f) sanitární vybavení podle definice v bodě 6.

2. Pro účely této přílohy se „bezpečnostními hledisky elektrických a elektronických zařízení“ rozumí bezpečnostní hlediska zařízení, jejichž správná funkce závisí na elektrickém proudu, a zařízení k výrobě, přenosu a měření tohoto proudu, která jsou určena pro použití s napětím 50 až 1 000 V pro střídavý proud a 75 až 1 500 V pro stejnosměrný proud, jakož i zařízení, která záměrně vysílají nebo přijímají elektromagnetické vlny o frekvencích nižších než 3 000 GHz pro účely rádiové komunikace nebo rádiového určování, mimo jiné s výjimkou:

a) zařízení určených pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu;

b) zařízení určených pro radiologické nebo lékařské účely;

c) elektrických součástí pro nákladní a osobní výtahy;

d) rádiových zařízení používaných radioamatéry;

e) elektroměrů;

f) zásuvek a vidlic pro domácnost;

g) zařízení pro napájení elektrických ohradníků;

h) hraček;

i) hodnotících souprav vyrobených na míru pro profesionály a určených výlučně k použití ve výzkumných a vývojových zařízeních pro takové účely a

j) stavebních výrobků určených k trvalému zabudování do budov nebo inženýrských staveb, jejichž vlastnosti mají vliv na vlastnosti budovy nebo inženýrské stavby, jako jsou kabely, poplašná zařízení na ochranu proti požáru nebo elektrické dveře.

3. Pro účely této přílohy se „bezpečnostními hledisky strojních zařízení“ rozumí bezpečnostní hlediska soupravy sestávající alespoň z jedné pohyblivé části poháněné hnacím systémem využívajícím jeden nebo více zdrojů energie, jako je tepelná, elektrická, pneumatická, hydraulická nebo mechanická energie, uspořádané a řízené tak, aby fungovaly jako integrální celek, s výjimkou strojních zařízení s vysokým rizikem, jak je definují strany.

4. Pro účely této přílohy se „elektromagnetickou kompatibilitou zařízení“ rozumí elektromagnetická kompatibilita (rušení a odolnost) zařízení, jehož správná funkce závisí na elektrickém proudu nebo na elektromagnetickém poli, a zařízení k výrobě, přenosu a měření tohoto proudu, s výjimkou:

a) zařízení určených pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu;

b) zařízení určených pro radiologické nebo lékařské účely;

c) elektrických součástí pro nákladní a osobní výtahy;

d) rádiových zařízení používaných radioamatéry;

e) měřicích přístrojů;

f) vah s neautomatickou činností;

g) zařízení, která jsou svou povahou neškodná, a

h) hodnotících souprav vyrobených na míru pro profesionály a určených výlučně k použití ve výzkumných a vývojových zařízeních pro takové účely.

5. Pro účely této přílohy se „energetickou účinností“ rozumí poměr výstupu ve formě výkonu, služby, zboží nebo energie k množství vstupní energie výrobku s dopadem na spotřebu energie během používání a s ohledem na účinné rozdělení zdrojů.

6. Pro účely této přílohy se „sanitárním vybavením“ rozumí tyto výrobky: toalety, vířivky, kuchyňské dřezy, pisoáry, vany, sprchové vaničky, bidety nebo umyvadla.

7. Tato příloha se nevztahuje na celá letadla, plavidla, železnice a motorová vozidla, ani na specializované námořní, železniční a letecké vybavení a vybavení vozidel.

8. Na žádost kterékoli ze stran přezkoumá Výbor pro spolupráci seznam oblastí uvedených v odstavci 1 této přílohy.

9. Kterákoli ze stran může u skupin výrobků uvedených v této příloze zavést požadavky na povinné zkoušení nebo certifikaci třetí stranou, pokud jsou tyto požadavky odůvodněny legitimními cíli a jsou přiměřené účelu, kterým je poskytnout dovážející straně přiměřenou jistotu, že výrobky jsou ve shodě s použitelnými technickými předpisy nebo normami, přičemž se přihlédne k rizikům, které by nesoulad způsobil.

10. Strana, která navrhuje zavést postupy posuzování shody uvedené v bodě 9, oznámí tuto skutečnost druhé straně a při navrhování těchto postupů posuzování shody zohlední připomínky druhé strany.

PŘÍLOHA 5-C

UJEDNÁNÍ PODLE ČL. 61 ODST. 4 PRO SYSTEMATICKOU VÝMĚNU INFORMACÍ O BEZPEČNOSTI NEPOTRAVINÁŘSKÝCH VÝROBKŮ A SOUVISEJÍCÍCH PREVENTIVNÍCH, OMEZUJÍCÍCH A NÁPRAVNÝCH OPATŘENÍCH

Tato příloha stanoví ujednání pro pravidelnou výměnu informací mezi systémem rychlého varování Evropské unie a databází Republiky Uzbekistán týkající se bezpečnosti nepotravinářských spotřebních výrobků a souvisejících preventivních, omezujících a nápravných opatření.

V souladu s čl. 61 odst. 8 této dohody tato ustanovení upravují, jaký druh informací se má vyměňovat, způsoby výměny a uplatňování pravidel ochrany důvěrnosti a osobních údajů.

PŘÍLOHA 5-D

UJEDNÁNÍ PODLE ČL. 61 ODST. 5 O PRAVIDELNÉ VÝMĚNĚ INFORMACÍ O OPATŘENÍCH PŘIJATÝCH U NEVYHOVUJÍCÍCH NEPOTRAVINÁŘSKÝCH VÝROBKŮ, NA NĚŽ SE NEVZTAHUJE ČL. 61 ODST. 4

Tato příloha zavádí ustanovení o pravidelné výměně informací, včetně výměny informací elektronickými prostředky, o opatřeních přijatých u nevyhovujících nepotravinářských výrobků, na něž se nevztahuje čl. 61 odst. 4 této dohody.

V souladu s čl. 61 odst. 8 této dohody tato ustanovení upravují, jaký druh informací se má vyměňovat, způsoby výměny a uplatňování pravidel ochrany důvěrnosti a osobních údajů.

PŘÍLOHA 6

TABULKA, KTEROU SE STANOVÍ UZNÁNÍ ROVNOCENNOSTI

Bude dohodnuto později.

_____

PŘÍLOHA 7-A

ODDÍL A

PRÁVNÍ PŘEDPISY STRAN

Právní předpisy Republiky Uzbekistán:

a) Občanský zákoník Republiky Uzbekistán (oddíl IV) ze dne 29. srpna 1996;

b) zákon Republiky Uzbekistán č. 267-II o ochranných známkách, ochranných známkách služeb a označeních původu zboží ze dne 30. srpna 2001 a jeho prováděcí akty;

c) zákon Republiky Uzbekistán č. 757 o zeměpisných označeních ze dne 3. března 2022 a jeho prováděcí akty.

Právní předpisy Evropské unie:

a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin a jeho prováděcí akty[1];

[1] Úř. věst. EU L 343, 14.12.2012, s. 1.

b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007[1], a zejména články 92 až 111 o označeních původu a zeměpisných označeních a jeho prováděcí akty;

c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/787 ze dne 17. dubna 2019 o definici, popisu, obchodní úpravě a označování lihovin, používání názvů lihovin v obchodní úpravě a při označování jiných potravin, ochraně zeměpisných označení lihovin, používání lihu a destilátů zemědělského původu při výrobě alkoholických nápojů a o zrušení nařízení (ES) č. 110/2008[2] a jeho prováděcí akty;

ODDÍL B

PRVKY PRO REGISTRACI A KONTROLU ZEMĚPISNÝCH OZNAČENÍ

1. Rejstřík zeměpisných označení chráněných na daném území.

2. Správní postup pro ověření, zda zeměpisná označení identifikují zboží jakožto pocházející z území, regionu nebo lokality některé ze stran, jestliže lze danou jakost, pověst nebo jiné charakteristické znaky zboží připsat v podstatě jeho zeměpisnému původu.

[1] Úř. věst. EU L 347, 20.12.2013, s. 671.
[2] Úř. věst. EU L 130, 17.5.2019, s. 1.

3. Požadavek, aby zapsaný název odpovídal specifickému produktu nebo produktům, pro něž je stanovena specifikace, kterou lze měnit pouze správním postupem.

4. Ustanovení o kontrole, která se vztahují na produkci.

5. Vymáhání ochrany zapsaných názvů vhodnými správními opatřeními ze strany orgánů veřejné správy.

6. Právní ustanovení, jež určují, že registrovaný název může použít kterýkoli provozovatel, který uvádí na trh produkty, jež jsou v souladu s odpovídající specifikací.

7. Ustanovení o zápisu, včetně případného odmítnutí zápisu, výrazů homonymních nebo zčásti homonymních se zapsanými názvy, výrazů používaných v obecném jazyce jako běžné názvy zboží a výrazů obsahujících názvy odrůd rostlin nebo plemen zvířat nebo se z nich skládajících; tato ustanovení zohlední oprávněné zájmy všech dotčených stran.

8. Pravidla týkající se vztahu mezi zeměpisnými označeními a ochrannými známkami, která stanoví omezenou výjimku z práv vyplývajících ze známkového práva v tom smyslu, že existence předchozí ochranné známky nesmí být překážkou zápisu a použití názvu jako zapsaného zeměpisného označení s výjimkou případů, kdy by z důvodu proslulosti ochranné známky a doby jejího používání mohli být zápisem a používáním daného zeměpisného označení produktů, na které se ochranná známka nevztahuje, uvedeni spotřebitelé v omyl.

9. Právo každého producenta usazeného v dané zeměpisné oblasti, který se podrobí systému kontrol, produkovat produkt označený chráněným názvem, jestliže je v souladu se specifikacemi produktu.

10. Námitkové řízení, které umožňuje vzít v úvahu oprávněné zájmy předchozích uživatelů názvů, ať jsou názvy chráněny jako forma duševního vlastnictví, či ne.

_____

PŘÍLOHA 7-B

KRITÉRIA PRO NÁMITKOVÉ ŘÍZENÍ

1. Seznam názvů s příslušným přepisem do latinky nebo do uzbecké abecedy.

2. Druh výrobku.

3. Výzva:

   a) v případě Evropské unie pro fyzické nebo právnické osoby kromě těch, které jsou usazeny nebo mají bydliště v Republice Uzbekistán, nebo

   b) v případě Republiky Uzbekistán pro fyzické nebo právnické osoby kromě těch, které jsou usazeny nebo mají bydliště v členském státě Evropské unie, a jež mají oprávněný zájem

   vznést námitky proti ochraně zeměpisného označení předložením řádně odůvodněného prohlášení.

4. Prohlášení o námitce musí Evropská komise nebo Republika Uzbekistán obdržet do dvou měsíců ode dne zveřejnění informačního oznámení.

5. Prohlášení o námitce jsou přípustná pouze tehdy, pokud jsou obdržena ve lhůtě stanovené v odstavci 4 a pokud prokazují s ohledem na navrhovaný chráněný název:

   a) že by se název shodoval s názvem odrůdy rostliny, včetně odrůdy vinné révy, nebo plemene zvířat, a v důsledku toho by mohlo dojít k uvedení spotřebitele v omyl ohledně skutečného původu produktu;

b) byl by homonymním názvem, který uvádí spotřebitele v omyl a vzbuzuje domněnku, že se jedná o výrobky pocházející z jiného území;

c) vzhledem k pověsti ochranné známky, její proslulosti a době jejího používání by mohl uvést spotřebitele v omyl ohledně skutečné identity produktu;

d) ohrozil by existenci zcela nebo částečně totožného názvu nebo ochranné známky, nebo existenci produktů, které byly v souladu s právem na trhu po dobu nejméně pěti let před datem zveřejnění informačního oznámení, nebo

e) údaje o tom, že název, jehož ochrana a zápis se zvažuje, je druhový.

6. Kritéria uvedená v odstavci 5 hodnotí příslušné orgány ve vztahu k území dotčené strany, což se v případě práv duševního vlastnictví týká pouze území, kde jsou tato práva chráněna.

PŘÍLOHA 7-C

ZEMĚPISNÁ OZNAČENÍ PRODUKTŮ, KTERÁ MAJÍ BÝT CHRÁNĚNA

ODDÍL A

ZEMĚPISNÁ OZNAČENÍ PRODUKTŮ Z EVROPSKÉ UNIE, KTERÁ MAJÍ BÝT CHRÁNĚNA V REPUBLICE UZBEKISTÁN

1. Seznam zemědělských produktů a potravin jiných než vína, lihoviny a aromatizovaná vína

Členský stát	Název, který se má chránit	Kategorie produktů	Přepis latinkou
AT	Steirisches Kürbiskernöl	Oleje a tuky (máslo, margarin, olej atd.)	
AT	Tiroler Speck	Masné výrobky (vařené, solené, uzené atd.)	
AT	Vorarlberger Bergkäse	Sýry	
BE	Jambon d'Ardenne	Masné výrobky (vařené, solené, uzené atd.)	
BG	Българско розово масло	Vonné silice	Bulgarsko rozovo maslo
BG	Странджански манов мед / Манов мед от Странджа		Strandzhanski manov med/ Manov med ot Strandzha

Členský stát	Název, který se má chránit	Kategorie produktů	Přepis latinkou
CZ	Budějovické pivo	Pivo	
CZ	Budějovický měšťanský var	Pivo	
CZ	České pivo	Pivo	
CZ	Českobudějovické pivo	Pivo	
CZ	Žatecký chmel	Ostatní produkty přílohy I Smlouvy (koření atd.)	
DE	Aachener Printen	Pečivo, cukrářské výrobky, cukrovinky a sušenky	
DE	Bayerisches Bier	Pivo	
DE	Dresdner Stollen	Pečivo, cukrářské výrobky, cukrovinky a sušenky	
DE	Lübecker Marzipan	Pečivo, cukrářské výrobky, cukrovinky a sušenky	
DE	Münchener Bier	Pivo	
DE	Nürnberger Bratwürste / Nürnberger Rostbratwürste	Masné výrobky (vařené, solené, uzené atd.)	
DE	Nürnberger Lebkuchen	Pečivo, cukrářské výrobky, cukrovinky a sušenky	
DE	Rheinisches Zuckerrübenkraut / Rheinischer Zuckerrübensirup / Rheinisches Rübenkraut	Pečivo, cukrářské výrobky, cukrovinky a sušenky	
DK	Danablu	Sýry	

Členský stát	Název, který se má chránit	Kategorie produktů	Přepis latinkou
EL	Ελιά Καλαμάτας	Ovoce, zelenina a obiloviny v nezměněném stavu nebo zpracované	Elia Kalamatas
EL	Καλαμάτα	Oleje a tuky (máslo, margarin, olej atd.)	Kalamata
EL	Κεφαλογραβιέρα	Sýry	Kefalograviera
EL	Κολυμβάρι Χανίων Κρήτης	Oleje a tuky (máslo, margarin, olej atd.)	Kolymvari Chanion Kritis
EL	Κρόκος Κοζάνης	Ostatní produkty přílohy I Smlouvy (koření atd.)	Krokos Kozanis
EL	Μαστίχα Χίου	Přírodní gumy a pryskyřice	Masticha Chiou
EL	Σητεία Λασιθίου Κρήτης	Oleje a tuky (máslo, margarin, olej atd.)	Sitia Lasithiou Kritis
EL	Φέτα	Sýry	Feta
ES	Vinagre de Jerez	Ostatní produkty přílohy I Smlouvy (koření atd.)	
ES	Baena	Oleje a tuky (máslo, margarin, olej atd.)	
ES	Kaki Ribera del Xúquer	Ovoce, zelenina a obiloviny v nezměněném stavu nebo zpracované	
ES	Jabugo (ex Jamón de Huelva)	Masné výrobky (vařené, solené, uzené atd.)	
ES	Jamón de Teruel/*Paleta de Teruel*	Masné výrobky (vařené, solené, uzené atd.)	

Členský stát	Název, který se má chránit	Kategorie produktů	Přepis latinkou
ES	Jijona	Pečivo, cukrářské výrobky, cukrovinky a sušenky	
ES	Priego de Córdoba	Oleje a tuky (máslo, margarin, olej atd.)	
ES	Queso Manchego	Sýry	
ES	Sierra de Segura	Oleje a tuky (máslo, margarin, olej atd.)	
ES	Siurana	Oleje a tuky (máslo, margarin, olej atd.)	
ES	Turrón de Alicante	Pečivo, cukrářské výrobky, cukrovinky a sušenky	
FR	Brie de Meaux	Sýry	
FR	Camembert de Normandie	Sýry	
FR	Canard à foie gras du Sud-Ouest (Chalosse, Gascogne, Gers, Landes, Périgord, Quercy)	Masné výrobky (vařené, solené, uzené atd.)	
FR	Comté	Sýry	
FR	Emmental de Savoie	Sýry	
FR	Gruyère	Sýry	
FR	Huile essentielle de lavande de Haute-Provence	Vonné silice	
FR	Jambon de Bayonne	Masné výrobky (vařené, solené, uzené atd.)	
FR	Pruneaux d'Agen; Pruneaux d'Agen mi-cuits	Ovoce, zelenina a obiloviny v nezměněném stavu nebo zpracované	

Členský stát	Název, který se má chránit	Kategorie produktů	Přepis latinkou
FR	Reblochon / Reblochon de Savoie	Sýry	
FR	Roquefort	Sýry	
HU	Szegedi szalámi / Szegedi téliszalámi	Masné výrobky (vařené, solené, uzené atd.)	
IT	Aceto Balsamico di Modena	Ostatní produkty přílohy I Smlouvy (koření atd.)	
IT	Aceto balsamico tradizionale di Modena	Ostatní produkty přílohy I Smlouvy (koření atd.)	
IT	Asiago	Sýry	
IT	Bresaola della Valtellina	Masné výrobky (vařené, solené, uzené atd.)	
IT	Fontina	Sýry	
IT	Gorgonzola	Sýry	
IT	Grana Padano	Sýry	
IT	Mortadella Bologna	Masné výrobky (vařené, solené, uzené atd.)	
IT	Mozzarella di Bufala Campana	Sýry	
IT	Parmigiano Reggiano[1]	Sýry	
IT	Pecorino Romano	Sýry	

[1] Má se zato, že výraz „parmesan“ nepatřičně připomíná zeměpisné označení „Parmigiano Reggiano“ podle čl. X.34 odst. 1 písm. b), pokud se používá pro produkt, který není v souladu se specifikací týkající se uvedeného zeměpisného označení.

Členský stát	Název, který se má chránit	Kategorie produktů	Přepis latinkou
IT	Prosciutto di Parma	Masné výrobky (vařené, solené, uzené atd.)	
IT	Prosciutto di San Daniele	Masné výrobky (vařené, solené, uzené atd.)	
IT	Prosciutto Toscano	Masné výrobky (vařené, solené, uzené atd.)	
IT	Provolone Valpadana	Sýry	
IT	Taleggio	Sýry	
NL	Edam Holland	Sýry	
NL	Gouda Holland	Sýry	
PL	Jabłka Grójeckie	Ovoce, zelenina a obiloviny v nezměněném stavu nebo zpracované	
RO	Magiun de prune Topoloveni	Ovoce, zelenina a obiloviny v nezměněném stavu nebo zpracované	
RO	Salam de Sibiu	Masné výrobky (vařené, solené, uzené atd.)	
PT	Queijo S. Jorge	Sýry	
SI	Kranjska Klobasa	Masné výrobky (vařené, solené, uzené atd.)	
SI	Kraški pršut	Masné výrobky (vařené, solené, uzené atd.)	

2. Seznam lihovin

Členský stát	Název, který se má chránit	Přepis latinkou
AT	Inländerrum	
AT	Jägertee / Jagertee / Jagatee	

Členský stát	Název, který se má chránit	Přepis latinkou
CY	Ζιβανία / Τζιβανία / Ζιβάνα	Zivania
DE, AT, BE	Korn / Kornbrand	
EL / CY	Ούζο	Ouzo
EL	Τσίπουρο/Τσικουδιά	Tsipouro/Tsikoudia
EE	Estonian Vodka	
ES	Brandy de Jerez	
ES	Pacharán Navarro	
FI	Suomalainen Marjalikööri / Suomalainen Hedelmälikööri / Finsk Bärlikör / Finsk Fruktlikör / Finnish berry liqueur / Finnish fruit liqueur	
FI	Suomalainen Vodka / Finsk Vodka / Vodka of Finland	
FR	Armagnac	
FR	Calvados	
FR	Cognac/Eau de vie de Cognac/Eau de vie des Charentes	
HU	Pálinka	
HU	Törkölypálinka	
IE	Irish Cream	
IE	Irish Whiskey / Uisce Beatha Eireannach / Irish Whisky	
IT	Grappa	
LT	Originali lietuviška degtinė / Original Lithuanian vodka	
NL / BE / DE / FR	Genièvre / Jenever / Genever	

Členský stát	Název, který se má chránit	Přepis latinkou
PL	Herbal vodka from the North Podlasie Lowland aromatised with an extract of bison grass / Wódka ziołowa z Niziny Północnopodlaskiej aromatyzowana ekstraktem z trawy żubrowej	
PL	Polska Wódka / Polish Vodka	
RO	Țuica Zetea de Mediești Aurit	
SE	Svensk Vodka / Swedish Vodka	

3. Seznam vín

Členský stát	Název, který se má chránit	Přepis latinkou
BG	Дунавска равнина	Danube Plain
BG	Тракийска низина	Thracian Lowlands
CY	Κουμανδαρία	Commandaria
DE	Mosel	
DE	Rheingau	
DE	Rheinhessen	
EL	Σάμος	Samos
ES	Cariñena	
ES	Campo de Borja	
ES	Cataluña/ Catalunya	
ES	Cava	
ES	Jerez-Xérès-Sherry / Jerez / Xérès / Sherry	
ES	Jumilla	
ES	La Mancha	
ES	Málaga	
ES	Navarra	

Členský stát	Název, který se má chránit	Přepis latinkou
ES	Rías Baixas	
ES	Ribera del Duero	
ES	Rioja	
ES	Rueda	
ES	Toro	
ES	Utiel-Requena	
ES	Valdepeñas	
ES	Valencia	
ES	Yecla	
FR	Alsace / Vin d'Alsace	
FR	Anjou	
FR	Beaujolais	
FR	Bordeaux	
FR	Bourgogne	
FR	Chablis	
FR	Champagne	
FR	Châteauneuf-du-Pape	
FR	Coteaux du Languedoc / Languedoc	
FR	Côtes de Provence	
FR	Côtes du Rhône	
FR	Côtes du Roussillon	
FR	Graves	
FR	Haut-Médoc	
FR	Margaux	
FR	Médoc	
FR	Saint-Émilion	

Členský stát	Název, který se má chránit	Přepis latinkou
FR	Sauternes	
FR	Touraine	
FR	Val de Loire	
HR	Dingač	
HU	Tokaj / Tokaji	
IT	Asti	
IT	Brunello di Montalcino	
IT	Chianti	
IT	Chianti Classico	
IT	Conegliano Valdobbiadene – Prosecco / Conegliano – Prosecco / Valdobbiadene – Prosecco	
IT	Franciacorta	
IT	Lambrusco di Sorbara	
IT	Lambrusco Grasparossa di Castelvetro	
IT	Montepulciano d'Abruzzo	
IT	Prosecco	
IT	Soave	
IT	Toscano / Toscana	
IT	Vino Nobile di Montepulciano	
PT	Alentejo	
PT	Bairrada	
PT	Dão	
PT	Douro	
PT	Madeira / Madera / Vinho da Madeira /Madeira Wein / Madeira Wine / Vin de Madère / Vino di Madera / Madeira Wijn	
PT	Lisboa	

Členský stát	Název, který se má chránit	Přepis latinkou
PT	Porto / Oporto / Vinho do Porto / Vin de Porto / Port / Port Wine / Portwein / Portvin / Portwijn	
PT	Tejo	
PT	Vinho Verde	
RO	Cotnari	
RO	Dealu Mare	
RO	Murfatlar	
SK	Vinohradnícka blast Tokaj	

ODDÍL B

ZEMĚPISNÁ OZNAČENÍ PRODUKTŮ Z REPUBLIKY UZBEKISTÁN, KTERÁ MAJÍ BÝT CHRÁNĚNA V EVROPSKÉ UNII

Název, který se má chránit	Kategorie výrobků
БОҒИЗАҒОН/BOG'IZOG'ON'/'БАГИЗАГАН /BAGIZAGAN'	Víno

PŘÍLOHA 9-A

VEŘEJNÉ ZAKÁZKY

ODDÍL 1

ÚSTŘEDNÍ ORGÁNY STÁTNÍ SPRÁVY

Prahové hodnoty:

Kapitola 9 se vztahuje na zadavatele stran uvedené v pododdílech A a B tohoto oddílu, pokud se hodnota zakázky rovná těmto finančním limitům nebo je přesahuje:

a) zvláštní práva čerpání ve výši 400 000 pro veškeré zboží a uvedené služby;

b) zvláštní práva čerpání ve výši 6 000 000 pro všechny stavební služby uvedené v oddíle 51 CPC OSN.

1. ZAHRNUTÉ SUBJEKTY:

PODODDÍL A – EVROPSKÁ UNIE

Všechny ústřední orgány státní správy všech členských států Evropské unie uvedené na seznamu v příloze I dodatku I Evropské unie k Dohodě o vládních zakázkách uzavřené v Marrákeši dne 15. dubna 1994 obsažené v příloze 4 Dohody o WTO, s výjimkou:

a) subjektů označených v uvedeném seznamu hvězdičkou (*) nebo dvěma hvězdičkami (**) a

b) ministerstev obrany a agentur pro obranné nebo bezpečnostní činnosti členských států Evropské unie.

PODODDÍL B – REPUBLIKA UZBEKISTÁN

1. Ministerstvo zemědělských zdrojů Republiky Uzbekistán (O'zbekiston Respublikasi Qishloq xo'jaligi vazirligi)

2. Ministerstvo pro výstavbu a bytové služby Republiky Uzbekistán (O'zbekiston Respublikasi Qurilish va uy-joy kommunal xo'jaligi vazirligi)

3. Ministerstvo kultury a cestovního ruchu Republiky Uzbekistán (O'zbekiston Respublikasi Madaniyat va turizm vazirligi)

4. Ministerstvo digitálních technologií Republiky Uzbekistán (O'zbekiston Respublikasi Raqamli texnologiyalar vazirligi)

5. Ministerstvo hospodářství a financí Republiky Uzbekistán (O'zbekiston Respublikasi Iqtisodiyot va moliya vazirligi)

6. Ministerstvo pro zaměstnanost a snižování chudoby Republiky Uzbekistán (O'zbekiston Respublikasi Kambag'allikni qisqartirish va bandlik vazirligi)

7. Ministerstvo energetiky Republiky Uzbekistán (O‘zbekiston Respublikasi Energetika vazirligi)

8. Ministerstvo zahraničních věcí Republiky Uzbekistán (O'zbekiston Respublikasi Tashqi ishlar vazirligi)

9. Ministerstvo zdravotnictví Republiky Uzbekistán (O'zbekiston Respublikasi Sog`liqni saqlash vazirligi)

10. Ministerstvo pro vysokoškolské vzdělávání, vědu a inovace Republiky Uzbekistán (O'zbekiston Respublikasi Oliy ta'lim, fan va innovatsiyalar vazirligi)

11. Ministerstvo pro investice, průmysl a obchod Republiky Uzbekistán (O'zbekiston Respublikasi investitsiyalar, sanoat va savdo vazirligi)

12. Ministerstvo pro ekologii, ochranu životního prostředí a změnu klimatu Republiky Uzbekistán (O'zbekiston Respublikasi Ekologiya, atrof-muhitni muhofaza qilish va iqlim o'zgarish vazirligi)

13. Ministerstvo pro předškolní a školní vzdělávání Republiky Uzbekistán (O'zbekiston Respublikasi Maktabgacha va maktab ta'limi vazirligi)

14. Ministerstvo dopravy Republiky Uzbekistán (O'zbekiston Respublikasi Transport vazirligi)

15. Ministerstvo pro vodní zdroje Republiky Uzbekistán (O'zbekiston Respublikasi Suv xo'jaligi vazirligi)

16. Ministerstvo pro politiku mládeže a sport Republiky Uzbekistán (O'zbekiston Respublikasi Yoshlar siyosati va sport vazirligi)

17. Výbor pro podporu hospodářské soutěže a ochrany práv spotřebitelů Republiky Uzbekistán (O'zbekiston Respublikasi Raqobatni rivojlantirish va iste'molchilar huquqlarini himoya qilish qo'mitasi)

18. Daňový výbor (Soliq qo'mitasi)

19. Agentura pro podporu vývozu (Eksportni rag'batlantirish agentligi)

20. Agentura pro lesní hospodářství (O'rmon xo'jaligi agentligi)

21. Agentura pro hydrometeorologické služby (Gidrometeorologiya xizmati agentligi)

22. Statistický úřad (Statistika agentligi)

23. Agentura „Uzarkhiv“ (O'zarxiv' agentligi)

24. Kontrola bezpečnosti vodohospodářských zařízení (Suv xo'jaligi obyektlari xavfsizligini nazorat qilish inspeksiyasi)

25. Akademie věd Republiky Uzbekistán (O'zbekiston Respublikasi Fanlar akademiyasi)

ODDÍL 2

ORGÁNY STÁTNÍ SPRÁVY NA NIŽŠÍ NEŽ ÚSTŘEDNÍ ÚROVNI

Prahové hodnoty:

Kapitola 9 se vztahuje na zadavatele stran uvedené v pododdílech A a B tohoto oddílu, pokud se hodnota zakázky rovná těmto finančním limitům nebo je přesahuje:

a) zvláštní práva čerpání ve výši 400 000 pro veškeré zboží a uvedené služby;

b) zvláštní práva čerpání ve výši 6 000 000 pro všechny stavební služby uvedené v oddíle 51 CPC OSN.

Zahrnuté subjekty:

PODODDÍL A – Evropská unie

Všichni regionální veřejní zadavatelé všech členských států ze správních jednotek spadajících pod NUTS 1 a 2, vymezených nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 ze dne 26. května 2003 o zavedení společné klasifikace územních statistických jednotek (NUTS).

PODODDÍL B – Republika Uzbekistán

Zahrnuté subjekty:

I. Andijan region (Andijon viloyati)

1. Andijan City (Andijon shahri)

2. Andijan District (Andijon tuman)

3. Asaka District (Asaka tumani)

4. Balikchi District (Baliqchi tumani)

5. Bulakbashi District (Buloqboshi tumani)

6. Buston District (Bo'ston tumani)

7. Izbaskan District (Izboskan tumani)

8. Jalaquduk District (Jalaquduq tumani)

9. Khanabod City (Xonabod shahri)

10. Khodjaobad District (Xo'jaobod tumani)

11. Korasuv City (Qorasuv shahri)

12. Kurgantepa District (Qo'rg'ontepa tumani)

13. Markhamat District (Marhamat tumani)

14. Oltinkol District (Oltinko'l tumani)

15. Pakhtaabad District (Paxtaobod tumani)

16. Shakhrikhan District (Shahrixon tumani)

17. Ulugnar District (Ulug'nor tumani)

II. Bukhara region (Buxoro viloyati)

18. Bukhara City (Buxoro shahri)

19. Bukhara District (Buxoro tumani)

20. Djondor District (Jondor tumani)

21. Gijduvon District (G'ijduvon tumani)

22. Karakul District (Qorako'l tumani)

23. Karaulbazar District (Qorovulbozor tumani)

24. Kogan City (Kogon shahri)

25. Kogon District (Kogon tumani)

26. Olot District (Olot tumani)

27. Peshku District (Peshku tumani)

28. Romitan District (Romitan tumani)

29. Shofirkon District (Shofirkon tumani)

30. Vobkent District (Vobkent tumani)

III. Fergana region (Farg'ona viloyati)

31. Altyariq District (Oltiariq tumani)

32. Baghdad District (Bag'dod tumani)

33. Beshariq District (Beshariq tumani)

34. Buvayda District (Buvayda tumani)

35. Dangara District (Dang'ara tumani)

36. Fergana City (Farg'ona shahri)

37. Fergana District (Farg'ona tumani)

38. Furkat District (Furqat tumani)

39. Kokon City (Qo'qon shahri)

40. Kuvasay City (Quvasoy shahri)

41. Margilan City (Marg'ilon shahri)

42. Qushtepa District (Qushtepa tumani)

43. Quva District (Quva tumani)

44. Rishton District (Rishton tumani)

45. Sokh District (So'x tumani)

46. Tashlaq District (Toshloq tumani)

47. Uchkuprik District (Uchko'prik tumani)

48. Uzbekistan District (O'zbekiston tumani)

49. Yazyavan District (Yozyovon tumani)

IV. Jizzakh region (Jizzax viloyati)

50. Arnasay District (Arnasoy tumani)

51. Bakhmal District (Baxmal tumani)

52. Dustlik District (Do'stlik tumani)

53. Forish District (Forish tumani)

54. Gallaorol District (G'allaorol tumani)

55. Jizzakh City (Jizzax shahri)

56. Mirzachul District (Mirzacho'l tumani)

57. Pakhtakor District (Paxtakor tumani)

58. Sharof Rashidov District (Sharof Rashidov tumani)

59. Yangiobod District (Yangiobod tumani)

60. Zafarobod District (Zafarobod tumani)

61. Zarbdor District (Zarbdor tumani)

62. Zomin District (Zomin tumani)

V. Kashkadarya region (Qashqadaryo viloyati)

63. Chirakchi District (Chiroqchi tumani)

64. Dekhkanabad District (Dehqonobod tumani)

65. Guzar District (G'uzor tumani)

66. Kamashi District (Qamashi tumani)

67. Karshi City (Qarshi shahri)

68. Karshi District (Qarshi tumani)

69. Kasby District (Kasbi tumani)

70. Kitab District (Kitob tumani)

71. Koson District (Koson tumani)

72. Mirishkor District (Mirishkor tumani)

73. Muborak District (Mirishkor tumani)

74. Nishon District (Nishon tumani)

75. Shakhrisabz City (Shahrisabz shahri)

76. Shakhrisabz District (Shahrisabz tumani)

77. Yakkabog District (Yakkabog' tumani)

VI. Khorezm region (Xorazm viloyati)

78. Bogot District (Bog'ot tumani)

79. Gurlan District (Gurlan tumani)

80. Khazorasp District (Hazorasp tumani)

81. Khiva District (Xiva tumani)

82. Khonqa District (Xonqa tumani)

83. Qushkupir District (Qo'shko'pir tumani)

84. Shovot District (Shovot tumani)

85. Tuproqqala District (Tuproqqal'a tumani)

86. Urgench City (Urganch shahri)

87. Urgench District (Urganch tumani)

88. Yangiariq District (Yangiariq tumani)

89. Yangibozor District (Yangibozor tumani)

VII. Namangan region (Namangan viloyati)

90. Chartak District (Chortoq tumani)

91. Chust District (Chust tumani)

92. Davlatobod District (Davlatobod tumani)

93. Kasansay District (Kosonsoy tumani)

94. Mingbulak District (Mingbuloq tumani)

95. Namangan City (Namangan shahri)

96. Namangan District (Namangan tumani)

97. Naryn District (Norin tumani)

98. Pop District (Pop tumani)

99. Turakurgan District (To'raqo'rg'on tumani)

100. Uchkurgan District (Uchqo'rg'on tumani)

101. Uychi District (Uychi tumani)

102. Yangi Namangan District (Yangi Namangan tumani)

103. Yangikurgan District (Yangiqo'rg'on tumani)

VIII. Navoi region (Navoiy viloyati)

104. Gazgan City (G‘ozg‘on shahri)

105. Kanimekh District (Konimex tumani)

106. Karmana District (Karmana tumani)

107. Khatirchi District (Xatirchi tumani)

108. Kyzyltepa District (Qiziltepa tumani)

109. Navbakhor District (Navbahor tumani)

110. Navoi City (Navoiy shahri)

111. Nurata District (Nurota tumani)

112. Tomdi District (Tomdi tumani)

113. Uchkuduk District (Uchquduq tumani)

114. Zarafshan City (Zarafshon shahri)

IX. Samarkand region (Samarqand viloyati)

115. Akdarya District (Oqdaryo tumani)

116. Bulungur District (Bulung'ur tumani)

117. Ishtikhon District (Ishtixon tumani)

118. Jambay District (Jomboy tumani)

119. Kattakurgan City (Kattaqo'rg'on shahri)

120. Kattakurgan District (Kattaqo'rg'on tumani)

121. Koshrabot District (Qo'shrabot tumani)

122. Narpay District (Narpay tumani)

123. Nurobod District (Nurobod tumani)

124. Pakhtachi District (Paxtachi tumani)

125. Pastdargom District (Pastdarg'om tumani)

126. Payariq District (Payariq tumani)

127. Samarkand City (Samarqand shahri)

128. Samarkand District (Samarqand tumani)

129. Taylak District (Tayloq tumani)

130. Urgut District (Urgut tumani)

X. Sirdarya region (Sirdaryo viloyati)

131. Akaltyn District (Oqoltin tumani)

132. Bayaut District (Boyovut tumani)

133. Gulistan City (Guliston tumani)

134. Gulistan District (Guliston tumani)

135. Khovos District (Xovos tumani)

136. Mirzaabad District (Mirzaobod tumani)

137. Sardaba District (Sardoba tumani)

138. Saykhunabad District (Sayxunobod tumani)

139. Shirin City (Shirin tumani)

140. Syrdarya District (Sirdaryo tumani)

141. Yangier City (Yangiyer tumani)

XI. Surkhandarya region (Surxondaryo viloyati)

142. Angor District (Angor tumani)

143. Bandikhan District (Bandixon tumani)

144. Boysun District (Boysun tumani)

145. Denou District (Denov tumani)

146. Djarkurgan District (Jarqo'rg'on tumani)

147. Kumkurgan District (Qumqo'rg'on tumani)

148. Muzrabot District (Muzrabot tumani)

149. Oltinsoy District (Oltinsoy tumani)

150. Qiziriq District (Qiziriq tumani)

151. Saryasia District (Sariosiyo tumani)

152. Sherobod District (Sherobod tumani)

153. Shurchi District (Sho'rchi tumani)

154. Termez City (Termiz shahri)

155. Termiz District (Termiz tumani)

156. Uzun District (Uzun tumani)

XII. Tashkent city (Toshkent shahri)

157. Almazar District (Olmazor tumani)

158. Bektemir District (Bektemir tumani)

159. Chilanzar District (Chilonzor tumani)

160. Mirabad District (Mirobod tumani)

161. Mirzo Ulugbek District (Mirzo Ulug'bek tumani)

162. Sergeli District (Sergeli tumani)

163. Shaykhantakhur District (Shayxontohur tumani)

164. Uchtepa District (Uchtepa tumani)

165. Yakkasaray District (Yakkasaroy tumani)

166. Yangihayot District (Yangihayot tumani)

167. Yashnobod District (Yashnobod tumani)

168. Yunusabad District (Yunusobod tumani)

XIII. Tashkent region (Toshkent viloyati)

169. Akkurgan District (Oqqo'rg'on tumani)

170. Almalyk City (Olmaliq shahri)

171. Angren City (Angren shahri)

172. Bekabad City (Bekobod shahri)

173. Bekabad District (Bekobod tumani)

174. Buka District (Bo'ka tumani)

175. Bustonliq District (Bo'stonliq tumani)

176. Chinoz District (Chinoz tumani)

177. Chirchik City (Chirchiq shahri)

178. Nurafshon City (Nurafshon shahri)

179. Okhangaron District (Ohangaron tumani)

180. Orta Chirchiq District (O'rta Chirchiq tumani)

181. Parkent District (Parkent tumani)

182. Piskent District (Piskent tumani)

183. Qibray District (Qibray tumani)

184. Quyi Chirchiq District (Quyi Chirchiq tumani)

185. Yangiyol District (Yangiyo'l tumani)

186. Yukori Chirchiq District (Yuqori Chirchiq tumani)

187. Zangiata District (Zangiota tumani)

XIV. The autonomous Republic of Karakalpakstan (Qoraqalpog'iston avtonom Respublikasi)

188. Amudarya District (Amudaryo tumani)

189. Beruni District (Beruniy tumani)

190. Bozatov District (Bo'zatov tumani)

191. Chimbay District (Chimboy tumani)

192. Ellikkala District (Ellikqal'a tumani)

193. Kanlikul District (Qanliko'l tumani)

194. Karauzak District (Qorao'zak tumani)

195. Kegeyli District (Kegeyli tumani)

196. Khodzhayli District (Xo'jayli tumani)

197. Kungrad District (Qo'ng'irot tumani)

198. Muynak District (Mo'ynoq tumani)

199. Nukus City (Nukus shahri)

200. Nukus District (Nukus tumani)

201. Shumanai District (Shumanay tumani)

202. Takhiatosh District (Taxiatosh tumani)

203. Takhtakupir District (Taxtako'pir tumani)

204. Turtkul District (To'rtko'l tumani)

ODDÍL 3

DALŠÍ ZAHRNUTÉ SUBJEKTY

Na seznamu nejsou uvedeny žádné subjekty.

ODDÍL 4

ZBOŽÍ

Kapitola 9 se vztahuje na zakázky na veškeré zboží provedené jakýmkoli subjektem, na který se vztahují oddíly 1 až 3, s výhradou obecných poznámek a odchylek stanovených v oddíle 7.

ODDÍL 5

SLUŽBY

S výhradou poznámek a obecných odchylek uvedených v oddíle 7 se tato kapitola vztahuje na zakázky prováděné jakýmkoli subjektem, na nějž se vztahují oddíly 1 až 3, pokud jde o tyto služby, které jsou identifikovány v souladu s prozatímní centrální klasifikací produkce Organizace spojených národů (CPC Prov) stanovenou v seznamu odvětvové klasifikace služeb WTO (MTN.GNS/W/120)[1]:

Číslo	Druhy služeb	CPC Prov
1	Pozemní doprava, včetně služeb souvisejících s přepravou pancéřovanými vozidly, a kurýrní služby, s výjimkou přepravy pošty	712 (kromě 71235), 7512, 87304
2	Letecká osobní a nákladní doprava, s výjimkou přepravy pošty	73 (kromě 7321)
3	Počítačové a související služby	84
4	Architektonické služby	8671
5	Inženýrské služby	8672
6	Integrované inženýrské služby	8673
7	Územní plánování a služby krajinné architektury a související služby vědeckého a technického poradenství	8674
8	Průzkum trhu a veřejného mínění	8640
9	Poradenské služby v oblasti řízení a související služby	865/866[2]
10	Související vědecké a technické poradenské služby	8675
11	Likvidace odpadních vod a odpadu; sanitární a podobné služby	94

[1] Kromě služeb, které musí subjekty pořídit od jiných subjektů na základě výlučného práva založeného vyhlášenými právními nebo správními předpisy.

[2] S výjimkou rozhodčích a smírčích služeb.

ODDÍL 6

STAVEBNÍ SLUŽBY

Kapitola 9 se vztahuje na zakázky provedené jakýmkoli subjektem, na který se vztahují oddíly 1 až 3, na veškeré služby uvedené v oddíle 51 CPC Prov, s výhradou poznámek a odchylek stanovených v oddíle 7.

ODDÍL 7

VŠEOBECNÉ POZNÁMKY A ODCHYLKY

1. Kapitola 9 se nevztahuje na:

a) zadávání zakázek na zemědělské produkty v návaznosti na programy podpory zemědělství a programy výživy lidstva (například na potravinovou pomoc včetně programů okamžité pomoci);

b) zakázky za účelem získání, vývoje, výroby nebo účasti na výrobě programového materiálu vysílacími společnostmi a smlouvy na poskytnutí vysílacího času.

2. Zakázky zadávané zadavateli uvedenými v oddílech 1 a 2 v souvislosti s činnostmi v oblastech pitné vody, energie a dopravy nejsou v této dohodě zahrnuty, kromě těch zahrnutých v oddíle 3.

3. Co se týče Aland (Ahvenanmaa), použijí se zvláštní podmínky protokolu č. 2 o Alandách ke Smlouvě o přistoupení Finska k Evropské unii.

ODDÍL 8

MÉDIA PRO ZVEŘEJŇOVÁNÍ INFORMACÍ O VEŘEJNÝCH ZAKÁZKÁCH

PODODDÍL A – EVROPSKÁ UNIE

1. Zveřejňování obecných opatření týkajících se zadávání veřejných zakázek

Sdělovacím prostředkem určeným a používaným Evropskou unií ke splnění obecných požadavků na zveřejňování podle čl. 161 odst. 1 této dohody a uvedené v čl. 161 odst. 2 písm. a) jsou:

a) NA ÚROVNI EVROPSKÉ UNIE

http://simap.ted.europa.eu

Úřední věstník Evropské unie

b) ČLENSKÉ STÁTY EVROPSKÉ UNIE

BELGIE

i) Zákony, královské předpisy, ministerské předpisy, ministerské oběžníky:

le Moniteur Belge

ii) Judikatura:

Pasicrisie

BULHARSKO

i) Právní předpisy:

Държавен вестник (Státní věstník)

ii) Soudní rozhodnutí:

http://www.sac.government.bg

iii) Všeobecně použitelná správní rozhodnutí a procesní předpisy:

http://www.aop.bg

http://www.cpc.bg

ČESKO

i) Právní předpisy:

Sbírka zákonů ČR

ii) Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže:

Sbírka rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

DÁNSKO

i) Právní předpisy:

Lovtidende

ii) Soudní rozhodnutí:

Ugeskrift for Retsvæsen

iii) Správní rozhodnutí a postupy:

Ministerialtidende

iv) Rozhodnutí dánské Rady pro stížnosti v oblasti zadávání veřejných zakázek:

Kendelser fra Klagenævnet for Udbud

NĚMECKO

i) Právní předpisy:

Bundesgesetzblatt

Bundesanzeiger

ii) Soudní rozhodnutí:

Entscheidungssammlungen des Bundesverfassungsgerichts, des Bundesgerichtshofs, des Bundesverwaltungsgerichts, des Bundesfinanzhofs sowie der Oberlandesgerichte

ESTONSKO

i) Právní předpisy a všeobecně platná správní rozhodnutí:

Riigi Teataja – http://www.riigiteataja.ee

ii) Postupy týkající se zadávání veřejných zakázek:

https://riigihanked.riik.ee

IRSKO

Právní předpisy:

Iris Oifigiuil (Úřední věstník irské vlády)

ŘECKO

Epishmh efhmerida eurwpaikwn koinothtwn (Vládní věstník Řecka)

ŠPANĚLSKO

i) Právní předpisy:

Boletin Oficial del Estado

ii) Soudní rozhodnutí:

Bez úředního vyhlášení

FRANCIE

i) Právní předpisy:

Journal Officiel de la République française

ii) Judikatura:

Recueil des arrêts du Conseil d'État

iii) Revue des marchés publics

CHORVATSKO

Narodne novine – http://www.nn.hr

ITÁLIE

i) Právní předpisy:

Gazzetta Ufficiale

ii) Judikatura:

Bez úředního vyhlášení

KYPR

i) Právní předpisy:

Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας (Úřední věstník republiky)

ii) Soudní rozhodnutí:

Αποφάσεις Ανωτάτου Δικαστηρίου 1999 – Τυπογραφείο της Δημοκρατίας (rozhodnutí Nejvyššího soudu – Úřad pro tisk)

LOTYŠSKO

Právní předpisy:

Latvijas vēstnesis (Lotyšský věstník)

LITVA

i) Právní a správní předpisy:

Teisės aktų registras (Rejstřík právních aktů)

ii) Soudní rozhodnutí, judikatura:

Věstník Nejvyššího soudu Litvy „Teismų praktika“

Věstník Nejvyššího správního soudu Litvy „Administracinių teismų praktika“

LUCEMBURSKO

i) Právní předpisy:

Mémorial

ii) Judikatura:

Pasicrisie

MAĎARSKO

i) Právní předpisy:

Magyar Közlöny (Úřední věstník Maďarské republiky)

ii) Judikatura:

Közbeszerzési Értesítő – a Közbeszerzések Tanácsa Hivatalos Lapja (Věstník veřejných zakázek – Úřední věstník Rady pro veřejné zakázky)

MALTA

Právní předpisy:

Government Gazette

NIZOZEMSKO

i) Právní předpisy:

Nederlandse Staatscourant nebo Staatsblad

ii) Judikatura:

Bez úředního vyhlášení

RAKOUSKO

i) Právní předpisy:

Österreichisches Bundesgesetzblatt

Amtsblatt zur Wiener Zeitung

ii) Soudní rozhodnutí:

Entscheidungen des Verfassungsgerichtshofes, des Verwaltungsgerichtshofes, des Obersten Gerichtshofes, der Oberlandesgerichte, des Bundesverwaltungsgerichtes und der Landesverwaltungsgerichte — http://ris.bka.gv.at/Judikatur/

POLSKO

i) Právní předpisy:

Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Sbírka zákonů Polské republiky)

ii) Soudní rozhodnutí, judikatura:

„Zamówienia publiczne w orzecznictwie. Wybrane orzeczenia zespołu arbitrów i Sądu Okręgowego w Warszawie“ (Výběr rozhodnutí rozhodčích tribunálů a Krajského soudu ve Varšavě)

PORTUGALSKO

i) Právní předpisy:

Diário da República Portuguesa 1a Série A e 2a série

ii) Soudní vyhlášení:

Boletim do Ministério da Justiça

Colectânea de Acordos do Supremo Tribunal Administrativo

Colectânea de Jurisprudencia Das Relações

RUMUNSKO

i) Právní předpisy:

Monitorul Oficial al României (Úřední věstník Rumunska)

ii) Soudní rozhodnutí, všeobecně platná správní rozhodnutí a jakékoli procesní předpisy:

http://www.anrmap.ro

SLOVINSKO

i) Právní předpisy:

Úřední věstník Slovinské republiky

ii) Soudní rozhodnutí:

Bez úředního vyhlášení

SLOVENSKO

i) Právní předpisy:

Zbierka zákonov (Sbírka zákonů)

ii) Soudní rozhodnutí:

Bez úředního vyhlášení

FINSKO

Suomen Säädöskokoelma – Finlands Författningssamling (Sbírka finských zákonných předpisů)

ŠVÉDSKO

Svensk Författningssamling (Švédská sbírka zákonů)

2. Zveřejňování oznámení o veřejných zakázkách

Elektronická nebo tištěná média určená a používaná Evropskou unií a jejími členskými státy k uveřejňování oznámení požadovaných podle článku 162, čl. 164 odst. 7 a čl. 171 odst. 2 této dohody a podle čl. 161 odst. 2 písm. b) této dohody jsou tato:

a) NA ÚROVNI EVROPSKÉ UNIE

Dodatek Úředního věstníku Evropské unie a jeho elektronická verze:

TED (Tenders Electronic Daily) http://ted.europa.eu (rovněž přístupná z portálu http://simap.ted.europa.eu)

b) ČLENSKÉ STÁTY EVROPSKÉ UNIE

BELGIE

Úřední věstník Evropské unie, on-line verze, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Le Bulletin des Adjudications

Jiné publikace v odborném tisku

BULHARSKO

Úřední věstník Evropské unie, on-line verze, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Държавен вестник (úřední věstník) – http://dv.parliament.bg

Rejstřík veřejných zakázek – http://www.aop.bg

ČESKO

Úřední věstník Evropské unie, on-line verze, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

DÁNSKO

Úřední věstník Evropské unie, on-line verze, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

NĚMECKO

Úřední věstník Evropské unie, on-line verze, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

ESTONSKO

Úřední věstník Evropské unie, on-line verze, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

IRSKO

Úřední věstník Evropské unie, on-line verze, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Denní tisk: „Irish Independent“, „Irish Times“, „Irish Press“, „Cork Examiner“

ŘECKO

Úřední věstník Evropské unie, on-line verze, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Publikace v denním, finančním, regionálním a odborném tisku

ŠPANĚLSKO

Úřední věstník Evropské unie, on-line verze, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

FRANCIE

Úřední věstník Evropské unie, on-line verze, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Bulletin officiel des annonces des marchés publics

CHORVATSKO

Úřední věstník Evropské unie, on-line verze, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Elektronički oglasnik javne nabave Republike Hrvatske (Elektronické zadávání veřejných zakázek Chorvatské republiky)

ITÁLIE

Úřední věstník Evropské unie, on-line verze, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

KYPR

Úřední věstník Evropské unie, on-line verze, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Úřední věstník republiky

Místní denní tisk

LOTYŠSKO

Úřední věstník Evropské unie, on-line verze, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Latvijas vēstnesis (Lotyšský věstník)

LITVA

Úřední věstník Evropské unie, on-line verze, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Centrinė viešųjų pirkimų informacinė sistema (Ústřední portál pro veřejné zakázky)

„Informaciniai pranešimai“ – informační dodatek k úřednímu věstníku („Valstybės žinios“) Litevské republiky

LUCEMBURSKO

Úřední věstník Evropské unie, on-line verze, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Denní tisk

MAĎARSKO

Úřední věstník Evropské unie, on-line verze, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Közbeszerzési Értesítő – a Közbeszerzések Tanácsa Hivatalos Lapja (Věstník veřejných zakázek – Úřední věstník Rady pro veřejné zakázky)

MALTA

Úřední věstník Evropské unie, on-line verze, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Government Gazette

NIZOZEMSKO

Úřední věstník Evropské unie, on-line verze, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

RAKOUSKO

Úřední věstník Evropské unie, on-line verze, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Amtsblatt zur Wiener Zeitung

POLSKO

Úřední věstník Evropské unie, on-line verze, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Biuletyn Zamówień Publicznych (Věstník veřejných zakázek)

PORTUGALSKO

Úřední věstník Evropské unie, on-line verze, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

RUMUNSKO

Úřední věstník Evropské unie, on-line verze, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Monitorul Oficial al României (Úřední věstník Rumunska)

Elektronický systém pro veřejné zakázky – http://www.e-licitatie.ro

SLOVINSKO

Úřední věstník Evropské unie, on-line verze, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Portal javnih naročil – http://www.enarocanje.si/?podrocje=portal

SLOVENSKO

Úřední věstník Evropské unie, on-line verze, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Vestník verejného obstarávania

FINSKO

Úřední věstník Evropské unie, on-line verze, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Julkiset hankinnat Suomessa ja ETA-alueella, Virallisen lehden liite (Veřejné zakázky ve Finsku a v prostoru EHP, dodatek finského úředního věstníku)

ŠVÉDSKO

Úřední věstník Evropské unie, on-line verze, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

3. Zveřejňování zadaných zakázek

Internetová adresa, na níž Evropská unie zveřejňuje svá oznámení týkající se zakázek zadaných subjekty, na něž se vztahují oddíly 1 až 3 této přílohy, jak je požadováno podle čl. 171 odst. 2 této dohody a v souladu s čl. 161 odst. 2 písm. c) této dohody, je tato:

Úřední věstník Evropské unie, on-line verze, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

PODODDÍL B – REPUBLIKA UZBEKISTÁN

1. Zveřejňování obecných opatření týkajících se zadávání veřejných zakázek

Sdělovacím prostředkem určeným a používaným Republikou Uzbekistán ke splnění obecných požadavků na zveřejňování podle čl. 161 odst. 1 této dohody a uvedeným v čl. 161 odst. 2 písm. a) této dohody je:

Zvláštní informační portál o veřejných zakázkách – xarid.mf.uz

2. Zveřejňování oznámení o veřejných zakázkách a oznámení o zadaných zakázkách

Sdělovacím prostředkem určeným a používaným Republikou Uzbekistán k uveřejňování oznámení požadovaných podle článku 162, čl. 164 odst. 7 a čl. 171 odst. 2 této dohody a podle čl. 161 odst. 2 písm. b) a c) této dohody je:

Oficiální internetový portál veřejných zakázek Zvláštní informační portál o veřejných zakázkách – xarid.mf.uz

PŘÍLOHA 12-A

ZÁVAZKY A VÝHRADY EVROPSKÉ UNIE

Pro upřesnění je třeba uvést, že v případě Evropské unie platí, že povinnost udělit národní zacházení nezahrnuje požadavek rozšířit na fyzické nebo právnické osoby Republiky Uzbekistán zacházení udílené v členském státě podle Smlouvy o fungování Evropské unie nebo podle jakéhokoli opatření přijatého podle uvedené smlouvy, včetně jejich provádění v členských státech:

i) fyzickým osobám nebo rezidentům jiného členského státu nebo

ii) právnickým osobám založeným nebo organizovaným podle práva jiného členského státu nebo Evropské unie, jež mají sídlo, správní ústředí nebo hlavní místo podnikání v Evropské unii.

Listina závazků se vztahuje pouze na území Evropské unie v souladu s článkem 342 a jsou relevantní pouze v kontextu obchodních vztahů Evropské unie a Republiky Uzbekistán. Nejsou jí dotčena práva a povinnosti členských států podle práva Evropské unie.

Níže uvedený seznam závazků uvádí hospodářské činnosti liberalizované podle článků 194 a 195 a prostřednictvím výhrad omezení, která se vztahují na podniky a fyzické osoby Republiky Uzbekistán při těchto činnostech.

1. Horizontální výhrady

i) Druhy usazení – všechna odvětví, v nichž jsou přijímány závazky

Pokud je o národní zacházení:

zacházení přiznané podle Smlouvy o fungování Evropské unie právnickým osobám založeným podle práva Evropské unie nebo členského státu, které mají sídlo, správní ústředí nebo hlavní místo podnikání v Evropské unii, včetně těch, které jsou v Evropské unii založeny investory z Republiky Uzbekistán, se neposkytuje právnickým osobám usazeným mimo Evropskou unii, ani pobočkám nebo zastoupením těchto právnických osob, včetně poboček nebo zastoupení právnických osob Republiky Uzbekistán.

Zacházením poskytovaným právnickým osobám zřízeným fyzickými nebo právnickými osobami Republiky Uzbekistán v souladu s právem Evropské unie nebo členského státu Evropské unie nebo jejich dceřiným společnostem nebo pobočkám nejsou dotčeny žádné podmínky nebo povinnosti, které se mohly vztahovat na tyto právnické osoby nebo jejich dceřiné společnosti či pobočky, pokud jsou usazeny v Evropské unii a které se nadále uplatňují.

V některých členských státech Evropské unie se mohou uplatnit omezení národního zacházení, pokud jde o typ provozovny.

ii) Privatizace

Pokud jde o národní zacházení a vrcholné vedení a správní rady:

v Bulharské republice, Francouzské republice, Maďarsku a Italské republice se zákazy nebo omezení mohou vztahovat na prodej nebo zcizení majetkových podílů nebo aktiv stávajícího státního podniku nebo vládního subjektu členského státu.

iii) Předchozí schválení

Pokud jde o národní zacházení, zacházení podle doložky nejvyšších výhod a vrcholné vedení a správní rady:

ve Francouzské republice, Italské republice a Lotyšské republice mohou zahraniční investice podléhat předchozímu schválení příslušnými orgány.

iv) Nabývání nemovitostí včetně pozemků

Pokud jde o národní zacházení a zacházení podle doložky nejvyšších výhod:

v některých členských státech Evropské unie se omezení národního zacházení a podmínky vzájemnosti mohou vztahovat na nabývání nemovitostí, včetně pozemků, fyzickými nebo právnickými osobami ze třetích zemí nebo subjekty jimi vlastněnými nebo ovládanými.

2. Seznam odvětví, na něž se vztahují závazky[1]

i) Zemědělství, myslivost a lesnictví (ISIC Rev 3.1: 01 a 02)

Pokud jde o národní zacházení:

V Irsku, Finské republice, Francouzské republice, Chorvatské republice, Maďarsku a Švédském království se omezení národního zacházení mohou vztahovat na fyzické nebo právnické osoby ze třetích zemí nebo subjekty jimi vlastněné nebo ovládané.

ii) Výroba (ISIC Rev 3.1: 15 až 37)

Pokud jde o národní zacházení, zacházení podle doložky nejvyšších výhod a vrcholné vedení a správní rady:

Ve Spolkové republice Německo, Italské republice, Lotyšské republice, Polské republice, Slovenské republice a Švédském království se na vydavatelství, tisk a rozmnožování nahraných nosičů mohou vztahovat zákazy nebo omezení.

Výroba rafinovaných ropných produktů: Bez závazků.

Zbraně, střelivo a válečný materiál: Bez závazků.

---

[1] Pro účely přílohy 12-A jsou závazky týkající se hospodářských činností uvedeny na základě Mezinárodní standardní odvětvové klasifikace všech ekonomických činností (ISIC), řada M, č. 4, Rev. 3.1.

PŘÍLOHA 12-B

VÝHRADY REPUBLIKY UZBEKISTÁN:

Ustanovení čl. 194 odst. 2 a článku 195 se nevztahují na žádné opatření podléhající omezení nebo podmínce uvedené v této příloze, a to v rozsahu omezení nebo podmínky.

Nemovitosti

Soukromé vlastnictví všech kategorií pozemků je zakázáno. Zahraniční fyzické osoby, zahraniční právnické osoby a jejich pobočky, jakož i podniky se zahraničními investicemi[1] si mohou pronajímat pozemky pouze na dobu až 25 let, která může být prodloužena. Pronájem pozemků nacházejících se v příhraničních oblastech a příhraničních územích může být omezen.

Privatizace

Privatizace podniků, majetku a zařízení strategického významu, pokud jejich privatizace představuje zvláštní hrozbu poškození veřejného zájmu na provozu a bezpečnosti sítí a dodávek a je v zájmu státu, může být omezena nebo zakázána v rozsahu upraveném právními předpisy Republiky Uzbekistán pro zahraniční fyzické osoby, zahraniční právnické osoby a jejich pobočky, jakož i na právnické osoby Republiky Uzbekistán se zahraničním kapitálem.

[1] Jak je definováno v právních předpisech Republiky Uzbekistán.

Druhy obchodní přítomnosti

Zastoupení nesmí v Republice Uzbekistán vykonávat obchodní činnost.

Pobočky zahraničních právnických osob v odvětví finančních služeb nejsou povoleny. Advokát[1], notář a patentový zástupce musí být státním příslušníkem Republiky Uzbekistán.

Přítomnost fyzických osob

V odvětvích služeb nesmí celkový počet cizích státních příslušníků na základě převedení v rámci společnosti překročit 30 % celkového počtu najatých zaměstnanců zahraničního podniku, nestanoví-li vnitrostátní právní předpisy jinak.

Nejméně 80 % veškerého personálu najatého za účelem provádění dohody o společné výrobě musí být státní příslušníci Republiky Uzbekistán. Zaměstnávání cizích státních příslušníků nad rámec 20% kvóty se provádí pouze v případě, že nejsou k dispozici státní příslušníci Republiky Uzbekistán jako najatý personál – s příslušnými specializacemi a kvalifikací.

Nejméně jeden člen dozorčí rady banky a dva členové správní rady banky ovládají státní jazyk Republiky Uzbekistán.

[1] Právní poradenství mohou poskytovat zahraniční fyzické osoby, které nejsou „advokáty“ podle právních předpisů Republiky Uzbekistán.

Služby právního poradenství poskytované prostřednictvím obchodní přítomnosti: v případech, kdy je v podniku zřízena pouze jedna pozice právního poradenství, musí tuto pozici zastávat státní příslušník Republiky Uzbekistán. Existuje-li v podniku více než jedna pozice právního poradenství, musí být alespoň 50 % z celkového počtu právních poradců[1] tohoto podniku státními příslušníky Republiky Uzbekistán.

Telekomunikační služby

Spojení do mezinárodních telekomunikačních sítí se provádí výhradně technickými prostředky JSC „Uzbektelecom“.

Veškeré hospodářské činnosti související se zbraněmi, střelivem a válečným materiálem: bez závazků.

Veškeré hospodářské činnosti související s výrobou a distribucí omamných a psychotropních látek a prekurzorů: bez závazků.

---

1 Právní poradce poskytuje konzultace o právních předpisech cizí země a mezinárodním právu (s výjimkou všech fází postupu před zahájením soudního řízení a soudního řízení).

PŘÍLOHA 12-C

ZÁVAZKY A OMEZENÍ REPUBLIKY UZBEKISTÁN

Závazky a omezení (s výjimkou přístupu na trh, na který se závazky nevztahují) Republiky Uzbekistán, jež se vztahují na podniky a fyzické osoby z Evropské unie v přeshraničním obchodu se službami podle článku 198.

Odvětví nebo pododvětví	Omezení národního zacházení
I. HORIZONTÁLNÍ ZÁVAZKY	
Ve stávajícím harmonogramu: – hvězdičkou (*) a dvěma hvězdičkami (**) se rozumí „část“ souvisejícího odvětví nebo pododvětví služeb; – čísla CPC uvedená s ohledem na odvětví nebo pododvětví služeb jsou odkazy na prozatímní centrální klasifikaci produkce OSN (Statistical Papers Series č. 77, prozatímní centrální klasifikace produkce, Odbor mezinárodní ekonomiky a sociálních věcí, Statistické oddělení OSN, New York, 1991) a také na dokument MTN.GNS/W/120.	
Všechna odvětví nebo pododvětví zahrnutá v tomto harmonogramu	
Dohody o společné výrobě v souvislosti s průzkumem, přípravnými pracemi a těžbou nerostných zdrojů	(1), (2) Právnické osoby Republiky Uzbekistán mají přednostní právo účastnit se provádění dohody v postavení dodavatelů, poskytovatelů, dopravců nebo jiného postavení podle dohod (smluv) s investory. Nejméně 80 % veškerého najatého personálu, jež se účastní provádění dohody o společné výrobě, musí být občané Republiky Uzbekistán.

II. SPECIFICKÉ ODVĚTVOVÉ ZÁVAZKY TÝKAJÍCÍ SE PŘESHRANIČNÍHO OBCHODU SE SLUŽBAMI	
1. PODNIKATELSKÉ SLUŽBY	
Odborné služby	
86190 Ostatní právní poradenství a informační služby	(1) Žádné (2) Žádné
862 Účetnické a auditorské služby a služby vedení účetnictví, kromě 86220 Služby vedení účetnictví kromě daňových přiznání	(1) (2) Žádné, s výjimkou: – zprávy o auditu musí být podepsány auditorem ověřeným podle práva Republiky Uzbekistán, který pracuje s právnickou osobou Republiky Uzbekistán s licencí k výkonu auditorské činnosti, která je uvedena v seznamu auditorských subjektů.
86220 Služby vedení účetnictví, kromě daňových přiznání	(1) Žádné (2) Žádné
863 Daňové poradenství	(1) Žádné (2) Žádné
8671 Architektonické služby 8672 Inženýrské služby 8673 Integrované inženýrské služby 86742 Služby krajinné architektury	(1) (2) Žádné, s výjimkou: – poskytování služeb je povoleno pouze tehdy, je-li k dispozici smlouva s právnickou osobou Republiky Uzbekistán, která je obchodním subjektem řádně licencovaným příslušným orgánem Republiky Uzbekistán.
9320 Veterinární služby	(1) Žádné (2) Žádné

B. Počítačové a související služby	
84 Počítačové a související služby	(1) Žádné (2) Žádné
D. Služby v oblasti nemovitostí	
82101 Služby pronájmu vlastních nebo pronajatých bytových nemovitostí 82102 Služby pronájmu vlastních nebo pronajatých nebytových nemovitostí	(1) Žádné (2) Žádné
F. Ostatní podnikatelské služby	
87120 Služby plánování, tvorby a umístění reklam	(1) Žádné (2) Žádné
86401 Průzkum trhu 865 Poradenské služby v oblasti řízení 86601 Řízení jiných než stavebních projektů	(1) Žádné (2) Žádné
2. KOMUNIKAČNÍ SLUŽBY	
Kurýrní služby	
75121 Integrované kurýrní služby	(1) Žádné (2) Žádné

2. Telekomunikační služby	
Závazky týkající se telekomunikačních služeb zohledňují ustanovení těchto dokumentů: „Notes for Scheduling Basic Telecom Services Commitments“ (S/GBT/W/2/Rev.1) a „Market Access Limitations on Spectrum Availability“ (S/GBT/W/3). Pro účely tohoto harmonogramu telekomunikační služby nezahrnují služby pro přenos televizních a/nebo rozhlasových pořadů[1].	
7521 a) Veřejné telefonní služby 7523** b) Paketově komutované datové služby 7523** c) Okruhově komutované datové služby 7523** d) Telexové služby 7522 e) Telegrafní služby 7521**+7529** f) Faxové služby 7522** +7523** g) Služby soukromých pronajatých okruhů 7523**h) Elektronická pošta 7523** i) Hlasová pošta 7523** j) Vyhledávání informací online a vyhledávání v databázích 7523** k) Elektronická výměna dat (EDI) 7523** l) Faxové služby se zvýšenou/přidanou hodnotou včetně funkcí uložení a přeposlání nebo uložení a opětovného získání 843** n) Zpracování informací a/nebo dat on-line (včetně zpracování transakcí)	(1), (2) Žádné, s výjimkou: – práva připojit se k mezinárodním telekomunikačním sítím výhradně technickými prostředky společnosti JSC „Uztelecom“, – bez závazků, pokud jde o místní komunikaci, – bez závazků, pokud jde o služby družicových komunikačních sítí.

[1] Vysílání televizních a rozhlasových pořadů je definováno jako nepřerušený přenos signálu nezbytného pro veřejnou distribuci těchto pořadů a nezahrnuje spojení mezi provozovateli.

3. STAVEBNÍ A SOUVISEJÍCÍ INŽENÝRSKÉ SLUŽBY	
Obecné stavební práce pro budovy	
A. 512 Stavební práce pro budovy C. 514 Instalace a montáž montovaných staveb 51660 Montáž plotů a zábradlí D. 517 Ostatní dokončovací stavební práce E. 511 Příprava staveniště (kromě 5113 Příprava území a vyčišťovací práce a 5115 Příprava staveniště pro těžbu) 515 Specializované stavební práce	(1) Bez závazků, z technických důvodů (2) Žádné
5. SLUŽBY V OBLASTI VZDĚLÁVÁNÍ	
92390 Ostatní služby v oblasti vysokoškolského vzdělávání	(1) Bez závazků (2) Žádné
6. SLUŽBY V OBLASTI ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ Tyto závazky se vztahují pouze na služby poskytované soukromými společnostmi na komerčním základě.	
d) Ostatní služby 9404 Služby čištění výfukových plynů 9405 Služby v souvislosti s omezováním hluku Rekultivace a čištění půdy a vody, část CPC 9406 Služby ochrany přírody a krajiny	(1) Bez závazků, s výjimkou služeb souvisejících s poradenstvím (2) Žádné

7. FINANČNÍ SLUŽBY	
Pojišťovací služby a služby související s pojištěním	
A.b) 8129 Služby neživotního pojištění	(1), (2) Žádné pouze ve vztahu k rizikům spojeným s námořní dopravou, obchodní leteckou dopravou, vypouštěním strojů do vesmíru pro obchodní účely, přičemž takové pojištění kryje zcela nebo zčásti přepravované zboží, vozidlo přepravující zboží a veškeré závazky z toho vyplývající.
Bankovní služby a jiné finanční služby (kromě pojištění):	
v) Přijímání vkladů a jiných vratných peněžních prostředků od veřejnosti (81115–81119) vi) Půjčky všech druhů, včetně spotřebitelského úvěru, hypotečního úvěru, faktoringu a financování obchodních transakcí (8113) viii) Všechny služby, týkající se plateb a peněžních převodů, včetně úvěrových, platebních a debetních karet (81339**) ix) Poskytování záruk a závazků (81199 **)	(1) Bez závazků (2) Žádné
9. CESTOVNÍ RUCH A SOUVISEJÍCÍ SLUŽBY	
64110 Služby ubytování v hotelu 64120 Služby ubytování v motelu	(1) Žádné (2) Žádné
74710 Služby cestovních agentur a kanceláří	(1) Žádné (2) Žádné
10. REKREAČNÍ, KULTURNÍ A SPORTOVNÍ SLUŽBY	
96194 Služby cirkusů, lunaparků a podobných atrakcí	(1) Žádné (2) Žádné

11. DOPRAVNÍ SLUŽBY	
C. Služby letecké dopravy	
Údržba a opravy letadel, část CPC 8868** Prodej a marketing leteckých přepravních služeb Služby v oblasti počítačového rezervačního systému	(1) Žádné (2) Žádné
E. Služby železniční dopravy	
d) Údržba a opravy železničního vybavení, část CPC 8868**	(1) Bez závazků (2) Žádné
F. Služby silniční dopravy	
d) Údržba a opravy silničního vybavení 6112 + 8867	(1) Bez závazků (2) Žádné
H. Pomocné služby pro všechny druhy dopravy	
a) Služby manipulace s nákladem CPC 741*, pouze pokud jde o služby silniční a železniční dopravy b) Skladování CPC 742*, pouze pokud jde o služby silniční a železniční dopravy c) Služby agentur zabývajících se přepravou nákladu CPC 748*, pouze pokud jde o služby silniční a železniční dopravy	(1) Bez závazků (2) Žádné

PŘÍLOHA 12-D

ZÁVAZKY SMLUVNÍCH POSKYTOVATELŮ SLUŽEB
REPUBLIKY UZBEKISTÁN

1. Závazek Republiky Uzbekistán podle článku 203 se vztahuje na tato odvětví nebo pododvětví:

i) účetnické služby a služby vedení účetnictví;

ii) služby daňového poradenství;

iii) architektonické služby;

iv) inženýrské služby;

v) integrované inženýrské služby;

vi) počítačové a související služby;

vii) reklamní služby;

viii) průzkum trhu;

ix) poradenství v oblasti řízení a

x) opravy a údržba zařízení, včetně dopravních zařízení, v rámci smlouvy o poprodejním servisu.

2. Dočasný vstup smluvních poskytovatelů služeb z Evropské unie na území Republiky Uzbekistán může podléhat testu ekonomické potřebnosti.

PŘÍLOHA 14-A

JEDNACÍ ŘÁD

I. Definice

1. Pro účely kapitoly 14 a podle tohoto jednacího řádu se rozumí:

a) „administrativními pracovníky“, pokud jde o rozhodce, osoby pod vedením a kontrolou rozhodce, s výjimkou asistentů;

b) „poradcem“ osoba, kterou si strana najala, aby jí radila nebo pomáhala v souvislosti s rozhodčím řízením;

c) „asistentem“ osoba, která za podmínek jmenování a pod vedením a kontrolou rozhodce vykonává asistenční práci, poskytuje pomoc nebo provádí rešerše pro tohoto člena;

d) „žalující stranou“ strana, která požaduje ustavení rozhodčího tribunálu podle článku 241;

e) „rozhodčím tribunálem“ rozhodčí tribunál ustavený podle článku 242;

f) „rozhodcem“ člen rozhodčího tribunálu;

g) „žalovanou stranou“ strana, která údajně porušila zahrnutá ustanovení;

h) „zástupcem strany“ zaměstnanec nebo jiná osoba jmenovaná vládním útvarem, agenturou nebo jakýmkoliv jiným veřejným subjektem některé ze stran, která zastupuje stranu pro účely sporu v rámci této dohody.

II. Oznámení

2. Jakákoliv žádost, oznámení, písemné podání nebo jiný dokument (dále jen „oznámení“):

a) rozhodčího tribunálu se současně zašle oběma stranám;

b) strany adresované tribunálu se v kopii současně zašle druhé straně a

c) strany adresované druhé straně se ve vhodných případech v kopii současně zašle tribunálu.

3. Jakékoli oznámení uvedené v bodě 2 se zašle e-mailem nebo případně jinými elektronickými telekomunikačními prostředky, které umožňují prokázat jeho zaslání. Není-li prokázáno jinak, takové oznámení se považuje za doručené v den odeslání.

4. Oznámení se zasílají Generálnímu ředitelství pro obchod Komise Evropské unie a Ministerstvu spravedlnosti a Ministerstvu pro investice, průmysl a obchod Republiky Uzbekistán.

5. Drobné chyby – překlepy v oznámení vztahujícím se k řízení rozhodčího tribunálu – mohou být opraveny doručením nového dokumentu s jasně vyznačenými změnami.

6. Pokud poslední den pro doručení dokumentu připadá na nepracovní den orgánů Evropské unie nebo Republiky Uzbekistán, končí lhůta pro doručení dokumentu v první následující pracovní den.

III. Jmenování rozhodců

7. Je-li podle článku 242 rozhodce vybrán losem, spolupředseda Výboru pro spolupráci žalující strany neprodleně informuje spolupředsedu žalované strany o datu, čase a místě losování. Žalovaná strana může, pokud se tak rozhodne, být přítomna během losování. Losování se v každém případě provede se stranou či stranami, které jsou přítomny.

8. Spolupředseda žalované strany písemně informuje každou osobu, jež byla do funkce rozhodce vybrána, o jejím jmenování. Každá osoba oběma stranám do pěti dnů následujících po dni, kdy byla o svém jmenování informována, potvrdí, že je schopna funkci rozhodce vykonávat.

9. Spolupředseda Výboru pro spolupráci žalující strany vybere losem rozhodce nebo předsedu do pěti dnů po uplynutí lhůty stanovené v čl. 242 odst. 2, pokud žádný z dílčích seznamů uvedených v čl. 243 odst. 1:

a) zatím není sestaven, z osob, které byly formálně navrženy jednou nebo oběma stranami pro sestavení tohoto konkrétního dílčího seznamu, nebo

b) již neobsahuje alespoň pět osob z řad osob, které zůstávají na tomto konkrétním dílčím seznamu.

10. Aniž je dotčen čl. 241 odst. 3, strany se vynasnaží zajistit, aby se nejpozději v okamžiku, kdy všichni rozhodci přijali své jmenování v souladu s čl. 242 odst. 5, dohodly na odměnách a náhradě výdajů rozhodců a asistentů a připravily nezbytné smlouvy o jmenování tak, aby mohly být neprodleně podepsány. Odměny a výdaje rozhodců vycházejí z norem WTO. Odměna a výdaje asistenta nebo asistentů rozhodce nepřesáhne 50 % odměny tohoto rozhodce.

IV. Organizační schůze

11. Nedohodnou-li se strany jinak, svolají schůzi s rozhodčím tribunálem do sedmi dnů od jeho ustavení, aby rozhodly o otázkách, které strany nebo rozhodčí tribunál považují za vhodné, včetně harmonogramu řízení.

Rozhodci a zástupci stran se mohou této schůze zúčastnit prostřednictvím jakýchkoli komunikačních prostředků, včetně telefonu nebo videokonference.

V. Písemná podání

12. Žalující strana předloží své písemné podání do 30 dnů ode dne ustavení rozhodčího tribunálu. Žalovaná strana předloží své písemné podání do 30 dnů ode dne doručení písemného podání žalující strany.

VI. Fungování rozhodčího tribunálu

13. Předseda předsedá všem schůzím rozhodčího tribunálu. Rozhodčí tribunál může předsedu zmocnit k provádění správních a procesních rozhodnutí.

14. Není-li v kapitole 14 nebo v tomto jednacím řádu stanoveno jinak, může rozhodčí tribunál vykonávat svou činnost jakýmikoli prostředky, a to i elektronicky nebo telefonicky, prostřednictvím videokonference nebo jinými elektronickými komunikačními prostředky.

15. Jednání rozhodčího tribunálu se mohou účastnit pouze rozhodci, rozhodčí tribunál však může povolit, aby byli na jeho jednání přítomni asistenti rozhodců.

16. Návrhy zpráv může vypracovávat pouze rozhodčí tribunál, který nesmí tuto svou pravomoc delegovat.

17. Vyvstane-li procesní otázka, na kterou se nevztahuje kapitola 14 a její přílohy, může rozhodčí tribunál po konzultaci stran přijmout vhodný postup, který je v souladu s uvedenými ustanoveními.

18. Pokud se rozhodčí tribunál domnívá, že je nezbytné změnit jakoukoli lhůtu použitelnou při řízení, kromě lhůt stanovených v kapitole 14, nebo učinit jakoukoli jinou procesní nebo správní úpravu, informuje písemně strany o lhůtách nebo nutných úpravách a důvodech pro ně. Změnu nebo úpravu může rozhodčí tribunál přijmout po konzultaci se stranami.

VII. Nahrazení

19. Pokud se některá ze stran domnívá, že rozhodce nedodržuje požadavky přílohy 14-B, a měl by proto být nahrazen, oznámí to druhé straně do patnácti dnů ode dne, kdy získala dostatečné důkazy o údajném nedodržení požadavků přílohy 14-B.

20. Strany vedou vzájemné konzultace do patnácti dnů od oznámení uvedeného v bodě 18. Informují rozhodce o jeho údajném selhání a mohou rozhodce požádat, aby přijal opatření k nápravě selhání. Pokud se tak dohodnou, mohou rozhodce rovněž odvolat a vybrat nového v souladu s článkem 242.

21. Pokud se strany neshodnou na nutnosti nahradit rozhodce, s výjimkou předsedy tribunálu, může kterákoli strana požádat, aby byla záležitost postoupena předsedovi rozhodčího tribunálu, proti jehož rozhodnutí nelze podat opravný prostředek.

Pokud předseda rozhodčího tribunálu zjistí, že rozhodce nedodržuje požadavky přílohy 14-B, vybere se nový rozhodce v souladu s článkem 242.

22. Pokud se strany nedohodnou na nutnosti nahrazení předsedy, může kterákoli ze stran požádat, aby byla tato záležitost postoupena jedné ze zbývajících osob z dílčího seznamu předsedů sestaveného podle článku 243. Její jméno vylosuje spolupředseda Výboru pro spolupráci žádající strany nebo jeho zástupce. Rozhodnutí vybrané osoby o potřebě nahradit předsedu je konečné.

Pokud vybraná osoba zjistí, že předseda nesplňuje požadavky přílohy 14-B, vybere se nový předseda v souladu s článkem 242.

VIII. Slyšení

23. Podle harmonogramu určeného podle bodu 10, po konzultacích se stranami a dalšími rozhodci oznámí předseda rozhodčího tribunálu stranám datum, čas a místo konání slyšení. Tyto informace strana, na jejímž území se slyšení koná, zveřejní, nejedná-li se o neveřejné slyšení.

24. Nedohodnou-li se strany jinak, koná se slyšení v Bruselu, je-li žalující stranou Republik Uzbekistán, a v Taškentu, je-li žalující stranou Evropská unie. Žalovaná strana nese náklady na organizaci slyšení. Na žádost jedné ze stran může rozhodčí tribunál rozhodnout o uspořádání virtuálního nebo hybridního slyšení a přijmout vhodná opatření s přihlédnutím k právům na spravedlivý proces a k potřebě zajistit transparentnost.

25. Pokud s tím strany souhlasí, může rozhodčí tribunál svolat dodatečná slyšení.

26. Všichni rozhodci jsou přítomni po celou dobu slyšení.

27. Nedohodnou-li se strany jinak, mohou se slyšení bez ohledu na to, zda je přístupné veřejnosti, zúčastnit tyto osoby:

a) zástupci strany;

b) poradci;

c) asistenti a administrativní pracovníci;

d) tlumočníci, překladatelé a soudní zapisovatelé rozhodčího tribunálu a

e) odborníci podle rozhodnutí rozhodčího tribunálu podle čl. 258 odst. 2.

28. Nejpozději pět dnů před datem slyšení doručí každá strana rozhodčímu tribunálu a druhé straně jmenný seznam svých zástupců, kteří jejím jménem přednesou při slyšení argumenty nebo prezentace, a dalších zástupců nebo poradců, kteří se slyšení zúčastní.

29. Rozhodčí tribunál vede slyšení níže uvedeným způsobem a přitom zajistí, aby žalující i žalovaná strana dostaly pro argumentaci i protiargumentaci stejné množství času:

Argumentace:

a) argumentace žalující strany;

b) argumentace žalované strany.

Protiargumentace

c) odpověď žalující strany;

d) reakce žalované strany.

30. Rozhodčí tribunál může kdykoli během slyšení klást otázky kterékoli straně.

31. Rozhodčí tribunál zajistí vypracování přepisu či nahrávky slyšení a jeho či její doručení stranám co nejdříve po slyšení. Strany mohou k přepisu předložit připomínky a rozhodčí tribunál je zváží.

32. Každá strana může do deseti dnů od data slyšení předložit dodatečné písemné podání ohledně libovolné záležitosti, která během slyšení vyvstala.

IX. Písemné dotazy

33. Tribunál může kdykoli během řízení adresovat písemné dotazy jedné nebo oběma stranám. Kopie každého dotazu položeného jedné straně se zašle straně druhé.

34. Každá strana rovněž poskytne druhé straně kopii své odpovědi na dotazy vznesené rozhodčím tribunálem. Druhá strana má možnost předložit písemné připomínky k odpovědi první strany do pěti dnů od doručení takové kopie odpovědi.

X. Zachování důvěrnosti

35. Každá strana zachází se všemi informacemi, které druhá strana předložila rozhodčímu tribunálu a označila za důvěrné, jako s důvěrnými informacemi. V případě, že strana předloží rozhodčímu tribunálu písemné podání, které obsahuje důvěrné informace, poskytne do patnácti dnů rovněž podání, které důvěrné informace neobsahuje a které se zveřejní.

36. Žádné ustanovení tohoto jednacího řádu nebrání žádné ze stran zveřejnit prohlášení o svých vlastních postojích, pokud při odkazování na informace podané druhou stranou nezveřejní žádné informace, které druhá strana označila za důvěrné.

37. Rozhodčí tribunál jedná v uzavřeném zasedání v případech, kdy podání a argumenty některé ze stran obsahují důvěrné obchodní informace. Strany jsou povinny zachovat důvěrnost slyšení rozhodčího tribunálu, probíhá-li slyšení na uzavřeném zasedání.

XI. Jednostranné kontakty

38. Rozhodčí tribunál se nesmí sejít s jednou ze stran ani s ní komunikovat bez přítomnosti druhé strany.

39. Rozhodce nesmí hovořit o žádných aspektech záležitosti, která je předmětem řízení, s jednou ze stran ani s oběma stranami v nepřítomnosti ostatních členů rozhodčího tribunálu.

XII. Podání *amicus curiae*

40. Pokud se strany do pěti dnů ode dne ustavení rozhodčího tribunálu nedohodnou jinak, může rozhodčí tribunál obdržet nevyžádaná písemná podání od fyzických nebo právnických osob usazených na území některé ze stran a nezávislých na vládách stran za předpokladu, že:

a) je rozhodčí tribunál obdržel do 10 dnů ode dne ustavení rozhodčího tribunálu;

b) jsou stručná a v žádném případě ne delší než 15 stran, včetně případných příloh, s řádkováním 2;

c) přímo souvisejí se skutkovými nebo právními otázkami, kterými se rozhodčí tribunál zabývá;

d) obsahují identifikaci osoby, která podání činí, včetně její státní příslušnosti v případě fyzické osoby nebo místa, kde sídlí, v případě právnické osoby, povahu jejích činností, právní status, obecné cíle a zdroj jejího financování;

e) specifikují povahu podstatného zájmu, který tato osoba má na rozhodčím řízení, a

f) jsou v jazycích vybraných stranami v souladu s body 45 a 46 tohoto jednacího řádu.

41. Podání zašle rozhodčí tribunál stranám k vyjádření. Strany mohou rozhodčímu tribunálu předložit své připomínky do deseti dnů ode dne doručení podání.

42. Rozhodčí tribunál uvede ve své zprávě seznam všech podání, která obdržel v souladu s bodem 39. Rozhodčí tribunál nemá povinnost se ve své zprávě zabývat argumenty uvedenými v takových podáních. Pokud se však rozhodčí tribunál ve své zprávě těmito argumenty zabývá, zohlední rovněž případné připomínky stran podle bodu 40.

XIII. Naléhavé případy

43. V naléhavých případech uvedených v článku 247 rozhodčí tribunál po konzultaci se stranami případně upraví lhůty uvedené v tomto jednacím řádu. Rozhodčí tribunál oznámí tyto úpravy stranám.

XIV. Překlady a tlumočení

44. Během konzultací uvedených v článku 240 a ne později než na schůzi uvedené v bodě 10 tohoto jednacího řádu se strany snaží dohodnout na společném pracovním jazyce pro řízení rozhodčího tribunálu.

45. Nejsou-li strany schopny dohodnout se na společném pracovním jazyce, provádí každá strana svá písemná podání ve vybraném jazyce. Každá strana poskytne současně překlad do jazyka, který si vybere druhá strana, nejsou-li taková podání napsána některým z pracovních jazyků WTO. Žalovaná strana zajistí tlumočení ústních podání do jazyků, které si strany zvolí.

46. Zprávy rozhodčího tribunálu se vydají v jazyce nebo jazycích, které si strany zvolily. Pokud se strany nedohodly na společném pracovním jazyce, předloží se průběžná a závěrečná zpráva rozhodčího tribunálu v jednom z pracovních jazyků WTO.

47. Kterákoli strana může předložit připomínky k přesnosti překladu jakéhokoli přeloženého dokumentu, který byl vypracován podle tohoto jednacího řádu.

48. Každá strana nese náklady na překlad svých písemných podání. Veškeré náklady na překlad rozhodnutí rozhodčího soudu ponesou obě strany rovným dílem.

XV. Ostatní postupy

49. Lhůty stanovené v tomto jednacím řadu rozhodčí tribunál upraví v souladu se zvláštními lhůtami stanovenými pro přijetí zprávy nebo rozhodnutí tribunálu podle článků 251, 252, 253 a 254.

PŘÍLOHA 14-B

KODEX CHOVÁNÍ PRO ROZHODCE A MEDIÁTORY

I. Definice

1. V tomto kodexu chování se rozumí:

a) „administrativními pracovníky“, pokud jde o rozhodce, osoby pod vedením a kontrolou rozhodce, s výjimkou asistentů;

b) „asistentem“ osoba, která za podmínek jmenování rozhodce provádí pro tohoto rozhodce rešerše nebo mu poskytuje pomoc;

c) „kandidátem“ osoba, jejíž jméno je na seznamu rozhodců podle článku 243 a jejíž výběr za rozhodce podle článku 242 je zvažován;

d) „mediátorem“ osoba, která byla vybrána jako mediátor v souladu s článkem 265;

e) „rozhodcem“ člen rozhodčího tribunálu.

II. Hlavní zásady

2. Za účelem zachováni nedotknutelnosti a nestrannosti mechanismu pro řešení sporů je každý kandidát a rozhodce povinen:

a) obeznámit se s tímto kodexem chování;

b) být nezávislý a nestranný;

c) vyvarovat se přímého i nepřímého střetu zájmů;

d) vyvarovat se nevhodného chování i vyvolávání dojmu nevhodného chování;

e) dodržovat přísné normy chování a

f) nenechat se ovlivnit vlastními zájmy, vnějším tlakem, politickými zřeteli, voláním veřejnosti a loajalitou vůči některé ze stran ani obavami z kritiky.

3. Rozhodce nesmí přímo ani nepřímo přijmout jakýkoli závazek nebo výhodu, které by jakkoli narušily řádný výkon jeho povinností nebo by působily takovým dojmem.

4. Rozhodce nevyužije svého postavení v rozhodčím tribunálu k prosazování jakýchkoli osobních nebo soukromých zájmů. Rozhodce se vyvaruje jednání, které by mohlo vytvořit dojem, že jiní lidé jsou ve zvláštním postavení, ve kterém ho mohou ovlivnit.

5. Rozhodce nesmí umožnit, aby jeho jednání nebo úsudek ovlivňovaly dřívější či současné finanční, obchodní, profesní, osobní nebo společenské vztahy nebo odpovědnost.

6. Rozhodce se musí vyvarovat toho, aby vstupoval do jakýchkoli vztahů nebo aby mu vznikl jakýkoli finanční zájem, u něhož je pravděpodobné, že by ovlivňoval jeho nestrannost, nebo který by mohl důvodně vyvolávat dojem nevhodného jednání nebo podjatosti.

III. Oznamovací povinnosti

7. Před přijetím svého jmenování rozhodcem podle článku 242 zveřejní kandidát, který má vystupovat jako rozhodce, jakýkoli zájem, vztah nebo záležitost, které by mohly ovlivňovat jeho nezávislost nebo nestrannost nebo které by mohly důvodně vytvořit dojem nevhodného jednání nebo podjatosti během řízení rozhodčího tribunálu. Kandidát proto vynaloží veškeré rozumné úsilí, aby si byl všech takových zájmů, vztahů nebo záležitostí, jako například finančních, profesních, pracovních či rodinných zájmů, vědom.

8. Oznamovací povinnost podle bodu 7 je trvalou povinností, která vyžaduje, aby rozhodce poskytoval informace o všech takových zájmech, vztazích nebo záležitostech, které mohou vzniknout v průběhu kterékoli fáze řízení.

9. Kandidát nebo rozhodce sdělí záležitosti týkající se skutečného nebo potenciálního porušení tohoto kodexu chování [Výboru pro spolupráci], aby je mohl tento výbor zvážit, a to co nejdříve poté, co se o nich dozví.

IV. Povinnosti rozhodců

10. Rozhodce je po potvrzení svého jmenování k dispozici pro výkon svých povinností a vykonává je v průběhu řízení řádně a včas, spravedlivě a poctivě.

11. Rozhodce zvažuje pouze ty otázky, které byly vzneseny v rámci řízení rozhodčího tribunálu a jsou nezbytné pro rozhodnutí, a tuto povinnost nesmí delegovat na žádnou jinou osobu.

12. Rozhodce podnikne všechny vhodné kroky k tomu, aby zajistil, že jeho asistenti a zaměstnanci jsou si vědomi povinností rozhodců podle částí II, III, IV a VI tohoto kodexu chování a dodržují je.

V. Povinnosti bývalých rozhodců

13. Bývalý rozhodce se vyvaruje jednání, které by mohlo vyvolat dojem, že byl podjatý při plnění svých povinností, nebo které by mu mohlo přinášet výhody z rozhodnutí rozhodčího tribunálu.

14. Bývalý rozhodce musí dodržovat povinnosti stanovené v části VI tohoto kodexu chování.

VI. Zachování důvěrnosti

15. Rozhodce nikdy nezpřístupní neveřejné informace týkající se řízení nebo zjištěné v průběhu řízení, pro nějž byl jmenován. Rozhodce v žádném případě nezpřístupní takové informace k získání osobních výhod nebo výhod pro jiné osoby ani k nepříznivému ovlivnění zájmů jiných osob.

16. Rozhodce nevyzradí rozhodnutí rozhodčího tribunálu ani jeho část před jeho zveřejněním v souladu s kapitolou 14.

17. Rozhodce nikdy nezpřístupní informace o jednání rozhodčího tribunálu ani o jakýchkoli jeho stanoviscích, ani neučiní žádná prohlášení o řízení, pro než byl jmenován rozhodcem, nebo o sporných otázkách v řízení.

VII. Výdaje

18. Rozhodce si vede záznamy a předloží konečnou zprávu o tom, kolik času řízení věnoval, a o svých výdajích, jakož i o vynaloženém čase a výdajích svých asistentů a zaměstnanců.

VIII. Mediátoři

19. Tento kodex chování se použije obdobně na mediátory.

PROTOKOL O VZÁJEMNÉ SPRÁVNÍ POMOCI V CELNÍCH OTÁZKÁCH

ČLÁNEK 1

Definice

Pro účely tohoto protokolu se rozumí:

a) „celními předpisy“ všechny právní a správní předpisy platné na území kterékoli strany, které upravují dovoz, vývoz a tranzit zboží a jeho umístění do určitého celního režimu, včetně opatření pro zákaz, omezení a kontrolu;

b) „dožadujícím orgánem“ příslušný správní orgán, který byl pro tento účel určen stranou a který podává žádost o pomoc na základě tohoto protokolu;

c) „dožádaným orgánem“ příslušný správní orgán, který byl pro tento účel určen stranou a který obdrží žádost o pomoc na základě tohoto protokolu;

d) „informacemi“ veškeré údaje, dokumenty, vyobrazení, hlášení, sdělení nebo ověřené kopie v jakémkoli formátu, včetně elektronického formátu, bez ohledu na to, zda jsou zpracovávány nebo analyzovány;

e) „osobou“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba;

f) „osobními údaji“ veškeré informace o identifikované či identifikovatelné fyzické osobě;

g) „porušováním celních předpisů“ jakékoli porušení nebo pokus o porušení celních předpisů.

ČLÁNEK 2

Oblast působnosti

1. Strany si vzájemně pomáhají v oblastech spadajících do jejich působnosti způsobem a za podmínek stanovených tímto protokolem, aby bylo zajištěno řádné používání celních předpisů, zejména tím, že předchází, vyšetřují a stíhají porušování celních předpisů.

2. Pomoc v celních záležitostech, jak je upravena v tomto protokolu, se vztahuje na správní orgány stran, které jsou příslušné pro provádění tohoto protokolu. Touto pomocí nejsou dotčena ustanovení, která upravují vzájemnou pomoc v trestních věcech. Nevztahuje se na informace získané při výkonu pravomoci na žádost soudního orgánu, pokud tento orgán sdělení těchto informací nepovolí.

3. Tento protokol se nevztahuje na pomoc při výběru celních poplatků, daní nebo pokut.

ČLÁNEK 3

Pomoc na vyžádání

1. Na žádost dožadujícího orgánu poskytne dožádaný orgán veškeré potřebné informace, které dožadujícímu orgánu umožní zajistit řádné uplatňování celních předpisů, zejména informace o zjištěných nebo plánovaných činnostech, které porušují nebo by mohly porušovat celní předpisy.

2. Na žádost dožadujícího orgánu mu dožádaný orgán poskytne tyto informace:

a) zda bylo zboží vyvezené z území jedné strany řádně dovezeno na území druhé strany, případně s upřesněním celního režimu, který se na toto zboží vztahuje;

b) zda bylo zboží dovezené na území jedné strany řádně vyvezeno z území druhé strany, případně s upřesněním celního režimu, který se na toto zboží vztahuje.

3. Na žádost dožadujícího orgánu přijme dožádaný orgán v rámci svých právních nebo správních předpisů nezbytná opatření za účelem zajištění zvláštního dohledu a poskytnutí informací tomuto orgánu ohledně:

a) osob, o kterých existuje důvodné podezření, že se účastní nebo účastnily porušení celních předpisů;

b) zboží, které je nebo může být přepravováno způsobem, který vyvolává důvodné podezření, že toto zboží bylo nebo je určeno pro porušení celních předpisů;

c) míst, kde se zboží skladovalo nebo se může skladovat způsobem, který vyvolává důvodné podezření, že toto zboží bylo nebo je určeno pro porušování celních předpisů, a

d) dopravních prostředků, které jsou nebo mohou být používány způsobem, který vyvolává důvodné podezření, že mají být použity při porušení celních předpisů.

ČLÁNEK 4

Spontánní pomoc

Kdykoli je to možné, pomáhají si strany vzájemně bezodkladně z vlastní iniciativy a v souladu se svými právními či správními předpisy tím, že poskytují informace o uskutečněných, plánovaných nebo probíhajících činnostech, které představují porušení celních předpisů nebo se jako takové jednání jeví a které mohou být předmětem zájmu druhé strany. Tyto informace se zaměřují zejména na:

a) osoby, zboží a dopravní prostředky a

b) nové prostředky nebo metody používané při jednání v rozporu s celními předpisy.

ČLÁNEK 5

Forma a obsah žádostí o pomoc

1. Žádosti podle tohoto protokolu se podávají písemně v tištěné nebo elektronické podobě. K žádosti se připojí dokumenty nezbytné pro její vyřízení. V naléhavých případech může dožádaný orgán přijmout ústní žádosti, které však musí dožadující orgán neprodleně písemně potvrdit.

2. Žádosti uvedené v odstavci 1 zahrnují tyto údaje:

a) dožadující orgán a dožadující úředník;

b) informace a/nebo druh požadované pomoci;

c) předmět a důvod žádosti;

d) příslušné právní předpisy a jiné právní skutečnosti;

e) co nejpřesnější a nejúplnější údaje o osobách, které jsou předmětem vyšetřování;

f) shrnutí podstatných skutečností a dosavadních šetření a

g) veškeré další dostupné podrobnosti, které umožní dožádanému orgánu žádost vyřídit.

3. Žádosti se podávají v úředním jazyce dožádaného orgánu nebo v jazyce pro tento orgán přijatelném, přičemž přijatelným jazykem je vždy angličtina. Tento požadavek se nevztahuje na dokumenty přiložené k žádosti podle odstavce 1.

4. Pokud žádost nesplňuje formální požadavky uvedené v odstavcích 1 až 3, může dožádaný orgán požadovat její opravu nebo doplnění; mezitím lze přijmout předběžná opatření.

ČLÁNEK 6

Vyřizování žádostí

1. Za účelem vyřízení žádosti o pomoc postupuje dožádaný orgán v mezích své působnosti a dostupných zdrojů tak, jako by jednal z vlastního podnětu nebo na žádost jiného orgánu téže strany, a poskytne informace, které již má dožádaný orgán k dispozici, provede příslušná šetření nebo je nechá provést.

2. Odstavec 1 se rovněž vztahuje na jakýkoli jiný orgán, kterému dožádaný orgán žádost postoupil, nemůže-li jednat sám.

3. Žádosti o pomoc se vyřizují v souladu s právními předpisy dožádané strany.

ČLÁNEK 7

Způsob předávání informací

1. Dožádaný orgán sděluje dožadujícímu orgánu výsledky vyšetřování písemně, spolu s veškerými příslušnými dokumenty, ověřenými kopiemi nebo jinými příslušnými podklady. Tyto informace lze poskytnout v elektronické formě.

2. Originály dokumentů se předávají v souladu s právními či správními předpisy každé ze stran, a to pouze na žádost dožadujícího orgánu v případech, kdy by ověřené kopie nebyly dostatečné. Dožadující orgán vrátí tyto originály dokumentů co nejdříve.

3. V případě předání podle odstavce 2 dožádaný orgán předá dožadujícímu orgánu veškeré informace týkající se pravosti dokladů vydaných nebo ověřených úředními subjekty na jeho území, které se přikládají k celnímu prohlášení.

ČLÁNEK 8

Přítomnost úředníků jedné strany na území druhé strany

1. Náležitě pověření úředníci jedné strany se mohou se souhlasem druhé strany a v souladu s podmínkami jí stanovenými dostavit do prostor dožádaného orgánu nebo jiného příslušného orgánu uvedeného v čl. 6 odst. 1, aby získali informace, které se vztahují k činnostem, jež jsou nebo by mohly být porušením celních předpisů, a které dožadující orgán potřebuje pro účely tohoto protokolu.

2. Náležitě pověření úředníci jedné strany mohou být se souhlasem druhé strany a v souladu s podmínkami stanovenými druhou stranou přítomni vyšetřováním, která probíhají na území druhé strany.

3. Přítomnost úředníků jedné strany na území druhé strany má výhradně poradní funkci. Během přítomnosti na území druhé strany tito úředníci:

a) jsou schopni prokázat svou úřední způsobilost;

b) nesmí nosit uniformu ani zbraně a

c) požívají stejné ochrany jako úředníci druhé strany v souladu s právními a správními předpisy platnými na území druhé strany.

ČLÁNEK 9

Doručování a oznamování

1. Na žádost dožadujícího orgánu podnikne dožádaný orgán v souladu s právními a správními předpisy, které se na tento orgán vztahují, všechny kroky nezbytné k doručení všech dokumentů či k oznámení rozhodnutí vydaných dožadujícím orgánem a spadajících do oblasti působnosti tohoto protokolu osobě pobývající nebo usazené na území dožádaného orgánu.

2. Žádosti o předání dokumentů nebo o oznámení rozhodnutí podle odstavce 1 se podávají písemně v úředním jazyce dožádaného orgánu nebo v jazyce pro tento orgán přijatelném.

ČLÁNEK 10

Automatická výměna informací

1. Strany si mohou po vzájemné dohodě v souladu s článkem 15 tohoto protokolu:

a) automaticky vyměňovat informace, na něž se vztahuje tento protokol;

b) vyměňovat konkrétní informace před příchodem zásilek na území druhé strany.

2. Za účelem provádění výměn uvedených v odstavci 1 přijmou strany ujednání o druhu informací, které si přejí vyměňovat, a o formátu a četnosti předávání.

ČLÁNEK 11

Výjimky z povinnosti poskytnout pomoc

1. Pomoc může být odmítnuta nebo podmíněna splněním určitých podmínek nebo požadavků v případech, kdy se jedna ze stran domnívá, že by poskytnutí pomoci podle tohoto protokolu:

a) mohlo ohrozit svrchovanost Republiky Uzbekistán nebo členského státu Evropské unie, který byl požádán o pomoc podle tohoto protokolu;

b) mohlo ohrozit veřejný pořádek, bezpečnost nebo jiné základní zájmy, zejména v případech podle čl. 12 odst. 5 tohoto protokolu, nebo

c) znamenalo porušení průmyslového, obchodního nebo profesního tajemství.

2. Dožádaný orgán může pomoc odložit z toho důvodu, že by tato pomoc narušovala probíhající vyšetřování, stíhání nebo řízení. V tomto případě se dožádaný orgán s dožadujícím orgánem dohodne, zda je poskytnutí pomoci možné za podmínek, které může dožádaný orgán stanovit.

3. Pokud dožadující orgán požádá o pomoc, kterou by sám v případě stejné žádosti nebyl schopen poskytnout, uvede tuto skutečnost ve své žádosti. Poté je na rozhodnutí dožádaného orgánu, jak tuto žádost vyřídí.

4. V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 musí být s rozhodnutím dožádaného orgánu a jeho odůvodněním neprodleně seznámen dožadující orgán.

ČLÁNEK 12

Výměna informací a důvěrnost

1. Informace získané podle tohoto protokolu lze využít pouze pro účely tohoto protokolu.

2. Použití informací získaných podle tohoto protokolu ve správních nebo soudních řízeních týkajících se porušení celních předpisů se považuje za použití pro účely tohoto protokolu. Strany tedy mohou ve svých důkazních záznamech, zprávách a výpovědích a při soudních řízeních a žalobách u soudů používat jako důkazy informace získané a dokumenty konzultované v souladu s tímto protokolem. Dožádaný orgán může podmínit poskytnutí informací nebo poskytnutí přístupu k dokumentům tím, že mu toto použití musí být oznámeno.

3. Pokud jedna ze stran chce informace získané podle tohoto protokolu použít k jiným účelům, musí k tomu získat předchozí písemný souhlas orgánu, který informace poskytl. Takové použití potom podléhá případným omezením, která tento orgán stanoví.

4. Veškeré informace sdělované v jakékoliv formě na základě tohoto protokolu jsou důvěrné nebo vyhrazené povahy v souladu s právními předpisy platnými na území každé strany. Tyto informace podléhají služebnímu tajemství a požívají ochrany poskytované podobným informacím příslušnými právními předpisy strany, která je obdržela. Strany si vzájemně sdělují informace o svých platných právních předpisech.

5. Osobní údaje mohou být předávány pouze v souladu s pravidly pro ochranu údajů strany, která údaje poskytla. Každá strana informuje druhou stranu o příslušných pravidlech ochrany údajů a v případě potřeby vynaloží veškeré úsilí, aby se dohodla na další ochraně.

ČLÁNEK 13

Znalci a svědci

Dožádaný orgán může zmocnit své úředníky, aby se v mezích svého zmocnění dostavili jako znalci nebo svědci k soudnímu nebo správnímu řízení v záležitostech, na které se vztahuje tento protokol, a předložili předměty, dokumenty nebo jejich ověřené kopie, které mohou být nezbytné pro účely řízení. V předvolání musí být podrobně uvedeno, k jakému soudnímu nebo správnímu orgánu je úředník předvolán, v jaké věci a z jakého důvodu nebo titulu bude úředník vypovídat.

ČLÁNEK 14

Výdaje na pomoc

1. S výhradou odstavců 2 a 3 se strany vzdávají všech vzájemných nároků na náhradu výdajů vzniklých při provádění tohoto protokolu.

2. Výdaje a příspěvky vyplácené znalcům, svědkům, tlumočníkům a překladatelům, kteří nejsou zaměstnanci veřejné správy, hradí podle potřeby dožadující strana.

3. Jsou-li k vyřízení žádosti zapotřebí výdaje mimořádné povahy, stanoví strany podmínky, za nichž má být žádost vyřízena, jakož i způsob, jakým mají být tyto náklady hrazeny.

ČLÁNEK 15

Provádění

1. Prováděním tohoto protokolu jsou pověřeny celní orgány Republiky Uzbekistán na jedné straně a příslušné útvary Evropské komise a případně celní orgány členských států Evropské unie na straně druhé. Tyto subjekty rozhodují o všech praktických opatřeních a ustanoveních nezbytných pro provádění tohoto protokolu, přičemž zohledňují své příslušné platné právní předpisy, zejména v oblasti ochrany osobních údajů.

2. Strany se podle potřeby navzájem informují o podrobných prováděcích opatřeních, která každá strana přijímá v souladu s tímto protokolem, zejména pokud jde o náležitě pověřené útvary a úředníky určené jako oprávněné k zasílání a přijímání sdělení stanovených v tomto protokolu.

3. V Evropské unii není tímto protokolem dotčeno sdělování jakýchkoli informací získaných podle tohoto protokolu mezi příslušnými útvary Evropské komise a celními orgány členských států Evropské unie.

ČLÁNEK 16

Další dohody

Tento protokol má přednost před jakoukoli dvoustrannou dohodou o vzájemné správní pomoci v celních otázkách, jež byla nebo může být uzavřena mezi jednotlivými členskými státy Evropské unie a Republikou Uzbekistán, pokud je tato dohoda neslučitelná s tímto protokolem.

ČLÁNEK 17

Konzultace

Otázky týkající se výkladu a provádění tohoto protokolu strany v případě potřeby vzájemně konzultují ve Výboru pro spolupráci zřízeném podle článku 338 této dohody.